

CURTEA DE APEL GALAȚI

**DECIZII RELEVANTE
TRIMESTRUL IV 2019**

CUPRINS

SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI

DREPT PENAL

1. Nelegalitate revocare liberare condiționată. Amendă penală.....	3
2. Revocarea amânării executării pedepsei. Consecințe.....	13
3. Recidiva postexecutorie. Nelegalitate suspendare sub supraveghere a executării pedepsei.....	19
4. Concurs (întrerupt) de infracțiuni. Recidiva postcondamnatorie.....	33
5. Pedepsa complementară. Delapidare	40
6. Minoritate. Tratatamentul penal al concursului de infracțiuni.....	46
7. Pedepse complementare.....	68
8. Individualizarea sancțiunii amenzii. Stabilirea cuantumului amenzii prin sistemul zilelor-amendă.....	80

DREPT PROCESUAL PENAL

1. In dubio pro reo - principiu fundamental al procesului penal; procedura simplificată a recunoașterii vinovăției.....	89
2. In dubio pro reo - principiu fundamental al procesului penal.....	97

SECȚIA I CIVILĂ

1. Nerespectarea dreptului la apărare prin nepunerea în discuție a unei probe solicitată prin cererea de apel.....	107
2. Constatare nulitate absolută act vânzare-cumpărare încheiat după formularea notificării în baza Legii nr. 10/2001.....	110

SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

1. Anulare certificat de încadrare în grad de handicap.....	115
2. Decontare cheltuieli de transport polițiști.....	120
3. Răspundere solidară decurgând din modul de executare a unui contract de finanțare nerambursabil.....	127
4. Introducerea în cauză a terțului, conform art.16 ¹ din Legea nr. 554/2004.....	135

SECȚIA PENTRU CAUZE PRIVIND CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

1. Dreptul muncii.....	137
2. Litigii de muncă.....	150
3. Dreptul muncii.....	160

SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI

I. DREPT PENAL

1. Titlu: Nelegalitate revocare liberare condiționată. Amendă penală.

Cuprins pe materii: Drept penal. Partea generală.

Indice alfabetic: - Drept penal

- Revocare liberare condiționată

- Amendă penală

Legislație relevantă: art. 104 alin.2 Cod penal

Rezumat: *Potrivit art. 104 alin. 2 Cod penal, revocarea liberării condiționate intervine doar dacă s-a pronunțat o pedeapsă cu închisoare pentru infracțiunea comisă în termenul de supraveghere, adică în intervalul cuprins între data liberării condiționate și data împlinirii duratei pedepsei. În acest caz, pedeapsa pentru noua infracțiune se stabilește și se execută, după caz, potrivit dispozițiilor de la recidivă sau pluralitate intermediară.*

Interpretând per a contrario aceste dispoziții rezultă că dacă, pentru noua infracțiune, comisă în termenul de supraveghere a liberării condiționate, s-a aplicat o pedeapsă cu amenda penală nu se mai poate dispune revocarea liberării condiționate.

În cauză, deși inculpatul a comis infracțiunile deduse judecății în termenul de supraveghere a liberării condiționate, din pedeapsa de 15 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr. 367/08.12.2004 a Tribunalului Hunedoara, prin aplicarea pedepsei cu amenda penală, pentru fiecare faptă penală, nu se mai putea dispune revocarea liberării condiționate și executarea alături a restului rămas neexecutat de 1784 zile închisoare și, prin urmare, nici a pedepselor complementare și accesorii a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 al. 1 lit. a și b Cod penal, aplicate prin aceeași hotărâre.

Decizia penală nr. 1254/A/05.11.2019 a Curții de Apel Galați

Prin sentința penală nr. 1348/12.09.2019 a Judecătoriei Brăila s-au dispus următoarele:

În baza art. 90 al. 1 lit. b din Legea nr. 84/1998 cu aplicarea art. 41 al. 1 C.p. și art. 61 C.p. a fost condamnat inculpatul ..., la trei pedepse de câte 1200 lei amendă penală calculată prin înmulțirea unui număr de 120 zile-amendă cu suma de 10 lei corespunzătoare unei zile-amendă pentru săvârșirea a trei infracțiuni de punerea în circulație a unor produse purtând o marcă identică sau similară cu o marcă înregistrată pentru produse identice ori similare.

În baza art. 38-39 lit. c C.p. s-au contopit cele trei pedepse de câte 1200 lei amendă penală, inculpatul ... urmând să execute pedeapsa cea mai grea de 1200 lei, la care se aplică un spor de 800 lei, în total urmând ca inculpatul ... să execute o pedeapsă de 2000 lei amendă penală.

În baza art. 43 al. 2 C.p. s-a dispus ca inculpatul să execute alături de pedeapsa de 2000 lei amendă penală restul rămas neexecutat de 1784 zile închisoare din pedeapsa de 15 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr. 367/08.12.2004 a Tribunalului Hunedoara definitivă la data de 03.10.2005 prin Decizia penală nr. 5564/03.10.2005 a ICCJ, urmând ca inculpatul ... să execute în total o pedeapsă de 1784 zile închisoare și 2000 lei amendă penală.

În baza art. 45 al. 1 și al. 3 lit. b C.p. s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară prevăzută de art. 66 al. 1 lit. a și b C.p. pe o perioadă de 5 ani după executarea pedepsei închisorii.

În baza art. 45 al. 5 C.p. s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercițiului drepturilor prevăzute de art.66 literele „a” și „b” Cod penal (litera a - dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în funcții electivice publice și litera b - dreptul de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat) pe întreaga durata prevăzută de art.65 Cod penal.

S-a constatat că persoanele vătămate ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ... nu au pretenții civile în cauză.

În baza art. 19, 25, 397 C.p.p., 1357 Cod civil s-a admis în parte acțiunea civilă formulată de partea civilă ... și a fost obligat inculpatul ... la plata sumei de 400 euro cu titlu de daune materiale și 800 euro cu titlu de daune morale către aceasta.

S-a dispus restituirea următoarelor bunuri către inculpat, bunuri aflate la camera de corpuri delictive a Poliției Municipiului ... conform dovezilor seria H nr. 0110701/26.03.2014, 0110484/08.12.2014, 0150051/22,12.2014: două perechi pantofi sport cu însemnele ..., 4 perechi pantofi sport cu însemne identice sau similare mărcii ..., 1 cămașă cu însemne identice sau similare mărcii ..., 3 ghete sport cu însemne identice sau similare mărcii ..., 1 pereche pantofi sport cu însemne identice sau similare mărcii ..., 1 căciulă(fes)+fular cu însemne identice sau similare mărcii ..., 1 hanorac cu însemne identice sau similare mărcii ..., 5 gecii din fâș cu însemne identice sau similare mărcii ..., 2 bluze cu însemne identice sau similare mărcii ..., 1 cămașă cu însemne identice sau similare mărcii ..., 1 pereche pantofi sport cu însemne identice sau similare mărcii ..., 1 geacă din fâș cu însemne identice sau similare mărcii ..., 1 pantalon blue jeans cu însemne identice sau similare mărcii ..., 7 cămăși cu însemne identice sau similare mărcii ... și 1 hanorac cu glugă cu însemne identice sau similare mărcii ..., 8 treninguri ...

În baza art. 112 lit. b C.p. s-a dispus confiscarea de la inculpat a următoarelor bunuri aflate la camera de corpuri delictive a Poliției Municipiului ... conform dovezilor seria H nr. 0110701/26.03.2014, 0110484/08.12.2014, 0150051/22,12.2014: 4 pantofi sport cu însemne identice sau similare mărcii ..., 11 pantofi sport cu însemne identice sau similare mărcii ..., 2 perechi pantofi sport cu însemne identice sau similare mărcii ..., 4 perechi pantofi sport cu însemne identice sau similare mărcii ..., 2 perechi pantofi sport cu însemne identice sau similare mărcii ..., 1 pereche pantofi sport cu însemne identice sau similare mărcii ..., 3 perechi pantofi sport cu însemne identice sau similare mărcii ..., 2 gecii, culoare neagră, cu însemne identice sau similare mărcii ..., 32 costume trening, diverse modele mărimi și culori, cu însemne identice sau similare mărcii ..., 3 bluze sport cu însemne identice sau similare mărcii ..., 2 costume trening cu însemne identice sau similare mărcii ..., 5 pantaloni trening cu însemne identice sau similare mărcii ..., 9 tricouri cu însemne identice sau similare mărcii ..., 1 tricou cu însemne identice sau similare mărcii

..., 1 tricou cu însemne identice sau similare mărcii ..., 2 pantofi sport cu însemne identice sau similare mărcii ..., 2 ghete sport cu însemne identice sau similare mărcii ..., 2 perechi pantofi sport cu însemne identice sau similare mărcii ..., 2 hanorace cu însemne identice sau similare mărcii ..., 1 geacă din fâș cu însemne identice sau similare mărcii ..., 3 veste din fâș cu însemne identice sau similare mărcii ..., 2 bluze cu însemne identice sau similare mărcii ..., 3 perechi pantofi sport cu însemne identice sau similare mărcii ..., 1 pereche pantofi sport cu însemne identice sau similare mărcii ..., 3 ghete sport cu însemne identice sau similare mărcii ..., 6 ghete sport cu însemne identice sau similare mărcii ..., 3 seturi fes+fular cu însemne identice sau similare mărcii ..., 2 bluze hanorac cu însemne identice sau similare mărcii ..., 2 costume trening cu însemne identice sau similare mărcii ..., 2 bluze cu însemne identice sau similare mărcii ..., 1 geacă din fâș cu însemne identice sau similare mărcii ...

În baza art. 274 al. 1 C.p.p. a fost obligat inculpatul la cheltuieli judiciare în cuantum de 600 lei către stat.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut următoarele:

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria Brăila nr.1826/P/2014 din data de 27.04.2018 a fost trimis în judecată inculpatul ... pentru săvârșirea a trei infracțiuni de punerea în circulație a unui produs purtând o marcă identică sau similară cu o marcă înregistrată pentru produse identice ori similare, prevăzute de art. 90 al. 1 lit. b din Legea nr. 84/1998.

Prin încheierea de ședință din camera de consiliu din data de 09.07.2018 definitivă judecătorul de cameră preliminară a constatat legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și a dispus începerea judecății.

În faza cercetării judecătorești a fost audiat inculpatul care a precizat că a cumpărat și comercializat produsele contrafăcute, însă nu a știut că acestea nu erau originale.

Analizând actele și lucrările dosarului instanța a reținut următoarea situație de fapt și de drept:

1. La data de 22.03.2014, ofițeri din cadrul Poliției Municipiului ..., aflați în exercitarea atribuțiilor de serviciu în Complexul Comercial ..., au procedat la efectuarea de verificări a bunurilor oferite spre vânzare la Punctul de Lucru al II ..., societate administrată de inculpatul ..., ocazie cu care au identificat, expuse la vânzare, 4 pantofi sport cu însemne identice sau similare mărcii .../11 pantofi sport cu însemne identice sau similare mărcii .../2 perechi pantofi sport cu însemne identice sau similare mărcii .../2 perechi pantofi sport cu însemne identice sau similare mărcii .../4 perechi pantofi sport cu însemne identice sau similare mărcii .../4 perechi pantofi sport cu însemne identice sau similare mărcii .../2 perechi pantofi sport cu însemne identice sau similare mărcii .../1 pereche pantofi sport cu însemne identice sau similare mărcii .../3 perechi pantofi sport cu însemne identice sau similare mărcii .../2 geți, culoare neagră, cu însemne identice sau similare mărcii .../32 costume trening, diverse modele mărimi și culori, cu însemne identice sau similare mărcii .../3 bluze sport cu însemne identice sau similare mărcii .../2 costume trening cu însemne identice sau similare mărcii .../5 pantaloni trening cu însemne identice sau similare mărcii .../9 tricouri cu însemne identice sau similare mărcii .../1 tricou cu însemne identice sau similare mărcii

.../1 tricou cu însemne identice sau similare mărcii ... și 1 cămașă cu însemne identice sau similare mărcii ...

Din procesul-verbal din data de 22.03.2014, filă dosar urmărire penală, rezultă că la punctul de lucru, a fost găsit inculpatul ..., care nu a putut prezenta documentele de proveniență ale mărfii expuse întrucât le are la domiciliu.

Bunurile purtând însemnele de marcă au fost ridicate și depuse la Camera de Corpuri Delicte din cadrul Poliției Mun. ..., conform dovezii seria H nr. 0110701 din 26.03.2014.

În vederea stabilirii caracterului original sau contrafăcut al bunurilor, pentru a se stabili dacă persoana era autorizată de către titularii de marcă să comercializeze bunuri de acest gen și dacă au fost prejudiciați, au fost contactați titularii mărcilor prin intermediul mandatarilor legali ai acestora în România, care, urmare analizelor efectuate, au comunicat următoarele:

Prin adresa nr. 3337/15.07.2014 ..., reprezentantă a companiei ..., a precizat faptul că produsele, reprezentând un tricou, 2 perechi pantofi sport, inscripționate cu semnul ... și cu semne figurative, vizualizate pe baza fotografiilor puse la dispoziția titularului mărcii, sunt produse contrafăcute, întrucât poartă fără drept semne identice cu mărcile comunitare ... nr. 000131706/16.10.1998 și nr. 000138529/05.06.2000, aparținând companiei, nefiind produse și comercializate cu acordul titularului de marcă și se constituie parte civilă în procesul penal cu suma de 450 euro, din care 150 euro prejudiciu material și 300 euro prejudiciu moral, solicitând totodată/confiscarea specială a produselor contrafăcute și distrugerea acestora pe cheltuiala inculpatului.

Prin adresa nr. 3278/10.07.2014 ..., reprezentantă a companiei ..., a precizat faptul că produsele inscripționate cu semnul ... și cu semne figurative, vizualizate pe baza fotografiilor puse la dispoziția titularului mărcii, sunt produse contrafăcute, întrucât poartă fără drept semne identice cu mărcile internaționale nr. 480105/30.09.1983, nr. 437626/12.04.1978 și nr. 480708/30.09.1983, nefiind produse și comercializate cu acordul titularului de marcă, și se constituie parte civilă în procesul penal cu suma de 450 euro, din care 150 euro prejudiciu material și 300 euro prejudiciu moral, solicitând totodată confiscarea specială a produselor contrafăcute și distrugerea acestora pe cheltuiala inculpatului.

Prin adresa nr. 3279/10.07.2014 ..., reprezentantă a companiei ..., ..., a precizat faptul că produsele inscripționate cu semnul ... și cu semne figurative, vizualizate pe baza fotografiilor puse la dispoziția titularului mărcii, sunt produse contrafăcute, întrucât poartă fără drept semne identice cu marca comunitară nr. 000033159/08.10.1998, nefiind produse și comercializate cu acordul titularului de marcă, și se constituie parte civilă în procesul penal cu suma de 600 euro, din care 200 euro prejudiciu material și 400 euro prejudiciu moral, solicitând totodată confiscarea specială a produselor contrafăcute și distrugerea acestora pe cheltuiala inculpatului.

Prin adresa nr. 3277/10.07.2014 ..., reprezentantă a companiei ..., ..., a precizat faptul că produsele inscripționate cu semnul ... și cu semne figurative, vizualizate pe baza fotografiilor puse la dispoziția titularului mărcii, sunt produse contrafăcute, întrucât poartă fără drept semne identice cu mărcile internaționale ... nr. 437000/25.04.1978 și nr. 437001/25.04.1978, nefiind produse și comercializate cu acordul titularului de marcă, și se constituie parte civilă în procesul penal cu

suma de 600 euro, din care 200 euro prejudiciu material și 400 euro prejudiciu moral, solicitând totodată confiscarea specială a produselor contrafăcute și distrugerea acestora pe cheltuiala inculpatului.

Prin adresa nr. 3276/10.07.2014, ... comunică faptul că nu este mandatarul legal al titularului mărcii ... clasa 25, ci doar pe clasa 3 (produse de parfumerie).

Prin adresa nr. 1057/22.12.2015, ..., reprezentantă a companiei ... și ..., a precizat faptul că produsele reținute cu semnul ..., sunt contrafăcute, nefiind puse în circulație de către titularul de marcă sau cu acordul acestuia și se constituie parte civilă în procesul penal cu suma de 1058 euro. Prin adresa nr. 147/18.05.2016, ..., reprezentantă a companiei ..., a precizat faptul că articolele purtând mărcile ... ridicate de la ... din ... sunt produse contrafăcute. Totodată a precizat că ... din ... nu este dealer autorizat al ... sau al ... și solicită tragerea la răspundere penală a inculpatului pentru fapta comisă, confiscarea specială a bunurilor contrafăcute ridicate de la acesta și distrugerea bunurilor contrafăcute pe cheltuiala inculpatului. Totodată, precizează că nu se constituie parte civilă în procesul penal deoarece prejudiciul cauzat este redus (aproximativ 1500 lei).

Prin adresa nr. 3744/16.05.2016, ..., reprezentantă a companiei ..., a precizat faptul că produsele inscripționate cu semnul ... și cu semne figurative, vizualizate pe baza fotografiilor puse la dispoziția titularului mărcii, sunt produse contrafăcute, întrucât poartă fără drept un semn identic cu mărcile înregistrate național ... nr. 015922 și nr. 028154, nefiind produse și comercializate cu acordul titularului de marcă, și solicită confiscarea specială a produselor contrafăcute și distrugerea acestora pe cheltuiala inculpatului.

2. La data de 05.12.2014, agenți din cadrul Poliției Municipiului ... au efectuat o verificare la punctul de lucru al ... situat în Complexul Comercial ..., înregistrată la Registrul Comerțului cu nr. .../978/2013, cui 32535460, administrată de către ..., ocazie cu care au identificat, expuse spre vânzare, 3 ghete sport cu însemne identice sau similare mărcii ..., 2 pantofi sport cu însemne identice sau similare mărcii ..., 1 pereche pantofi sport cu însemne identice sau similare mărcii ..., 2 ghete sport cu însemne identice sau similare mărcii ..., 2 perechi pantofi sport cu însemne identice sau similare mărcii ..., 8 pantaloni trening cu însemne identice sau similare mărcii ..., 1 căciulă(fes)+fular cu însemne identice sau similare mărcii ..., 1 hanorac cu însemne identice sau similare mărcii ..., 2 hanorace cu însemne identice sau similare mărcii ..., 5 geaci din fâș cu însemne identice sau similare mărcii ..., 1 giacă din fâș cu însemne identice sau similare mărcii ..., 3 veste din fâș cu însemne identice sau similare mărcii ..., 2 bluze cu însemne identice sau similare mărcii ..., 2 bluze cu însemne identice sau similare mărcii ... și 1 cămașă cu însemne identice sau similare mărcii ...

Potrivit procesului-verbal din 05.12.2014, fila din dosar de urmărire penală la punctul de lucru a fost găsită angajata ... care nu a putut prezenta documentele de comercializare cu licență a produselor mai sus expuse.

Bunurile purtând însemnele de marcă au fost ridicate și depuse la camera de corpuri delictive din cadrul Poliției Mun. ..., conform dovezii seria H nr. 0110484 din 08.12.2014, urmând a se propune confiscarea specială.

Prin adresa nr. 5695/26.11.2015, ..., reprezentantă a companiei ..., a precizat faptul că produsele inscripționate cu semnul ... și cu semne figurative, vizualizate pe baza fotografiilor puse la dispoziția titularului mărcii, sunt produse contrafăcute, întrucât poartă fără drept semne identice cu mărcile internaționale ... nr. 437000/25.04.1978 și nr. 437001/25.04.1978, nefiind produse și comercializate cu acordul titularului de marcă, și se constituie parte civilă în procesul penal cu suma de 600 euro, din care 200 euro prejudiciu material și 400 euro prejudiciu moral, solicitând totodată confiscarea specială a produselor contrafăcute și distrugerea acestora pe cheltuiala inculpatului.

Prin adresa nr. 3493/04.05.2016, ..., reprezentantă a companiei ..., a precizat faptul că titularul mărcii ... nu se consideră prejudiciat prin săvârșirea acestei fapte, în sensul art. 90 din Legea nr. 84/1998, motiv pentru care nu se impune continuarea cercetărilor în ceea ce privește produsele purtând semnul ... și totodată menționează că nu pot face referire cu privire la caracterul contrafăcut sau original al produselor reținute.

Prin adresa nr. 571/02.02.2016, ..., reprezentantă a companiei ..., a precizat faptul că produsele inscripționate cu semnul ... și cu semne figurative, vizualizate pe baza fotografiilor puse la dispoziția titularului mărcii, sunt produse contrafăcute, întrucât poartă fără drept un semn identic cu mărcile comunitare ... nr. 000066712/21.12.1999 și nr. 000079707/27.10.1998, nefiind produse și comercializate cu acordul titularului de marcă, și solicită confiscarea specială a produselor contrafăcute și distrugerea acestora pe cheltuiala inculpatului.

3. La data 22.12.2014, agenți din cadrul Poliției Municipiului ..., au efectuat o verificare la punctul de lucru al ... situat în Complexul Comercial ..., înregistrată la Registrul Comerțului cu nr. .../978/2013, cui ..., administrată de către ..., ocazie cu care au identificat, expuse spre vânzare, 3 perechi pantofi sport cu însemne identice sau similare mărcii ..., 1 pereche pantofi sport cu însemne identice sau similare mărcii ..., 1 pereche pantofi sport cu însemne identice sau similare mărcii ..., 3 ghete sport cu însemne identice sau similare mărcii ..., 6 ghete sport cu însemne identice sau similare mărcii ..., 1 geacă din fâș cu însemne identice sau similare mărcii ..., 3 seturi fes+fular cu însemne identice sau similare mărcii ..., 2 bluze hanorac cu însemne identice sau similare mărcii ..., 2 costume trening cu însemne identice sau similare mărcii ..., 2 bluze cu însemne identice sau similare mărcii ..., 1 pantalon blue jeans cu însemne identice sau similare mărcii ..., 7 cămăși cu însemne identice sau similare mărcii ..., 1 geacă din fâș cu însemne identice sau similare mărcii ... și 1 hanorac cu glugă cu însemne identice sau similare mărcii ...

Potrivit procesului-verbal din 05.12.2014, fila din dosar de urmărire penală la punctul de lucru a fost găsită angajata ... care nu a putut prezenta documentele de proveniență a produselor mai sus expuse.

Bunurile purtând însemnele de marcă au fost ridicate și depuse la camera de corpuri delictive din cadrul Poliției Mun. ..., conform dovezii seria H nr. 0150051 din 22.12.2014, urmând a se propune confiscarea specială.

Prin adresa nr. 5686/26.11.2015, ..., reprezentantă a companiei ..., a precizat faptul că produsele inscripționate cu semnul ... și cu semne figurative, vizualizate pe baza fotografiilor puse la dispoziția titularului mărcii, sunt produse contrafăcute, întrucât poartă fără drept semne identice

cu marca înregistrată internațional ... nr. 480708/30.09.1983, nefiind produse și comercializate cu acordul titularului de marcă, și se constituie parte civilă în procesul penal cu suma de 450 euro, din care 150 euro prejudiciu material și 300 euro prejudiciu moral, solicitând totodată confiscarea specială a produselor contrafăcute și distrugerea acestora pe cheltuiala inculpatului.

Prin adresa nr. 5687/26.11.2015 ..., reprezentantă a companiei ..., a precizat faptul că produsele inscripționate cu semnul figurativ „...” și semnul ..., vizualizate pe baza fotografiilor puse la dispoziția titularului mărcii, sunt produse contrafăcute, întrucât poartă fără drept semne identice cu mărcile comunitare nr. 004049201/03.11.2005 și nr. 004049334/12.08.2010, nefiind produse și comercializate cu acordul titularului de marcă, și se constituie parte civilă în procesul penal cu suma de 1515 euro, din care 505 euro prejudiciu material și 1010 euro prejudiciu moral, solicitând totodată confiscarea specială a produselor contrafăcute și distrugerea acestora pe cheltuiala inculpatului.

Prin adresa nr. 189/13.01.2016, ..., reprezentantă a companiei ..., a precizat faptul că produsele inscripționate cu semnul ..., vizualizate pe baza fotografiilor puse la dispoziția titularului mărcii, sunt produse contrafăcute, întrucât poartă fără drept semne identice cu mărcile comunitare nr. 000131706/16.10.1998 și nr. 000138529/05.06.2000, nefiind produse și comercializate cu acordul titularului de marcă, și se constituie parte civilă în procesul penal cu suma de 1050 euro, din care 350 euro prejudiciu material și 700 euro prejudiciu moral, solicitând totodată confiscarea specială a produselor contrafăcute și distrugerea acestora pe cheltuiala inculpatului.

Prin adresa nr. 148/18.05.2016, ..., reprezentantă a companiei ..., a precizat faptul că articolele purtând mărcile ... ridicate de la ... sunt produse contrafăcute. Totodată a precizat că ... nu este dealer autorizat al companiilor ..., ... sau al ... și solicită tragerea la răspundere penală a inculpatului pentru fapta comisă confiscarea specială a bunurilor contrafăcute ridicate de la acesta și distrugerea bunurilor contrafăcute pe cheltuiala inculpatului. Totodată, precizează că nu se constituie parte civilă în procesul penal deoarece prejudiciul cauzat este redus (aproximativ 2000 lei).

Prin adresa nr. 211356/18.09.2015 emisă de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci București (O.S.I.M.) a comunicat faptul că marca ... nu beneficiază de protecție pe teritoriul României ca marcă înregistrată.

Fiind audiat în calitate de suspect, ... a declarat că avea spre vânzare bunurile respective pe care le achiziționase din complexul ... pe bază de facturi, fără a avea alte documente de calitate și proveniență a acestora, fiind asigurat că nu vor fi probleme la comercializarea acestora.

Audiat în calitate de inculpat pe parcursul urmăririi penale, acesta a declarat că intenționează să achite prejudiciile stabilite de titularii de marcă.

Fiind audiat în fața instanței, inculpatul a precizat că a achiziționat și comercializat bunurile respective, însă nu a știut că acestea nu sunt originale. Totodată, inculpatul a declarat că la al doilea control i-au fost ridicate produse care trecuseră de primul control, iar la al treilea control au fost ridicate niște resturi de produse, creându-se în acest mod o confuzie cu privire la care dintre produse puteau fi comercializate.

S-a arătat că situația de fapt reținută de către instanță rezultă din coroborarea probelor administrate în cauză, respectiv declarații suspect/inculpat, proces-verbale de depistare și planșe foto, facturi fiscale, adresele emise de reprezentanții titularilor de mărci referitoare la caracterul original al produselor și prejudiciul creat.

S-a reținut că, în drept faptele inculpatului ... de a pune în circulație produse purtând o marcă identică sau similară cu o marcă înregistrată pentru produse identice ori similare, la datele de 22.03.2014, 05.12.2014 și 22.12.2014, cu consecința producerii unui prejudiciu în sumă totală de 4733 euro, întrunesc elementele constitutive a 3 infracțiuni de punere în circulație a unui produs purtând o marcă identică sau similară cu o marcă înregistrată pentru produse identice ori similare prevăzute de art. 90 alin. 1 lit. b din Legea nr. 84/1998.

La individualizarea pedepselor, instanța a avut în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 74 C. pen., respectiv împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii și scopul urmărit, natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului, conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal și nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

În baza situației de fapt ce rezultă din coroborarea probelor administrate s-a apreciat că inculpatul a realizat conținutul constitutiv al infracțiunii pentru care a fost trimis în judecată. În concret, acesta a pus în circulație comercială (prin cumpărare în scopul revânzării) produse purtând o marcă identică cu o marcă înregistrată (elementul material) aducând, astfel, atingere dreptului de proprietate intelectuală al producătorului originar, proprietar al mărcii (urmare imediată). Legătura de cauzalitate dintre elementul material și urmarea imediată rezultă ex re.

Cu privire la latura subiectivă, instanța a reținut, având în vedere și apărările invocate de inculpat, că fapta a fost săvârșită cu intenție indirectă (art.16 punctul 2 litera b Cod penal). În concret, inculpatul, în calitate de comerciant, a prevăzut rezultatul faptei și a acceptat producerea acestuia. Este indubitabil, că acesta a prevăzut rezultatul faptei odată ce a acceptat expunerea spre revânzare de produse contrafăcute.

Totodată apărarea inculpatului în sensul că nu avea cunoștință că produsele erau contrafăcute nu poate fi primită având în vedere locul de cumpărare (complexul ...) și prețul scăzut al produselor față de cele ale firmelor originare.

Cu privire la persoana inculpatului instanța a reținut că acesta are vârsta de 45 ani, studii superioare, căsătorit, are doi copii minori, a achitat o parte din prejudiciu, este cunoscut cu antecedente penale, a săvârșit fapta în stare de recidivă postcondamnatorie față de 15 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr. 367/08.12.2004 a Tribunalului Hunedoara definitivă la data de 03.10.2005 prin Decizia penală nr. 5564/03.10.2005 a ICCJ și a avut o atitudine parțial sinceră pe parcursul procesului penal.

Având în vedere cele reținute mai sus, instanța s-a orientat la pedepse cu amenda penală într-un quantum spre minimul special prevăzut de lege, quantum suficient în opinia instanței

pentru atingerea scopului și îndeplinirea funcțiilor de constrângere, de reeducare și de exemplaritate ale pedepsei.

Inculpatul realizează venituri din activitatea comercială ce o desfășoară și în prezent, astfel că acest element va fi luat în considerare la stabilirea pedepsei.

Astfel, a fost condamnat inculpatul ... la trei pedepse de câte 1200 lei amendă penală calculată prin înmulțirea unui număr de 120 zile-amendă cu suma de 10 lei corespunzătoare unei zile-amendă pentru săvârșirea a trei infracțiuni de punerea în circulație a unor produse purtând o marcă identică sau similară cu o marcă înregistrată pentru produse identice ori similare.

În baza art. 38-39 lit. c C.p. s-a dispus contopirea celor trei pedepse de câte 1200 lei amendă penală, inculpatul ... urmând să execute pedeapsa cea mai grea de 1200 lei, la care se aplică un spor de 800 lei, în total urmând ca inculpatul ... să execute o pedeapsă de 2000 lei amendă penală.

În baza art. 43 al. 2 C.p. s-a dispus ca inculpatul să execute alături de pedeapsa de 2000 lei amendă penală restul rămas neexecutat de 1784 zile închisoare din pedeapsa de 15 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr. 367/08.12.2004 a Tribunalului Hunedoara definitivă la data de 03.10.2005 prin Decizia penală nr. 5564/03.10.2005 a ICCJ, urmând ca inculpatul ... să execute în total o pedeapsă de 1784 zile închisoare și 2000 lei amendă penală.

Având în vedere că inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa complementară pe o perioadă de 8 ani prin sentința penală nr. 367/08.12.2004 a Tribunalului Hunedoara definitivă la data de 03.10.2005 prin Decizia penală nr. 5564/03.10.2005 a ICCJ, în baza art. 45 al. 1 și al. 3 lit. b C.p. s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară prevăzută de art. 66 al. 1 lit. a și b C.p. pe o perioadă de 5 ani după executarea pedepsei închisorii, maximul prevăzut de legea penală nouă.

Având în vedere că inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a, b C.p. din 1968, în baza art. 45 al. 5 C.p. s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercițiului drepturilor prevăzute de art.66 literele „a” și „b” Cod penal (litera a dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în funcții electivă publice și litera b dreptul de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat) pe întreaga durată prevăzută de art.65 Cod penal.

Având în vedere înscrisurile depuse la instanță, s-a constatat că persoanele vătămate ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ... nu au pretenții civile în cauză, prejudiciile fiind achitate de către inculpat.

Pe latură civilă, în baza art. 19,25,397 C.p.p., 1357 Cod civil, s-a admis în parte acțiunea civilă formulată de partea civilă ... și a fost obligat inculpatul ... la plata sumei de 400 euro cu titlu de daune materiale și 800 euro cu titlu de daune morale către aceasta.

Împotriva acestei sentințe, în termen legal, a declarat apel inculpatul ..., arătând că hotărârea este nelegală deoarece pentru a fi executat alături restul de 1784 zile închisoare trebuia mai întâi revocată liberarea condiționată însă, întrucât a fost condamnat la pedeapsa amenzii, nu se putea dispune această revocare. A solicitat înlăturarea executării restul de 1784 zile închisoare. Procurorul a fost de acord cu apelul inculpatului.

Apelul este fondat.

Examinând cauza prin prisma motivelor de apel cât și din oficiu sub toate aspectele de fapt și de drept, conform art. 417 al .2 C.proc.pen., Curtea a constatat că situația de fapt și vinovăția

inculpatului ..., pentru săvârșirea infracțiunilor deduse judecării, au fost corect stabilite de prima instanță, prin probele administrate în cauză, dându-se încadrarea juridică corespunzătoare faptelor penale comise de acesta.

De asemenea, pedepsele cu amenda penală aplicate inculpatului pentru comiterea celor 3 infracțiuni de punere în circulație a unui produs purtând o marcă identică sau similară cu o marcă înregistrată pentru produse identice ori similare prevăzute de art. 90 alin. 1 lit. b din Legea nr. 84/1998, au fost just individualizate față de gravitatea acestora și persoana sa.

Însă, hotărârea este nelegală cu privire la dispoziția de executare alături de pedeapsa amenzii penale de 2000 lei a restului de pedeapsă de 1784 zile închisoare, din pedeapsa de 15 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr. 367/08.12.2004 a Tribunalului Hunedoara definitivă la data de 03.10.2005 prin decizia penală nr. 5564/03.10.2005 a ICCJ, precum și a pedepselor complementare și accesorii aplicate prin aceeași sentință.

Cu privire la antecedentele penale ale inculpatului, se constată că acesta a comis infracțiunile deduse judecării în perioada liberării condiționate din pedeapsa de 15 ani închisoare, aplicată prin sentința penală nr. 367/08.12.2004 a Tribunalului Hunedoara definitivă la data de 03.10.2005 prin decizia penală nr. 5564/03.10.2005 a ICCJ, din care rămăsese un rest neexecutat de 1784 zile închisoare, astfel că în cauză devin incidente mai întâi disp. art.104 alin.2 Cod penal și, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de acest text legal, se aplică dispozițiile privind sancționarea recidivei postcondamnatorii, prev. de art.43 alin.1 sau alin.2 Cod penal, ori ale pluralității intermediare, prev. de art.44 Cod penal.

Potrivit art.104 alin.2 Cod penal, revocarea liberării condiționate intervine doar dacă s-a pronunțat o pedeapsă cu închisoare pentru infracțiunea comisă în termenul de supraveghere, adică în intervalul cuprins între data liberării condiționate și data împlinirii duratei pedepsei. În acest caz, pedeapsa pentru noua infracțiune se stabilește și se execută, după caz, potrivit dispozițiilor de la recidivă sau pluralitate intermediară.

Interpretând *per a contrario* aceste dispoziții rezultă că dacă, pentru noua infracțiune, comisă termenul de supraveghere a liberării condiționate, s-a aplicat o pedeapsă cu amenda penală nu se mai poate dispune revocarea liberării condiționate.

În cauză, deși inculpatul a comis infracțiunile deduse judecării în termenul de supraveghere a liberării condiționate, din pedeapsa de 15 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr. 367/08.12.2004 a Tribunalului Hunedoara, prin aplicarea pedepsei cu amenda penală, pentru fiecare faptă penală, nu se mai putea dispune revocarea liberării condiționate și executarea alături a restul rămas neexecutat de 1784 zile închisoare și, prin urmare, nici a pedepselor complementare și accesorii a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 al. 1 lit. a și b Cod penal, aplicate prin aceeași hotărâre.

Față de cele arătate, în baza disp. art. 421 pct. 2 lit. a Cod procedură penală, s-a admis apelul declarat de inculpatul ... și s-a desființat, în parte, sentința penală apelată.

În rejudecare s-au înlăturat dispozițiile privind stabilirea pedepsei totale de 1784 zile închisoare și 2000 lei amendă penală, precum și cele de aplicare a pedepselor complementare și

accesorii a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 al. 1 lit. a și b Cod penal, inculpatul urmând a executa doar pedeapsa amenzii penale aplicată pentru comiterea infracțiunilor deduse judecății.

Au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței penale apelate.

2. Titlu: Revocarea amânării executării pedepsei. Consecințe.

Cuprins pe materii: Drept penal. Partea generală.

Indice alfabetic: - Drept penal

- Revocarea amânării executării pedepsei

Legislație relevantă: art.88 alin.3 Cod penal

Rezumat: *În cazul comiterii unei noi infracțiuni intenționate în termenul de supraveghere al amânării aplicării unei pedepse, atât pronunțarea soluției de condamnare pentru noua infracțiune, cât și revocarea amânării aplicării pedepsei anterioare sunt obligatorii.*

Având în vedere că pentru pedeapsa pentru care s-a dispus revocarea amânării aplicării pedepsei nu se poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, conform art. 91 alin.3 lit.b Cod penal, este evident că nici pentru pedeapsa rezultantă, stabilită ca urmare a contopirii pedepsei pentru care s-a dispus revocarea amânării aplicării pedepsei și pedeapsa aplicată pentru noua infracțiune, comisă în termenul de supraveghere, nu se poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere.

Totodată, nu este îndeplinită nici condiția prev. de art.91 alin.1 lit.d Cod penal, fiind necesară executarea efectivă a pedepsei având în vedere că inculpatul a înșelat încrederea acordată anterior de instanța de judecată, comițând o nouă infracțiune în termenul de supraveghere stabilit prin hotărârea de amânare a aplicării pedepsei, aspect care duce la concluzia că acesta poate comite și alte infracțiuni dacă nu ar exista o reacție fermă din partea organelor judiciare.

Prin urmare, cererea inculpatului de suspendare sub supraveghere a executării pedepsei este nefondată.

Decizia penală nr. 1150/A/18.10.2019 a Curții de Apel Galați

Prin sentința penală nr. 886/23.05.2019 a Judecătoria Brăila s-au dispus următoarele:

In baza art. 64 lit. k din OUG nr. 23/2008 cu aplicarea art. 396, alin. 10 Cod procedură penală a fost condamnat inculpatul ... pentru săvârșirea infracțiunii de deținere și folosire la pescuit a plaselor de tip monofilament la o pedeapsă de 450 lei amenda penală.

In baza art. 63 Cod penal s-a atras atenția inculpatului asupra consecințelor neexecutării amenzii penale.

In baza art. 64 alin 1 teza a II-a din OUG nr. 23/2008 s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii dreptului de a pescui pe durata de 1 an.

În baza art. 112 alin 1 lit. f Cod Penal raportat la art. 549 indice 1 Cod procedură penală s-a dispus confiscarea celor două plase de pescuit de tip monofilament aflate la Camera de Corpuri Delicte a I.P.J. ... și a sumei rezultată din cantitatea de 10,5 kg pește comercializată.

În baza art. 88 alin. 3 Cod Penal s-a revocat amânarea pedepsei de 8 luni închisoare aplicată inculpatului prin sentința penală nr. 15/03.02.2016 a Judecătoriai Însurăței rămasă definitivă prin neapelare la data de 29.02.2016 și s-a dispus executarea acesteia.

S-a constatat că fapta dedusă judecății și fapta pentru care inculpatul a fost condamnat prin sentința penală nr. 15/03.02.2016 a Judecătoriai Însurăței rămasă definitivă prin neapelare la data de 29.02.2016 sunt concurente.

În baza art. 39 alin. 1 lit. d Cod Penal s-a aplicat inculpatului ... pedeapsa de 8 luni închisoare la care s-a adăugat 450 lei amendă penală.

În baza art. 274 alin. 1 Cod procedură penală inculpatul a fost obligat la plata sumei de 300 lei cu titlu de cheltuieli avansate de stat.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut că prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria Însurăței nr. 782/P/2017 a fost trimis în judecată inculpatul ... pentru săvârșirea infracțiunii de deținere și folosire la pescuit a plaselor de tip monofilament faptă prevăzută și pedepsită de art. 64 lit. k din OUG nr. 23/2008.

În fapt la data de 01.09.2017, în jurul orelor 10⁰⁰, lucrători din cadrul I.P.J. ... l-au depistat pe inculpatul ... în timp ce desfășura activități de pescuit pe malul stâng al fluviului Dunărea, km 210, pe raza localității ..., com. ..., jud. ..., în dreptul stației plutitoare de pompare a apei, cu ajutorul a două plase de tip monofilament.

Până la sosirea lucrătorilor de jandarmi, inculpatul capturase cantitatea de 10,5 kg pește specia plătică.

În urma măsurătorilor efectuate s-a stabilit faptul că cele două plase de pescuit folosite de inculpat pentru capturarea peștelui sunt de tip monofilament, având fiecare 50 m lungime, 3 m lățime și dimensiunea ochiului de 3 x 3 cm.

Atât plasele de pescuit cât și cantitatea de pește rezultat din desfășurarea activității de pescuit au fost ridicate în vederea confiscării.

Cele două plase de pescuit au fost depuse la camera de corpuri delicte a I.P.J. ..., conform dovezii seria BR nr.100187/05.09.2017, iar cantitatea de 10,5 kg pește a fost predată în vederea comercializării la ...

În urma comercializării peștelui a rezultat valoarea de 10,50 lei, sumă ce a fost depusă la Trezoreria municipiului ... conform chitanței seria ... nr. .../29.09.2017, urmând a se face venit la bugetul de stat.

Din adresa nr.3063/13.11.2017 emisă de A.N.P.A. _ Serviciul Regional ..., a rezultat că inculpatul ... este pescar autorizat să practice pescuitul comercial și să dețină unelte de pescuit comercial, făcând parte din populația de pescari - Asociația „...”

Cu ocazia audierii sale, inculpatul ... a declarat că în ziua anterioară depistării sale s-a deplasat la stația plutitoare de pompare a apei din satul ... și a introdus în apă cele două plase de pescuit tip monofilament, care îi aparțineau, intenționând să prindă pește pentru consum propriu.

În ziua următoare (la data de 01.09.2017), deplasându-se la locul unde introdusese plasele în apă, a constatat că prinsese o cantitate de pește, ocazie cu care a urcat pe stația plutitoare cu intenția de a scoate peștele din plase. În timp ce descurca peștele din plase, inculpatul a fost surprins de un echipaj de jandarmi.

Inculpatul a mai precizat faptul că, fiind pescar autorizat, cunoștea că deținerea și folosirea la pescuit a plaselor tip monofilament este interzisă de lege.

Martorul ... a declarat că la data de 01.09.2017, în jurul orelor 13⁰⁰, deplasându-se la stația plutitoare de pompare a apei din zona satului ..., a observat un echipaj de jandarmi care efectua activități de constatare cu privire la depistarea inculpatului ... la pescuit, folosind două plase tip monofilament, aspect confirmat verbal de inculpat.

S-a reținut că, în drept fapta inculpatului ... de a deține și folosi la pescuit, la data de 01.09.2017, două plase tip monofilament cu ajutorul cărora a capturat cantitatea de 10,5 kg pește specia plătică, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de deținere și folosire la pescuit a plaselor monofilament, faptă prev. de art.64 lit."k" din OUG nr. 23/2008.

S-a arătat că fapta se probează cu următoarele mijloace de probă: proces verbal de sesizare; proces verbal de depistare; proces verbal de cântărire; procese verbale de predare; adresa nr.3063/13.11.2017 emisă de A.N.P.A. dovadă de introducere a plaselor la camera de corpuri delictive; chitanță încasare plată; notă recepție și constatare diferență; declarație inculpat; declarație suspect; declarație martor; cazier judiciar.

Reținând vinovăția inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii de deținere și folosire la pescuit a plaselor de tip monofilament, instanța a dispus condamnarea acestuia la o pedeapsă cu amenda penală redusă cu 1/4 motivat de faptul că acesta a solicitat aplicarea procedurii simplificate.

Ca o consecință a condamnării s-a interzis inculpatului dreptul de a pescui pe durata unui an ca pedeapsă complementară.

Prin sentința penală nr. 15/03.02.2016 pronunțată de Judecătoria Brăila s-a dispus pentru același inculpat amânarea aplicării pedepsei de 8 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de conducere pe drumurile publice a unui vehicul sub influența băuturilor alcoolice sau a altor substanțe.

Având în vedere că fapta dedusă judecătii a fost săvârșită în timpul termenului de supraveghere de 2 ani, s-a arătat că în cauză devin incidente dispozițiile art. 88 alin. 3 Cod Penal care prevăd revocarea amânării pedepsei și aplicarea dispozițiilor concursului de infracțiuni.

Astfel pentru inculpatul ... instanța a constatat că fapta de conducere sub influența băuturilor alcoolice este concurentă cu fapta dedusă judecătii motiv pentru care a dispus contopirea celor două pedepse aplicarea pedepsei cu închisoarea la care s-a adăugat pedeapsa amenzii stabilită prin prezenta hotărâre.

Având în vedere că cele două plase de pescuit aparținând inculpatului au fost folosite la săvârșirea faptei s-a dispus confiscarea acestora precum și a sumei rezultate din valorificarea cantității de pește pescuită ilegal de inculpat.

Reținând culpa procesuală a inculpatului instanța a dispus obligarea acestuia la plata cheltuielilor avansate de stat atât din faza de urmărire penală cât și de judecată.

Împotriva acestei hotărâri a declarat apel inculpatul ..., arătând că a regretat și recunoscut fapta reținută în sarcina sa, că o are în întreținere pe mama sa care este bolnavă, solicitând suspendarea executării pedepsei sub supraveghere.

Procurorul a solicitat respingerea apelului inculpatului.

Apelul este nefondat.

Examinând cauza prin prisma motivelor de apel cât și din oficiu sub toate aspectele de fapt și de drept, conform art. 417 al. 2 C.proc.pen., Curtea constată că situația de fapt și vinovăția inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii deduse judecății, au fost corect stabilite de prima instanță, prin probele administrate în cauză, dând încadrarea juridică corespunzătoare infracțiunii comise.

Astfel, din coroborarea probelor administrate în cauză, arătate pe larg de instanța de fond, rezultă că la data de 01.09.2017 inculpatul ... a deținut și folosit la pescuit două plase tip monofilament cu ajutorul cărora a capturat cantitatea de 10,5 kg pește specia plătică.

Fapta comisă de inculpat întrunește toate elementele constitutive ale infracțiunii de deținere și folosire la pescuit a plaselor monofilament, prev. de art.64 lit."k" din OUG nr. 23/2008.

De altfel, inculpatul a și recunoscut infracțiunea comisă, prevalându-se de procedura de judecată a recunoașterii învinuirii.

Pedeapsa aplicată inculpatului, de 450 lei amendă penală (45 zile-amendă x 10 lei/zil-amendă), egală cu minimul special, redus ca urmare a aplicării procedurii simplificate, a fost just individualizată avându-se în vedere atât împrejurările comiterii faptei, gravitatea acesteia cât și persoana și atitudinea inculpatului.

Întrucât inculpatul a comis infracțiunea dedusă judecății în termenul de supraveghere al amânării aplicării pedepsei de 8 luni închisoare, aplicată prin sentința penală nr. 15/03.02.2016 a Judecătorei Însurăței, rămasă definitivă prin neapelare la data de 29.02.2016, corect s-a dispus revocarea amânării, aplicarea și executarea pedepsei de 8 (opt) luni închisoare, precum și contopirea acesteia cu pedeapsa aplicată pentru infracțiunea dedusă judecății, conform art. 88 alin. 3 Cod penal.

În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei rezultante principale, Curtea apreciază, la fel ca și instanța de fond, că aceasta nu poate fi decât cu executare efectivă, pentru considerentele ce se vor arăta în continuare.

Astfel, art. 88 alin. 3 Cod penal prevede că, *Dacă după amânarea aplicării pedepsei persoana supravegheată a săvârșit o nouă infracțiune, cu intenție sau intenție depășită, descoperită în termenul de supraveghere, pentru care s-a pronunțat o condamnare chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă amânarea și dispune aplicarea și executarea pedepsei. Pedeapsa aplicată ca urmare a revocării amânării și pedeapsa pentru noua infracțiune se calculează conform dispozițiilor privitoare la concursul de infracțiuni.*

Prin Decizia nr. 24 din 19 septembrie 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial nr. 860

din 1 noiembrie 2017, s-a stabilit, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 83 alin. (1) lit. b) din Codul penal și art. 88 alin. (3) din Codul penal, că „în ipoteza săvârșirii unei noi infracțiuni intenționate în termenul de supraveghere al amânării aplicării unei pedepse, atât pronunțarea soluției de condamnare pentru noua infracțiune, cât și revocarea amânării aplicării pedepsei anterioare sunt obligatorii.“

În motivarea acestei decizii s-a arătat că, „din analiza condițiilor de revocare prevăzute în alin. (3) al art. 88 din Codul penal, aceasta (revocarea) are un caracter obligatoriu, în raport cu cel facultativ din alin. (4) al aceluiași articol. ... Pe calea interpretării gramaticale a conținutului alin. (3) al art. 88 din Codul penal, legiuitorul a folosit, ca urmare a săvârșirii a unei noi infracțiuni intenționate sau cu intenție depășită, descoperită în termenul de supraveghere, pentru care s-a pronunțat o condamnare chiar după expirarea acestui termen, verbele revocă și dispune aplicarea și executarea pedepsei, la timpul prezent, ceea ce conferă caracter imperativ și obligatoriu. De asemenea, condiția pronunțării unei condamnări, așa cum s-a arătat mai sus, este cumulativă cu celelalte precizate și conduce la revocare, ceea ce face imposibilă menținerea soluției de amânare a aplicării pedepsei în cazul săvârșirii unei noi infracțiuni intenționate în termenul de supraveghere.“

S-a mai arătat că, „Considerentele Deciziei nr. 1 din 17 ianuarie 2011 a Secțiilor Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt aplicabile, în mod corespunzător, în ipoteza amânării aplicării pedepsei, în sensul că:

a) În cazul amânării aplicării pedepsei, pe toate durata termenului de supraveghere, persoana supravegheată este amenințată să piardă beneficiul amânării, în cazul în care ar săvârși o altă infracțiune.

b) Revocarea amânării aplicării pedepsei intervine, cu titlu de sancțiune, pentru nerespectarea obligației de a nu comite o altă infracțiune în interiorul termenului de supraveghere, un asemenea comportament demonstrând că persoana supravegheată nu a justificat încrederea ce i s-a acordat.

c) Menținerea amânării aplicării pedepsei în cazul comiterii unei infracțiuni în termenul de supraveghere este expres prevăzută în art. 88 alin. (4) din Codul penal, sub forma unei excepții, care privește exclusiv infracțiunile săvârșite din culpă.“

Prin Decizia nr. 1 din 17 ianuarie 2011 a Secțiilor Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 12 iulie 2011, a fost admis recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și s-a stabilit, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 83 alin. 1 din Codul penal (din 1969), că: 1. Suspendarea condiționată a executării pedepsei nu poate fi dispusă pentru pedeapsa stabilită în cazul săvârșirii în cursul termenului de încercare a unei infracțiuni intenționate sau praeterintenționate, pedeapsă la care a fost cumulată o altă pedeapsă, ca urmare a revocării suspendării condiționate a executării acestei din urmă pedepse, chiar și în cazul îndeplinirii condițiilor prevăzute de art. 81 din Codul penal (din 1969). 2. Suspendarea condiționată a executării nu poate fi dispusă nici în ceea ce privește pedeapsa rezultantă, obținută prin aplicarea mecanismului prevăzut de art. 83 alin. 1 din Codul penal (din 1969).“

În considerentele acestei decizii s-a statuat că „...Pe toată durata termenului de încercare, condamnatul «este amenințat să piardă beneficiul suspendării și să execute cumulativ două pedepse», în cazul în care ar săvârși o altă infracțiune ... În privința revocării însă, situația juridică este alta, ea exprimând eșecul acestei măsuri din cauza conduitei inculpatului care s-a dovedit a nu merita încrederea ce i-a fost acordată de instanța care a oferit condamnatului o șansă de a se îndrepta, fără să execute efectiv pedeapsa ... Menținerea modalității de executare a pedepsei în cazul comiterii unei infracțiuni în termenul de încercare este expres prevăzută în art. 83 alin. 3 din Codul penal (din 1969), sub forma unei excepții. Potrivit acestor prevederi legale, dacă infracțiunea ulterioară este săvârșită din culpă, se poate aplica suspendarea condiționată a executării pedepsei chiar dacă infractorul a fost condamnat anterior cu suspendarea condiționată a executării pedepsei. În acest caz nu mai are loc revocarea primei suspendări. Prin urmare, posibilitatea suspendării condiționate a executării pedepsei stabilite pentru o infracțiune intenționată, pedeapsă la care a fost cumulată o altă pedeapsă, ca urmare a revocării (...) este exclusă de art. 83 alin. 3 din același cod... .“

Conform art.91 alin.3 lit.b Cod penal, nu se poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, dacă aplicarea pedepsei a fost inițial amânată, dar ulterior amânarea a fost revocată.

De asemenea, nu mai este îndeplinită condiția prev. de art.91 alin.1 lit.d Cod penal, nemaiputându-se aprecia că, față de conduita avută anterior săvârșirii infracțiuni, respectiv comiterea unei noi infracțiuni intenționate în termenul de supraveghere a amânării aplicării pedepsei pentru comiterea unei alte infracțiuni, aplicarea pedepsei ar fi suficientă și, chiar fără executarea acesteia, condamnatul nu va mai comite alte infracțiuni, odată ce a înșelat încrederea acordată anterior de instanța de judecată.

Dacă pedeapsa pentru care s-a dispus revocarea amânării este mai mare de un an închisoare și nu sunt incidente cazurile prev. de art.42 Cod penal (condamnarea nefiind pentru fapte care nu mai sunt prevăzute de legea penală, infracțiuni amnistiate sau comise din culpă), nu mai este îndeplinită nici condiția prev. de art.91 alin.1 lit.b Cod penal.

În consecință, în cazul comiterii unei noi infracțiuni intenționate în termenul de supraveghere al amânării aplicării unei pedepse, atât pronunțarea soluției de condamnare pentru noua infracțiune, cât și revocarea amânării aplicării pedepsei anterioare sunt obligatorii.

Având în vedere că pentru pedeapsa pentru care s-a dispus revocarea amânării aplicării pedepsei nu se poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, conform art. 91 alin.3 lit.b Cod penal, este evident că nici pentru pedeapsa rezultantă, stabilită ca urmare a contopirii pedepsei pentru care s-a dispus revocarea amânării aplicării pedepsei și pedeapsa aplicată pentru noua infracțiune, comisă în termenul de supraveghere, nu se poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere.

Totodată, nu este îndeplinită nici condiția prev. de art.91 alin.1 lit.d Cod penal, fiind necesară executarea efectivă a pedepsei având în vedere că inculpatul a înșelat încrederea acordată anterior de instanța de judecată, comițând o nouă infracțiune în termenul de supraveghere stabilit

prin hotărârea de amânare a aplicării pedepsei, aspect care duce la concluzia că acesta poate comite și alte infracțiuni dacă nu ar exista o reacție fermă din partea organelor judiciare.

Prin urmare, cererea inculpatului de suspendare sub supraveghere a executării pedepsei este nefondată.

Față de cele arătate mai sus, apelul declarat de inculpatul ... este nefondat, urmând să fie respins, conform disp. art. 421 pct. 1 lit. b C.proc.pen.

3. Titlu: Recidiva postexecutorie. Nelegalitate suspendare sub supraveghere a executării pedepsei.

Cuprins pe materii: Drept penal. Partea generală.

Indice alfabetic: - Drept penal

- Recidiva postexecutorie

- Suspendare sub supraveghere a executării pedepsei

Legislație relevantă: art.41, art. 43 alin.5, art. 91 Cod penal

Rezumat: *Prin Decizia nr. 3/2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secțiunile Unite, publicată în Monitorul Oficial nr. 393 din 10 iunie 2009, privind stabilirea pedepsei ce determină calculul termenului de reabilitare judecătorească în cazul pedepselor rezultante prin cumul aritmetic ca urmare a revocării suspendării condiționate sau prin cumul juridic în cazul concursului de infracțiuni, s-a stabilit că termenul de reabilitare judecătorească se socotește în raport de pedeapsa cea mai grea ce intră în componența pedepsei rezultante ca urmare a cumulului juridic sau aritmetic.*

Pedeapsa de 1 an și 3 luni închisoare este formată ca urmare a cumulului aritmetic a pedepsei de 1 an închisoare, aplicată prin sentința penală nr.2301/23.11.2011 a Judecătorei Brăila, definitivă prin nerecurare la data de 08.12.2011, pentru care s-a dispus revocarea suspendării condiționate a executării, conform art.83 Cod penal din 1969, prin sentința penală nr. 18 din 19.02.2013 a Judecătorei F., și pedeapsa de 3 luni închisoare, aplicată tot prin sentința penală nr. 18 din 19.02.2013 a Judecătorei F.

Raportat la aceste dispoziții, termenul de reabilitare de 3 ani (socotit față de pedeapsa cea mai grea, de 1 an închisoare), prev. de art.165, art.167 Cod penal, începe să curgă la data considerării ca executată a pedepsei de 1 an și 3 luni închisoare, respectiv de la data de 28.07.2014, și urma să se împlinească la data de 28.07.2017, dacă inculpatul nu ar mai fi comis altă infracțiune în această perioadă.

Cum în cauză inculpatul ... a comis la data de 10/11.11.2016 infracțiunea dedusă judecății, în interiorul termenului de reabilitare, nu se mai poate considera că acesta este reabilitat.

Cu privire la stabilirea stării de recidivă postexecutorie, prin Decizia nr. 7/2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial nr. 269 din 18 aprilie 2017, s-a stabilit că, „în aplicarea dispozițiilor art. 41 alin. 1 din Codul penal, la stabilirea stării de recidivă postexecutorie se are

în vedere, ca prim termen al recidivei, pedeapsa stabilită prin cumul, potrivit art. 83 din Codul penal anterior (art. 96 raportat la art. 43 din Codul penal)“.

Prin urmare, pedeapsa de 1 an și 3 luni închisoare aplicată inculpatului ..., prin sentința penală nr. 18 din 19.02.2013 a Judecătoriei F., fiind mai mare de 1 an închisoare, constituie primul termen al recidivei.

Prin comiterea prezentei infracțiuni, de complicitate la înșelăciune, pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 1 an sau mai mare (de la 1 la 5 ani închisoare), după considerarea ca executată a pedepsei de 1 an și 3 luni închisoare, dar mai înainte de împlinirea termenului de reabilitare, inculpatul ... se află în stare de recidivă postexecutorie, conform art.41 alin.1 Cod penal, cu tratamentul sancționator prevăzut de art.43 alin.5 Cod penal (majorarea limitelor minimă și maximă a pedepsei cu jumătate).

Sentința apelată este netemeinică cu privire la dispoziția suspendare sub supraveghere a executării pedepsei aplicate inculpatului ... În acest sens, se constată că acesta a suferit mai multe condamnări, pentru comiterea de infracțiuni, dar nu s-a îndreptat, continuând să comită fapte penale, situație în care nu se poate aprecia că aplicarea pedepsei ar fi suficientă și, chiar fără executarea acesteia, condamnatul nu va mai comite alte infracțiuni, având în vedere predispoziția acestuia de a comite noi infracțiuni, chiar și după ce a executate alte pedepse, nefiind îndeplinită condiția prev. de art.91 alin.1 lit.d Cod penal.

De altfel, față de reținerea stării de recidivă postexecutorie, dispoziția de suspendare sub supraveghere a executării pedepsei era și nelegală, nefiind îndeplinită condiția prev. de art.91 alin.1 lit.b Cod penal.

Decizia penală nr. 1409/A/12.12.2019 a Curții de Apel Galați

Prin sentința penală nr. 134/12.09.2019 a Judecătoriei Brăila, în temeiul art. 244 alin.1 și 2 C.pen. cu aplic. art.41 alin.1 C.pen. rap. la art.43 alin.1 C.pen și art. 396 alin.1 și 10 din Codul de Procedură Penală, a fost condamnat inculpatul ... (fost ...) la pedeapsa de 1 an și 3 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune (persoană vătămată ...).

S-a constatat că infracțiunea comisă de inculpatul ... (fost ...), ce face obiectul prezentei cauze, a fost săvârșită în stare de recidivă postcondamnatore, raportat la pedeapsa cu închisoarea pe care inculpatul o execută în baza sentinței penale nr.182/12.12.2011 pronunțată de Tribunalul Brăila în dosarul nr. 4518/113/2011, definitivă prin decizia penală nr. 286/A/12.12.2012 a Curții de Apel Galați și decizia penală nr. 1706/21.05.2013 a ICCJ, urmând ca, în temeiul art.43 alin.1 C.proc.pen., pedeapsa stabilită prin prezenta sentință să se adauge la restul de pedeapsă rămas neexecutat.

S-a dispus emiterea unui mandat de executare a pedepsei închisorii în baza prezentei sentințe, după rămânerea sa definitivă.

În temeiul art. 48 alin.1 rap. la art.244 alin.1 și 2 C.pen. cu aplic. art. 396 alin.1 și 10 din Codul de Procedură Penală, a fost condamnat inculpatul ... la pedeapsa de 1 an închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la înșelăciune (persoană vătămată ...).

În temeiul art. 66 alin. 1 lit. a), b) și d) C.pen., s-a interzis inculpatului ca pedeapsă complementară exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, respectiv de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și de a alege, pe o perioadă de 4 ani, după executarea pedepsei închisorii.

În baza art. 65 alin. 1 raportat la art. 66 alin. 1 lit. a), b) și d) C.pen., s-au interzis inculpatului ca pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, respectiv de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și de a alege, de la rămânerea definitivă a prezentei sentințe și până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În temeiul art.91 Cod penal, s-a dispus suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei de 1 an închisoare.

În temeiul art.92 Cod penal, s-a stabilit un termen de supraveghere de 4 ani (patru ani).

În temeiul art. 93 alin. 1 Cod penal, a fost obligat inculpatul ... la respectarea următoarelor măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune Brăila, la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- d) să comunice schimbarea locului de muncă;
- e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În temeiul art. 93 alin. 2 litera b din Codul Penal a fost obligat inculpatul să frecventeze un program de reintegrare socială desfășurat de Serviciul de Probațiune Brăila sau organizate în colaborare cu instituții din comunitate.

În temeiul art. 93 alin. 3 din Codul Penal a fost obligat inculpatul pe parcursul termenului de supraveghere să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității în cadrul Primăriei Comunei ..., jud. ... sau Școala Gimnazială Comuna ..., jud. ..., pe o perioadă de 90 de zile.

În temeiul art.397 alin.1 Cod Procedură Penală s-a luat act că persoana vătămată ... nu s-a constituit parte civilă în procesul penal.

În temeiul art. 274 alin. 1 C.proc.pen., au fost obligați inculpații la plata sumei de 2.240 lei, câte 1.120 lei fiecare inculpat (din care suma de 2.040 lei în faza de urmărire penală), cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat.

Pentru a pronunța hotărârea judecătorească prima instanță a reținut că prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria F. emis la data de 01.08.2018 în cauza penală nr.1807/P/2016 au fost trimiși în judecată inculpații:

- ... (fost ...) pentru săvârșirea infracțiunii de *înșelăciune* prev. de art. 244 alin.1 și alin. 2, din C.pen., cu aplicarea art. 41 alin. 1 din C.pen.,

- ... pentru săvârșirea infracțiunii de *complicitate la înșelăciune*, prev. de art. 48 alin. 1 din C.pen. raportat la art.244 alin. 1 și alin.2, din C.pen.

În fapt, în ceea ce-l privește pe inculpatul ... (fost ...), s-a reținut prin rechizitoriu că în data de 10.11.2016, ora 23⁵⁰, în urma declinării în mod nereal a calității de avocat, a indus-o în eroare

pe persoana vătămată ..., prezentându-i ca adevărată fapta de producere a unui accident de circulație rutier de către fiul său, în urma căruia a vătămat grav un minor de 11 ani, împrejurare în care a determinat-o să îi remită în anumite condiții prestabilite suma de 900 lei, iar în ceea ce-l privește pe inculpatul ..., s-a reținut că în noaptea de 10/11.11.2016, având o înțelegere prealabilă cu inculpatul ..., s-a deplasat la locuința persoanei vătămate ... din com. ..., str. ..., jud. ..., de unde a ridicat un plic ce conținea suma de 900 lei, cu care aceasta a fost indusă în eroare prin metoda „Accidentul”.

În cursul urmăririi penale au fost administrate următoarele mijloace de probă: declarația persoanei vătămate ..., din data de 11.11.2016, completată la datele 30.01.2017 și 29.12.2017; proces verbal de studiere a listingului nr. 154292/19.07.2017 emis de U.T.A.I. ... - B.A.I. ... din data de 26.07.2017, având atașat suportul optic nr. REMS- SIC- 231/20.06.2017; procesele verbale de verificări din datele 14.07.2017, 26.07.2017, 21.09.2017 a situației inculpaților; declarațiile martorilor ... din data de 06.07.2017 și ... din data de 19.10.2017; declarațiile inculpatului ... din data de 24.10.2017 și 05.02.2018; declarațiile inculpatului ... din data de 23.05.2018 20.12.2017, completată prin declarația din data de 19.01.2018, respectiv din data de 12.01.2018.

Prin încheierea de ședință din camera de consiliu din data de 10.10.2018 s-a constatat legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și s-a dispus începerea judecării.

În fața instanței, inculpații au solicitat ca judecarea cauzei să se facă potrivit procedurii simplificate a recunoașterii învinuirii, prevăzută la art. 374-375 din Codul de Procedură Penală și nu au solicitat readministrarea probatoriului administrat în faza de urmărire penală, recunoscând acuzațiile aduse prin rechizitoriu.

Analizând materialul probator administrat în cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești instanța a constatat că situația reținută de procuror în cadrul rechizitoriului corespunde realității faptice în prezenta cauză, ce nu a fost în niciun fel contestată de cei doi inculpați, care au recunoscut acuzațiile aduse.

Analizând probatoriile administrate la urmărirea penală instanța a constatat că, în fapt, la data de 11.11.2016, organele de cercetare penală din cadrul Secției nr. ... Poliție Rurală ... au fost sesizate prin plângere de către persoana vătămată ..., în vârstă de 70 ani, cu privire la faptul că în seara zilei de 10/11.11.2016, în jurul orei 23⁴⁰, a fost contactată pe telefonul fix având numărul ..., utilizat în rețeaua Romtelecom (în prezent Telekom), de o persoană necunoscută, de sex masculin, care s-a recomandat a fi avocat și, folosindu-se de metoda „Accidentul”, a susținut că fiul ei, ... a fost implicat într-un accident de circulație, vătămând grav un minor, solicitându-i suma de 3000 lei, pentru soluționarea litigiului cu familia victimei, dar întrucât aceasta nu dispunea de întreaga suma solicitată a pus într-un plic suma de 900 lei, pe care, la indicațiile prestabilite ale apelantului, i-a lăsat într-un plic pe canapeaua din fața porții de acces a locuinței sale, situată în com. ... str.... nr. ..., jud. ..., plicul cu bani urmând a fi ridicat în cursul aceleiași nopți de o altă persoană sau de o dronă.

Din cercetările efectuate ulterior și din probele administrate în cauză a rezultat următoarea situație de fapt:

Inculpatul ... se află în executarea pedepsei privative de libertate de 25 ani închisoare în Penitenciarul de Maximă Siguranță Galați, pentru comiterea infracțiunii de „omor calificat”, începând cu data de 10.03.2011.

Anterior încarcerării sale, inculpatul ... a locuit la adresa părinților săi, ... și ..., situată în com. ..., sat ..., str. ... nr. ..., jud. ..., cunoscând foarte bine situația familială a locuitorilor din comunitate.

Profitând de faptul că deținea ilegal în camera de detenție din Penitenciarul de Maximă Siguranță Galați un telefon mobil și cartela prepay cu numărul ..., inculpatul ... a luat hotărârea de a face rost de bani prin metoda „Accidentul”, contactând telefonic mai multe persoane, vizând în special vârstnicii, care locuiau singuri și despre care putea percepe lipsa culturii juridice, în scopul de a-și achiziționa diverse bunuri de consum.

În sensul materializării acestei rezoluții infracționale, a pus la cale planul prin care, declinându-se de calitățile de avocat, medic, procuror apela telefonic, în mod aleatoriu, diverse persoane, cărora le transmitea că rudele lor, în special descendenții, cauzaseră accidente rutiere cu vătămarea gravă a victimelor, iar pentru a evita trimiterea lor în judecată și acoperirea cheltuielilor medicale ocazionate de recuperarea vătămarilor produse, solicita remiterea de sume de bani, al căror quantum îl stabilea în mod spontan.

Este de menționat faptul că introducerea ilegală a telefonului mobil folosit de inculpatul ... a fost cercetată sub aspectul săvârșirii infracțiunii de „introducere în mod ilicit în penitenciar de telefoane mobile în scopul utilizării de către deținuți” prev. de art. 185 alin.1 din Legea nr. 254/2013 în cadrul dosarului penal înregistrat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Brăila sub număr 2733/P/2015, aflat în stare de judecată pe rolul Judecătoriei Brăila.

În seara zilei de 10.11.2016, în intervalul orar 23:34-23:50, inculpatul ... în timp ce se afla în camera de detenție din cadrul Penitenciarului de Maximă Siguranță Galați a folosit telefonul mobil pe care îl avea la dispoziție în mod ilegal și a accesat prin serviciile de internet numerele de telefon ale județului ..., respectiv în com. ..., identificând numele persoanei vătămate ..., pe care l-a recunoscut ca aparținând unei vecine din localitatea sa de domiciliu, al cărui fiu, despre care știa că îl cheamă ..., avea o vârstă aproximativ egală cu cea a inculpatului.

La ora 23⁵⁰ inculpatul ... a apelat numărul de telefon ... utilizat în rețeaua Romtelecom (în prezent Telekom), la care a răspuns persoana vătămată ..., după care și-a declinat în mod nereal calitatea de avocat și i-a prezentat ca adevărată o faptă mincinoasă, respectiv că fiul ei, ... a provocat un accident de circulație rutier, vătămând grav o fetiță de 11 ani, în timp ce fiul acesteia și-a fracturat maxilarul și comunica foarte greu, iar pentru a scăpa de trimiterea în judecată avea nevoie de suma de 3000 lei.

La un moment dat, în cursul discuției telefonice, pentru a o convinge pe persoana vătămată de caracterul real al faptei prezentate, inculpatul ... și-a schimbat vocea, folosind un ton plângăcios și s-a prezentat ca fiind fiul acesteia, confirmând cele susținute anterior de presupusul avocat și reiterând necesitatea trimiterii sumei de 3000 lei, pentru acoperirea cheltuielilor de spitalizare a victimei, respectiv pentru exonerarea răspunderii sale penale.

Ulterior, folosindu-se de aceeași calitate de avocat, dar și pentru a evita ca persoana vătămată ... să solicite amănunte legate de presupusul accident de circulație, inculpatul ... i-a solicitat în mod expres să spună care este suma de bani de care dispunea, aceasta transmițându-i că deține doar suma de 900 lei.

Consecutiv, inculpatul ... a determinat-o pe persoana vătămată ... să depună suma de 900 lei într-un plic, pe care să îl lase pe canapeaua din fața porții de acces în curtea locuinței acesteia, urmând să fie ridicat în cursul aceleiași nopți de o persoană, urmând ca persoana vătămată să fie recontactată spre orele dimineții după ce va reuși să finalizeze demersurile judiciare false prezentate.

Pentru a-și finaliza planul și a intra în posesia sumei de bani, inculpatul ... a apelat la ajutorul inculpatului ..., fratele său vitreg, care a acceptat necondiționat să îl ajute pe acesta pentru a o înșela pe persoana vătămată.

După ce s-a asigurat că persoana vătămată a urmat în integralitate indicațiile oferite, în cursul nopții de 10/11.11.2016, ora 00⁰³, folosind același terminal mobil cu numărul de telefon ..., inculpatul ... l-a contactat telefonic pe inculpatul ..., despre care cunoștea faptul că în acea perioadă locuia la domiciliul părinților săi din com. ..., str. ... nr. ..., apelându-l pe numărul de telefon ..., ce aparținea numitei ... (mama inculpatului ...) și era folosit de martorul ...

Comunicându-i adresa persoanei vătămate ..., despre care știa că se află la o distanță de circa 7-8 minute de mers pedestru de la locuința părinților săi, inculpatul ... l-a trimis pe inculpatul ... să ridice plicul ce conținea suma de 900 lei, indicându-i în mod expres că îl va găsi pe canapeaua amplasată lângă poarta de acces în curtea locuinței acesteia.

Cu aceeași ocazie, inculpatul ... i-a solicitat inculpatului ... ca ulterior intrării în posesia plicului cu suma de 900 lei să își rețină o parte din bani, iar diferența de 400 lei să îi fie trimisă prin mandat poștal la adresa Penitenciarului de Maximă Siguranță Galați.

Urmare a indicațiilor primite, în cursul aceleiași nopți, inculpatul ... s-a deplasat la adresa persoanei vătămate ..., din com. ..., str. ... nr. ..., jud. ..., iar de pe canapeaua amplasată la stradă în partea dreaptă a porții de acces în curte a ridicat plicul cu suma de 900 lei, pe care l-a identificat cu ușurință.

În ziua următoare, cunoscând faptul că locul de muncă al martorului ... presupunea deplasarea în orașul ..., jud. ..., inculpatul ... l-a rugat pe acesta să trimită prin mandat poștal suma de 400 lei inculpatului ..., la adresa Penitenciarului de Maximă Siguranță Galați, predându-i respectiva sumă de bani, ocazie cu care i-a spus acestuia că banii provin din propriile economii.

Totodată, inculpatul ... a păstrat în scop personal suma de 500 lei, astfel cum i-a fost indicat de inculpatul ...

Martorul ... a depus suma de 400 lei prin mandat poștal în data de 14.11.2016 pe numele inculpatului ..., cu destinația locului de deținere a acestuia

Cu prilejul audierii, inculpații ... și ... nu au recunoscut existența vreunei înțelegeri prestabilite între ei în sensul premeditării săvârșirii infracțiunii, inculpatul ... susținând că nu l-a înștiințat pe inculpatul ... de proveniența sumei de 900 lei, iar acesta din urmă nu s-a interesat în mod concret de proveniența acesteia.

Cu toate acestea, se constată că în pofida lipsei unei plănuii efective și premeditate a modului de operare, ajutorul dat de inculpatul ... a fost de natură să contribuie în mod efectiv și decisiv la comiterea faptei, aspect prevăzut și urmărit de acesta.

În acest sens se au în vedere ansamblul probelor administrate în cauză, precum și împrejurările concrete în care s-a ridicat plicul ce conținea suma de 900 lei, apreciindu-se că inculpatul ... a urmărit obținerea pentru sine, dar și pentru beneficiul inculpatului ... a unui rezultat patrimonial injust, respectând întocmai indicațiile precise ale acestuia.

Astfel, se are în vedere ora târzie la care a fost apelat inculpatul ... (respectiv ora 00⁰³) de către fratele său vitreg inculpatul ..., despre care cunoștea că era încarcerat din anul 2011 într-un penitenciar de maximă siguranță, al cărui regim de executare nu îi permitea accesul la un telefon, cu atât mai mult cu cât, raportat la antecedentele penale ale inculpatului ..., acesta a executat la rândul său mai multe pedepse privative de libertate în țară și în străinătate, cunoscând restricțiile pe care le impunea regimul de detenție.

Totodată, inculpatul ... a cunoscut faptul că suma de bani indicată de fratele său vitreg aflat în detenție avea o proveniență ilicită, acceptând în mod necondiționat să îl ajute pe acesta, potrivit indicațiilor precise oferite de acesta, având în vedere mijlocul și natura locului în care a identificat în cursul aceleiași nopți plicul cu suma de 900 lei, iar lipsa persoanei vătămate și a oricărei alte persoane în preajmă i-au întărit rezoluția infracțională de a-l ajuta în scopul obținerii unui folos patrimonial rapid.

În egală măsură, la rândul său, inculpatul ... a apelat la ajutorul martorului ... pentru a trimite suma de 400 lei în contul inculpatului ... deschis la sediul Penitenciarului de Maximă Siguranță Galați tocmai pentru a evita sau îngreuna depistarea persoanei care a transmis respectiva sumă de bani.

Nu în ultimul rând, cu prilejul audierii sale, se constată că, inițial, inculpatul ... nu a declarat că suma de bani înmănată martorului ... pentru a fi trimisă prin mandat poștal inculpatului ... provenea din activitatea de ridicare a plicului ce conținea suma de 900 lei, pe care l-a ridicat în noaptea de 10/11.11.2016, ca urmare a apelului primit de la inculpatului ...

Abia cu ocazia audierii în calitate de inculpat, ... a recunoscut că a regretat comiterea „situației create”, declarând că dorește să se împace cu persoana vătămată ... și să acopere în integralitate prejudiciul cauzat acesteia, în vederea stingerii procesului penal și civil, aspecte care denotă cu certitudine că acesta a cunoscut atât caracterul ilicit al sumei de bani, cât și natura contributivă a faptei sale în raport cu acțiunea de inducere în eroare săvârșită de inculpatul ..., în scopul dobândirii unui folos patrimonial injust corelativ cu paguba materială a persoanei vătămate.

La rândul său, inculpatul ... avea nevoie de o persoană de încredere, aflată în exteriorul locului de detenție în care-și executa pedeapsa privativă de libertate, pentru a-și putea concretiza rezoluția infracțională în sensul obținerii unui folos patrimonial injust și dobândit cu rapiditate, cunoscând faptul că în lipsa unei contribuții efective din partea inculpatului ... nu avea cum să obțină pentru sine suma cu care a indus-o în eroare pe persoana vătămată ..., astfel că a apelat la o rudă prin alianță, întrucât tatăl său - martorul ... era căsătorit cu mama inculpatului ..., numita ...

Totodată, inculpatul ... avea cunoștință de antecedentele penale ale fratelui său vitreg, apreciind că era un avantaj în construirea unei relații bazate pe încredere și solidaritate, pentru a-și materializa rezoluția infracțională de inducere în eroare a persoanei vătămate cu obținerea unui folos material injust.

În egală măsură, din declarația martorului ... rezultă că inculpatul ... a plănuit săvârșirea mai multor infracțiuni de „înșelăciune” pe raza com. ..., jud. ..., solicitându-i ajutorul în vederea ridicării sumelor de bani cu care a indus în eroare diverse persoane vătămate, dar refuzând, „acesta a apelat la ajutorul unei cunoștințe”, care în prezenta cauză este inculpatul ...

Coroborând toate aceste aspecte, se constată fără echivoc că a existat o înțelegere între inculpații ... și ..., referitoare la ridicarea sumei de bani provenite din comiterea infracțiunii de „înșelăciune”, chiar în lipsa caracterului premeditat al acesteia.

În cauză a fost solicitată și, ulterior, obținută autorizarea transmiterii de către furnizorii rețelelor publice de telefonie mobilă a datelor de trafic ale numerelor de telefon și a seriilor IMEI ale terminalelor mobile cu care a fost apelat postul de telefonie fix al persoanei vătămate ..., în seara zilei de 10.11.2016 și în noaptea de 10/11.11.2016, în intervalul orar 22⁰⁰-01⁰⁰, respectiv a listingului convorbirilor efectuate de la/pe respectivele posturile telefonice și a datelor de identificare a apelanților, rezultând faptul că persoana vătămată ... a fost contactată telefonic de pe terminalul mobil cu numărul de telefon ... din cadrul celulei de apel situată în mun. ..., str. ..., ce reprezintă, de altfel, adresa Penitenciarului de Maximă Siguranță Galați.

Din listinguri mai rezultă că în același interval de timp sus-menționat nu a existat nicio altă convorbire telefonică care să concluzioneze în sensul că numărul de telefon ... a fost utilizat și în altă zonă decât a mun. ...

Totodată, s-a stabilit că același număr de telefon ... a fost folosit în data de 11.11.2016, ora 00⁰³, apelând numărul de telefon ..., care figura ca fiind alocat pe numele numitei ..., mama inculpatului ..., iar ca celulă de apel a fost identificată adresa din com. ..., str. ... nr. ..., jud.

Urmare a verificărilor efectuate s-a stabilit că la adresa din com. ..., str. ... nr. ..., jud. ... locuiau inculpatul ..., martorul ... și ..., precum și alte rude ale acestora.

S-a reținut că, în drept, fapta inculpatului ... (fost ...) constând în aceea că în seara zilei de 10.11.2016, ora 23⁵⁰, în urma declinării în mod nereal a calității de avocat, a indus-o în eroare pe persoana vătămată ..., prezentându-i ca adevărată fapta de producere a unui accident de circulație rutier de către fiul său, în urma căruia a vătămat grav un minor de 11 ani, împrejurare în care a determinat-o să îi remită în anumite condiții prestabilite suma de 900 lei, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de „înșelăciune” prev. de art. 244 alin.1 și alin. 2 din C.pen., cu aplicarea art. 41 alin.1 din C.pen.

Fapta inculpatului ..., constând în aceea că în noaptea de 10/11.11.2016, având o înțelegere prealabilă cu inculpatul ..., s-a deplasat la locuința persoanei vătămate ... din com. ..., str. ... nr. ..., jud. ..., de unde a ridicat un plic ce conținea suma de 900 lei, cu care aceasta a fost indusă în eroare prin metoda „Accidentul”, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la „înșelăciune” prev. de art. 48 alin.1 raportat la art.244 alin.1 și alin. 2 din C.pen.

Caracterizând persoana inculpatului ... instanța a reținut că are vârsta de 34 de ani, este divorțat, studii medii, neavând vreo ocupație sau loc de muncă și este cunoscut cu antecedente penale, fiind recidivist, în prezent aflându-se în executarea unei pedepse cu închisoarea.

În faza de urmărire penală a adoptat o conduită procesuală relativ sinceră, astfel că deși, a recunoscut comiterea infracțiunii, în timpul cercetărilor, a încercat să inducă în eroare organele judiciare cu privire la participația altei persoane la comiterea acesteia.

În fața instanței de judecată a recunoscut în totalitate acuzația adusă, solicitând să fie judecat exclusiv pe baza probatoriului administrat la urmărirea penală.

Caracterizând persoana inculpatului ... instanța a reținut că aceasta are vârsta de 28 de ani, este necăsătorit, are studii medii, neavând nicio profesie sau loc de muncă și este cunoscut cu antecedente penale.

În faza de urmărire penală a adoptat o conduită procesuală nesinceră, astfel că deși, a regretat comiterea situației create și a prejudiciului cauzat persoanei vătămate, nu a recunoscut săvârșirea infracțiunii.

În fața instanței de judecată a recunoscut în totalitate acuzația adusă, solicitând să fie judecat exclusiv pe baza probatoriului administrat la urmărirea penală.

Potrivit prevederilor art. 49 din Codul Penal în cazul complicității se sancționează complicii cu pedeapsa prevăzută de lege pentru autor, ținându-se seama de prevederilor art. 74 din Codul Penal.

Faptele de înșelăciune comise de cei doi inculpați în forma autoratului și respectiv a complicității, se sancționează, potrivit dispozițiilor art. 244 alin. 1 și 2 din Codul Penal cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Prin aplicarea în cauză a prevederilor art. 396 alin. 10 din Codul de Procedură Penală limitele pedepsei cu închisoarea de la art. 244 alin. 1 și 2 din Codul Penal se reduc cu o treime, putându-se aplica o pedeapsă cu închisoarea de la 8 luni la 3 ani și 4 luni.

În ceea ce-l privește pe inculpatul ..., având în vedere că fapta ce face obiectul prezentei cauze a fost săvârșită în stare de recidivă postcondamnatorie în raport de pedeapsa cu închisoarea la care inculpatul a fost condamnat în baza sentinței penale nr.182/12.12.2011 pronunțată de Tribunalul Brăila în dosarul nr.4518/113/2011, definitivă prin decizia penală nr.286/A/12.12.2012 a Curții de Apel Galați și decizia penală nr.1706/21.05.2013 a ICCJ, instanța a făcut aplicarea art.43 alin.1 din Codul de procedură penală, pedeapsa stabilită prin prezenta sentință urmând a se adăuga la restul de pedeapsă rămas neexecutat.

S-a arătat că la stabilirea pedepselor se au în vedere criteriile generale prevăzute de art. 74 din Codul Penal, respectiv împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii, conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială a inculpatului care a fost sincer.

În concret, inculpații nu sunt la primul contact cu legea penală, iar în faza de urmărire penală au avut o conduită oscilantă, parțial sinceră, însă în fața instanței au recunoscut acuzația.

Instanța a mai avut în vedere faptul că până la emiterea rechizitoriului inculpații au întreprins demersurile necesare și au restituit persoanei vătămate ..., prin intermediul familiilor acestora, contravaloarea daunelor materiale produse prin comiterea infracțiunii, persoana vătămată înțelegând să nu se constituie parte civilă în prezenta cauză, aspect învederat personal instanței la termenul de judecată din data de 16.01.2019.

În aceste condiții, având în vedere persoana inculpaților, modul concret de comitere al faptelor, valoarea redusă a prejudiciului produs, dar și acoperirea benevolă și voluntară a prejudiciului produs, instanța s-a orientat către pedepse orientate spre mediu-minim.

De asemenea, instanța a avut în vedere, în ceea ce-l privește pe inculpatul ..., că în prezent acesta se află în executarea unei pedepse cu închisoarea de 25 de ani, iar în ceea ce-l privește pe inculpatul ... că, deși este cunoscut cu antecedente penale, la data de 18.03.2014 fiind liberat condiționat cu un rest de pedeapsă de 32 zile, față de acesta a intervenit reabilitarea.

S-a arătat că în temeiul art.91 Cod penal, va dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei de 1 an închisoare aplicată inculpatului ..., pe un termen de supraveghere de 4 ani, cu măsurile de supraveghere prev. de art. 93 alin. 1 Cod penal și obligațiile prev. de art. 93 alin. 2 litera b și alin. 3 din Codul penal.

Împotriva acestei hotărâri a declarat apel Parchetul de pe lângă Judecătoria F. și de inculpatul ...

Parchetul a arătat că sentința apelată este nelegală în ceea ce îl privește pe inculpatul ... deoarece instanța de fond, deși a reținut starea de recidivă postcondamnatorie a inculpatului și a aplicabilitatea disp. art. 43 alin. 1 Cod penal, nu a stabilit pedeapsa rezultantă pe care trebuie să o execute acesta și nu a dedus din pedeapsa rezultantă perioada executată. A precizat că inculpatul ... se află în stare de recidivă postexecutorie față de pedeapsa aplicată prin sentința penală nr. 18 din 19.02.2013 a Judecătoria F., astfel că nu se putea dispune suspendarea sub supraveghere a pedepsei. A mai arătat că pedepsele aplicate inculpaților sunt netemeinice față de gravitatea infracțiunilor comise, solicitând majorarea cuantumului acestora.

Inculpatul ... a arătat că a recunoscut și regretat fapta comisă, a achitat prejudiciul, că a fost reabilitat. Cu privire la apelul parchetului a solicitat trimiterea spre rejudecare deoarece prima instanță a omis să se pronunțe asupra stării de recidivă.

Inculpatul ..., prin avocat desemnat din oficiu, a solicitat admiterea doar a motivului de nelegalitate invocat de parchet și respingerea celui referitor la majorarea pedepsei.

Apelul declarat de Parchetul de pe lângă Judecătoria F. este fondat în parte, pentru considerentele ce se vor arăta în continuare, iar apelul declarat de inculpatul ... este nefondat.

Examinând cauza prin prisma motivelor de apel cât și din oficiu sub toate aspectele de fapt și de drept, conform art. 417 al .2 C.proc.pen., Curtea constată că situația de fapt și vinovăția celor doi inculpați, pentru săvârșirea infracțiunilor deduse judecării, au fost corect stabilite de prima instanță, prin probele administrate în cauză, dând încadrarea juridică corespunzătoare faptelor penale comise de acesta.

Astfel, din coroborarea probelor administrate în cauză, expuse pe larg de instanța de fond mai sus, rezultă că în seara zilei de 10.11.2016, ora 23⁵⁰, inculpatul ..., în urma declinării în mod

nereal a calității de avocat, a indus-o în eroare pe persoana vătămată ..., prezentându-i ca adevărată fapta de producere a unui accident de circulație rutier de către fiul său, în urma căruia a vătămat grav un minor de 11 ani, împrejurare în care a determinat-o să îi remită suma de 900 lei, iar inculpatul ..., având o înțelegere prealabilă cu inculpatul ..., în noaptea de 10/11.11.2016, s-a deplasat la locuința persoanei vătămate ... din com. ..., str. ... nr ..., jud. ..., de unde a ridicat un plic ce conținea suma de 900 lei, cu care aceasta a fost indusă în eroare prin metoda „accidentul” de inculpatul ...

Ambii inculpați au acționat cu intenție directă, inculpatul ... prevăzând că prin inducerea în eroare a persoanei vătămate îi va produce un prejudiciu, rezultat pe care l-a urmărit, iar inculpatul ... a cunoscut că prin ridicarea sumei de bani rezultată din înșelarea persoanei vătămate de către inculpatul ... l-a ajutat pe acesta la producerea prejudiciului persoanei vătămate, rezultat pe care l-a urmărit.

În consecință, sunt îndeplinite toate elementele constitutive, atât cele care țin de latura obiectivă (elementul material, urmarea imediată și legătura de cauzalitate dintre acestea) cât și cele care țin de latura subiectivă (vinovăția sub forma intenției), a unei infracțiuni de înșelăciune calificată, prev. de art. 244 alin.1 și alin. 2 din C.pen., care este nejustificată și imputabilă inculpatului ..., și a unei infracțiuni de complicitate la înșelăciune, prev. de art. 48 alin.1 raportat la art.244 alin.1 și alin. 2 din C.pen., care este nejustificată și imputabilă inculpatului ...

De asemenea, în mod corect s-a reținut stare de recidivă postcondamnatorie, prev. de art.41 alin.1 Cod penal, față de inculpatul ... întrucât infracțiunea dedusă judecătii a fost comisă în timpul executării pedepsei de 25 de ani închisoare aplicată prin sentința penală nr. 395/2014 a Tribunalului Galați, definitivă prin decizia penală nr. 436/C//27.08.2014 a Curții de Apel Galați, ca urmare a aplicării legii mai favorabile, hotărârea inițială fiind sentința penală nr.182/12.12.2011 pronunțată de Tribunalul Brăila în dosarul nr.4518/113/2011, modificată prin decizia penală nr.286/A/12.12.2012 a Curții de Apel Galați și definitivă prin decizia penală nr.1706/21.05.2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Prin aceste hotărâri s-a aplicat inculpatului ... și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art.64 lit.a teza a II-a și lit.b Cod penal din 1969 pe o perioadă de 5 ani, precum și pedeapsa accesorie a interzicerii aceluiași drepturi, conform art.71 Cod penal din 1969.

Însă, sentința apelată este nelegală cu privire la neindicarea în concret a pedepsei finale pe care o are de executat inculpatul ..., conform art.43 alin.1 Cod penal, respectiv de 26 de ani și 3 luni închisoare, prin adăugarea pedepsei de 1 an și 3 luni închisoare, aplicată pentru infracțiunea dedusă judecătii, la pedeapsa de 25 de ani închisoare, în executarea căreia se afla la momentul comiterii noii infracțiuni.

De asemenea, la această pedeapsă rezultantă principală trebuia adăugată și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art.64 lit.a teza a II-a și lit.b Cod penal din 1969 pe o perioadă de 5 ani, precum și pedeapsa accesorie a interzicerii aceluiași drepturi, conform art. 45 alin.3 lit.b și alin.5 Cod penal.

Hotărârea apelată este nelegală și cu privire la omisiunea deducerii perioadei executate de inculpatul ..., în baza sentinței penale nr. 395/2014 a Tribunalului Galați, de la data de 10.03.2011 la zi.

Totodată, sentința apelată este nelegală și cu privire la omisiunea primei instanțe de a se reține stare de recidivă postexecutorie față de inculpatul ... având în vedere de pedeapsa de 1 an și 3 luni închisoare aplicată prin sentința penală nr. 18 din 19.02.2013 a Judecătorei F., definitivă prin decizia penală nr.614/R/15.04.2013 a Curții de apel Galați. Din executarea acestei pedepse a fost liberat condiționat la data de 18.03.2014, cu un rest rămas neexecutat de 132 de zile, astfel că pedeapsa se consideră executată la data de 28.07.2014.

Prin Decizia nr.3/2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secțiile Unite, publicată în Monitorul Oficial nr. 393 din 10 iunie 2009, privind stabilirea pedepsei ce determină calculul termenului de reabilitare judecătorească în cazul pedepselor rezultante prin cumul aritmetic ca urmare a revocării suspendării condiționate sau prin cumul juridic în cazul concursului de infracțiuni, *s-a stabilit că termenul de reabilitare judecătorească se socotește în raport de pedeapsa cea mai grea ce intră în componența pedepsei rezultante ca urmare a cumulului juridic sau aritmetic.*

Pedeapsa de 1 an și 3 luni închisoare este formată ca urmare a cumulului aritmetic a pedepsei de 1 an închisoare, aplicată prin sentința penală nr.2301/23.11.2011 a Judecătorei Brăila, definitivă prin nerecurare la data de 08.12.2011, pentru care s-a dispus revocarea suspendării condiționate a executării, conform art. 83 Cod penal din 1969, prin sentința penală nr. 18 din 19.02.2013 a Judecătorei F., și pedeapsa de 3 luni închisoare, aplicată tot prin sentința penală nr. 18 din 19.02.2013 a Judecătorei F.

Raportat la aceste dispoziții, termenul de reabilitare de 3 ani (socotit față de pedeapsa cea mai grea, de 1 an închisoare), prev. de art.165, art.167 Cod penal, începe să curgă la data considerării ca executată a pedepsei de 1 an și 3 luni închisoare, respectiv de la data de 28.07.2014, și urma să se împlinească la data de 28.07.2017, dacă inculpatul nu ar mai fi comis altă infracțiune în această perioadă.

Cum în cauză inculpatul ... a comis la data de 10/11.11.2016 infracțiunea dedusă judecății, în interiorul termenului de reabilitare, nu se mai poate considera că acesta este reabilitat.

Cu privire la stabilirea stării de recidivă postexecutorie, prin Decizia nr.7/2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial nr. 269 din 18 aprilie 2017, s-a stabilit că, *„în aplicarea dispozițiilor art. 41 alin. 1 din Codul penal, la stabilirea stării de recidivă postexecutorie se are în vedere, ca prim termen al recidivei, pedeapsa stabilită prin cumul, potrivit art. 83 din Codul penal anterior (art. 96 raportat la art. 43 din Codul penal)“.*

Prin urmare, pedeapsa de 1 an și 3 luni închisoare aplicată inculpatului ..., prin sentința penală nr. 18 din 19.02.2013 a Judecătorei F., fiind mai mare de 1 an închisoare, constituie primul termen al recidivei.

Prin comiterea prezentei infracțiuni, de complicitate la înșelăciune, pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 1 an sau mai mare (de la 1 la 5 ani închisoare), după considerarea

ca executată a pedepsei de 1 an și 3 luni închisoare, dar mai înainte de împlinirea termenului de reabilitare, inculpatul ... se află în stare de recidivă postexecutorie, conform art.41 alin.1 Cod penal, cu tratamentul sancționator prevăzut de art.43 alin.5 Cod penal (majorarea limitelor minimă și maximă a pedepsei cu jumătate).

În cauză nu se poate dispune trimiterea cauzei spre rejudecare deoarece nu există vreunul din cazurile prev. de art.421 pct.2 lit.b Cod procedură penală, neputându-se reține că inculpatul ... nu ar fi fost legal citat sau că instanța nu s-ar fi pronunțat asupra unei fapte reținute în sarcina inculpatului prin actul de sesizare ori asupra acțiunii civile și nici existența vreunui caz de nulitate absolută.

Curtea apreciază că reținerea stării de recidivă nu ține de încadrarea juridică a faptei (aceasta constituind complicitate la înșelăciune indiferent dacă există sau nu starea de recidivă), ci este o cauză de agravare a pedepsei expres prevăzută de lege, nefiind lăsată la aprecierea instanței, astfel că, nici din acest punct de vedere, nu se poate dispune trimiterea cauzei spre rejudecare.

Prin urmare, se impunea a se reține în sarcina inculpatului ... disp. art.41 alin.1 Cod penal și art.43 alin.5 Cod penal.

Pedeapsa de 1 an și 3 luni închisoare, aplicată inculpatului ... pentru infracțiunea comisă, orientată sub jumătatea dintre minimul și maximum special (limitele de pedeapsă în cazul de față sunt de la 8 luni la 3 ani și 4 luni închisoare, având în vedere reducerea cu o treime ca urmare a procedurii simplificate), a fost just individualizată față de împrejurările comiterii faptei (înșelarea unei persoane în vârstă prin metoda accidentul), urmările acesteia (crearea unui prejudiciu relativ redus de 900 lei) și persoana sa, care este recidivist, dar a recunoscut fapta și a acoperit prejudiciul cauzat, prin intermediul membrilor familiei.

De asemenea, pedeapsa de 1 an închisoare, aplicată inculpatului ... pentru infracțiunea comisă, egală cu minimul special, chiar în condițiile reținerii stării de recidivă postexecutorie, (limitele de pedeapsă în cazul de față sunt de la 1 an la 5 ani închisoare, având în vedere reducerea cu o treime ca urmare a procedurii simplificate și majorării cu jumătate pentru starea de recidivă postexecutorie), a fost just individualizată față de împrejurările comiterii faptelor, contribuția sa mai redusă la săvârșirea acesteia și persoana sa, care s-a prevalat de procedura de judecată simplificată și a acoperit prejudiciul cauzat, prin intermediul membrilor familiei.

În consecință, este nefondată cererea parchetului de majorare a pedepselor aplicate celor doi inculpați.

Sentița apelată este netemeinică cu privire la dispoziția suspendare sub supraveghere a executării pedepsei aplicate inculpatului ... În acest sens, se constată că acesta a suferit mai multe condamnări, pentru comiterea de infracțiuni, dar nu s-a îndreptat, continuând să comită fapte penale, situație în care nu se poate aprecia că aplicarea pedepsei ar fi suficientă și, chiar fără executarea acesteia, condamnatul nu va mai comite alte infracțiuni, având în vedere predispoziția acestuia de a comite noi infracțiuni, chiar și după ce a executat alte pedepse, nefiind îndeplinită condiția prev. de art.91 alin.1 lit.d Cod penal.

Prin urmare, pentru atingerea scopului educativ preventiv al pedepsei se impunea executarea efectivă a pedepsei aplicate inculpatului ...

De altfel, față de reținerea stării de recidivă postexecutorie, dispoziția de suspendare sub supraveghere a executării pedepsei era și nelegală, nefiind îndeplinită condiția prev. de art.91 alin.1 lit.b Cod penal.

În consecință, în baza disp. art. 421 pct. 2 lit. a C.proc.pen., s-a admis apelul declarat de Parchetul de pe lângă Judecătoria F. și s-a desființat, în parte, sentința penală apelată.

În rejudecare, în baza art. 43 alin. 1 Cod penal, s-a adăugat la pedeapsa 1 an și 3 luni închisoare, aplicată inculpatului ... prin sentința apelată, pedeapsa de 25 ani închisoare, aplicată aceluiași inculpat prin sentința penală nr. 395/2014 a Tribunalului Galați, definitivă prin decizia penală nr. 436/C//27.08.2014 a Curții de Apel Galați, urmând ca acesta să execute în final pedeapsa principală rezultantă de 26 (douăzeci și șase) ani și 3 luni închisoare, precum și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art.64 lit.a teza a II-a și lit.b Cod penal din 1969, pe o perioadă de 5 ani, și pedeapsa accesorie a interzicerii aceluiași drepturilor, conform art. 45 alin.3 lit.b și alin.5 Cod penal.

S-a dedus din pedeapsa aplicată inculpatului ... perioada executată de la data de 10.03.2011 la zi.

S-a reținut în încadrarea juridică a infracțiunii comisă de inculpatul ..., de complicitate la înșelăciune prev. de art. 48 alin.1 Cod penal raportat la art.244 alin.1 și 2 Cod penal cu aplicarea art. 396 alin.1 și 10 Cod de procedură penală, și disp. art.41 alin.1 Cod penal, art.43 alin.5 Cod penal, menținându-se pedeapsa de 1 an închisoare.

S-au înlăturat dispozițiile privind suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei de 1 an închisoare privind pe inculpatul ...

Au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței penale apelate.

În baza disp. art. 421 pct. 1 lit. b C.proc.pen., s-a respins ca nefondat apelul declarat de inculpatul ... împotriva aceleiași sentințe penale.

4. Titlu: Concurs (întrerupt) de infracțiuni. Recidiva postcondamnatrice.

Cuprins pe materii: Drept penal. Partea generală.

Indice alfabetic: - Drept penal

- Concurs de infracțiuni

- Recidiva postcondamnatrice

Legislație relevantă: art.38, art. 40, art.41, art.43 alin.1 Cod penal

Rezumat: *Sentința apelată este nelegală cu privire la soluționarea antecedentelor penale ale inculpatului, fiind greșit contopită și pedeapsa de 9 luni închisoare aplicată prin sentința penală nr. 650/14.06.2018 a Judecătorei Tecuci, definitivă la data de 20.09.2018, întrucât infracțiunea ce a făcut obiectul acestei cauze nu este concurentă cu celelalte infracțiuni, ci în stare de recidivă.*

Astfel, prin rămânerea definitivă la data 15.03.2016, a sentinței penale nr. 8/2016 a Judecătorei Tg. Bujor, prin decizia penală nr. 331/15.03.2016 a Curții de Apel Galați, s-a întrerupt concursul între infracțiunile comise înainte de data de 15.03.2016 și infracțiunile săvârșite după această dată.

Prin urmare, sunt concurente doar infracțiunile deduse judecătii, comise la data de 24.12.2015, cu infracțiunile comise la data de 03-04.08.2014, pentru care inculpatul a fost condamnat prin sentința penală nr. 8/2016 a Judecătorei Tg. Bujor, astfel că doar pedepsele aplicate prin prezenta decizie și prin sentința penală nr. 8/2016 a Judecătorei Tg. Bujor puteau fi contopite conform art. art. 38 Cod penal și art. 40 Cod penal în referire la art. 39 lit. b) Cod penal, pedeapsă rezultantă constituind primul termen al recidivei.

Infracțiunea comisă la data de 05.03.2017, de conducere a unui vehicul fără permis de conducere prevăzută de art. 335 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 1 Cod penal și art. 396 alin. 10 Cod procedură penală, pentru care inculpatul a fost condamnat prin sentința penală nr. 650/14.06.2018 a Judecătorei Tecuci, definitivă la data de 20.09.2018, se află în stare de recidivă postcondamnatrice, pedeapsa de 9 luni închisoare, aplicată prin această sentință, constituind al doilea termen al recidivei, astfel că trebuiau aplicate disp. art. 43 alin. 1 Cod penal.

Decizia penală nr. 1193/A/24.10.2019 a Curții de Apel Galați

Prin sentința penală nr. 106/13.06.2019 a Judecătorei Târgu Bujor a fost condamnat inculpatul ... la 9 luni (nouă luni) închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului, faptă prev. de art. 336 alin. 1 CP cu aplicarea art. 38 alin.2 CP și cu aplicarea art. 375 alin. 1 și art. 396 alin 10 C.P.P.

În baza art. 66 alin. 1 lit. a), b) Cod penal i s-a interzis inculpatului ca pedeapsă complementară exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pe o perioadă de 2 ani de la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

În baza art. 65 alin. 1 raportat la art. 66 alin. 1 lit. a), b) Cod penal i s-a interzis inculpatului ca pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte

funcții publice și de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, de la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

A fost condamnat inculpatul ... la 9 luni (nouă luni) închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere prev. de art. 335 alin 1 CP cu aplicarea art. 38 alin. 2 CP și cu aplicarea art. 375 alin. 1 și art. 396 alin. 10 C.P.P.

S-a constatat că infracțiunile deduse judecării sunt concurente cu infracțiunea pentru care inculpatul a fost condamnat la pedeapsa de 9 luni închisoare prin sentința penală nr. 650/14.06.2018 a Judecătoriei Tecuci, definitivă prin decizia Curții de Apel Galați la data de 20.09.2018 și infracțiunile pentru care a fost condamnat la 1 (unul) an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de conducerea unui vehicul fără permis de conducere și 9 (nouă) luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de conducerea unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe prin sentința penală nr. 8 din 11.01.2016 pronunțată de Judecătoria Tîrgu Bujor, definitivă prin decizia penală nr. 331/15.03.2016 a Curții de Apel Galați.

A fost descontopită pedeapsa rezultantă de 2 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr. 650/14.06.2018 a Judecătoriei Tecuci, în pedepsele componente, pe care le-a repus în individualitatea lor:

- pedeapsa de 9 luni închisoare dispusă prin sentința penală nr. 650/14.06.2018 a Judecătoriei Tecuci, definitivă prin decizia Curții de Apel Galați la data de 20.09.2018,

- pedeapsa de 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de conducerea unui vehicul fără permis de conducere dispusă prin sentința penală nr. 8 din 11.01.2016, definitivă prin decizia penală nr. 331/15.03.2016 a Curții de Apel Galați,

- pedeapsa de 9 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de conducerea unui vehicul fără permis de conducere dispusă prin sentința penală nr. 8 din 11.01.2016, definitivă prin decizia penală nr. 331/15.03.2016 a Curții de Apel Galați.

În temeiul art. 40 alin. 1 C.p. au fost contopite pedepsele de 9 luni închisoare respectiv, de 9 luni închisoare prin sentința penală nr. 650/14.06.2018 a Judecătoriei Tecuci, definitivă prin decizia Curții de Apel Galați la data de 20.09.2018 și infracțiunile pentru care a fost condamnat la 1 (unul) an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de conducerea unui vehicul fără permis de conducere și 9 (nouă) luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de conducerea unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe prin sentința penală nr. 8 din 11.01.2016, definitivă prin decizia penală nr. 331/15.03.2016 a Curții de Apel Galați și la pedeapsa cea mai grea de 1 an închisoare adaugă sporul obligatoriu de 1 an închisoare, urmând ca inculpatul să execute pedeapsa de 2 ani închisoare.

În temeiul disp. art. 45 alin. 3 cu aplicarea art. 67 alin. 1 Cod penal, au fost contopite pedeapsa complementară cu pedeapsa complementară aplicată prin sentința penală nr. 8 din 11.01.2016, definitivă prin decizia penală nr. 331/15.03.2016 a Curții de Apel Galați, a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b, i C. pen. constând în dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție ce implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a conduce categorii de vehicule cu excepția celor din categoria A și subcategoria A1 și B1, pentru care se eliberează permis de conducere, pe o durată de 2 (doi) ani

după executarea pedepsei închisorii și aplică inculpatului pedeapsa complementară cea mai grea, a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a și b și i Cod penal pe o perioadă de 2 (doi) ani constând în dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție ce implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a conduce categorii de vehicule cu excepția celor din categoria A și subcategoria A1 și B1, pentru care se eliberează permis de conducere.

În temeiul art. 45 alin. 5 C.p. rap. la art. 65 C.p. s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie cea mai grea, a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a și b și i C.p., ca pedeapsă accesorie, pe durata executării pedepsei.

S-a dispus anularea mandatului nr. 726/21.09.2018 emis în baza sentinței penale nr. 650/2018 a Judecătoriei Tecuci și emiterea unui nou mandat de executare a pedepsei închisorii, în baza prezentei sentințe penale, după rămânerea ei definitivă.

Din pedeapsa aplicată inculpatului, în temeiul art. 404 alin. 4 lit. a Cod procedură penală s-a dedus pedeapsa cu închisoarea executată 25.09.2018 până în prezent.

A fost obligat inculpatul să plătească statului suma de 350 lei cu titlul de cheltuieli judiciare.

Pentru a pronunța hotărârea judecătorească, prima instanță a reținut că prin rechizitoriul emis la data de 21.11.2018 în dosarul penal nr. 171/P/2016 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Tîrgu Bujor, înregistrat pe rolul Judecătoriei Tîrgu Bujor sub nr. 2307/316/2018, s-a dispus trimiterea în judecată, a inculpatului ..., pentru săvârșirea infracțiunilor de conducerea unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe, prev. de disp. art. 336 alin. 1 Cod penal și conducerea unui vehicul fără permis de conducere, prev. de art. 335 alin. 1 Cod penal cu aplic. art. 38 alin. 2 Cod penal.

Prin încheierea nr. 79 din data de 19.02.2019, judecătorul de cameră preliminară a constatat legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul nr. 171/249/P/2016 din data de 21.11.2018 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Tîrgu Bujor privind pe ..., pentru săvârșirea infracțiunilor de conducerea unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe, prev. de disp. art. 336 alin. 1 Cod penal și conducerea unui vehicul fără permis de conducere, prev. de art. 335 alin. 1 Cod penal cu aplic. art. 38 alin. 2 Cod penal, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală.

La termenul de judecată din data de 11.06.2019, inculpatul a declarat că recunoaște săvârșirea faptei reținute în sarcina sa și a solicitat judecata cauzei în procedura simplificată.

În fapt s-a reținut că în cursul zilei de 24.12.2015 inculpatul ... a consumat alcool, fiind plecat de la domiciliul său pe raza județului ... În seara aceleiași zile, în jurul orei 21³⁰, inculpatul s-a întâlnit la locuința numitului ..., de pe raza localității ..., jud. ..., cu suspectul ..., unde au consumat de asemenea băuturi alcoolice.

În jurul orei 22⁰⁰, inculpatul, aflându-se într-o stare avansată de ebrietate, s-a urcat la volanul autoturismului marca Dacia Logan, având numărul de înmatriculare ..., aparținând martorului ... și împrumutat numitului ..., acesta din urmă parcându-l cu cheile în contact pe drumul

public din fața locuinței numitului ..., și l-a condus până în localitatea ..., intenționând să ajungă la locuința numitului ..., pentru a cumpăra vin.

La intrarea în localitatea ..., pe fondul avansatei stări de ebrietate în care se afla, inculpatul a pierdut controlul autoturismului și a intrat în șanțul din dreapta al drumului, avariind ușor autoturismul și deteriorând gardul martorului ...

Inculpatul ... a fost identificat de organele de poliție la scurt timp în apropierea autoturismului avariât și s-a procedat, la ora 00:30, la testarea cu aparatul Drager, rezultând că avea o alcoolemie de 0,58 mg/l alcool pur în aerul expirat. În continuare, inculpatul a fost condus la Spitalul orașenesc ..., unde i-a fost prelevată o singură probă de sânge, refuzând prelevarea celei de-a doua probe.

Conform Buletinului de analiză toxicologică nr. 1843/A12, întocmit la data de 30.12.2015 de către Serviciul Clinic de Medicină Legală ..., inculpatul ... avea în sânge, la data de 25.12.2015, ora 01⁰⁰, o alcoolemie de 1,80 g%0.

Prin adresa nr. 412598/10.02.2017 a IPJ ... – Serviciul rutier s-a comunicat faptul că inculpatul ... nu figurează ca fiind posesor de permis de conducere.

S-a arătat că vinovăția inculpatului este pe deplin dovedită și a rezultat din cuprinsul următoarelor mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală: proces verbal de constatare a infracțiunii flagrante; proces-verbal de cercetare a locului faptei; proces-verbal de verificare; buletinul de analiză toxicologică nr. 1843/A12 din data de 30.12.2015, întocmit de Serviciul Clinic de Medicină Legală ... ; adresa nr. 412598/10.02.2017 a IPJ ... – Serviciul Rutier ...; declarații suspecți/inculpat.

S-a reținut că fapta inculpatului ..., care, având în sânge o imbibiție alcoolică 1,80 g 0/00, deși nu deținea permis de conducere pentru nicio categorie de vehicule, în seara de 24.12.2015, în jurul orei 22⁰⁰, a condus autoturismul marca Dacia Logan, având numărul de înmatriculare ... pe drumurile publice de pe raza localităților ... și ..., jud. ..., precum și între cele două localități, întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor de conducere a unui vehicul fără permis de conducere, faptă prevăzută și pedepsită de art. 335 alin. 1 Cod penal și conducere a unui vehicul sub influența alcoolului, faptă prevăzută și pedepsită de art. 336 alin. 1 Cod penal, cu aplic. art. 38 alin. 2 Cod penal.

S-a constatat că infracțiunile deduse judecății sunt concurente cu infracțiunea pentru care inculpatul a fost condamnat la pedeapsa de 9 luni închisoare prin sentința penală nr. 650/14.06.2018 a Judecătorei Tecuci, definitivă prin decizia Curții de Apel Galați la data de 20.09.2018 și infracțiunile pentru care a fost condamnat la 1 (unul) an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de conducerea unui vehicul fără permis de conducere și 9 (nouă) luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de conducerea unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe prin sentința penală nr. 8 din 11.01.2016, definitivă prin decizia penală nr. 331/15.03.2016 a Curții de Apel Galați.

A fost descontopită pedeapsa rezultantă de 2 ani închisoare, aplicată prin sentința penală nr. 650/14.06.2018 a Judecătorei Tecuci, în pedepsele componente iar în temeiul art. 40 alin. 1

C.p. au fost recontopite cu pedepsele pentru infracțiunile deduse judecătii stabilind o pedeapsă rezultantă de 2 ani închisoare.

În temeiul disp. art.45 alin. 3, 5 Cod penal, au fost aplicate pedepsele complementare și accesorii.

Împotriva acestei hotărâri a declarat apel Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgu Bujor, arătând că sentința apelată este nelegală sub aspectul modului de soluționare a antecedentelor penale ale inculpatului ..., întrucât infracțiunea pentru care inculpatul a fost condamnat prin sentința penală nr. 650/14.06.2018 a Judecătoriei Tecuci a fost săvârșită în stare de recidivă. A mai precizat că sentința este netemeinică sub aspectul cuantumului pedepsei aplicate, care este prea blândă față de gravitatea faptelor și pericolozitatea inculpatului, solicitând majorarea pedepselor principale.

Inculpatul a solicitat admiterea apelului doar cu privire la motivele de nelegalitate.

Apelul este fondat, pentru considerentele ce se vor arăta în continuare.

Examinând cauza prin prisma motivelor de apel cât și din oficiu sub toate aspectele de fapt și de drept, conform art. 417 al .2 C.proc.pen., Curtea constată că situația de fapt și vinovăția inculpatului ..., pentru săvârșirea infracțiunilor deduse judecătii, au fost corect stabilite de prima instanță, prin probele administrate în cauză, dând încadrarea juridică corespunzătoare faptelor penale comise de acesta.

Însă sentința apelată este netemeinică cu privire la pedepsele de câte 9 luni închisoare, aplicate inculpatului pentru comiterea infracțiunilor deduse judecătii, care sunt prea blânde având în vedere de gravitatea acestora, urmările faptelor și atitudinea sa.

Astfel, este bine cunoscut faptul că, consumul de alcool diminuează semnificativ capacitatea de percepție a persoanei asupra condițiilor de desfășurare a traficului, precum și capacitatea de reacție în cazul unor evenimente ivite intempestiv în timpul conducerii vehiculului.

În cauză, inculpatul ... a condus autoturismul, luat fața locuinței numitului ..., situată în localitatea ..., jud. ..., unde fusese parcat de numitul ..., fără acordul acestuia (pentru furt intervenind împăcarea părților), pe drumurile publice din județul ..., respectiv până în localitatea ..., pe o distanță destul de mare, de aproximativ 15 km, cu o alcoolemie de 1,80 g/l alcool pur în sânge, cu foarte mult peste limita legală, de 0,80 g/l alcool pur în sânge.

Se constată că, pe fondul avansatei stări de ebrietate în care se afla, inculpatul a pierdut controlul autoturismului și a intrat în șanțul din dreapta al drumului, avariind ușor autoturismul și deteriorând gardul martorului ...

Se mai constată că inculpatul nu obținuse permisul de conducere, astfel că nu avea deprinderile necesare pentru a conduce vehiculul pe drumurile publice în condiții de siguranță, situație în care acesta prezenta un real pericol pentru traficul auto.

Cu privire la persoana inculpatului se observă, contrare celor reținute de prima instanță, că inculpatul nu se află la primul impact cu legea penală, acesta mai comițând fapte penale asemănătoare anterior, respectiv conducere a unui vehicul fără permis și conducere a unui vehicul sub influența alcoolului la data de 03-04.08.2014, pentru care a fost condamnat la pedepsele de 1

an închisoare și de 9 luni închisoare prin sentința penală nr. 8/2016 a Judecătorei Tg. Bujor, definitivă prin decizia penală nr. 331/15.03.2016 a Curții de Apel Galați.

Față de modul și împrejurările comiterii a infracțiunilor de conducere a unui vehicul fără permis și sub influența alcoolului, urmările care s-au produs sau care s-ar fi putut produce și persoana inculpatului, este evident că faptele acestuia prezintă un pericol real pentru participanții la trafic, astfel că se impunea sancționarea mai severă a inculpatului, Curtea apreciind că o pedeapsă de câte 1 an și 3 luni închisoare pentru fiecare dintre infracțiunile de conducere a unui vehicul fără permis și conducere a unui vehicul sub influența alcoolului, sunt apte să asigure atingerea scopului educativ-preventiv al pedepsei.

Sentința apelată este nelegală cu privire la soluționarea antecedentelor penale ale inculpatului, fiind greșit contopită și pedeapsa de 9 luni închisoare aplicată prin sentința penală nr. 650/14.06.2018 a Judecătorei Tecuci, definitivă prin decizia Curții de Apel Galați la data de 20.09.2018, întrucât infracțiunea ce a făcut obiectul acestei cauze nu este concurentă cu celelalte infracțiuni, ci în stare de recidivă.

Astfel, prin rămânerea definitivă la data 15.03.2016, a sentinței penale nr. 8/2016 a Judecătorei Tg. Bujor, prin decizia penală nr. 331/15.03.2016 a Curții de Apel Galați, s-a întrerupt concursul între infracțiunile comise înainte de data de 15.03.2016 și infracțiunile săvârșite după această dată.

Prin urmare, sunt concurente doar infracțiunile deduse judecătii, comise la data de 24.12.2015, cu infracțiunile comise la data de 03-04.08.2014, pentru care inculpatul a fost condamnat prin sentința penală nr. 8/2016 a Judecătorei Tg. Bujor, astfel că doar pedepsele aplicate prin prezenta decizie și prin sentința penală nr. 8/2016 a Judecătorei Tg. Bujor puteau fi contopite conform art. art. 38 Cod penal și art. 40 Cod penal în referire la art. 39 lit. b) Cod penal, pedeapsă rezultantă constituind primul termen al recidivei.

Infracțiunea comisă la data de 05.03.2017, de conducere a unui vehicul fără permis de conducere prevăzută de art. 335 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 1 Cod penal și art. 396 alin. 10 Cod procedură penală, pentru care inculpatul a fost condamnat prin sentința penală nr. 650/14.06.2018 a Judecătorei Tecuci, definitivă prin decizia Curții de Apel Galați la data de 20.09.2018, se află în stare de recidivă postcondamnată, pedeapsa de 9 luni închisoare, aplicată prin această sentință, constituind al doilea termen al recidivei, astfel că trebuiau aplicate disp. art. 43 alin. 1 Cod penal.

Hotărârea apelată este nelegală și cu privire la omisiunea primei instanțe de a scade din durata pedepsei complementare a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a) și b) și i) Cod penal pe o perioadă de 2 (doi) ani, aplicate pe lângă pedeapsa rezultată, partea executată până la data contopirii pedepselor principale, conform art.45 alin. 4 Cod penal.

În acest sens, se constată că pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a) și b) și i) Cod penal pe o perioadă de 2 (doi) ani, constând în dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție ce implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a conduce categorii de vehicule cu excepția celor din categoria A și subcategoria A1 și B1, pentru care se eliberează permis de conducere, a fost aplicată

prin sentința penală nr. 8/2016 a Judecătorei Tg. Bujor, prin care inculpatul a fost condamnat cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei, pentru comiterea de infracțiuni concurente cu cele deduse judecării în prezenta cauză.

Această pedeapsă complementară a început să fie executată la data de 15.03.2016, data rămânerii definitive a sentinței penale nr. 8/2016 a Judecătorei Tg. Bujor, conform art.68 alin.1 lit.b Cod penal, și s-a încheiat la data de 14.03.2018.

Prin urmare, la data 25.09.2018, data încarcerării în baza sentinței penale nr. 650/2018 a Judecătorei Tecuci, pedeapsa complementară era executată în totalitate, astfel că se impunea a se constata aceasta.

Având în vedere că, după data pronunțării sentinței apelate, inculpatul s-a liberat, la data de 25.09.2019, din executarea pedepsei aplicate prin sentința penală nr. 650/2018 a Judecătorei Tecuci, apare ca fiind inoportună dispoziția privind anularea mandatului nr. 726/21.09.2018 emis în baza acestei hotărâri.

În consecință, în baza disp. art. 421 pct. 2 lit. a C.proc.pen., se va admite apelul declarat de Parchetul de pe lângă Judecătoria Tg. Bujor și se va desființa, în parte, sentința penală apelată.

În rejudecare, se vor majora pedepsele aplicate inculpatului, pentru cele două infracțiuni deduse judecării, la câte 1 an și 3 luni închisoare, așa cum am arătat mai sus, după care se vor contopi cu pedepsele de pedepsele de 1 an închisoare și de 9 luni închisoare, aplicate prin sentința penală nr. 8/2016 a Judecătorei Tg. Bujor, conform art. 38 Cod penal și art. 40 Cod penal în referire la art. 39 lit. b) Cod penal.

Potrivit art. 43 alin. 1 Cod penal, pedeapsa de 9 luni închisoare, aplicată prin sentința penală nr. 650/14.06.2018 a Judecătorei Tecuci, se va adăuga la pedeapsa la pedeapsa rezultantă, astfel cum a fost stabilită mai sus.

Se va deduce din pedeapsa aplicată inculpatului perioada executată de la data de 25.09.2018 până data de 25.09.2019, inclusiv.

Conform art.45 alin. 4 Cod penal, se va constata că pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a) și b) și i) Cod penal, pe o perioadă de 2 (doi) ani, a fost executată în perioada de la 15.03.2016 (data rămânerii definitive a sentinței penale nr. 8/2016 a Judecătorei Tg. Bujor) până la data de 25.09.2018 (data încarcerării în baza sentinței penale nr. 650/2018 a Judecătorei Tecuci).

Se va înlătura dispoziția privind anularea mandatului nr. 726/21.09.2018 emis în baza sentinței penale nr. 650/2018 a Judecătorei Tecuci.

Vor fi menținute celelalte dispoziții ale sentinței penale apelate.

5. Titlu: Pedeapsa complementară. Delapidare.

Cuprins pe materii: Drept penal. Partea generală.

Indice alfabetic: - Drept penal

- Pedeapsa complementara

- Delapidare

Legislație relevantă: art. 67 alin.1 Cod penal

Rezumat: Potrivit art.67 alin.1 Cod penal, „*Pedeapsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi poate fi aplicată dacă pedeapsa principală stabilită este închisoarea sau amenda și instanța constată că, față de natura și gravitatea infracțiunii, împrejurările cauzei și persoana infractorului, această pedeapsă este necesară.*“

În cauză, inculpata ... s-a folosit la comiterea infracțiunii de delapidare de calitatea sa de funcționar public, în îndeplinirea funcției de contabil-șef, pe care o deținea la persoana vătămată, Primăria ..., profitând de atributul legal al gestionării bugetului unității administrative.

Fapta inculpatei este gravă, aceasta folosind banii persoanei vătămate în șase rânduri pentru a achiziționa produse și servicii pentru folosul propriu sau al fiului ei, cauzând o pagubă importantă persoanei vătămate, în valoare de 41.100,96 lei.

Prin urmare, față de natura și gravitatea infracțiunii, împrejurările cauzei și persoana inculpatei, Curtea apreciază că, pentru a se asigura pe deplin atingerea scopului educativ-preventiv al pedepsei, este necesară aplicarea inculpatei ... și a pedepsei complementare a interzicerii exercitării dreptul de a ocupa funcția, de a exercita profesia sau meseria ori de a desfășura activitatea de care s-a folosit pentru săvârșirea infracțiunii, prevăzută de art. 66 alin. 1 lit. g) Cod penal, respectiv de a ocupa funcția de funcționar public (contabil-șef) de care s-a folosit la comiterea infracțiunii de delapidare, aceasta fiind nedemnă de a mai ocupa funcția respectivă.

Decizia penală nr. 1143/A/15.10.2019 a Curții de Apel Galați

Prin sentința penală nr. 914/07.06.2019 a Judecătorei Galați s-au hotărât următoarele:

În baza art. 295 alin. 1 din Codul Penal cu aplicare art. 35 alin. 1 din Codul Penal și art. 5 alin.1 din Codul Penal și art. 396 alin. 2 și 10 din Codul de Procedură penală a fost condamnată inculpata ... la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de delapidare în formă continuată (6 acte materiale în perioada 01.01.2011-31.12.2015 persoană vătămată Primăria ..., județul ...).

În temeiul art. 66 alin. 1 lit. a) și b) Cod penal s-a interzis inculpatei ... ca pedeapsă complementară exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o perioadă de 2 ani, calculată potrivit art. 68 alin. 1 lit. c) Cod penal.

În temeiul art. 65 alin. 1 raportat la art. 66 alin. 1 lit. a) și b) Cod penal s-a interzis inculpatei ... ca pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat de la rămânerea

definitivă a prezentei sentințe și până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În baza art. 91 Cod penal s-a dispus suspendarea executării pedepsei de 2 ani închisoare sub supraveghere aplicată inculpatei ... și s-a stabilit un termen de supraveghere de 2 ani, conform dispozițiilor art. 92 Cod penal, cu măsurile de supraveghere prev. de art. 93 alin. 1 Cod penal și obligațiile prev. de art. 93 alin. 2 lit.b și alin.3 Cod penal.

A fost admisă acțiunea civilă formulată de partea civilă Primăria ..., județul ... și a fost obligată inculpata ... la plata către partea civilă Primăria ..., județul ... a sumei de 18.351,65 lei cu titlu de daune materiale.

Pentru a pronunța hotărârea judecătorească, prima instanță a reținut următoarele:

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria Galați nr. 237/P/2016 din data de 13.12.2018 înregistrat la Judecătoria Galați sub numărul 24749/233/2018 din 18.12.2018, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatei ... pentru săvârșirea infracțiunii de delapidare în formă continuată, faptă prevăzută și pedepsită de art. 295 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal și art. 5 alin. 1 Cod penal.

În fapt, prin actul de sesizare a instanței, procurorul a reținut în esență că în perioada 01.01.2011 - 31.12.2015, în calitatea sa de funcționar public, în îndeplinirea funcției de contabil-șef al primăriei ..., inculpata ... a profitat de atributul legal al gestionării bugetului unității administrative și a folosit pentru sine la șase date diferite, prin acțiuni care reprezintă fiecare în parte trăsăturile aceleiași infracțiuni, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, mai multe sume de bani, reprezentând contravaloarea bunurilor și serviciilor contractate în nume personal și achitate ilegal din bugetul primăriei, în cuantum total de 41.100,96 lei.

Pentru a reține această situație de fapt, în cursul urmăririi penale au fost administrate următoarele mijloace de probă: raportul de expertiza contabilă judiciară; raportul de expertiză contabilă extrajudiciară; contract nr. 2716/24.11.2015 semnat de ... și ...; factura fiscală 72-31465/10.14.2014 emisă de ... către Primăria comunei ... și ordinele de plata aferente; nota explicativă a numitei ...; angajamentul de plată a numitei ...; poliție de asigurare de viață Grawe România; facturi și ordine de plată materiale ...; declarațiile de suspect și inculpat ale numitei ...; declarație primar ... în calitate de reprezentant al persoanei vătămate; declarație martor viceprimar ...; declarație martor contabil ...; declarație martor inspector secretar ...; declarație martor ...; declarația martorului ...; declarația martorului ..., contract individual de muncă ...

Primăria ..., județul ... s-a constituit parte civilă cu suma de 18.351,65 lei cu titlu de daune materiale.

Prin încheierea nr. 165/12.02.2019 dată în ședința din camera de consiliu, în procedura de cameră preliminară, judecătorul a constatat legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală în prezenta cauză și a dispus începerea judecării cauzei.

În fața instanței de judecată inculpata ..., până la începerea cercetării judecătorești, s-a prevalat de dispozițiile art. 375 raportat la art. 396 alin. 10 din Codul de Procedură Penală, solicitând ca judecata să aibă loc numai în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, recunoscând în totalitate faptele reținute în sarcina sa. Cu ocazia audierii sale, inculpata a mai

precizat că nu dorește readministrarea de probe sau administrarea de probe noi și că este de acord să presteze muncă neremunerată în folosul comunității.

Având în vedere poziția procesuală consemnată a inculpatei, instanța, conform prevederilor art. 375 alin. 1 din Codul de procedură penală, după luarea concluziilor, a admis cererea acesteia de a soluționa cauza conform procedurii simplificate în cazul recunoașterii vinovăției, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală pe care le-a recunoscut și le-a însușit.

Din examinarea întregului material probator de la dosar instanța a reținut aceeași situație de fapt prezentată și în rechizitoriu:

În fapt, la data de 12.01.2016 la Parchetul de pe lângă Judecătoria Galați a fost înregistrat dosarul penal nr. 237/P/2016 privind plângerea formulată de primarul comunei ..., ... prin care acesta sesiza că numita ..., în calitatea de funcționar public – contabil șef al primăriei, a profitat de atribuțiile pe care le avea de gestionare a bugetului unității administrative și și-a însușit în perioada 2012 - 2015, la șase date diferite, prin acțiuni care reprezintă fiecare în parte trăsăturile aceleiași infracțiuni, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, mai multe sume de bani, reprezentând contravaloarea bunurilor și serviciilor contractate în nume personal și achitate ilegal din bugetul primăriei.

Primăria comunei ..., din anul 2000 și până în prezent, este reprezentată de primarul ..., persoană care în luna ianuarie 2016 a solicitat efectuarea unei expertize contabile extrajudiciare la instituția pe care o conduce, pentru perioada 2011 - 2015, întrucât a constatat faptul că fostul contabil - șef al instituției, inculpata ... a folosit sume de bani din bugetul primăriei, în scop personal.

Conform raportului de expertiză contabilă extrajudiciară întocmit la 07.01.2013, de către expert contabil ..., rezultă că în perioada 2011 - 2015, inculpata ... contabil-șef în cadrul Primăriei comunei ..., a creat bugetului acestei instituții un prejudiciu în valoare de 39.669,04 lei, constând în aceea că:

- în perioada 2011 - 2012 a plătit către ... un abonament de telefonie mobilă personal, contravaloarea mai multor convorbiri internaționale efectuate în interes personal în valoare de 2.885,87 lei;

- a decontat din patrimoniu primăriei bonuri fiscale fără a avea inscripționat codul fiscal al acestei instituții în valoare de 370.88 lei;

- în anul 2012 și-a făcut asigurare de viață pe numele ei și al soțului său, pe care le-a achitat din contul primăriei până în luna decembrie anul 2015, în valoare de 12.291,36 lei;

- a achiziționat un laptop marca Toshiba pe care și l-a însușit, în valoare de 2.250 lei;

- a achiziționat materiale de construcție de la ... plătite din banii primăriei pe care le-a folosit la imobilul fiului său, în valoare de 8.974,31 lei;

- a achiziționat din banii primăriei 7 bucăți tonere imprimantă A3, deși instituția nu era dotată cu un astfel de aparat, în valoare de 924,42 lei;

- a comandat și achitat de la ..., pentru suma de 13.775 lei contravaloarea asamblării și montajului tâmplăriei și fenereriei tip termopan ce urma să fie realizată la locuința fiului său, ... din satul ..., comuna ..., județul ...

S-a reținut că inculpata, fără respectarea dispozițiilor legale cuprinse în Legea nr. 215/2001 și a Legii nr. 273/2006, a angajat cheltuieli în interes propriu fără a avea atribuții de contractare/achiziții publice de materiale și servicii.

Prin activitatea infrațională inculpata ... a cauzat un prejudiciu în cuantum de 41.100,96 lei bugetului primăriei ..., după cum urmează:

1. Achiziții materiale de construcții de la ... în cuantum de 8.974,31 lei;
2. Achiziții tâmplărie de aluminiu și PVC de la ... în cuantum de 13.775 lei;
3. Asigurări de viață G. R. în cuantum de 12.291,36 lei;
4. Achiziții de la ... în cuantum de 2.250 lei;
5. Achiziție toner imprimantă A3 de la furnizorul ... în cuantum de 924,42 lei;
6. Abonament telefonie ... în cuantum de 2.885,87 lei.

Pe parcursul judecății inculpata a recunoscut în totalitate acuzația reținută în sarcina sa astfel cum a fost descrisă în rechizitoriu.

În drept, s-a reținut că fapta inculpatei ..., care în perioada 01.01.2011 - 31.12.2015, în calitate sa de funcționar public, în îndeplinirea funcției de contabil-șef al primăriei ..., a profitat de atributul legal al gestionării bugetului unității administrative și a folosit pentru sine la șase date diferite, prin acțiuni care reprezintă fiecare în parte trăsăturile aceleiași infrațiuni, în realizarea aceleiași rezoluții infraționale, mai multe sume de bani, reprezentând contravaloarea bunurilor și serviciilor contractate în nume personal și achitate ilegal din bugetul primăriei, în cuantum total de 41.100,96 lei, întrunește elementele constitutive ale infrațiunii de delapidare în formă continuată (șase acte materiale), faptă prevăzută de art. 295 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod Penal și art. 5 alin. 1 Cod Penal.

La individualizarea pedepsei ce a fost aplicată inculpatei, instanța a avut în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 74 Cod penal, respectiv împrejurările și modul de comitere a infrațiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infrațiunii, motivul săvârșirii infrațiunii și scopul urmărit, natura și frecvența infrațiunilor care constituie antecedente penale ale infracțorului, conduita după săvârșirea infrațiunii și în cursul procesului penal și nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

Instanța s-a orientat spre aplicarea unei pedepse, între minimul și mediul special prevăzută de lege, redus cu 1/3, ținând cont de împrejurările și modul de comitere a infrațiunii, de starea de pericol creată pentru valorile ocrotite, precum și natura și gravitatea rezultatului produs.

Ținând cont de faptul că în privința infrațiunii de delapidare legea prevede în mod obligatoriu interzicerea exercitării unor drepturi, instanța, în temeiul art. 66 alin. 1 lit. a) și b) Cod penal, a interzis inculpatei ... ca pedeapsă complementară exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o perioadă de 2 ani, calculată potrivit art. 68 alin. 1 lit. c) Cod penal, precum și a pedepsei accesorii a interzicerii exercitării aceluiași drepturi, conform art. 65 alin. 1 Cod penal.

Cu privire la individualizarea judiciară a executării pedepsei, instanța a apreciat că aplicarea pedepsei este suficientă și, chiar fără executarea acesteia, condamnatul nu va mai comite

alte infracțiuni, însă este necesară supravegherea conduitei sale pentru o perioadă determinată, și a dispus suspendarea executării pedepsei de 2 ani închisoare sub supraveghere pe un termen de supraveghere de 2 ani, conform dispozițiilor art. 92 Cod penal, cu măsurile de supraveghere prev. de art. 93 alin. 1 Cod penal și obligațiile prev. de art. 93 alin. 2 lit.b și alin.3 Cod penal

Referitor la latura civilă, instanța a constatat că Primăria ..., județul ... s-a constituit parte civilă cu suma de 18.351,65 lei cu titlu de daune materiale.

Așa cum s-a reținut anterior, prin activitatea infracțională inculpata ... a cauzat un prejudiciu în cuantum de 41.100,96 lei bugetului primăriei ..., după cum urmează: achiziții materiale de construcții de la ... în cuantum de 8.974,31 lei; achiziții tâmplărie de aluminiu și PVC de la ... în cuantum de 13.775 lei; asigurări de viață Grawe România în cuantum de 12.291,36 lei; achiziții de la ... în cuantum de 2.250 lei; achiziție toner imprimantă A3 de la furnizorul ... în cuantum de 924,42 lei; abonament telefonie ... în cuantum de 2.885,87 lei.

Inculpata a acoperit în parte prejudiciul produs persoanei vătămate ..., rămânând neachitată suma de 18.351, 65 lei.

Împotriva acestei hotărâri a declarat apel Parchetul de pe lângă Judecătoria Galați, arătând că inculpata ... este nedemnă să ocupe funcția și să exercite profesia de care s-a folosit în momentul săvârșirii infracțiunii de delapidare în formă continuată, solicitând aplicarea și a pedepsei complementare prevăzută de art. 66 alin. 1 lit. g) Cod penal, constând în interzicerea dreptului de a ocupa funcția, de a exercita profesia sau meseria ori de a desfășura activitatea de care s-a folosit pentru săvârșirea infracțiunii, precum și a pedepsei accesorii aferente.

Inculpata, prin apărătorul desemnat din oficiu, a fost de acord cu apelul parchetului.

Apelul declarat de Parchetul de pe lângă Judecătoria Galați este fondat.

Examinând cauza prin prisma motivelor de apel cât și din oficiu sub toate aspectele de fapt și de drept, conform art. 417 alin.2 C.proc.pen., Curtea constată că situația de fapt și vinovăția inculpatei, pentru săvârșirea infracțiunii deduse judecării, au fost corect stabilite de prima instanță, prin probele administrate în cauză, dând încadrarea juridică corespunzătoare faptelor penale comise de aceasta.

De asemenea, pedeapsa principală aplicată inculpatei, de 2 ani închisoare, precum și modalitatea de executare, cu suspendarea sub supraveghere, au fost just individualizate față de împrejurările comiterii faptelor, gravitatea acestora (6 acte materiale, prejudiciu ridicat și acoperit doar în parte) și persoana inculpatei, care a recunoscut faptele și este la primul impact cu legea penală.

De asemenea, corect s-a aplicat pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor de a fi aleasă în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, prev. de art. 66 alin. 1 lit. a) și b) Cod penal, pe o perioadă de 2 ani, având în vedere că aceasta obligatorie potrivit art. art. 295 alin. 1 Cod penal, precum și pedeapsa accesorie a interzicerii aceluiași drepturi, conform art.65 Cod penal.

Însă, hotărârea apelată este netemeinică cu privire la neaplicarea și a pedepsei complementare prevăzută de art. 66 alin. 1 lit. g) Cod penal, precum și a pedepsei accesorii aferente.

În acest sens, potrivit art.67 alin1 Cod penal, „*Pedeapsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi poate fi aplicată dacă pedeapsa principală stabilită este închisoarea sau amenda și instanța constată că, față de natura și gravitatea infracțiunii, împrejurările cauzei și persoana infractorului, această pedeapsă este necesară.*“

În cauză, inculpata ... s-a folosit la comiterea infracțiunii de delapidare de calitatea sa de funcționar public, în îndeplinirea funcției de contabil-șef, pe care o deținea la persoana vătămată, Primăria ..., profitând de atributul legal al gestionării bugetului unității administrative.

Fapta inculpatei este gravă, aceasta folosind banii persoanei vătămate în șase rânduri pentru a achiziționa produse și servicii pentru folosul propriu sau al fiului ei, cauzând o pagubă importantă persoanei vătămate, în valoare de 41.100,96 lei.

Prin urmare, față de natura și gravitatea infracțiunii, împrejurările cauzei și persoana inculpatei, Curtea apreciază că, pentru a se asigura pe deplin atingerea scopului educativ-preventiv al pedepsei, este necesară aplicarea inculpatei ... și a pedepsei complementare a interzicerii exercitării dreptul de a ocupa funcția, de a exercita profesia sau meseria ori de a desfășura activitatea de care s-a folosit pentru săvârșirea infracțiunii, prevăzută de art. 66 alin. 1 lit. g) Cod penal, respectiv de a ocupa funcția de funcționar public (contabil-șef) de care s-a folosit la comiterea infracțiunii de delapidare, aceasta fiind nedemnă de a mai ocupa funcția respectivă.

Față de cele arătate, în baza disp. art. 421 pct. 2 lit. a C.proc.pen., a fost admis apelul declarat de Parchetul de pe lângă Judecătoria Galați și s-a desființat în parte sentința penală apelată.

În rejudecare, în temeiul art. 66 alin. 1 lit. g) Cod penal, s-a interzis inculpatei ..., ca pedeapsă complementară și exercitarea dreptului de a ocupa poziția de funcționar public, pe o perioadă de 2 ani – drept ce va fi interzis și ca pedeapsă accesorie, în temeiul art. 65 alin. 1 Cod penal.

Au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței penale apelate care nu contravin prezentei decizii.

6. Titlu: Minoritate. Tratatamentul penal al concursului de infracțiuni

Cuprins pe materii: Drept penal. Partea generală.

Legislație relevantă: art. 114 Cod penal, art. 124 alin. 3 Cod penal, art. 129 alin. 1 Cod penal

Rezumat: *Instanța investită cu judecarea unei cauze privind pe un inculpat minor față de care anterior, printr-o hotărâre rămasă definitivă, s-a luat măsura internării într-un centru educativ, poate menține măsura anterior aplicată, prelungind durata acesteia, indiferent dacă măsura respectivă a fost deja executată la momentul judecării cauzei sau inculpatul minor se află încă în executarea măsurii respective, iar din noua măsură educativă stabilită trebuie să se deducă perioada deja executată de inculpatul minor în baza primei hotărâri judecătorești.*

Prin urmare, chiar dacă inculpatul nu se mai află în perioada internării la data săvârșirii noii infracțiuni ori la data judecării acesteia nu vom putea aplica o măsură educativă pentru fiecare infracțiune în parte întrucât i-am aplica acestui inculpat un tratament sancționator mult mai aspru pentru simplul fapt că o infracțiune concurentă ajunge, fără culpa sa, să fie judecată mult mai târziu.

Decizia penală nr. 1347/A/22.11.2019 a Curții de Apel Galați

Prin sentința penală nr. 1050 din 28-06.2019 a Judecătoriei Galați s-au dispus următoarele:

A fost condamnat inculpatul ... la o pedeapsă de 2 ani și 6 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat, prevăzută de art. 228 alin. 1 – 229 alin. 1 lit. d, alin. 2 lit. b Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a, d Cod penal (faptă din 07-10.06.2014 – persoană vătămată ...).

Potrivit art. 67 alin 1 Cod penal, raportat la art. 66 alin. 1 lit. a, b din Codul penal s-au aplicat inculpatului ... pedepsele complementare constând în interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o perioadă de 3 ani.

Potrivit art. 65 alin 1 din Codul penal s-a aplicat inculpatului ... pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b din Codul penal, a căror exercitare a fost interzisă ca pedeapsă complementară.

A fost condamnat inculpatul ... la o pedeapsă de 2 ani și 6 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la furt calificat, prevăzută de art. 48 alin. 1 Cod penal raportat la art. 228 alin. 1 – 229 alin. 1 lit. d, alin. 2 lit. b Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a, d Cod penal (faptă din 20.09.2014).

Potrivit art. 67 alin 1 Cod penal, raportat la art. 66 alin. 1 lit. a, b din Codul penal s-au aplicat inculpatului ... pedepsele complementare constând în interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o perioadă de 3 ani.

Potrivit art. 65 alin 1 din Codul penal s-a aplicat inculpatului ... pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b din Codul penal, a căror exercitare a fost interzisă ca pedeapsă complementară.

A fost condamnat inculpatul ... la o pedeapsă de 2 ani și 6 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat, prevăzută de art. 228 alin. 1 – 229 alin. 1 lit. b, d, alin. 2 lit. d Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. d Cod penal (faptă din 26/27.01.2015).

Potrivit art. 67 alin 1 Cod penal, raportat la art. 66 alin. 1 lit. a, b din Codul penal s-au aplicat inculpatului ... pedepsele complementare constând în interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o perioadă de 3 ani.

Potrivit art. 65 alin 1 din Codul penal s-a aplicat inculpatului ... pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b din Codul penal, a căror exercitare a fost interzisă ca pedeapsă complementară.

În temeiul art. 38 alin. 1 – art. 39 alin. 1 lit. b Cod penal s-a aplicat pedeapsa cea mai grea de 2 ani și 6 luni închisoare, la care s-a adăugat un spor de 1 an și 8 luni închisoare (1/3 din totalul celorlalte pedepse), în final inculpatul ... urmând să execute pedeapsa rezultantă de 4 (patru) ani și 2 (două) luni închisoare.

În temeiul art. 72 alin. 1 Cod penal s-a scăzut din pedeapsa închisorii durata reținerii de 24 de ore din data de 04.02.2015.

Potrivit 45 Cod penal, cu referire la art. 67 alin 1 Cod penal raportat la art. 66 alin. 1 lit. a, b din Codul penal s-au aplicat inculpatului ... pedepsele complementare constând în interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, fiecare dintre pedepsele complementare pe o perioadă de 3 ani.

Potrivit art. 45 Cod penal, cu referire la art. 65 alin 1 din Codul penal s-a aplicat inculpatului ... pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b din Codul penal, a căror exercitare a fost interzisă ca pedeapsă complementară.

II. A fost condamnat inculpatul ... la o pedeapsă de 2 ani și 3 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat, prevăzută de art. 228 alin. 1 – 229 alin. 1 lit. d și alin. 2 lit. b Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a și d Cod penal (faptă din 07-10.06.2014 – persoană vătămată ...).

Potrivit art. 67 alin 1 Cod penal, raportat la art. 66 alin. 1 lit. a, b din Codul penal s-au aplicat inculpatului ... pedepsele complementare constând în interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o perioadă de 3 ani.

Potrivit art. 65 alin 1 din Codul penal s-a aplicat inculpatului ... pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b din Codul penal, a căror exercitare a fost interzisă ca pedeapsă complementară.

A fost condamnat inculpatul ... la o pedeapsă de 2 ani și 3 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat, prevăzută de art. 228 alin. 1 – 229 alin. 1 lit. d și alin. 2 lit. d Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a și d Cod penal (faptă din 20.09.2014).

Potrivit art. 67 alin 1 Cod penal, raportat la art. 66 alin. 1 lit. a, b din Codul penal s-au aplicat inculpatului ... pedepsele complementare constând în interzicerea exercitării dreptului de a

fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o perioadă de 3 ani.

Potrivit art. 65 alin 1 din Codul penal s-a aplicat inculpatului ... pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b din Codul penal, a căror exercitare a fost interzisă ca pedeapsă complementară.

În temeiul art. 38 alin. 1 – art. 39 alin. 1 lit. b Cod penal s-a aplicat pedeapsa cea mai grea de 2 ani și 3 luni închisoare, la care s-a adăugat un spor de 9 luni închisoare (1/3 din pedeapsa de 2 ani și 3 luni închisoare), în final fiind condamnat inculpatul ... la pedeapsa principală de 3 ani închisoare.

În temeiul art. 72 alin. 1 Cod penal s-a scăzut din pedeapsa închisorii durata reținerii de 24 de ore din data de 04.02.2015.

Potrivit art. 45 Cod penal, cu referire la art. 67 alin. 1 Cod penal raportat la art. 66 alin. 1 lit. a, b din Codul penal s-au aplicat inculpatului ... pedepsele complementare constând în interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, fiecare dintre pedepsele complementare pe o perioadă de 3 ani.

Potrivit art. 45 Cod penal, cu referire la art. 65 alin. 1 din Codul penal s-a aplicat inculpatului ... pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b din Codul penal, a căror exercitare a fost interzisă ca pedeapsă complementară.

III. În baza art. 124 alin. 3 Cod penal s-a menținut măsura internării într-un centru educativ pe o perioadă de 1 an aplicată inculpatului minor ... prin sentința penală nr. 905/10.05.2016 a Judecătoriei Galați, definitivă în data de 10.10.2016 prin decizia penală nr. 993/10.10.2016 a Curții de Apel Galați și s-a prelungit durata măsurii internării într-un centru educativ față de inculpat la 2 (doi) ani și 6 (șase) luni, pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat, prevăzută de art. 228 alin. 1 – 229 alin. 1 lit. d și alin. 2 lit. b Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a și art. 113 Cod penal.

Latura civilă

În temeiul art. 19, art. 25 și 397 Cod procedură penală, cu referire la art. 1349, 1357-1358 Cod Civil, a fost admisă acțiunea civilă și au fost obligați în solidar inculpații ..., ... și ..., acesta din urmă în solidar cu părțile responsabile civilmente ... și ..., la plata sumei de 10.000 lei, reprezentând daune materiale, către partea civilă ...

În temeiul art. 19, art. 25 și 397 Cod procedură penală, cu referire la art. 1349, 1357-1358 Cod Civil, a fost admisă acțiunea civilă și au fost obligați în solidar inculpații ..., ... și ..., acesta din urmă în solidar cu părțile responsabile civilmente ... și ..., la plata sumei de 1.500 lei, reprezentând daune materiale, către partea civilă ...

În temeiul art. 19, art. 25 și 397 Cod procedură penală, cu referire la art. 1349, 1357-1358 Cod Civil, a fost admisă acțiunea civilă și au fost obligați în solidar inculpații ... și ... la plata sumei de 9.000 lei, reprezentând daune materiale, către partea civilă ...

În temeiul art. 272 alin. 1 Cod procedură penală, s-au acordat onorariile apărătorilor desemnați din oficiu din fondul Ministerului Justiției.

Potrivit art. 274 alin. 2 Cod procedură penală a fost obligat inculpatul ... la plata sumei de 510 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat.

Potrivit art. 274 alin. 2 Cod procedură penală a fost obligat inculpatul ... la plata sumei de 340 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat.

Potrivit art. 274 alin. 2 și 3 Cod procedură penală a fost obligat inculpatul ..., în solidar cu părțile responsabile civilmente ... și ... (domiciliate în mun. în ..., str ...), la plata sumei de 170 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat.

Pentru a pronunța această hotărâre, în cauza trimisă spre prima instanță a reținut următoarele:

11. Prin rechizitoriul nr. 4765/P/2014 din data de 15.09.2015 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Galați, înregistrat pe rolul Judecătoriei Galați la data de 17.09.2015, sub nr. 18347/233/2015, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților:

- ... pentru săvârșirea infracțiunilor de furt calificat, prevăzută de art. 228 alin. (1) - art. 229 alin. (1) lit. d), alin. 2 lit. b) din Cod Penal, cu aplicarea art. 77 lit. a), d) din Cod Penal (fapta din 07-10.06.2014 – persoană vătămată ...), complicitate la furt calificat, prevăzută de art. 48 alin. (1) din Cod Penal, raportat la art. 228 alin. (1) - art. 229 alin.(1) lit. d) din Cod Penal, alin. (2) lit. b) din Cod Penal, cu aplicarea art. 77 lit. a) și d) din Cod Penal (fapta din 20.09.2014) și furt calificat prevăzută de art. 228 alin. (1)- art. 229 alin. (1) lit. b) și d) din Cod Penal și alin. (2) lit. d) din Cod Penal, cu aplicarea art. 77 lit. d) din Cod Penal (fapta din 26/27.01.2015), toate cu aplicarea art. 38 alin. (1) din Cod Penal;

- ... pentru săvârșirea infracțiunilor de furt calificat, prevăzută de art. 228 alin. (1) - art. 229 alin. (1) lit. d) și alin. (2) lit. b) din Cod Penal, cu aplicarea art. 77 lit. a) și d) din Cod Penal (fapta din 07-10.06.2014 – persoană vătămată ...) și furt calificat, prevăzută de art. 228 alin. (1)- 229 alin. (1) lit. d) din Cod Penal și alin. 2 lit. d) din Cod Penal, cu aplicarea art. 77 lit. a) și d) din Cod Penal (fapta din 20.09.2014), ambele cu aplicarea art. 38 alin. 1 din Cod Penal;

- ... pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat, prevăzută de art. 228 alin. (1) - art. 229 alin. (1) lit. d) din Cod Penal și alin. 2 lit. b) din Cod Penal, cu aplicarea art. 77 lit. a) din Cod Penal și art. 113 din Cod Penal.

12. În actul de sesizare s-a reținut următoarea situație de fapt:

- inculpații ..., ... și ... (minor), în perioada 07-10.06.2014, prin escaladarea gardului împrejmuitoare și desprinderea unei bucăți de tablă din peretele exterior al unei hale aparținând ..., au sustras piese de autoturism și utilaje de mână în valoare de aproximativ 10.000 de lei;

- inculpatul ..., împreună cu persoana minoră ..., a escaladat gardul locuinței persoanei vătămate ... din ..., str. ... nr. ..., unde a pătruns prin forțarea unui geam și a sustras 2 laptopuri și suma de 800 de euro, cei doi fiind ajutați de inculpatul ... care a asigurat supravegherea locului faptei, înlesnind activitatea infracțională.

- inculpatul ..., împreună cu ..., în noaptea de 26/27.01.2015, a pătruns prin efracție într-o magazie a punctului de lucru al ... din str. ... nr. ..., de unde a sustras un aragaz, o mașină de spălat rufe și o mașină de spălat vase (prejudiciu recuperat integral).

13. Situația de fapt mai sus menționată a fost reținută în baza următoarelor mijloace de probă: declarații persoane vătămate, procese-verbale de cercetare la fața locului cu planșele foto aferente, procese-verbale de reconstituire, cu planșele aferente, declarații martori, declarații suspecți/inculpați, declarație persoană vătămată, proces-verbal de cercetare la fața locului cu planșa foto aferentă, proces-verbal de recunoaștere din planșă foto, cu planșa aferentă, declarații martori, declarații suspecți/inculpați, declarație persoană vătămată, proces-verbal de cercetare la fața locului cu planșa foto aferentă, declarații martori, declarații suspecți/inculpați, procese-verbale de predare-primire bunuri, raport expertiză dactiloscopică.

14. Prin încheierea definitivă din data de 19.01.2016, judecătorul de cameră preliminară a constatat legalitatea sesizării, legalitatea administrării probelor și a actelor de urmărire penală și a dispus începerea judecății în cauză.

15. Prin sentința penală nr. 2385/24.11.2016 a Judecătorei Galati au fost trași la răspundere penală inculpați.

16. Prin decizia penală nr. 720/19.06.2017 a Curții de Apel Galati au fost admise apelurile inculpaților ... și ..., au fost extinse efectele apelurilor și asupra inculpatului ... și a fost desființată sentința penală nr. 2385/2016 a Judecătorei Galați și a fost trimisă cauza spre rejudecare la instanța de fond, față de împrejurarea că judecata a avut loc în lipsa unei părți nelegal citate și pentru a se asigura inculpatului ... respectarea următoarelor drepturi: de a fi prezent la judecată, de a propune probe, de a i se asigura o apărare corespunzătoare. În rejudecare s-a dispus ca inculpații să fie citați la adresele cunoscute, precum și părinții inculpatului minor ...

Totodată, s-a dispus reluarea cercetării judecătorești.

17. La data de 27.06.2017 a fost înregistrată cauza pe rolul Judecătorei Galati.

18. Instanța a procedat conform hotărârii instanței de control judiciar.

Pe parcursul procesului penal, au fost citați inculpații la adresele cunoscute și s-au acordat mai multe termene față de lipsa inculpaților și cererile de amânare formulate de către apărătorii acestora.

Inculpatul ..., încarcerat în Penitenciarul Constanța - Poarta Albă a depus o cere de judecarea cauzei în lipsă.

2. La termenul de judecată din data de 16.05.2019 a fost audiată partea responsabilă civilmente ... (mama inculpatului minor ...) care a declarat că acesta se află în Anglia și este de acord cu achitarea prejudiciului.

La același termen a fost audiat inculpatul ..., din declarația căruia a rezultat că recunoaște parțial faptele reținute în sarcină, cu excepția faptei comise față de persoana vătămată ... la comiterea căreia au participat numiții ... și inculpatul ...

La același termen au fost audiați martorii ..., ..., ..., ...

La termenul din data de 13.06.2019 a fost audiat martorul ...

Ultimul martor propus prin actul de sesizare, citat și cu mandat de aducere, nu s-a prezentat, iar la ultimul termen s-a constatat imposibilitatea audierii acestuia.

Inculpatul ..., citat și cu mandat de aducere, nu s-a prezentat.

Din declarațiile martorilor audiați în cursul cercetării judecătorești a rezultat faptul că aceștia și-au menținut declarațiile date în faza de urmărire penală.

B.3. Analizând actele și lucrările dosarului, mijloacele de probă administrate atât în faza de urmărire penală cât și în cursul cercetării judecătorești, s-a reținut aceeași situație de fapt ca și în actul de sesizare, respectiv:

I. În perioada 07-10.06.2014, inculpații ..., ... și ..., s-au întâlnit și au hotărât de comun acord să sustragă bunuri din punctul de lucru al ..., situat în ..., pe str. ... nr. ...

În jurul prânzului, au pătruns, prin escaladarea gardului în curtea punctului de lucru respectiv, după care au desprins cu o rangă o bucată din tablă din peretele exterior al unei hale, în care erau depozitate mai multe bunuri.

În timp ce inculpatul ... a rămas în exteriorul halei, ceilalți doi inculpați au pătruns în interior, de unde au sustras un picamer și un rotopercutor, ambele marca BOSH și burghie pentru beton, toate aparținând ..., împreună cu mai multe piese de la un autoturism marca ..., aparținând persoanei vătămate ..., respectiv: compresor, alternator, electromotor, întinzător curea și suport motor.

Aceste bunuri au fost preluate de către inculpatul ... și transportate de toți trei în afara punctului de lucru al societății.

Potrivit propriilor declarații, piesele auto au fost valorificate la un centru de fier vechi, situat pe str.... nr. ..., din ..., în timp ce sculele de mână au fost vândute martorului ..., contra unor sume de bani, împărțită între ei.

Fiind audiat martorul ..., achizitorul de la centrul de fier vechi, a recunoscut că, în perioada respectivă, cei trei inculpați s-au prezentat la centrul de achiziții cu mai multe bunuri și piese. A afirmat că există posibilitatea ca printre aceste bunuri să se fi aflat și piese auto pe care inculpații le-au valorificat cu această ocazie. A depus la dosarul cauzei copie de pe adeverința de primire și plată din data de 10.06.2014, întocmită pe numele inculpatului ..., din care a rezultat că inculpații au valorificat 279 kg fier.

Martorul ..., deși a recunoscut că-i știe pe cei trei inculpați care frecventează barul său, situat pe str. ..., din ..., a negat că aceștia i-ar fi vândut cele două unelte electrice (picamer și rotopercutor). S-a apreciat declarația martorului ca fiind nesinceră, în contextul declarațiilor de recunoaștere ale inculpaților, având ca scop evitarea atragerii răspunderii penale, pentru infracțiunea de tănuire, acesta precizând că „niciodată nu a cumpărat bunuri provenite din infracțiuni”.

Fiind audiați, cei trei inculpați au recunoscut comiterea infracțiunii, precizând în detaliul modalitatea de acțiune (inculpatul ... a refuzat inițial să dea declarații în cauză după care a recunoscut implicarea sa, în urma administrării probatoriului în cauză).

Declarațiile acestora s-au coroborat întocmai atât între ele cât și cu concluziile cercetării la fața locului, cu declarațiile persoanelor vătămate și a martorilor. Există astfel identitate în privința modalității de săvârșire a faptei (prin escaladarea gardului și respectiv forțarea unei bucăți de tablă a magaziei), bunurile sustrate și modalitatea de valorificare a acestora.

Inculpatul ... a participat la activitatea de conducere în teren și prezentare detaliată a modalității de acțiune.

Martorii ..., ... (reprezentanți ai persoanei vătămate-angajați) au prezentat modalitatea în care au luat cunoștință de săvârșirea infracțiunii.

Infracțiunea expusă și reținută în sarcina inculpaților se probează prin:

- declarații persoane vătămate;
- procese-verbale de cercetare la fața locului cu planșele foto aferente;
- procese-verbale de reconstituire, cu planșele aferente;
- declarații martori;
- declarații suspecti/inculpați.

II. La data de 20.09.2014, inculpații ... și ..., împreună cu suspectul ..., profitând de faptul că în imobilul aparținând persoanei vătămate ..., situat în ..., str. ... nr. ..., nu se afla vreo persoană, au hotărât să sustragă bunuri, pe care să le valorifice în interes personal.

În jurul orelor 12⁰⁰, în timp ce inculpatul ... asigura paza, suspectul ... și inculpatul ... au escaladat gardul imobilului și au pătruns în acesta prin forțarea unei ferestre termopan, de unde și-au însușit un laptop marca TOSHIBA, un notebook marca ACER și suma de 800 euro.

Valoarea totală a prejudiciului este de 9.000 lei, sumă cu care persoana vătămată a înțeles să se constituie parte civilă în procesul penal.

Activitatea infracțională a fost percepută în mod direct de martora ... care a văzut momentul în care inculpatul ... asigura paza din stradă, iar alte două persoane (inculpații ... și ...) au escaladat gardul imobilului, iar după un timp, toți trei au părăsit imobilul.

Cu ocazia declarației date în cauză, martorul ... a precizat că a văzut momentul în care doi tineri au sărit gradul din interiorul locuinței înspre strada ... și s-au alăturat celui de-al treilea (...), care asigura zona. La vederea martorului, cei trei inculpați au fugit spre strada ..., în direcția

Precizează că îi știe pe inculpați ca făcând parte din același anturaj și că frecventează zona centrului de fier vechi de pe strada ... (aparținând martorului ...).

S-a procedat la efectuarea unei recunoașteri de pe planșa foto cu martora ..., aceasta identificându-l pe inculpatul ... ca fiind cel pe care l-a observat că supraveghea zona locuinței de pe strada ... și care avea un comportament suspect.

Inculpatul ... a negat comiterea faptei, mizând pe faptul că nu a intrat efectiv în curtea locuinței persoanei vătămate, el asigurând zona. A precizat că are cunoștință despre faptul că ceilalți doi inculpați au comis fapta întrucât aceștia i-au solicitat să-i ajute, însă el a refuzat pe motiv că „pedepsele sunt mari” la acest gen de infracțiuni. I-a văzut pe cei doi inculpați îndreptându-se spre acea locuință, după care s-a întâlnit cu ei și a luat cunoștință de bunurile sustrase (2 laptopuri și sume de bani în valută).

Inculpatul ... a negat în primă fază comiterea faptei, iar ulterior a precizat că recunoaște săvârșirea acesteia, în modalitatea complicității. Precizează că el a stat în exteriorul locuinței, pe stradă, moment în care suspectul ... și inculpatul ... au intrat în locuință și au sustras mai multe bunuri, respectiv 800 de Euro și 2 laptopuri.

Suspectul ... nu a fost audiat, sustrăgându-se urmăririi penale.

Având în vedere declarațiile martorului ..., s-a concluzionat că inculpatul ... este cel care a asigurat paza celorlalți doi autori, prin urmare acesta a săvârșit o complicitate la infracțiunea de furt comisă de ... și ...

Deși declarațiile inculpaților nu sunt identice, în mod evident aceștia sunt autorii faptei, ei precizând date (bunuri și sume de bani sustrase, mod de operare-escaladare gard, persoana vătămată) ce se coroborează întocmai cu concluziile procesului verbal de cercetare la fața locului și cu declarațiile persoanei vătămate și a martorului ocular. Diferențele neesențiale ale declarațiilor acestora au ca scop obținerea unui tratament sancționator mai ușor, astfel cum aceștia apreciază.

Infracțiunea expusă s-a probat prin:

- declarație persoană vătămată;
- proces-verbal de cercetare la fața locului cu planșa foto aferentă;
- proces-verbal de recunoaștere din planșa foto, cu planșa aferentă;
- declarații martori;
- declarații suspecti/inculpați.

III. În noaptea de 26.01.2015, în jurul orei 19⁰⁰, inculpatul ... s-a întâlnit cu suspectul ..., despre care cunoștea că are vârsta de 16-17 ani și au căzut de comun acord să sustragă bunuri din punctul de lucru al ..., situat în ..., str. ... nr. ... După ce au pătruns printr-o gaură din gardul care împrejmuia punctul de lucru al ..., la lumina unor lanterne de la brichete, aceștia au pătruns în magazia societății și, din interior, și-au însușit o mașină de spălat rufe marca ARISTON, una de spălat vase și un aragaz, acestea din urmă marca BOSH, cauzând un prejudiciu total de 4000 lei.

În continuare, cei doi l-au chemat pe numitul ..., care a cărat cu o căruță toate bunurile la domiciliul inculpatului ...

A doua zi, mașina de spălat rufe a fost vândută martorei ..., contra sumei de 200 lei, mașina de spălat vase a fost vândută martorului ... contra sumei de 30 lei, iar aragazul a fost vândut martorului ... contra sumei de 100 lei, banii fiind împărțiți între cei doi.

În urma efectuării cercetării la fața locului, a fost ridicată o urmă papilară, stabilindu-se prin raportul de expertiză criminalistică dactiloscopică nr. 904770 din 12.02.2015 că aparține inculpatului ...

Inculpații au recunoscut săvârșirea infracțiunii în modalitatea expusă în rechizitoriu.

Inculpatul ... și suspectul ... au ascuns martorilor cumpărători și martorului care i-a ajutat cu transportarea bunurilor adevărata proveniență a acestora.

Ulterior, toate bunurile au fost recuperate și restituite persoanei vătămate care, în prezent, nu mai are vreo pretenție de natură civilă în cauză.

Infracțiunea s-a probat probează prin:

- declarație persoană vătămată;
- proces-verbal de cercetare la fața locului cu planșa foto aferentă;
- declarații martori;
- declarații suspecti/inculpați;
- procese-verbale de predare-primire bunuri;

- raport expertiză dactiloscopică;

În cursul urmăririi penale s-a solicitat judecătorului de drepturi și libertăți din cadrul Judecătoriei Galați autorizarea efectuării de percheziții domiciliare la ..., ... și ..., fiind eliberate mandate de percheziție domiciliară. În cursul efectuării perchezițiilor domiciliare nu au fost obținute probe suplimentare.

În urma cercetărilor efectuate în cauză, suspectul ... nu a fost de găsit la domiciliu, nu a rezultat să fie urmărit, arestat sau încarcerat în vreun penitenciar din țară, fapt pentru care s-a propus în consecință.

De asemenea, a fost căutat la domiciliu și inculpatul ..., pentru a i se aduce la cunoștință calitatea de inculpat, drepturile și obligațiile care i se cuvin în această calitate, precum și pentru a fi audiat dar, în urma verificărilor și citării sale, a rezultat că este plecat în străinătate.

Față de cele expuse, constatându-se fără dubiu vinovăția inculpaților ..., ... și ... (minor) cu privire la infracțiunile reținute în sarcina lor precum și o pericolozitate sporită a acestora derivată din succesiunea și persistența infracțională, s-a dispus trimiterea lor în judecată.

Față de inculpatul ... s-a dispus renunțarea la urmărire penală, având în vedere că a săvârșit o singură infracțiune, prejudiciul a fost recuperat în totalitate și faptul că a colaborat cu organele de urmărire penală, recunoscând și regretând comiterea faptei.

În privința suspectului ..., s-a dispus disjungerea cauzei și continuarea cercetărilor în cuprinsul unui dosar penal nou constituit.

Vinovăția inculpaților a fost dovedită și a rezultat din cuprinsul mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală și în cursul cercetării judecătorești.

Față de cele expuse, instanța a constatat, dincolo de orice îndoială rezonabilă că faptele există, constituie infracțiuni și au fost săvârșite de inculpați.

C. În drept:

I. S-a reținut că fapta inculpaților ..., ... și ... (minor), care în perioada 07-10.06.2014, prin escaladarea gardului împrejmuit și desprinderea unei bucăți de tablă din peretele exterior al unei hale aparținând ..., au sustras piese de autoturism și utilaje de mână în valoare de aproximativ 10.000 de lei; întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de:

- furt calificat, faptă prevăzută și pedepsită de art. 228 alin. (1)- art. 229 alin. (1) lit. d), alin. 2 lit. b) din Cod Penal cu aplicarea art. 77 lit. a) și cu art.77 lit. d) (în cazul inculpaților majori ... și ...).

II. S-a reținut că fapta inculpatului ..., care împreună cu altă persoană a escaladat gardul locuinței persoanei vătămate ... din ..., str. ... nr. ..., unde a pătruns prin forțarea unui geam și au sustras 2 laptopuri și suma de 800 de euro, fiind ajutați de inculpatul ... care a asigurat supravegherea locului faptei, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de:

- furt calificat, faptă prevăzută și pedepsită de art. 228 alin. (1) - 229 alin. (1) lit. d) din Cod Penal și alin. (2) lit. d) din Cod Penal, cu aplicarea art. 77 lit. a), respectiv 77 lit. d) (pentru inculpatul major ...).

S-a reținut că fapta inculpatului ... care a înlesnit activitatea infracțională a primilor doi, întrunește elementele constitutive ale complicității la infracțiunea de furt calificat, faptă prevăzută

și pedepsită de art. 48 alin. (1) din Cod Penal, raportat la art. 228 alin. (1) - art. 229 alin.(1) lit. d) din Cod Penal, alin. (2) lit. b) din Cod Penal, cu aplicarea art. 77 lit. a), d) C.pen.

III. S-a reținut că fapta inculpatului ... care împreună cu altă persoană, în noaptea de 26/27.01.2015 au pătruns prin efracție într-o magazie a punctului de lucru al ... din str. ... nr. ..., de unde au sustras un aragaz, o mașină de spălat rufe și o mașină de spălat vase (prejudiciu recuperat integral), întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de:

- furt calificat, faptă prevăzută și pedepsită de art. 228 alin. (1), art. 229 alin. (1) lit. b) și d) din Cod Penal și alin. (2) lit. b) din Cod Penal, cu aplicarea art. 77 lit. d) C.pen..

S-a mai reținut că elementul material al infracțiunilor constă în acțiunea autorului de luare pe nedrept a unui bun aflat în posesia persoanei vătămate, fără consimțământul acesteia.

Urmarea imediată a constat în producerea unui prejudiciu material în dauna persoanei vătămate, chiar și temporar.

Legătura de cauzalitate dintre fapta săvârșită de inculpați și urmarea imediată a rezultat din materialitatea faptei, fără acțiunea inculpaților nu s-ar fi produs rezultatul socialmente periculos.

Sub aspectul laturii subiective instanța a reținut că inculpații au săvârșit infracțiunile cu intenție directă, potrivit art. 16 alin. 3 lit. a) din Codul penal, deoarece din modul concret de realizare a faptelor rezultă că aceștia au prevăzut rezultatul socialmente periculos și au urmărit producerea lui.

Cu privire la Acordul de mediere nr. 27/12.06.2017 depus la dosarul instanței de control judiciar, încheiat între inculpatul ... și persoana vătămată/parte civilă ..., instanța nu a dat eficiență juridică acestuia, față de împrejurarea că acesta nu este însoțit de un proces verbal de constatare a încheierii medierii și în plus, din cuprinsul acestuia, a rezultat că persoana vătămată își retrage plângerea prealabilă, față de infracțiunea de furt calificat, faptă prevăzută de art. 228 alin. 1 – 229 alin. 1 lit. d și alin. 2 lit. b C.pen. cu aplicarea art. 77 lit. a și d C.pen., or dispozițiile referitoare la retragerea plângerii prelabile nu sunt aplicabile în cauză, așa cum rezultă din art. 231 C. pen., nefiind efectuată dovada că inculpatul și persoana vătămată ar fi fost membri de familie, ar fi locuit împreună sau ar fi fost găzduit inculpatul de către persoana vătămată.

D. La individualizarea pedepsei ce a fost aplicată inculpaților, instanța a avut în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 74 Cod penal, respectiv împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului, conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal și nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială, iar pentru inculpatul minor și dispozițiile art. 114 și urm. C. pen. față de inculpatul minor, respectiv:

- inculpații au acționat împreună cu persoane minore, prin escaladare, în mod repetat, ceea ce denotă determinare infracțională, au creat prejudicii însemnate părții civile ..., în sumă de 10.000 lei și părții civile ... – 9.000 lei; inculpații ... și ... nu au antecedente penale, însă în repetate rânduri au fost sancționați administrativ pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat; inculpații ... și ... au avut o poziție oscilantă în cursul urmăririi penale și nu s-au prezentat la judecarea cauzei, deși

au cunoscut existența procesului; în primul ciclu procesual, s-a acordat termen pentru ca inculpații să-și angajeze apărător ales; inculpatul ... are 22 de ani, nu este căsătorit, studii 3 clase, fără ocupație; inculpatul ... are vârsta de 21 de ani, nu este căsătorit, studii 5 clase;

Instanța a considerat că pedeapsa închisorii constituie un mijloc apt de reeducare a inculpaților ... și ..., astfel încât să se formeze o atitudine corectă față de ordinea de drept și regulile de conviețuire socială, fiind o pedeapsă necesară și proporțională cu scopul urmărit, respectiv prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Cu privire la inculpatul minor ..., la individualizarea măsurii educative, instanța a avut în vedere, potrivit art. 115 alin. 2 Cod penal, criteriile generale de individualizare prevăzute de dispozițiile art. 74 Cod penal, a acționat împreună cu alte două persoane, prin escaladare, ceea ce denotă determinare infracțională, prejudiciul creat părții civile ... fiind unul însemnat – 10.000 lei, i s-a mai aplicat o măsură educativă privativă de libertate pentru fapte de același gen, studii 8 clase, fără ocupație. Instanța a constatat imposibilitatea obiectivă de întocmire a referatului de evaluare a inculpatului minor, din declarația mamei acestuia rezultând că inculpatul se află în străinătate.

E. Față de aceste considerente:

I. A fost condamnat inculpatul ... la o pedeapsă de 2 ani și 6 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat, prevăzută de art. 228 alin. 1 – 229 alin. 1 lit. d, alin. 2 lit. b Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a, d Cod penal (faptă din 07-10.06.2014 – persoană vătămată ...).

Potrivit art. 67 alin. 1 Cod penal, raportat la art. 66 alin. 1 lit. a, b din Codul penal s-au aplicat inculpatului ... pedepsele complementare constând în interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o perioadă de 3 ani.

Potrivit art. 65 alin. 1 din Codul penal s-a aplicat inculpatului ... pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b din Codul penal, a căror exercitare a fost interzisă ca pedeapsă complementară.

A fost condamnat inculpatul ... la o pedeapsă de 2 ani și 6 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la furt calificat, prevăzută de art. 48 alin. 1 Cod penal raportat la art. 228 alin. 1 – 229 alin. 1 lit. d, alin. 2 lit. b Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a, d Cod penal (faptă din 20.09.2014).

Potrivit art. 67 alin. 1 Cod penal, raportat la art. 66 alin. 1 lit. a, b din Codul penal s-au aplicat inculpatului ... pedepsele complementare constând în interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o perioadă de 3 ani.

Potrivit art. 65 alin. 1 din Codul penal s-a aplicat inculpatului ... pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b din Codul penal, a căror exercitare a fost interzisă ca pedeapsă complementară.

A fost condamnat inculpatul ... la o pedeapsă de 2 ani și 6 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat, prevăzută de art. 228 alin. 1 – 229 alin. 1 lit. b, d, alin. 2 lit. d Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. d Cod penal (faptă din 26/27.01.2015).

Potrivit art. 67 alin. 1 Cod penal, raportat la art. 66 alin. 1 lit. a, b din Codul penal s-au aplicat inculpatului ... pedepsele complementare constând în interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o perioadă de 3 ani.

Potrivit art. 65 alin. 1 din Codul penal s-a aplicat inculpatului ... pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b din Codul penal, a căror exercitare a fost interzisă ca pedeapsă complementară.

S-au aplicat pedepse complementare față de multitudinea infracțiunilor comise, natura acestora, modul de comitere, apreciind că acestea sunt în măsură să contribuie la reeducarea și reinserția socială a inculpatului, care observând interdicțiile stabilite în sarcina sa, va adopta o atitudine conformă cu valorile sociale ocrotite de legea penală.

În temeiul art. 38 alin. 1 – art. 39 alin. 1 lit. b Cod penal s-a aplicat pedeapsa cea mai grea de 2 ani și 6 luni închisoare, la care s-a adăugat un spor de 1 an și 8 luni închisoare (1/3 din totalul celorlalte pedepse), în final inculpatul ... urmând să execute pedeapsa rezultantă de 4 (patru) ani și 2 (două) luni închisoare.

În temeiul art. 72 alin. 1 Cod penal s-a scăzut din pedeapsa închisorii durata reținerii de 24 de ore din data de 04.02.2015.

Potrivit 45 Cod penal, cu referire la art. 67 alin. 1 Cod penal raportat la art. 66 alin. 1 lit. a, b din Codul penal s-au aplicat inculpatului ... pedepsele complementare constând în interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, fiecare dintre pedepsele complementare pe o perioadă de 3 ani.

Potrivit art. 45 Cod penal, cu referire la art. 65 alin. 1 din Codul penal s-a aplicat inculpatului ... pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b din Codul penal, a căror exercitare a fost interzisă ca pedeapsă complementară.

Conform art. 60 C. pen. s-a dispus ca pedeapsa să fie executată în regim privativ de libertate, față de multitudinea infracțiunilor comise, modalitatea de săvârșire a acestora, fiind singurul mijloc apt să asigure reinserția socială a acestuia.

II. A fost condamnat inculpatul ... la o pedeapsă de 2 ani și 3 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat, prevăzută de art. 228 alin. 1 – 229 alin. 1 lit. d și alin. 2 lit. b Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a și d Cod penal (faptă din 07-10.06.2014 – persoană vătămată ...).

Potrivit art. 67 alin. 1 Cod penal, raportat la art. 66 alin. 1 lit. a, b din Codul penal s-au aplicat inculpatului ... pedepsele complementare constând în interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o perioadă de 3 ani.

Potrivit art. 65 alin 1 din Codul penal s-a aplicat inculpatului ... pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b din Codul penal, a căror exercitare a fost interzisă ca pedeapsă complementară.

A fost condamnat inculpatul ... la o pedeapsă de 2 ani și 3 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat, prevăzută de art. 228 alin. 1 – 229 alin. 1 lit. d și alin. 2 lit. d Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a și d Cod penal (faptă din 20.09.2014).

Potrivit art. 67 alin 1 Cod penal, raportat la art. 66 alin. 1 lit. a, b din Codul penal s-au aplicat inculpatului ... pedepsele complementare constând în interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o perioadă de 3 ani.

Potrivit art. 65 alin 1 din Codul penal s-a aplicat inculpatului ... pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b din Codul penal, a căror exercitare a fost interzisă ca pedeapsă complementară.

S-au aplicat pedepse complementare față de multitudinea infracțiunilor comise, natura acestora, modul de comitere, apreciind că acestea sunt în măsură să contribuie la reeducarea și reinserția socială a inculpatului, care observând interdicțiile stabilite în sarcina sa, va adopta o atitudine conformă cu valorile sociale ocrotite de legea penală.

În temeiul art. 38 alin. 1 – art. 39 alin. 1 lit. b Cod penal s-a aplicat pedeapsa cea mai grea de 2 ani și 3 luni închisoare, la care s-a adăugat un spor de 9 luni închisoare (1/3 din pedeapsa de 2 ani și 3 luni închisoare), în final fiind condamnat inculpatul ... la pedeapsa principală de 3 ani închisoare.

În temeiul art. 72 alin. 1 Cod penal s-a scăzut din pedeapsa închisorii durata reținerii de 24 de ore din data de 04.02.2015.

Potrivit 45 Cod penal, cu referire la art. 67 alin. 1 Cod penal raportat la art. 66 alin. 1 lit. a, b din Codul penal s-au aplicat inculpatului ... pedepsele complementare constând în interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, fiecare dintre pedepsele complementare pe o perioadă de 3 ani.

Potrivit art. 45 Cod penal, cu referire la art. 65 alin. 1 din Codul penal s-a aplicat inculpatului ... pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b din Codul penal, a căror exercitare a fost interzisă ca pedeapsă complementară.

Conform art. 60 C. pen. s-a dispus ca pedeapsa să fie executată în regim privativ de libertate, față de multitudinea infracțiunilor comise, modalitatea de săvârșire a acestora, fiind singurul mijloc apt să asigure reinserția socială a acestuia.

III. În baza art. 124 alin. 3 Cod penal s-a menținut măsura internării într-un centru educativ pe o perioadă de 1 an aplicată inculpatului minor ... prin sentința penală nr. 905/10.05.2016 a Judecătorei Galați, definitivă în data de 10.10.2016 prin decizia penală nr. 993/10.10.2016 a Curții de Apel Galați și s-a dispus prelungirea duratei măsurii internării într-un centru educativ față de inculpat la 2 (doi) ani și 6 (șase) luni, pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat, prevăzută de art. 228 alin. 1 – 229 alin. 1 lit. d și alin. 2 lit. b Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a și art. 113 Cod penal.

Latura civilă

Potrivit prevederilor art. 1357 alin. 1 din Codul Civil cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare, iar potrivit prevederilor art. 1381 alin. 1 din Codul Civil orice prejudiciu dă dreptul la reparație.

În consecință, în baza art. 19, art. 25 și art. 397 din Codul de procedură penală, art. 1357 din Codul Civil, ținând cont de contribuția inculpaților la săvârșirea infracțiunilor, instanța a admis acțiunile civile formulate, astfel:

În temeiul art. 19, art. 25 și 397 Cod procedură penală, cu referire la art. 1349, 1357-1358 Cod Civil, a fost admisă acțiunea civilă și au fost obligați în solidar inculpații ..., ... și ..., acesta din urmă în solidar cu părțile responsabile civilmente ... și ..., la plata sumei de 10.000 lei, reprezentând daune materiale, către partea civilă ...

În temeiul art. 19, art. 25 și 397 Cod procedură penală, cu referire la art. 1349, 1357-1358 Cod Civil, a fost admisă acțiunea civilă și au fost obligați în solidar inculpații ..., ... și ..., acesta din urmă în solidar cu părțile responsabile civilmente ... și ..., la plata sumei de 1.500 lei, reprezentând daune materiale, către partea civilă ...

În temeiul art. 19, art. 25 și 397 Cod procedură penală, cu referire la art. 1349, 1357-1358 Cod Civil, a fost admisă acțiunea civilă și au fost obligați în solidar inculpații ... și ... la plata sumei de 9.000 lei, reprezentând daune materiale, către partea civilă ...

În temeiul art. 272 alin. 1 Cod procedură penală, s-au acordat onorariile apărătorilor desemnați din oficiu din fondul Ministerului Justiției.

Potrivit art. 274 alin. 2 Cod procedură penală a fost obligat inculpatul ... la plata sumei de 510 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat.

Potrivit art. 274 alin. 2 Cod procedură penală a fost obligat inculpatul ... la plata sumei de 340 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat.

Potrivit art. 274 alin. 2 și 3 Cod procedură penală a fost obligat inculpatul ..., în solidar cu părțile responsabile civilmente ... și ... (domiciliate în mun. în ..., str. ... nr. ...), la plata sumei de 170 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat.

Inculpații au fost obligați la plata cheltuielilor judiciare față de actele procesuale și procedurale întocmite pe parcursul procesului penal.

Împotriva acestei sentințe au declarat apel Parchetul de pe lângă Judecătoria Galați, criticând-o pentru *nelegalitate* și inculpații ... și ..., criticând-o pentru *nelegalitate și netemeinicie*.

În motivele de apel formulate potrivit dispozițiilor art. 412 Cod procedură penală, Parchetul de pe lângă Judecătoria Galați a solicitat admiterea apelului, desființarea parțială a sentinței atacate și în rejudecare:

- soluționarea antecedentelor penale ale inculpatului ...;
- încetarea procesului penal cu privire la infracțiunea de furt calificat săvârșită de inculpatul ... la data de 20.09.2014, ca urmare a încheierii unui acord de mediere;
- aplicarea art. 124 alin. 3 Cod penal cu privire la inculpatul ... întrucât ne aflăm în ipoteza în care măsura educativă aplicată pentru una dintre infracțiunile concurente a fost executată integral.

Inculpații ... și ... au solicitat aplicarea unor pedepse mai mici, prin raportare la criteriile de individualizare prevăzute de art. 74 Cod penal și schimbarea modalității de individualizare a executării acestora. Aceștia au invocat aspecte legate de gradul de pericol social al faptelor săvârșite, dar și de persoana inculpaților (situația familială și socială, încheierea unor acorduri de mediere, conduita sinceră).

Motivul de nelegalitate invocat de inculpatul ... se referă la greșita condamnare a sa pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat din data de 20.09.2014, în condițiile în care a fost încheiat un acord de mediere cu persoana vătămată.

În cursul cercetării judecătorești în apel părțile au fost citate potrivit dispozițiilor art. 420 alin. 1 Cod procedură penală.

Instanța de apel nu a procedat la ascultarea apelanților-inculpați potrivit dispozițiilor art. 420 alin. 4 Cod procedură penală, însă aceștia nu au dorit să dea declarații.

Nu a fost solicitată readministrarea probelor administrate la prima instanță și nici administrarea unor probe noi.

Examinând hotărârea atacată prin prisma motivelor de apel invocate și din oficiu, sub toate aspectele de fapt și de drept, conform art. 417 alin. 2 Cod procedură penală, Curtea constată că apelurile declarate în cauză de către Parchetul de pe lângă Judecătoria Galați și de inculpatul ... sunt parțial fondate, iar apelul inculpatului ... este nefondat.

În ceea ce privește latura penală a cauzei, Curtea reține că în mod corect și în deplină concordanță cu materialul probator administrat în cauză în cursul urmăririi penale, instanța de fond a reținut că inculpații au fost trimiși în judecată astfel:

- ... pentru săvârșirea infracțiunilor de *furt calificat* prevăzută de art. 228 alin. (1) - art. 229 alin. (1) lit. d), alin. 2 lit. b) din Cod Penal, cu aplicarea art. 77 lit. a), d) din Cod Penal (fapta din 07-10.06.2014 – persoană vătămată ...), *complicitate la furt calificat* prevăzută de art. 48 alin. (1) din Cod Penal, raportat la art. 228 alin. (1) - art. 229 alin. (1) lit. d) din Cod Penal, alin. (2) lit. b) din Cod Penal, cu aplicarea art. 77 lit. a) și d) din Cod Penal (fapta din 20.09.2014) și *furt calificat* prevăzută de art. 228 alin. (1) - art. 229 alin. (1) lit. b) și d) din Cod Penal și alin. (2) lit. d) din Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. d) din Cod penal (fapta din 26/27.01.2015), toate cu aplicarea art. 38 alin. (1) din Cod penal;

- ... pentru săvârșirea infracțiunilor de *furt calificat* prevăzută de art. 228 alin. (1) - art. 229 alin. (1) lit. d) și alin. (2) lit. b) din Cod Penal, cu aplicarea art. 77 lit. a) și d) din Cod Penal (fapta din 07-10.06.2014 – persoană vătămată ...) și *furt calificat* prevăzută de art. 228 alin. (1) - art. 229 alin. (1) lit. d) din Cod Penal și alin. 2 lit. d) din Cod Penal, cu aplicarea art. 77 lit. a) și d) din Cod Penal (fapta din 20.09.2014), ambele cu aplicarea art. 38 alin. 1 din Cod Penal;

- ... pentru săvârșirea infracțiunii de *furt calificat* prevăzută de art. 228 alin. (1)- art. 229 alin. (1) lit. d) din Cod Penal și alin. 2 lit. b) din Cod Penal, cu aplicarea art. 77 lit. a) din Cod Penal și art. 113 din Cod Penal.

S-a reținut în sarcina inculpaților ... , ... și ... (minor) că în perioada 07-10.06.2014, prin escaladarea gardului împrejmuitoar și desprinderea unei bucăți de tablă din peretele exterior al unei

hale aparținând ..., au sustras piese de autoturism și utilaje de mână în valoare de aproximativ 10.000 de lei.

S-a reținut că inculpatul ... că, împreună cu suspectul minor ..., la data de 20.09.2014, a escaladat gardul locuinței persoanei vătămate ... din ..., strada ... nr. ..., unde a pătruns prin forțarea unui geam și a sustras 2 laptopuri și suma de 800 de euro, cei doi fiind ajutați de inculpatul ... care a asigurat supravegherea locului faptei, înlesnind activitatea infracțională.

S-a mai reținut în actul de sesizare că inculpatul ..., împreună cu ..., în noaptea de 26/27.01.2015, a pătruns prin efracție într-o magazie a punctului de lucru al ... din str. ... nr. ..., de unde a sustras un aragaz, o mașină de spălat rufe și o mașină de spălat vase (prejudiciu recuperat integral).

Probatoriile confirmă mai presus de orice îndoială rezonabilă că faptele deduse judecății există în materialitatea lor, sunt prevăzute ca infracțiuni de legea penală și au fost comise cu vinovăție de inculpați, instanța de control judiciar însușindu-și în totalitate concluziile judecătorului fondului în urma analizării laturii obiective și subiective pentru infracțiunea dedusă judecății.

Prima instanță a acordat semnificația cuvenită tuturor datelor relevate de actele dosarului și, printr-o apreciere obiectivă și convingătoare a întregului material probator administrat a reținut și a stabilit corect situația de fapt dedusă judecății.

De altfel, aspectele legate de starea de fapt și încadrarea juridică nu au făcut obiectul criticilor expuse de Parchetul de pe lângă Judecătoria Galați și nici de inculpați în apelurile declarate.

I. Cu privire la **criticile de nelegalitate invocate de Parchetul de pe lângă Judecătoria Galați și de inculpatul ..., Curtea va reține următoarele:**

1. Într-adevăr, inculpatul ... are antecedente penale ce nu au fost soluționate prin sentința atacată, aspect de nelegalitate ce se impune a fi reformat pe calea prezentului apel.

Curtea constată că faptele ce fac obiectul prezentei cauze se află în concurs real cu:

- faptele pentru care inculpatul a fost condamnat prin sentința penală nr. 34/10.01.2017 a Judecătoriei Galați, definitivă la data de 07.02.2017 prin neapelare;

- faptele săvârșite la data de 07.03.2015, 19.05.2015 și 25.10.2016 pentru care inculpatul a fost condamnat prin sentința penală nr. 179/03.04.2018 a Tribunalului Galați, definitivă la data de 03.05.2018 prin neapelare.

Fapta săvârșită la data de 23.06.2017 pentru care inculpatul a fost condamnat prin sentința penală nr. 179/03.04.2018 a Tribunalului Galați, definitivă la data de 03.05.2018 prin neapelare se află în stare de recidivă postcondamnatorie față de pedeapsa rezultantă de 2 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr. 34/10.01.2017 a Judecătoriei Galați (fiind îndeplinite condițiile recidivei față de fiecare pedeapsă în parte din cele supuse contopirii).

În consecință, Curtea va dispune descontopirea:

- pedepsei rezultante de 3 ani închisoare, aplicate prin sentința penală nr. 179/03.04.2018 a Tribunalului Galați, definitivă la data de 03.05.2018 prin neapelare, în pedepsele componente, cu înlăturarea sporului;

- pedepsei rezultante de 2 ani închisoare, aplicate prin sentința penală nr. 34/10.01.2017 a Judecătoriei Galați în cele două pedepse componente, cu înlăturarea sporului de 6 luni închisoare.

Va fi menținută anularea suspendării sub supraveghere a executării pedepsei de 2 ani închisoare aplicate prin sentința penală nr. 34/10.01.2017 a Judecătoriei Galați, definitivă la data de 07.02.2017 prin neapelare, dispusă în temeiul art. 97 alin. 1 Cod penal prin sentința penală nr. 179/03.04.2018 a Tribunalului Galați, definitivă la data de 03.05.2018 prin neapelare.

În temeiul art. 40 alin. 1 Cod penal, în referire la art. 38 alin. 1 – 39 alin. 1 lit. b) Cod penal, Curtea va contopi:

- cele trei pedepse de câte 2 ani și 6 luni închisoare aplicate în prezenta cauză;
- cele trei pedepse de câte 6 luni închisoare aplicate prin sentința penală nr. 179/03.04.2018 a Tribunalului Galați, definitivă la data de 03.05.2018 prin neapelare pentru faptele săvârșite la datele de 07.03.2015, 19.05.2015 și 25.10.2016;

- cele două pedepse de câte 1 an și 6 luni închisoare, aplicate prin sentința penală nr. 34/10.01.2017 a Judecătoriei Galați, definitivă la data de 07.02.2017 prin neapelare;

urmând ca inculpatul să execute pedeapsa cea mai grea, sporită cu o treime din totalul celorlalte pedepse (R1).

În temeiul art. 43 alin. 1 Cod penal, la pedeapsa rezultantă astfel aplicată, Curtea va adăuga pedeapsa de 6 luni închisoare aplicată prin sentința penală nr. 179/03.04.2018 a Tribunalului Galați, definitivă la data de 03.05.2018 prin neapelare pentru fapta săvârșită la data de 23.06.2017, inculpatul urmând a executa noua rezultantă (R2).

În temeiul art. 404 alin. 4 lit. a) Cod procedură penală și art. 72 alin. 1 Cod penal, va deduce din pedeapsa rezultantă stabilită reținerea de 24 ore din data de 04.02.2015 și durata executată de la 06.03.2018 la zi.

Urmează a fi anulat mandatul de executare nr. 224/2018 din 05.03.2018 emis în baza sentinței penale nr. 179/2018 a Tribunalului Galați și va dispune emiterea unui nou mandat de executare, în baza prezentei decizii.

2. În ceea ce-l privește pe inculpatul ..., Curtea observă că într-adevăr la filele din dosarul Curții de Apel Galați se află acordul de mediere nr. 27/12.06.2017 încheiat de acesta cu persoana vătămată ...

Prin urmare, față de această împrejurare, prima instanță ar fi trebuit să dispună, în temeiul art. 396 alin. 6 Cod procedură penală, în referire la art. 16 alin. 1 lit. g) Cod procedură penală, încetarea procesului penal pornit împotriva inculpatului ... pentru săvârșirea infracțiunii de *furt calificat* prevăzută de art. 228 alin. (1) - 229 alin. (1) lit. d) din Cod Penal și alin. 2 lit. d) din Cod Penal, cu aplicarea art. 77 lit. a) și d) din Cod Penal (fapta din 20.09.2014 în dauna persoanei vătămate ...) ca urmare a încheierii unui acord de mediere.

În cuprinsul acordului de mediere se menționează că inculpatul ... a acoperit și pretențiile civile ale persoanei vătămate - prin urmare, în mod nelegal prima instanță l-a obligat pe acest inculpat la plata de daune materiale către partea civilă ..., în solidar cu inculpatul ...

Și sub aceste aspecte hotărârea primei instanțe este nelegală.

3. În ceea ce-l privește pe inculpatul ..., în dezacord cu opinia Parchetului de pe lângă Judecătoria Galați, Curtea apreciază că antecedentele penale au fost în mod legal soluționate de prima instanță.

Astfel, prin sentința penală nr. 905/10.05.2016, definitivă la data de 10.10.2016 prin decizia penală nr. 993/2016, acestui inculpat i-a fost aplicată măsura educativă a internării într-un centru educativ pe o durată de 1 an, pentru săvârșirea infracțiunii de *furt calificat* prev. de art. 228 alin. 1 în referire la art. 229 alin. 1 lit. b), alin. 3 lit. h) Cod penal, cu aplicarea art. 113 Cod penal.

În baza acestei sentințe a fost emis mandatul nr. ... din 27.04.2017, inculpatul fiind eliberat la data de 28.11.2017 cu un rest de 113 zile.

În prezent, această măsură educativă este în întregime executată.

Fapta ce face obiectul prezentei cauze, fiind săvârșită la data de 07-10.06.2014, se află în concurs real cu fapta pentru care i-a fost anterior aplicată inculpatului măsura educativă privativă de libertate.

Potrivit art. 124 alin. 3 Cod penal *Dacă în perioada internării minorul săvârșește o nouă infracțiune sau este judecat pentru o infracțiune concurentă săvârșită anterior, instanța poate menține măsura internării într-un centru educativ, prelungind durata acesteia, fără a depăși maximul prevăzut de lege, sau o poate înlocui cu măsura internării într-un centru de detenție.*

Este adevărat că în prezenta cauză inculpatul, deși este judecat pentru o infracțiune concurentă săvârșită anterior, nu se mai află în perioada internării și am putea aprecia că nu sunt aplicabile aceste dispoziții legale.

Totuși, faptul că judecarea acestei cauze a depășit cu mult perioada în care inculpatul s-a aflat în executarea măsurii educative privative de libertate nu-i poate fi imputat acestuia și nici nu se poate converti într-o sancționare mai drastică. A soluționa cauza în modalitatea propusă de Parchetul de pe lângă Judecătoria Galați (prin aplicarea unei măsuri educative pentru fiecare infracțiunea în parte) ar însemna ca acestui inculpat să-i fie aplicat un tratament sancționator mult mai aspru pentru simplul fapt că o infracțiune concurentă ajunge, fără culpa sa, să fie judecată mult mai târziu.

Este unanim acceptat în literatura de specialitate și a fost reiterat în cuprinsul deciziei nr. 2/2016 pronunțate de ÎCCJ principiul general acceptat în materia sancționării concursului de infracțiuni potrivit căruia în situația în care infracțiunile concurente nu sunt judecate împreună, inculpatului nu i se poate crea o situație mai grea decât în ipoteza în care infracțiunile ar fi fost judecate în cadrul aceluiași proces. Judecarea separată, indiferent de motivele care au condus la ea, nu poate fi imputată inculpatului și nu îi poate agrava situația. De aceea, soluția la care se ajunge în caz de judecare separată trebuie să fie similară celei pronunțate în situația firească, în care toate infracțiunile ar fi fost judecate împreună.

În altă ordine de idei, Curtea observă că, potrivit art. 129 alin. 1 Cod penal, în caz de concurs de infracțiuni săvârșite în timpul minorității se stabilește și se ia o singură măsură educativă pentru toate faptele, în condițiile art. 114 Cod penal, ținând seama de criteriile prevăzute în art. 74 Cod penal, fără a se distinge dacă infracțiunile care alcătuiesc concursul au fost judecate împreună sau separat.

Raportat la considerentele mai sus expuse, Curtea conchide că instanța investită cu judecarea unei cauze privind pe un inculpat minor față de care anterior, printr-o hotărâre rămasă definitivă, s-a luat măsura internării într-un centru educativ, poate menține măsura anterior aplicată, prelungind durata acesteia, indiferent dacă măsura respectivă a fost deja executată la momentul judecării cauzei sau inculpatul minor se află încă în executarea măsurii respective, iar din noua măsură educativă stabilită trebuie să se deducă perioada deja executată de inculpatul minor în baza primei hotărâri judecătorești.

Prin urmare, Curtea consideră că instanța de fond a soluționat în mod judicios situația antecedentelor penale ale inculpatului minor ... și că nu se impune reformarea sentinței penale apelate prin prisma acestui motiv de apel.

II. Cât privește cuantumul pedepselor aplicate inculpaților - Curtea apreciază că acestea au fost just individualizate în raport cu criteriile prevăzute de art. 74 din Codul penal, instanța ținând seama de circumstanțele personale ale inculpaților, dar și circumstanțele reale ale săvârșirii faptei, apreciindu-se că reinsertia socială se poate realiza doar prin aplicarea unor pedepse cu închisoarea.

În mod corect prima instanță a avut în vedere perseverența infracțională a inculpatului ... care, în ciuda vârstei, a fost condamnat pentru multiple infracțiuni și nu a înțeles să-și corijeze comportamentul în sensul respectării normelor de conviețuire socială.

De asemenea, s-a avut în vedere caracterul repetat al faptelor, modul conjugat în care au acționat inculpații, valoarea prejudiciului cauzat, conduita acestora pe parcursul procesului penal (poziția oscilantă, neprezentarea în fața instanței de judecată, încercarea de tergiversare a soluționării cauzei).

Prin urmare, nu se impune reducerea pedepselor la limita minimă prevăzută de textul de lege și cu atât mai mult, sub această limită, ca urmare a reținerii în favoarea inculpaților a dispozițiilor art. 76 alin. 1 Cod penal. În acest sens, se constată că la dosarul cauzei nu există împrejurări cărora instanța să le atribuie caracterul unor circumstanțe atenuante.

Fermitatea cu care o pedeapsă este aplicată și pusă în executare, intensitatea și generalitatea dezaprobării morale a faptei și făptuitorului, condiționează caracterul preventiv al pedepsei care, totdeauna, prin mărimea privațiunii, trebuie să reflecte gravitatea infracțiunii și gradul de vinovăție a făptuitorului.

Numai o pedeapsă justă și proporțională este de natură să asigure atât exemplaritatea cât și finalitatea acesteia, prevenția specială și generală.

În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepselor aplicate, Curtea constată că:

- pedeapsa rezultantă ce urmează a fi aplicată inculpatului ... nu poate fi executată decât efectiv – atât prin prisma perseverenței infracționale a acestuia, cât și a cuantumului pedepsei;
- în ceea ce-l privește pe inculpatul ..., executarea efectivă a pedepsei aplicate în prezenta cauză pare disproporționată raportat la pericolul social al faptelor imputate, la împrejurările concrete ale săvârșirii acestora, dar și la persoana inculpatului. Astfel, faptele au fost săvârșite în urmă cu mai mult de cinci ani, iar ulterior, inculpatul nu a mai recidivat în comportamentul infracțional.

Cât privește aspectele de ordin personal, Curtea observă că inculpatul este o persoană tânără, și-a întemeiat o familie, are doi copii minori iar în faza de urmărire penală a recunoscut și regretat fapta comisă. Mai mult, a încheiat un acord de mediere cu una dintre persoanele vătămate, acoperind valoarea prejudiciului material cauzat.

Apreciem așadar că scopul pedepsei poate fi atins și prin suspendarea sub supraveghere a executării acesteia, în condițiile art. 91 Cod penal, fiind întrunite cumulativ condițiile legale întrucât pedeapsa stabilită este mai mică de 3 ani închisoare, iar inculpatul nu a mai fost condamnat anterior. Mai mult, acesta și-a manifestat acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității, iar în raport de persoana sa, de conduita avută anterior săvârșirii infracțiunii, de eforturile depuse pentru înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunii, precum și de posibilitățile de îndreptare, Curtea apreciază că aplicarea imediată a unei pedepse nu este necesară, dar se impune supravegherea conduitei sale pentru o perioadă determinată.

Pentru toate considerentele expuse, nefiind constatate alte motive de nelegalitate sau netemeinicie a sentinței apelate, în temeiul art. 421 pct. 2 lit. a) Cod procedură penală, va admite apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Judecătoria Galați și de inculpatul ... împotriva sentinței penale nr. 1050/28.06.2019 a Judecătoriei Galați pe care o va desființa în parte și, în rejudecare:

1. Cu privire la inculpatul ...:

Va constata că faptele săvârșite de inculpatul ... ce fac obiectul prezentei cauze se află în concurs real cu:

- faptele pentru care inculpatul ... a fost condamnat prin sentința penală nr. 34/10.01.2017 a Judecătoriei Galați, definitivă la data de 07.02.2017 prin neapelare;

- faptele săvârșite de inculpatul ... la data de 07.03.2015, 19.05.2015 și 25.10.2016 pentru care a fost condamnat prin sentința penală nr. 179/03.04.2018 a Tribunalului Galați, definitivă la data de 03.05.2018 prin neapelare.

Va constata că fapta săvârșită la data de 23.06.2017 pentru care inculpatul ... a fost condamnat prin sentința penală nr. 179/03.04.2018 a Tribunalului Galați, definitivă la data de 03.05.2018 prin neapelare se află în stare de recidivă postcondamnatorie față de pedeapsa rezultantă de 2 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr. 34/10.01.2017 a Judecătoriei Galați (fiind îndeplinite condițiile recidivei față de fiecare pedeapsă în parte din cele supuse contopirii).

Va decontopi:

- pedeapsa rezultantă de 3 ani închisoare, aplicată prin sentința penală nr. 179/03.04.2018 a Tribunalului Galați, definitivă la data de 03.05.2018 prin neapelare, în pedepsele componente, cu înlăturarea sporului;

- pedeapsa rezultantă de 2 ani închisoare, aplicată prin sentința penală nr. 34/10.01.2017 a Judecătoriei Galați în cele două pedepse componente, cu înlăturarea sporului de 6 luni închisoare.

Va menține anularea suspendării sub supraveghere a executării pedepsei de 2 ani închisoare aplicate prin sentința penală nr. 34/10.01.2017 a Judecătoriei Galați, definitivă la data de 07.02.2017 prin neapelare, dispusă în temeiul art. 97 alin. 1 Cod penal prin sentința penală nr. 179/03.04.2018 a Tribunalului Galați, definitivă la data de 03.05.2018 prin neapelare.

În temeiul art. 40 alin. 1 Cod penal, în referire la art. 38 alin. 1 – 39 alin. 1 lit. b) Cod penal, va contopi:

- cele trei pedepse de câte 2 ani și 6 luni închisoare aplicate în prezenta cauză;
- cele trei pedepse de câte 6 luni închisoare aplicate prin sentința penală nr. 179/03.04.2018 a Tribunalului Galați, definitivă la data de 03.05.2018 prin neapelare pentru faptele săvârșite la datele de 07.03.2015, 19.05.2015 și 25.10.2016;

- cele două pedepse de câte 1 an și 6 luni închisoare, aplicate prin sentința penală nr. 34/10.01.2017 a Judecătoriei Galați, definitivă la data de 07.02.2017 prin neapelare;

urmând ca inculpatul să execute pedeapsa cea mai grea, de 2 ani și 6 luni închisoare, sporită cu o treime din totalul celorlalte pedepse (3 ani și 2 luni închisoare) – rezultând o pedeapsă de 5 ani și 8 luni închisoare (R1).

În temeiul art. 43 alin. 1 Cod penal, la pedeapsa rezultantă astfel aplicată, va adăuga pedeapsa de 6 luni închisoare aplicată prin sentința penală nr. 179/03.04.2018 a Tribunalului Galați, definitivă la data de 03.05.2018 prin neapelare pentru fapta săvârșită la data de 23.06.2017, inculpatul urmând a executa noua rezultantă - 6 ani și 2 luni închisoare (R2).

În temeiul art. 404 alin. 4 lit. a) Cod procedură penală și art. 72 alin. 1 Cod penal, va deduce din pedeapsa rezultantă stabilită reținerea de 24 de ore din data de 04.02.2015 și durata executată de la 06.03.2018 la zi.

Urmează a fi anulat mandatul de executare nr. 224/2018 din 05.03.2018 emis în baza sentinței penale nr. 179/2018 a Tribunalului Galați și va dispune emiterea unui nou mandat de executare, în baza prezentei decizii.

2. Cu privire la inculpatul ...:

Va descontopi pedeapsa rezultantă de 3 ani aplicată în cauză.

În temeiul art. 396 alin. 6 Cod procedură penală, în referire la art. 16 alin. 1 lit. g) Cod procedură penală, va dispune încetarea procesului penal pornit împotriva inculpatului ... pentru săvârșirea infracțiunii de *furt calificat* prevăzută de art. 228 alin. (1) - 229 alin. (1) lit. d) din Cod Penal și alin. 2 lit. d) din Cod Penal, cu aplicarea art. 77 lit. a) și d) din Cod Penal (fapta din 20.09.2014 în dauna persoanei vătămate ...) ca urmare a încheierii unui acord de mediere.

În temeiul dispozițiilor art. 91 Cod penal, va dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei de 2 ani și 3 luni închisoare aplicate inculpatului ... pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat prevăzute de art. 228 alin. 1 - 229 alin. 1 lit. d) și alin. 2 lit. b) Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a) și d) Cod penal (faptă din 07-10.06.2014, persoană vătămată ...) pe durata unui termen de supraveghere de 3 ani, stabilit conform dispozițiilor art. 92 Cod penal.

În temeiul art. 93 alin. 1 Cod penal, pe durata termenului de supraveghere inculpatul ... va respecta următoarele măsuri de supraveghere:

- să se prezinte la Serviciul de Probațiune ..., la datele fixate de acesta;
- să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- să comunice schimbarea locului de muncă;

- să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În temeiul art. 93 alin. 2 lit. b) Cod penal, pe durata termenului de supraveghere, inculpatul ... va respecta următoarea obligație: să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de către serviciul de probațiune sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate.

În temeiul art. 93 alin. 3 Cod penal, se va impune inculpatului, pe parcursul termenului de supraveghere, obligația de a presta muncă neremunerată în folosul comunității din localitatea ..., județul ... (în cadrul Bibliotecii Județene „...” sau D.G.A.S.P.C.) pe o perioadă de 60 de zile lucrătoare.

În temeiul art. 404 alin. 2 Cod procedură penală și art. 91 alineat 4 Cod penal, va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 Cod penal.

Va înlătura dispoziția de obligare a inculpatului ..., în solidar cu inculpatul ..., la plata sumei de 9.000 lei cu titlu de daune materiale către partea civilă ...

3. Cu privire la inculpatul ...:

În temeiul art. 127 Cod penal, rap la art. 72 Cod penal, va deduce din măsura educativă aplicată inculpatului ... perioada executată de la 27.04.2017 la 28.11.2017.

În temeiul art. 421 alin. 1 pct. 1 lit. b) Cod procedură penală, va fi respins ca nefondat apelul declarat de inculpatul ... împotriva sentinței penale nr. 1050/28.06.2019 a Judecătoriei Galați.

Vor fi menținute celelalte dispoziții ale sentinței penale apelate care nu sunt contrare prezentei decizii.

În temeiul art. 272 Cod procedură penală, onorariul apărătorului desemnat din oficiu va fi avansat din fondurile Ministerului Justiției, către Baroul Galați.

În temeiul art. 275 alin. 2 Cod procedură penală va fi obligat inculpatul ... la plata sumei de 200 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare în apel.

În temeiul art. 275 alin. 3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de către stat, vor rămâne în sarcina acestuia.

7. Titlu: Pedepse complementare

Cuprins pe materii: Drept penal. Partea generală

Legislație relevantă: art. 45 alin. 5 Cod penal, art. 66 Cod penal, art. 67 alin. 1 Cod penal

Rezumat: *Instanța nu poate să aplice direct o pedeapsă accesorie rezultantă, potrivit dispozițiilor art. 45 alin. 5 Cod penal, fără ca în prealabil să aplice câte o astfel de pedeapsă pe lângă fiecare dintre pedepsele principale.*

Neaplicarea pedepsei complementare prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. g) Cod penal, este un aspect de netemeinicie a hotărârii atacate și nu unul de nelegalitate.

Decizia penală nr. 1300/A/14.11.2019 a Curții de Apel Galați

Prin sentința penală nr. 137 din data de 10.07.2019 a Judecătorei Târgu Bujor s-au dispus următoarele:

A fost admisă cererea formulată de inculpata ... privind judecata cauzei conform procedurii prevăzută de art. 375 rap. la art. 374 alin. 4 Cod procedură penală.

A fost condamnată inculpata ... pentru săvârșirea infracțiunii de tratamente aplicate minorului, prev. de art. 197 Cod penal, cu aplicarea art. 396 alin. 10 Cod procedură penală la o pedeapsă de 2 (doi) ani închisoare (persoană vătămată ...).

În baza art. 67 Cod penal s-a aplicat inculpatei pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, Cod penal pe o perioadă de 2 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 197 Cod penal cu aplic. art. 396 alin. 10 Cod penal a fost condamnată inculpata ... la 2 (doi) ani închisoare (persoana vătămată ...).

În baza art. 67 Cod penal s-a aplicat inculpatei pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b Cod penal pe o perioadă de 2 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 38, art. 39 Cod penal, au fost contopite pedepsele aplicate inculpatei, aceasta urmând să execute pedeapsa cea mai grea de 2 (doi) ani închisoare sporită cu 1/3 din cealaltă, respectiv cu 8 luni, în final 2 (doi) ani și 8 (opt) luni închisoare.

În baza art. 45 alin. 3 lit. a Cod penal, art. 67 Cod penal s-a aplicat inculpatei pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, Cod penal pe o perioadă de 2 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 65 Cod penal s-a aplicat inculpatei pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b Cod penal de la rămânerea definitivă a prezentei și până la executarea sau considerarea executată a pedepsei principale.

În temeiul disp. art. 91 și art. 92 Cod penal s-a dispus suspendarea executării sub supraveghere a pedepsei închisorii și a pedepsei accesorii pe durata unui termen de supraveghere de 3 (trei) ani.

Conform disp. art. 93 alin. 1 Cod penal, pe durata termenului de supraveghere, inculpata a fost obligată să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte la serviciul de probațiune Galați, la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- d) să comunice schimbarea locului de muncă;
- e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

Conform disp. art. 93 alin. 2 Cod penal s-a impus inculpatei să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de către Serviciul de Probațiune ... sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate.

Conform disp. art. 93 alin. 3 Cod penal, pe parcursul termenului de supraveghere, inculpata a fost obligată să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 60 de zile în cadrul Primăriei ... sau Școala Gimnazială ...

S-a atras atenția inculpatei asupra dispozițiilor art. 96 Cod penal.

S-a luat act de faptul că nu există constituire de parte civilă în cauză.

În baza disp. art. 274 alin. 1 Cod procedură penală a fost obligată inculpata la plata sumei de 800 lei cu titlu de cheltuieli judiciare către stat pentru ambele faze ale procesului penal.

Pentru a pronunța această hotărâre, prima instanță a reținut următoarele:

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria Țirgu Bujor nr. 1946/P/2016 a fost trimisă în judecată inculpata ..., cercetată în stare de libertate sub aspectul săvârșirii a infracțiunii concurente de rele tratamente aplicate minorului, prev. de disp. art. 197 Cod penal cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal, cauza fiind înregistrată pe rolul Judecătoriei Țirgu Bujor sub nr. 2267/316/2018.

În actul de sesizare a instanței s-a reținut următoarea situație de fapt: inculpata ..., în calitate de asistent maternal în grija căruia au fost plasate (începând cu data de 05.05.2010) persoanele vătămate minore ... (în vârstă de 10 ani la acel moment) și ... (în vârstă de 11 ani la acel moment), în perioada 2011-28.11.2015, a pus în primejdie gravă dezvoltarea morală și intelectuală a minorilor printr-un comportament cvasi-continuu abuziv, constând în insulte, respectiv jigniri repetate și exercitarea de numeroase violențe fizice (precum generarea unei arsuri la nivelul buzei superioare a minorei folosind o lingură încinsă, timp de un minut, în data de 28.11.2015, cauzându-i leziuni care au necesitat 7-8 zile de îngrijiri medicale pentru vindecare, lovituri cu palmele, pumnii și obiecte contondente aplicate ambilor copii dar în special minorei).

Pe parcursul urmăririi penale au fost administrate următoarele mijloace de probă: declarații inculpată ...; procese verbale întocmite de către organele de urmărire penală; înscrisuri constând în certificat medico-legal, sentințe civile, adrese, răspunsuri, decizii administrative, rapoarte etc.; rapoarte de expertiză psihologică; declarații martori audiați în cauză: ..., ..., ..., ...

La termenul de judecată din data de 11.06.2019, înainte de începerea cercetării judecătorești, instanța a pus în vedere inculpatei ... prevederile art. 374, 375, 396 alin. 10 Cod proc. pen., aceasta declarând prin declarație notarială, că dorește parcurgerea acestei proceduri și recunoaște fapta reținută în sarcina sa.

Instanța a încuviințat parcurgerea procedurii simplificate de către inculpată.

La solicitarea instanței, la dosarul cauzei s-a depus fișa de cazier judiciar a inculpatei ...

Analizând probatoriul administrat în cauză, instanța a reținut următoarele:

Situația de fapt:

Inculpata ..., în calitate de asistent maternal în grija căruia au fost plasate (începând cu data de 05.05.2010) persoanele vătămate minore ... (în vârstă de 10 ani la acel moment) și ... (în vârstă de 11 ani la acel moment), în perioada 2011-28.11.2015, a pus în primejdie gravă dezvoltarea morală și intelectuală a minorilor printr-un comportament cvasi-continuu abuziv, constând în insulte, respectiv jigniri repetate și exercitarea de numeroase violențe fizice (precum generarea unei arsuri la nivelul buzei superioare a minorei folosind o lingură încinsă, timp de un minut, în data de 28.11.2015, cauzându-i leziuni care au necesitat 7-8 zile de îngrijiri medicale pentru vindecare, lovituri cu palmele, pumnii și obiecte contondente aplicate ambilor copii, dar în special minorei).

Cu ocazia audierii persoanei vătămate ..., aceasta a declarat că din anul 2010, împreună cu fratele său ..., au fost dați spre creștere și educare inculpatei, care locuiește în satul ..., comuna ..., județul ...

Totodată, victima a precizat ca începând cu anul 2011, inculpata ... și-a schimbat comportamentul față de ea, motivat de faptul că fratele său ... avea note mai bune la școală.

În acest sens, de la reproșuri s-a ajuns la jigniri, folosind cuvinte ca „proastă” sau „handicapată” și alte expresii vulgare. Pe parcurs, în mod progresiv, s-a ajuns la agresivități fizice, în sensul că atunci când lua note mici o lovea cu palmele peste față și cu pumnul în zona costală dreaptă, dar nu avea curajul să spună nimănui de frica inculpatei, care putea să devină și mai violentă.

Când aceasta voia să o lovească trimețea persoana vătămată ... și pe soțul inculpatei ... să facă diverse treburi, tocmai ca să nu se audă ce se întâmpla cu ea.

Totodată, victima a reliefat faptul că aceste agresivități se întâmplau cam de trei ori pe săptămână și că uneori era lovită și cu un clește metalic în zona coastelor, în partea dreaptă și cu o coadă din lemn de la o mătură.

De asemenea, persoana vătămată a relatat că în luna decembrie 2015, într-o zi de marți a ajuns acasă în satul ..., iar inculpata a pus apa la încălzit într-o oală spunând că vrea să facă cafea. După ce apa a dat în clocot, inculpata a introdus o lingură de lemn în oală, iar după ce și lingura s-a încălzit puternic, i-a aplicat-o pe buza superioară timp de aproximativ un minut, provocându-i o rană, ce a necesitat pentru vindecare 7-8 zile de îngrijiri medicale conform certificatului medico-legal nr. 1638/A2-D din 04.12.2015, emis de Serviciul de Medicină Legală ...

Când a revenit la școală în cadrul Colegiului Tehnic „...” ..., doamna dirigintă, martora ... a observat rana, și-a dat seama că se petrecuse ceva grav și a luat legătură cu doamna psiholog, martora ...

Nu în ultimul rând, persoana vătămată ... a declarat că în vara anului 2014, a fost martoră când inculpata l-a lovit pe fratele său cu coada din lemn a unei mături, peste picioare provocându-i urme, întrucât aflase că el dăduse foc la patul unui coleg din internat, iar altelei auzea când fratele ei era făcut „handicapat” de către inculpată.

Cu ocazia audierii persoanei vătămate ..., acesta a declarat că împreună cu sora sa, persoana vătămată ..., în perioada 2010 - decembrie 2015, s-au aflat în grija inculpatei, la locuința acesteia din satul ..., comuna ..., județul ...

În continuare, acesta a precizat că începând cu anul 2011 sau 2012, inculpata a început să aibă un comportament violent față de cei doi frați, adresându-le și cuvinte precum „boule, handicapatele, prostule”, limbaj ce a determinat-o pe persoana vătămată ... să fie introvertită și să nu mai comunice atât de mult cu alte persoane.

De asemenea, erau situații când sora lui era bătută cu palmele peste față, cu pumnii în spate și coaste, apucată de păr și târâtă pe jos.

Totodată, persoana vătămată ... a mai precizat că sora sa a fost lovită de inculpată cu un clește metalic și cu o coadă din lemn a unei măhuri peste corp, comportamente violente la care inculpata recurgea săptămânal.

Mai mult, persoana vătămată ... a declarat că în luna mai a anului 2014, a avut un incident la căminul Liceului ..., unde era cazat, iar când s-a întors acasă, pe motiv că o făcea de râs, inculpata l-a lovit cu pumnii, cu un băț peste picioare și fund, provocându-i mai multe vânătăi și cu palmele peste față, oprindu-se doar atunci când au început să o doară mâinile de la câte lovituri aplicaseră. Nu în ultimul rând, victima a mai declarat că, în data de 04.12.2015, a văzut-o pe sora sa, persoana vătămată ..., având o rană la buza superioară, iar aceasta i-a povestit că fusese arsă cu o lingură încinsă de inculpată.

Audiată fiind, martora ..., dirigintele persoanei vătămate ..., aceasta a declarat că a cunoscut-o pe minora în cauză începând cu luna septembrie 2015, când a venit în clasa a IX-a profesională din cadrul Colegiului „...” ...

În luna decembrie 2015, în timpul unei ore de curs a văzut-o pe persoana vătămată ... plângând, dar aceasta nu a vrut să spună ce se întâmplase cu ea, iar în aceste condiții a sesizat psihologul școlar, pe martora ...

Audiată fiind martora ..., psiholog școlar în cadrul Liceului „...” ..., aceasta a declarat faptul că spre sfârșitul lunii noiembrie 2015, a fost contactată de persoana vătămată ... care și-a manifestat dorința de a primi consiliere psihologică.

Astfel, la începutul lunii decembrie 2015, a primit-o în cabinetul psihologic al liceului pe ... Cu aceasta ocazie a aflat, că împreună cu fratele său, persoana vătămată ..., minorii se aflau în plasament la inculpată, la locuința sa din satul ..., comuna ..., județul ...

De asemenea, martora ... a aflat că inculpata avea un comportament violent față de cei doi minori, iar pe persoana vătămată ... a ars-o cu o lingură încinsă, pe buza superioară.

Pentru a i se confirma aspectele sesizate, martora ... a invitat și persoana vătămată ... la discuții, ocazie cu care a aflat că aspectele relatate de sora sa se confirmă, spunându-i martorei că, în timp, ambii minori au fost supuși unor violențe fizice și psihice de către inculpată.

Martora ... a mai precizat că, în urma discuțiilor purtate cu cei doi minori, a chemat-o și pe inculpată la discuții, iar aceasta i-a recunoscut că uneori îi mai lovea pe cei doi minori, pentru că erau neascultători, iar persoana vătămată ... nu-i răspundea la telefon.

Totodată, inculpata i-a mai confirmat martorei că era normal să-i mai lovească întrucât așa a procedat și cu proprii copii.

Aflând cele întâmplate, martora, în calitate de psiholog școlar a sesizat D.G.A.S.P.C. ...

Cu ocazia audierii martorei ..., a rezultat faptul că aceasta lucrează în calitate de pedagog școlar în cadrul Liceului „...” ...

Martora a precizat că la începutul anului școlar 2015-2016, în căminul liceului au fost cazate și cele două persoane vătămate minore, care la data respectivă se aflau în plasament la inculpată.

După aproximativ o lună de zile, martora a observat o schimbare în comportamentul celor doi copii, în special în privința persoanei vătămate ... în sensul că devenise retrasă și reticentă social, găsind-o adesea plângând.

În acest context, martora a aflat de la colegile sale că persoana vătămată ... se trezea noaptea din somn plângând.

Aceste aspecte le-a sesizat psihologului școlar din cadrul Liceului „...”, martora ...

Totodată, din audiere a rezultat faptul că la unele dintre ședințele de consiliere, la care a participat și martora, din discuțiile cu cele două victime a reieșit că aceștia erau bătuți, maltratați fizic și psihic de inculpată.

Persoana vătămată ... prezenta pe spate vânătăi, la fel pe mâini și pe picioare, spunându-le că fusese bătută de inculpată.

De același tratament avea parte și cealaltă persoană vătămată, ...

Martora ... a mai declarat că la începutul lunii decembrie 2015, persoana vătămată ... prezenta o rană, pe buza superioară, ea spunând că fusese arsă cu o lingură de către inculpată.

În aceste condiții, a fost sesizată D.G.A.S.P.C. ...

Cu ocazia audierii, martora ... a declarat faptul că în anul școlar 2015-2016, a fost detașată pe postul de psiholog școlar în cadrul Liceului „...” ...

În perioada noiembrie-decembrie 2015, a efectuat mai multe ședințe de consiliere psihologică de grup, cu elevii din cadrul internatului, ocazie cu care a remarcat-o pe persoana vătămată ..., ca fiind foarte retrasă, aceasta necomunicând nici măcar la solicitare, iar limbajul nonverbal trăda o suferință psihică.

În aceste condiții martora și-a dat seama că ceva nu este în regulă, motiv pentru care a invitat-o în cabinetul școlar pe persoana vătămată ...

Pe parcursul ședințelor de consiliere individuală, aceasta a afirmat, că în una din zile, inculpata a încins în foc un clește metalic, după care cu acest instrument încins a pișcat-o de umăr, această relatare a victimei minore marcând-o profund pe martoră.

Martora a mai declarat că a încercat să ia legătura cu inculpata, dar nu a reușit întrucât nu i-a răspuns la telefon.

În acest context, a continuat monitorizarea victimei și a discutat și cu cealaltă persoană vătămată ..., care i-a confirmat faptul că inculpata avea un comportament violent.

Totodată, martora și-a dat seama că ... era abuzată fizic și emoțional.

De la martora ..., martora ... a aflat că persoana vătămată ... fusese arsă pe buza superioară de inculpată cu o lingură încinsă.

Aflând de abuzurile fizice și psihice la care erau supuși cei doi minori, martora a decis să sesizeze D.G.A.S.P.C. ...

În contextul prezentat mai sus, în urma sesizărilor făcute, la data de 10.12.2015, D.G.A.S.P.C. ... i-a retras inculpatei calitatea de asistent maternal profesionist inculpatei.

Totodată, prin sentința civilă a Tribunalului Galați din 06.05.2016, s-a dispus, în mod definitiv, încredințarea persoanelor vătămate minore, în regim de plasament, asistentului maternal profesionist ...

În vederea determinării stării psihologice actuale a persoanei vătămate minore ..., precum și determinarea existenței elementelor de stres post-traumatic și dacă acțiunile inculpatei au adus atingere dezvoltării intelectuale sau morale a persoanei vătămate, s-a solicitat Cabinetului Individual de Psihologie „...”, efectuarea în cauză a unei expertize psihologice judiciare.

În urma efectuării expertizei psihologice, s-a întocmit raportul cu nr. 0185433 din care a rezultat că din punct de vedere psiho-emoțional, în cazul persoanei vătămate ..., s-a remarcat timiditate, reținere, momente de inhibiție emoțională, neîncredere în semenii, stare de complexare semnificativă, cu agresivitate latentă, neîncredere în sine, imaturitate socio-afectivă, cu impact asupra comportamentului în familie/societate în general, care sunt de natură a fi fost potentate în structurarea lor de experiențele la care a fost supusă pe timpul cât s-a aflat în plasament la inculpată.

În acest sens, grăitor este punctul nr. 3 al raportului, prin care s-a reținut că:

„Maniera de relatare a minorei a experienței de abuz fizic la care se face referire este de natură să confirme existența/veridicitatea faptelor petrecute.

(...)

Astfel, această experiență va rămâne în memoria afectivă a minorei cu implicații negative în plan evolutiv.

Elementele menționate mai sus, de caracterizare a stării psihologice actuale a minorei sunt în legătură de cauzalitate directă cu fapta investigată în prezent.

Chiar dacă, după cum s-a precizat anterior, istoricul de viață al minorei (din primii ani ai copilăriei până în prezent) include și alte aspecte psihovulnerabilizante, experiența violentei fizice extreme folosite premeditat de către asistentul maternal ..., cu scopul de pedepsire a minorei, determină urmări negative, în special în planul dezvoltării raționamentului moral al minorei.

... a fost pedepsită fizic, cu violența semnificativă și premeditate (ea își amintea și povestea cu detalii aspectele de la intrarea ei în bucătărie, pregătirea/fierberea apei de către asistentul maternal, încingerea lingurii în momentul arsurii, cu menționarea că inculpata i-a spus să stea pe pat și să nu țipe, pentru că ea e vinovată și trebuie să-si accepte pedeapsa.

Pentru aceleași considerente, în cazul persoanei vătămate ... a fost întocmit raportul de expertiză psihologică nr. 0185434, de către psiholog ..., din care a rezultat că:

„Întreaga experiență a plasamentului familial la ... a fost de natură să fragilizeze personalitatea adolescentului ...

La nivel declarativ, raportarea adolescentului la situația fapta greșită/reprobabilă și consecințele ei este funcțională, el apreciind că uneori sancțiunile sunt constructive, dar subliniind faptul că niciodată nu este justificată o pedeapsă fizică.

A interioriza noțiune de normă, utilitatea ei, face diferența între bine și rău, dar se menține riscul ca în anumite împrejurări, pe fondul unei toleranțe mai scăzute la frustrare, acțiunile sale să fie impulsiv-agresive, acest risc fiind în legătură directă cu aspectele la care a asistat sau a fost supus în timpul plasamentului la inculpata ...”.

Audiată fiind inculpata, aceasta a declarat că, începând cu data de 01.03.2010, în calitate de asistentă maternală profesionist, a preluat de la D.A.A.S.P.C. ..., persoanele vătămate ... în vârstă de 10 ani și ... în vârstă de 12 ani.

Totodată, inculpata a negat vehement infracțiunile de care este acuzată (sub aspectul violențelor prezumtiv exercitate), menționând doar că uneori țipa la cei doi minori, fără a-i lovi.

De asemenea, în mod tendențios, inculpata a învederat organului de urmărire penală că persoana vătămată ... avea un coeficient de inteligență (IQ) redus, de 76.

Prin ordonanța organului de cercetare penală din data de 10.12.2015, s-a dispus începerea urmăririi penale *in rem* pentru săvârșirea infracțiunii de rele tratamente aplicate minorului, prev. de art. 197 Cod penal.

Prin ordonanța Parchetului de pe lângă Jud. Galați din data de 09.11.2016 s-a dispus declinarea de competență în vederea Parchetului de pe lângă Jud. Tg. Bujor.

Prin ordonanța organelor de cercetare penală din data de 02.02.2017, confirmată prin ordonanța procurorului din aceeași zi, s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de inculpata ... pentru săvârșirea a 2 (două) infracțiuni concurente de rele tratamente aplicate minorului, prev. de art. 197 Cod penal, cu aplic. art. 38 alin. (1) Cod penal.

Prin ordonanța procurorului din data de 16.02.2018, s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva inculpatei ... pentru săvârșirea a 2 (două) infracțiuni concurente de rele tratamente aplicate minorului, prev. de art. 197 Cod penal, cu aplic. art. 38 alin. (1) Cod penal.

Încadrarea juridică:

S-a reținut că fapta inculpatei ..., care, în calitate de asistent maternal în grija căruia au fost plasate (începând cu data de 05.05.2010) persoanele vătămate minore ... și ..., în perioada 2011-28.11.2015, a pus în primejdie gravă dezvoltarea morală și intelectuală a minorilor printr-un comportament cvasi-continuu abuziv, constând în insulte, respectiv jigniri repetate și exercitarea de numeroase violențe fizice (precum generarea unei arsuri la nivelul buzei superioare a minorei folosind o lingură încinsă, timp de un minut, în data de 28.11.2015, cauzându-i leziuni care au necesitat 7-8 zile de îngrijiri medicale pentru vindecare, lovituri cu palmele, pumnii și obiecte contondente aplicate ambilor copii dar în special minorei) întrunesc elementele constitutive a 2 (două) infracțiuni concurente de rele tratamente aplicate minorului, prev. de art. 197 Cod penal, cu aplic. art. 38 alin. (1) Cod penal, atât sub aspectul tipicității obiective cât și sub aspectul tipicității subiective, astfel cum rezultă din aplicarea principiului *dolus ex re* la ansamblul materialului probator administrat în cauză.

Astfel, din probele administrate în cursul urmăririi penale a rezultat că, prin comportamentul cvasi-continuu abuziv, constând în insulte, respectiv jigniri repetate și exercitarea de numeroase violențe fizice (precum generarea unei arsuri la nivelul buzei superioare a minorei folosind o lingură încinsă, timp de un minut, în data de 28.11.2015, cauzându-i leziuni care au necesitat 7-8 zile de îngrijiri medicale pentru vindecare, lovituri cu palmele, pumnii și obiecte contondente aplicate ambilor copii dar în special minorei), a fost realizat elementul material al infracțiunii de rele tratamente aplicare minorilor față de cele două persoane vătămate. De asemenea, coroborarea probelor mai sus enunțate a dovedit existența unei urmări imediate ce constă în leziuni de violență ce au necesitat pentru vindecare un număr de 7-8 zile de îngrijiri medicale precum și raportul de cauzalitate între elementul material și urmarea imediată.

În privința laturii subiective, inculpata ... a săvârșit infracțiunea de rele tratamente aplicate minorilor cu intenție directă.

Autoarea a săvârșit în mod intenționat acte specifice de violență de natură să producă traume psihice și leziuni fizice cu finalitatea zilelor de îngrijire medicale suferite de persoanele vătămate.

Instanța a reținut că în urma efectuării expertizei psihologice, s-a întocmit raportul cu nr. 0185433 din care rezultă că din punct de vedere psiho-emoțional, în cazul persoanei vătămate ..., s-a remarcat timiditate, reținere, momente de inhibiție emoțională, neîncredere în semenii, stare de complexare semnificativă, cu agresivitate latentă, neîncredere în sine, imaturitate socio-afectivă, cu impact asupra comportamentului în familie/societate în general, care sunt de natură a fi fost potențate în structurarea lor de experiențele la care a fost supusă pe timpul cât s-a aflat în plasament la inculpată.

În raport de gradul de pericol social concret al faptelor, având în vedere urmările produse și cele care s-ar fi putut produce, natura obiectului folosit, intensitatea loviturii aplicate, partea corpului vizată, instanța a apreciat că scopul educativ preventiv al pedepsei poate fi atins prin aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu suspendarea pedepsei sub supraveghere.

La individualizarea pedepsei ce a fost stabilită în sarcina inculpatei, instanța a avut în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 74 C. pen., respectiv împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infracțorului, conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal și nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

Astfel, instanța s-a raportat, pe de o parte la urmarea produsă, respectiv, nu doar traumele psihice și numărul de îngrijiri medicale de care persoanele vătămate au avut nevoie, dar și la relația dintre inculpată și persoanele vătămate.

Cu privire la latura civilă.

Instanța a constatat că persoanele vătămate nu s-au constituit părți civile în procesul penal până la începerea cercetării judecătorești.

Având în vedere persoana inculpatei care a avut o atitudine sinceră și cooperantă în tot cursul procesului penal, instanța a apreciat că, condamnarea la o pedeapsă cu închisoarea sub supraveghere este suficientă pentru îndreptarea inculpatului și că aceasta nu va mai comite alte infracțiuni, însă este necesară supravegherea conduitei sale pe o perioadă determinată.

Față de aceste considerente, instanța a condamnat-o pe inculpata ... pentru săvârșirea infracțiunii de tratamente aplicate minorului, prev. de art. 197 Cod penal, cu aplicarea art. 396 alin. 10 Cod procedură penală la o pedeapsă de 2 (doi) ani închisoare (persoană vătămată ...).

În baza art. 67 Cod penal a aplicat inculpatei pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, Cod penal pe o perioadă de 2 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 197 Cod penal cu aplic. art. 396 alin. 10 Cod penal a condamnat-o pe inculpata ... la 2 (doi) ani închisoare (persoana vătămată ...).

În baza art. 67 Cod penal a aplicat inculpatei pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b Cod penal pe o perioadă de 2 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 38, art. 39 Cod penal, a contopit pedepsele aplicate inculpatei, aceasta urmând să execute pedeapsa cea mai grea de 2 (doi) ani închisoare sporită cu 1/3 din cealaltă, respectiv cu 8 luni, în final 2 (doi) ani și 8 (opt) luni închisoare.

În baza art. 45 alin. 3 lit. a Cod penal, art. 67 Cod penal a aplicat inculpatei pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, Cod penal pe o perioadă de 2 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 65 Cod penal a aplicat inculpatei pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b, Cod penal de la rămânerea definitivă a prezentei și până la executarea sau considerarea executată a pedepsei principale.

În temeiul disp. art. 91 și art. 92 Cod penal a dispus suspendarea executării sub supraveghere a pedepsei închisorii și a pedepsei accesorii pe durata unui termen de supraveghere de 3 (trei) ani.

Conform disp. art. 93 alin. 1 Cod penal, pe durata termenului de supraveghere, inculpatei i s-a impus să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte la serviciul de probațiune Galați, la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- d) să comunice schimbarea locului de muncă;
- e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

Conform disp. art. 93 alin. 2 Cod penal s-a impus inculpatei să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de către Serviciul de Probațiune ... sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate.

Conform disp. art. 93 alin. 3 Cod penal, pe parcursul termenului de supraveghere, inculpata a obligat-o pe inculpată să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 60 de zile în cadrul Primăriei ... sau Școala Gimnazială ...

S-a atras atenția inculpatei asupra dispozițiilor art. 96 Cod penal.

S-a luat act de faptul că nu există constituire de parte civilă în cauză.

În baza disp. art. 274 alin. 1 Cod procedură penală a obligat inculpata la plata sumei de 800 lei cu titlu de cheltuieli judiciare către stat pentru ambele faze ale procesului penal.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgu Bujor, criticând-o pentru *nelegalitate*.

În motivele de apel formulate potrivit dispozițiilor art. 412 Cod procedură penală, s-a susținut că în mod nelegal prima instanță a aplicat direct pedeapsa accesorie rezultantă, în conformitate cu art. 45 alin. 5 Cod penal, fără a o aplica mai întâi pe lângă fiecare dintre cele două pedepse principale.

Suplimentar, s-a mai invocat că inculpata ... este nedemnă să exercite profesia de care s-a folosit în momentul săvârșirii infracțiunii, solicitând aplicarea și a pedepsei complementare prevăzută de art. 66 alin. 1 lit. g) Cod penal, constând în interzicerea dreptului de a ocupa funcția, de a exercita profesia sau meseria ori de a desfășura activitatea de care s-a folosit pentru săvârșirea infracțiunii, precum și a pedepsei accesorii aferente.

În cursul cercetării judecătorești în apel părțile au fost citate potrivit dispozițiilor art. 420 alin. 1 Cod procedură penală.

Instanța de apel nu a putut proceda la ascultarea intimă a inculpatei potrivit dispozițiilor art. 420 alin. 4 Cod procedură penală, întrucât aceasta nu s-a prezentat.

Examinând hotărârea atacată prin prisma motivelor de apel invocate și din oficiu, sub toate aspectele de fapt și de drept, conform art. 417 alin. 2 Cod procedură penală, Curtea constată că apelul declarat în cauză de Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgu Bujor este fondat.

În urma efectuării propriei analize a materialului probator administrat în cauză, Curtea constată că situația de fapt și vinovăția inculpatei pentru săvârșirea infracțiunilor deduse judecății au fost corect stabilite de prima instanță, prin probele administrate în cauză, dând încadrarea juridică corespunzătoare faptei comise de acesta.

Din actele de la dosarul cauzei rezultă că în calitate de asistent maternal în grija căruia au fost plasate (începând cu data de 05.05.2010) persoanele vătămate minore ... (în vârstă de 10 ani la acel moment) și ... (în vârstă de 11 ani la acel moment), în perioada 2011-28.11.2015, inculpata ... a pus în primejdie gravă dezvoltarea morală și intelectuală a minorilor printr-un comportament cvasi-continuu abuziv, constând în insulte, respectiv jigniri repetate și exercitarea de numeroase violențe fizice (precum generarea unei arsuri la nivelul buzei superioare a minorei folosind o lingură încinsă, timp de un minut, în data de 28.11.2015, cauzându-i leziuni care au necesitat 7-8 zile de îngrijiri medicale pentru vindecare, lovituri cu palmele, pumnii și obiecte contondente aplicate ambilor copii dar în special minorei).

În mod judicios instanța de fond a procedat la judecarea inculpatei potrivit procedurii abreviate prevăzute de art. 375 Cod procedură penală, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art.

349 alin. 2 și art. 374 alin. 4 Cod procedură penală întrucât, înainte de începerea cercetării judecătorești, aceasta a solicitat aplicarea procedurii recunoașterii învinuirii, recunoscând în totalitate săvârșirea faptelor pentru care a fost trimisă în judecată, astfel cum au fost reținute în actul de sesizare, probele administrate în faza urmăririi penale fiind suficiente pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

Probatoriile confirmă mai presus de orice îndoială rezonabilă că faptele deduse judecății există în materialitatea lor, sunt prevăzute ca infracțiuni de legea penală (*rele tratamente aplicate minorului*, prev. de art. 197 Cod penal, cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal) și au fost comise cu vinovăție de inculpată, instanța de control judiciar însușindu-și în totalitate concluziile judecătorului fondului în urma analizării laturii obiective și subiective pentru infracțiunea dedusă judecății.

În ceea ce privește tipul și cuantumul pedepselor aplicate inculpatei, dar și modalitatea de executare a acestora, Curtea apreciază că au fost just individualizate în raport cu criteriile de individualizare prevăzute de art. 74 din Codul penal, instanța ținând seama de circumstanțele personale ale inculpatei, dar și de circumstanțele reale ale săvârșirii faptelor, apreciindu-se că reinsertia socială se poate realiza doar prin aplicarea unor pedepse cu închisoarea, a căror executare să fie suspendată.

Critica de nelegalitate formulată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgu Bujor este fondată în opinia Curții.

Astfel, potrivit art. 45 alin. 5 Cod penal *Dacă pe lângă pedepsele principale au fost stabilite una sau mai multe pedepse accesorii, se aplică dispozițiile alin. 1-3, pedeapsa accesorie rezultantă executându-se până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.*

În speța de față, prima instanță a aplicat direct o pedeapsă accesorie rezultantă potrivit dispozițiilor art. 45 alin. 5 Cod penal, fără ca în prealabil să aplice câte o astfel de pedeapsă pe lângă fiecare dintre cele două pedepse principale – aspect ce se impune a fi reformat.

Cât privește neaplicarea pedepsei complementare prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. g) Cod penal, în opinia Curții acesta este un aspect de netemeinicie a hotărârii atacate.

Potrivit art. 67 alin. 1 Cod penal *„Pedeapsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi poate fi aplicată dacă pedeapsa principală stabilită este închisoarea sau amenda și instanța constată că, față de natura și gravitatea infracțiunii, împrejurările cauzei și persoana infractorului, această pedeapsă este necesară.”*

În cauză, inculpata ... a săvârșit cele două infracțiuni de rele tratamente aplicate minorului în calitatea sa de asistent maternal – persoană care, potrivit legii, are obligația de a asigura prin activitatea pe care o desfășoară la domiciliul său creșterea, îngrijirea și educarea, necesare dezvoltării armonioase a copiilor pe care îi primește în plasament sau încredințare.

Fapta inculpatei este gravă, aceasta exercitând în mod constant, pe parcursul mai multor ani, violențe fizice și psihice asupra unor minori cu vârste de 10, respectiv 11 ani, care au rămas în memoria afectivă a acestora cu implicații negative în plan evolutiv.

Prin urmare, față de natura și gravitatea infracțiunilor, împrejurările cauzei și persoana inculpatei, Curtea apreciază că, pentru a se asigura pe deplin atingerea scopului educativ-preventiv

al pedepsei, este necesară aplicarea față de inculpata ... și a pedepsei complementare a interzicerii exercitării dreptul de a ocupa funcția, de a exercita profesia sau meseria ori de a desfășura activitatea de care s-a folosit pentru săvârșirea infracțiunii, prevăzută de art. 66 alin. 1 lit. g) Cod penal, respectiv de a exercita profesia de asistent maternal de care s-a folosit la comiterea infracțiunii de rele tratament aplicate minorului, aceasta fiind nedemnă de a mai exercita profesia respectivă.

Apreciem, prin urmare, că hotărârea apelată este netemeinică cu privire la omisiunea aplicării pedepsei complementare prevăzută de art. 66 alin. 1 lit. g) Cod penal, precum și a pedepsei accesorii aferente.

Pentru considerentele dezvoltate mai sus, în temeiul art. 421 pct. 2 lit. a Cod de procedură penală, va fi admis apelul declarat de Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgu Bujor împotriva sentinței penale nr. 137 din 10.07.2019 a Judecătoriei Târgu Bujor.

Va fi desființată în parte sentința penală apelată și, în rejudicare:

În temeiul art. 67 alin. 1 Cod penal, urmează a fi aplicată inculpatei ..., pe lângă fiecare dintre cele două pedepse principale și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. g) Cod penal, pe o perioadă de 2 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul art. 45 alin. 3 lit. a) Cod penal, va aplica pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) Cod penal, pe o perioadă de 2 ani după executarea pedepsei principale.

Va aplica inculpatei ... pe lângă fiecare dintre cele două pedepse principale și pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 65 alin. 1 Cod penal, în referire la art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) Cod penal.

În temeiul art. 45 alin. 5 Cod penal, va aplica pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 65 alin. 1 Cod penal, în referire la art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) Cod penal.

Vor fi menținute celelalte dispoziții ale sentinței apelate care nu contravin prezentei decizii.

În temeiul art. 272 Cod procedură penală și art. 275 alin. 6 Cod procedură penală, va dispune ca onorariile apărătorilor desemnați din oficiu să fie avansat din fondurile Ministerului Justiției, către Baroul Galați.

În temeiul dispozițiilor art. 275 alin. 3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de către stat în apel vor rămâne în sarcina acestuia.

8. Titlu: Individualizarea sancțiunii amenzii. Stabilirea cuantumului amenzii prin sistemul zilelor-amendă.

Cuprins pe materii: Pedepsele. Amenda. Individualizarea pedepselor

Indice alfabetic: - pedepsele

- amenda

- individualizarea pedepselor

Legislație relevantă: art. 158, 159 Cod penal

Rezumat: *Potrivit dispozițiilor art. 61 al. 1 și 2 Cod penal, amenda constă în suma de bani pe care condamnatul este obligat să o plătească statului, iar cuantumul amenzii se stabilește prin sistemul zilelor-amendă, suma corespunzătoare unei zile-amendă, cuprinsă între 10 lei și 500 lei, înmulțindu-se cu numărul zilelor amendă, care este cuprins între 30 de zile și 400 de zile.*

Stabilind în mod direct cuantumul amenzii, fără a se raporta la un număr de zile-amendă și fără a menționa care este suma corespunzătoare unei zile-amendă, instanța de fond a pronunțat o hotărâre nelegală ce se impune a fi reformată.

Decizia penală nr. 1334/A/20.11.2019 a Curții de Apel Galați

Prin sentința penală nr. 1373/19.09.2019 a Judecătoriei Galați, în baza art. 253 al. 1 Cod penal, a fost condamnat inculpatul ..., la pedeapsa cu amenda în sumă de 6000 lei, pentru săvârșirea infracțiunii de „distrugere” (faptă din 01.02.2017).

În baza art. 67 alin. (1) rap. la art. 66 alin. (1) lit. a, b Cod penal, s-a interzis inculpatului ca pedeapsă complementară, exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o perioadă de 3 ani, de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, conform art.68 alin. (1) lit. a Cod penal.

În baza art. 63 alin. (1) din C. pen., s-a atras atenția inculpatului că, în cazul neexecutării cu rea-credință a pedepsei amenzii, numărul zilelor-amendă neexecutate se înlocuiește cu un număr corespunzător de zile de închisoare. Potrivit art. 559 alin. (1) Cod procedură penală recipisa de plată integrală a amenzii penale se depune la judecătorul delegat cu executarea, în termen de 3 luni de la rămânerea definitivă a hotărârii.

S-a constatat că infracțiunea dedusă judecății în prezenta cauza este concurentă cu infracțiunea pentru care inculpatul a fost condamnat definitiv la pedeapsa amenzii penale în sumă de 1400 lei, prin sentința penală nr. 446 din 09.03.2018 a Judecătoriei Galați, dosar nr. 19609/233/2017, definitivă prin neapelare la data de 03.04.2018.

În baza art. 40 al. (1) Cod penal, în referire la art. 39 alin. (1) lit. c Cod penal, au fost contopite cele două pedepse aplicate, inculpatul ... urmând a fi condamnat în final, la pedeapsa cu amendă penală în cuantum de 6466,66 lei.

În baza art. 40 al. (3) Cod penal, s-a constatat că inculpatul a achitat amenda penală de 1400 de lei în baza chitanței seria ... 306 nr. 10000653218/08.10.2018, astfel încât, s-a scăzut din

amenda totală de 6466,66 lei, suma de 1400 lei, urmând ca inculpatul să plătească restul rămas de 5066,66 lei.

În baza art. 45 alin. (1) C.pen. rap. la art. 66 alin. (1) lit. a și b C.pen., s-a aplicat pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o perioadă de 3 ani, de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, conform art.68 alin. (1) lit. b Cod penal.

A fost admisă acțiunea civilă formulată de către partea civilă ... A fost obligat inculpatul la plata către partea civilă a sumei de 1542,31 lei, reprezentând daune materiale.

În baza art. 274 alin. (1) Cod procedură penală, a fost obligat inculpatul la plata sumei de 200 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, din care suma de 100 lei reprezintă cheltuieli judiciare avansate de stat pentru faza de urmărire penală.

Pentru a pronunța această sentință instanța de fond a reținut următoarele:

Prin rechizitoriul nr. 256/P/2017 din data de 04.04.2019 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Galați, Judecătoriei Galați la data de 10.04.2019, sub nr. 7029/233/2019, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului ..., pentru săvârșirea infracțiunii de „distrugere”, prevăzută și pedepsită de art. 253 alin. (1) Cod penal cu aplicarea art. 41 al. 1 Cod penal.

Prin actul de sesizare s-a reținut că inculpatul ..., în data de 01.02.2017, aflat în incinta agenției de pariuri care aparține ..., situată în mun. ..., str. ..., cartier ..., tronson ..., a lovit cu pumnul un aparat de joc tip slot machine, aparținând persoanei vătămate ..., spărgând astfel monitorul aparatului și creând persoanei vătămate un prejudiciu de 1542,31 lei.

În cursul urmăririi penale s-au administrat următoarele mijloace de probă, fiind depuse la dosar: înregistrări video și procesele-verbale de redare a acestora, declarațiile de suspect/inculpat date de ..., declarație martor ..., declarație martor ...

Date privind desfășurarea urmăririi penale:

La data de 28.04.2017, a fost trimisă prin poștă către organele de urmărire penală, plângerea prealabilă formulată de persoana vătămată ..., cu privire la săvârșirea infracțiunii de distrugere, prevăzută de art. 253 al. 1 C.pen., faptă din data de 01.02.2017.

Prin ordonanța din data de 11.05.2017, s-a dispus începerea urmăririi penale în rem, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de distrugere, prevăzută de art. 253 al. 1 din Codul Penal.

Prin ordonanța procurorului din data de 01.11.2017, s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de suspectul ..., pentru săvârșirea infracțiunii de distrugere, prevăzută de art. 253 al. 1 din Codul Penal.

Prin ordonanța din data de 21.11.2018, s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de inculpatul ..., sub aspectul săvârșirii infracțiunii de distrugere, prevăzută de art. 253 al. 1 din Codul Penal.

Pe parcursul cercetărilor, inculpatul a luat la cunoștință de drepturile și obligațiile sale, conform art. 83 și 108 Cod procedură penală.

Pe parcursul urmăririi penale, inculpatul a avut o atitudine sinceră, recunoscând săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina sa, nefiind asistat de avocat.

Latură civilă

În cursul urmăririi penale, numita ... s-a constituit parte civilă cu suma de 1542,31 lei, reprezentând contravaloarea monitorului de la aparatul de joc de tip slot machine, pe care inculpatul l-a distrus.

Procedura camerei preliminare

Prin încheierea de ședință din camera de consiliu nr. 700 din data de 28.05.2019, rămasă definitivă la 03.06.2019, judecătorul de cameră preliminară a constatat legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul nr. 2842/P/2017 din data de 04.04.2019 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Galați, legalitatea administrării probelor și a actelor de urmărire penală, dispunând începerea judecății privind pe inculpatul ..., pentru săvârșirea infracțiunii de „distrugere”, prevăzută și pedepsită de art. 253 alin. (1) Cod penal cu aplicarea art. 41 al. 1 Cod penal.

Faza de cercetare judecătorească

La termenul de judecată din data de 13.09.2019, cu procedura legal îndeplinită, instanța a dat citire actului prin care s-a dispus trimiterea în judecată și a adus la cunoștința inculpatului ..., prezent în sala de judecată, în ce constă învinuirea ce i se aduce și încadrarea juridică a acesteia, precum și dispozițiile art. 374 alin. (4) Cod procedură penală, privind procedura abreviată a recunoașterii vinovăției. La același termen de judecată, înainte de începerea cercetării judecătorești, inculpatul a declarat că înțelege să se prevaleze de dispozițiile art. 374 alin. (4) Cod procedură penală, arătând că recunoaște în totalitate faptele reținute în actul de sesizare și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaște și și le însușește, și a înscrisurilor prezentate de părți. Instanța a procedat la ascultarea inculpatului în acest sens, potrivit art. 375 Cod de procedură penală și, luând concluziile procurorului și ale apărătorului acestuia, a apreciat că sunt îndeplinite condițiile pentru aplicarea procedurii în cazul recunoașterii vinovăției.

Analizând actele și lucrările dosarului și probatoriul administrat în cursul urmăririi penale, instanța a reținut următoarea situație de fapt:

La data de 01.02.2017, inculpatul ..., după ce a jucat la un aparat de joc de tip slot machine, situat în incinta agenției de pariuri aparținând ..., situată în mun. ..., str. ..., cartier ..., tronson ..., a lovit cu podul palmei geamul protector al aparatului, fapt care a dus la distrugerea monitorului, prin fisurare, creându-i astfel persoanei vătămate ..., un prejudiciu de 1542,31 lei, astfel cum rezultă din factura depusă de partea civilă, sumă achitată în vederea înlocuirii monitorului.

Din declarațiile de martor ale numitei ..., date în cursul urmăririi penale, în calitate de lucrător comercial în cadrul sălii de jocuri, reiese că inculpatul, în data de 01.02.2017, a jucat o sumă de bani la aparatul de joc, pe care a pierdut-o, s-a enervat și a lovit ecranul acestuia, spărgându-l.

Inculpatul ... a recunoscut săvârșirea infracțiunii cu ocazia audierii sale în cursul urmăririi penale, precizând că la data de 01.02.2017, s-a dus la sala de jocuri din mun. ..., str. ..., cartier ..., tronson ..., unde a jucat la aparatul tip slot machine, suma de 3000 de lei pe care a pierdut-o. Din cauză că s-a enervat, a precizat că a lovit cu podul palmei ecranul de la un aparat de joc, acesta spărgându-se.

De asemenea, s-a arătat că situația de fapt astfel cum a fost reținută, reiese și din imaginile camerelor de supraveghere amplasate în interiorul societății, cu ocazia vizionării acestora observându-se momentul în care inculpatul a lovit cu podul palmei unul dintre aparatele electronice.

Încadrarea juridică a faptelor reținută de către instanță:

Fapta inculpatului ..., care, în data de 01.02.2017, aflat în incinta agenției de pariuri care aparține ..., situată în mun. ..., str. ..., cartier ..., tronson ..., a lovit cu podul palmei un aparat de joc tip slot machine, aparținând persoanei vătămate ..., spargând astfel monitorul aparatului și creând persoanei vătămate un prejudiciu de 1542,31 lei, întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii de „distrugere”, faptă prevăzută și pedepsită de art. 253 alin. (1) Cod penal.

Analizând latura obiectivă a acestei infracțiuni, instanța a reținut că elementul material constă în distrugerea unui bun, în speță, monitorul aparatului de joc tip slot machine, urmarea imediată fiind reprezentată de spargerea acestuia, legătura de cauzalitate rezultând din materialitatea faptei. Sub aspectul laturii subiective, inculpatul a acționat cu vinovăție în modalitatea intenției indirecte, prevăzută de art. 16 alin. (3) lit. b) din C. pen., întrucât acesta a prevăzut rezultatul faptei sale, și, deși nu a urmărit producerea lui, a acceptat posibilitatea producerii acestuia.

Individualizarea judiciară a pedepsei

În procesul de individualizare a pedepsei principale, instanța a avut în vedere criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 74 alin. (1) din C. pen., respectiv împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea infracțiunii și scopul urmărit, natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului, conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

Sub aspectul circumstanțelor obiective de comitere a infracțiunii reținute în sarcina inculpatului, instanța a reținut că fapta acestuia a adus atingere relațiilor sociale referitoare la dreptul de proprietate și la protecția bunurilor mobile corporale ale persoanei vătămate, prin distrugerea de către inculpat a aparatului de joc, precum și crearea unei stări de pericol referitoare la libertatea psihică a persoanelor, având în vedere modul violent în care acesta a comis fapta, valori sociale ocrotite penal.

În ceea ce privește circumstanțele personale ale inculpatului, instanța a reținut că acesta era în vârstă de 41 de ani la data săvârșirii infracțiunii, s-a prezentat în fața organelor de urmărire penală, a recunoscut și a regretat comiterea faptei, este căsătorit și are un copil minor în vârstă de 8 ani în întreținere, studii 10 clase, este administrator al unei societăți.

Instanța a reținut că inculpatul ... este recidivist post-executoriu.

Potrivit art. 41 al. 1 C.pen., există recidivă când, după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare la pedeapsa închisorii mai mare de un an și până la reabilitare sau împlinirea termenului de reabilitare, condamnatul săvârșește o nouă infracțiune cu intenție sau intenție depășită, pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de un an sau mai mare. Conform art. 43 al.

5 C.pen., dacă după ce pedeapsa anterioară a fost executată sau considerată ca executată se săvârșește o nouă infracțiune în stare de recidivă, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru noua infracțiune se majorează cu jumătate.

Astfel, prin sentința penală nr. 1223 din 15.05.2006 a Judecătoriei Sectorului 6 București, definitivă în urma deciziei penale nr. 603/20.06.2006 a Tribunalului București, s-a dispus condamnarea inculpatului ..., pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat, prevăzută de art. 208 al. 1- 209 al. 1 lit. a și e Cod penal 1968 cu aplicarea art. 41 al.2 și art. 37 lit. b C.pen. 1968, la pedeapsa de 3 ani închisoare. Acesta a fost eliberat condiționat la data de 15.02.2008, având un rest rămas de executat de 373 zile. În consecință, acesta s-a împlinit la data de 27.02.2009, aceasta fiind data la care pedeapsa de 3 ani închisoare, a fost considerată ca executată, urmând să curgă termenul de reabilitare. Conform art. 166 al. 1 lit. a din Codul penal actual, considerat lege penală mai favorabilă în raport cu dispozițiile Codului penal din 1968 cu privire la durata termenelor de reabilitare, prevăzând durate mai scurte ale acestora, termenul de reabilitare în cazul condamnării la pedeapsa închisorii mai mare de 2 ani, dar care nu depășește 5 ani, este de 4 ani. Așadar, termenul de reabilitare pentru condamnarea la pedeapsa de 3 ani închisoare, considerată ca executată la 27.02.2009, urma să se îplinească la 26.02.2013. Cu toate acestea, s-a reținut că, inculpatul a săvârșit în cursul anului 2012 infracțiunile de instigare la delapidare, prev. de art. 25 raportat la art. 215¹ Cod penal 1968 cu aplicarea art. 37 al. 1 lit. b Cod penal 1968 și distrugere, prev. de art. 217 al. 1 C.pen. 1968, cu aplicarea art. 37 al.1 lit. b C.pen. 1968, pentru care i-a fost aplicată pedeapsa de un an închisoare prin sentința penală nr. 162/01.02.2013 a Judecătoriei Galați, definitivă prin decizia penală nr. 881/04.06.2013 a Curții de Apel Galați. Așadar, termenul de reabilitare a fost întrerupt prin săvârșirea acestor infracțiuni, în anul 2012, urmând să curgă din nou, în raport cu dispozițiile art. 167 al 5 C.pen., de la data executării ultimei pedepse, calculându-se în raport cu pedeapsa cea mai grea (pedeapsa de 3 ani închisoare stabilită prin sentința penală nr. 1223 din 15.05.2006 a Judecătoriei Sectorului 6 București, definitivă în urma deciziei penale nr. 603/20.06.2006 a Tribunalului București).

Inculpatul a fost eliberat condiționat la data de 21.01.2014, având un rest rămas de executat de 110 zile, pedeapsa considerându-se ca executată astfel, la data de 10.05.2014, de la această dată începând să curgă termenul de reabilitare de 4 ani, stabilit în raport cu cea mai grea pedeapsă aplicată inculpatului, respectiv de 3 ani închisoare. Așadar, termenul de reabilitare urma a se împlini la 09.05.2018, infracțiunea din prezenta cauză fiind săvârșită la data de 01.02.2017, în cursul termenului de reabilitare, în stare de recidivă postexecutorie, conform art. 41 al.1 C.pen.

În consecință, instanța a dat efect dispozițiilor art. 45 al. 5 C.pen., și a majorat limitele speciale ale pedepsei prevăzute pentru infracțiunea de distrugere, cu jumătate.

Inculpatul ... a mai fost condamnat la pedeapsa amenzii penale în sumă de 1400 lei, pentru săvârșirea unei infracțiuni de distrugere, prevăzută de art. 253 al. 1 C.pen., prin sentința penală nr. 446 din 09.03.2018, nr. dosar 19609/233/2018 al Judecătoriei Galați, definitivă prin neapelare la 03.04.2018. Amenda în sumă de 1400 lei a fost achitată de inculpat în baza chitanței seria ... 306 nr. 10000653218/08.10.2018, conform datelor înscrise în fișa de cazier judiciar. Având în vedere că infracțiunea de distrugere pentru care a fost condamnat inculpatul prin sentința penală nr. 446

din 09.03.2018 a Judecătorei Galați, definitivă prin neapelare la 03.04.2018, a fost săvârșită la data de 21.02.2017, instanța a constatat că aceasta este concurentă cu infracțiunea ce face obiectul prezentei cauze.

Având în vedere consecințele de o gravitate redusă, produse prin fapta inculpatului, precum și atitudinea acestuia de recunoaștere a comiterii infracțiunii, faptul că acesta are un minor în vârstă de 8 ani în întreținere, precum și regretul manifestat pentru săvârșirea infracțiunii de distrugere și faptul că aceasta a fost comisă într-un moment în care inculpatul se afla într-o stare de nervozitate determinată de pierderea unei sume importante de bani, instanța apreciază că nu se impune condamnarea inculpatului la o pedeapsă cu închisoare.

Raportat la aceste aspecte, instanța a apreciat că aplicarea unei pedepse cu amenda, orientată spre maximul acesteia prevăzut de lege, având în vedere numeroasele antecedente penale ale inculpatului, va fi în măsură să conducă la reeducarea și sancționarea inculpatului.

Instanța a avut în vedere limitele pedepsei cu amendă, prevăzute pentru infracțiunea de distrugere (între 120 – 240 zile-amendă), majorate cu jumătate ca urmare a reținerii stării de recidivă postexecutorie, rezultând limitele de 180 – 360 zile-amendă).

În consecință, instanța a reținut că se impune aplicarea unei pedepse cu amenda penală în sumă de 6000 de lei (20 lei/ zi-amendă x 300 zile-amendă = 6000 lei).

În baza art. 63 alin. (1) din C. pen., instanța a atras atenția inculpatului că, în cazul în care, cu rea-credință, nu execută pedeapsa amenzii, numărul zilelor-amendă neexecutate se înlocuiește cu un număr corespunzător de zile de închisoare.

De asemenea, în baza art. 66 alin. (1) lit. a) și b) Cod penal, instanța a interzis inculpatului ca *pedeapsă complementară*, exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o perioadă de 3 ani, de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, apreciind că, prin săvârșirea infracțiunii deduse judecării, inculpatul s-a dovedit nedemn de a deține o funcție electivă în autoritățile publice sau orice alte funcții publice, precum și de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, instanța având în vedere jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materie (cauzele Calmanovici c. României și Hirst c. Marii Britanii).

Instanța a constatat că infracțiunea de distrugere săvârșită de inculpatul ... la data de 01.02.2017, este concurentă cu infracțiunea prevăzută de art. 253 al. 1 C.pen., comisă de inculpatul ..., pentru care acesta a fost condamnat la pedeapsa amenzii penale în sumă de 1400 lei, prin sentința penală nr. 446 din 09.03.2018, nr. dosar 19609/233/2018 al Judecătorei Galați, definitivă prin neapelare la 03.04.2018.

Conform art. 38 al. 1 C.pen., există concurs real de infracțiuni atunci când două sau mai multe infracțiuni au fost săvârșite de aceeași persoană, prin acțiuni sau inacțiuni distincte, înainte de a fi condamnată definitiv pentru vreuna din ele.

Potrivit art. 40 al. 1 C.pen., dacă infractorul condamnat definitiv este judecat ulterior pentru o infracțiune concurentă, se aplică dispozițiile art. 39.

Potrivit art. 39 al. 1 lit. c C.pen., în caz de concurs de infracțiuni, se stabilește pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte și se aplică pedeapsa, după cum urmează: când s-au stabilit

numai pedepse cu amendă, se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite.

Având în vedere dispozițiile enunțate, instanța a procedat la contopirea potrivit art. 39 al. 1 lit. c, a pedepsei amenzii penale la care a fost condamnat inculpatul prin sentința penală nr. 446 din 09.03.2018, nr. dosar 19609/233/2018 al Judecătorei Galați, definitivă prin neapelare la 03.04.2018, cu pedeapsa amenzii penale stabilită în prezenta cauză. Așadar, la pedeapsa cea mai grea, de 6000 lei, s-a adăugat un spor de o treime din pedeapsa de 1400 lei, respectiv suma de 466,66 lei, urmând ca inculpatul să fie condamnat în final, la pedeapsa amenzii penale în sumă de 6466,66 lei. Instanța a constatat că inculpatul a achitat amenda penală de 1400 de lei în baza chitanței seria ... 306 nr. 10000653218/08.10.2018, conform datelor înscrise în fișa de cazier judiciar, astfel încât, a scăzut din amenda totală de 6466,66 lei, suma de 1400 lei, urmând ca inculpatul să achite restul rămas de 5066,66 lei.

În baza art. 45 alin. (1) C.pen. rap. la art. 66 alin. (1) lit. a și b C.pen., instanța a aplicat pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o perioadă de 3 ani, de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, conform art.68 alin. (1) lit. b Cod penal.

Latura civilă:

Instanța a constatat că persoana vătămată ... s-a constituit parte civilă în cauză cu suma de 1542,31 lei, reprezentând contravaloarea monitorului spart.

Analizând probatoriul administrat prin raportare la soluția pe latura penală a cauzei și la criteriile și elementele care au stat la baza acesteia, instanța a constatat că partea civilă ... a suferit un prejudiciu material. Instanța a reținut că angajarea răspunderii civile a inculpatului este întemeiată pe dispozițiile art. 1357 Cod civil (răspundere civilă delictuală), în cauză fiind îndeplinite condițiile legale pentru tragerea la răspundere civilă a acestora: fapta ilicită - infracțiunea săvârșită, prejudiciul cert și nereparat încă, legătura de cauzalitate directă dintre fapta ilicită și prejudiciul produs, vinovăția inculpatului. Totodată, pentru ca prejudiciul să fie susceptibil de reparare se cer a fi întrunite următoarele condiții: să fie cert și să nu fi fost reparat încă. Caracterul cert al prejudiciului presupune că acesta este sigur, atât în privința existenței, cât și în privința posibilității de evaluare. În consecință, instanța a constatat că sunt întrunite elementele răspunderii civile delictuale, fapta ilicită a inculpatului fiind cea care a cauzat în mod direct prejudiciul, și, în temeiul art. 19, art. 25 și 397 Cod procedură penală, în referire la art. 1357 și următ. Cod Civil, a admis acțiunea civilă exercitată de persoana vătămată și a fost obligat inculpatul la plata sumei de 1542,31 lei către partea civilă ..., reprezentând daune materiale.

Cheltuieli judiciare

În baza art. 274 alin. (1) din C. pen., instanța a obligat inculpatul la plata cheltuielilor judiciare avansate de către stat, în cuantum de 200 lei, din care suma de 100 lei, reprezintă cheltuieli judiciare avansate de stat pentru faza de urmărire penală.

În termen legal împotriva acestei sentințe a declarat apel inculpatul ..., solicitând reducerea cuantumului amenzii ce i-a fost aplicată, arătând că nu are vreo sursă de venit și are doi copii în

întreținere, muncind ocazional cu ziua și obținând astfel sume între 80 și 100 lei. A mai arătat inculpatul că în prezent încearcă să renunțe la dependența sa față de jocurile de noroc, care l-a dus în situația de a săvârși infracțiunea dedusă judecării, apelând chiar la serviciile unui specialist în tratarea acestei dependențe.

Apelul declarat de inculpatul ... este fondat și urmează a fi admis.

Examinând sentința supusă controlului judiciar din oficiu, sub toate aspectele, în baza art. 417 al. 2 Cod pr. penală, Curtea constată că situația de fapt și încadrarea juridică a faptei deduse judecării au fost în mod corect reținute de instanța de fond pe baza unei complete și judicioase analize a materialului probator administrat în cauză în faza de urmărire penală, având în vedere că inculpatul s-a prevalat de procedura judecării în cazul recunoașterii învinuirii.

În acest sens în mod corect a reținut instanța de fond că la data de 1 februarie 2017, în timp ce se afla în incinta unei agenții de pariuri, nervos fiind din cauză că pierduse la un aparat de joc tip slot machine, a lovit cu podul palmei în monitorul aparatului, spărgând astfel monitorul și creând persoanei vătămate un prejudiciu în sumă de 1542,31 lei, faptă care în drept constituie infracțiunea de *distrugere* prevăzută de art. 253 al. 1 Cod penal .

În același timp însă, Curtea constată că hotărârea primei instanțe conține atât aspecte de nelegalitate cât și aspecte de netemeinicie ce se justifică a fi înlăturate pe calea admiterii apelului promovat de inculpatul ...

Astfel, în primul rând, Curtea constată că instanța de fond a omis să rețină dispozițiile art. 396 al. 10 Cod procedură penală, ce se referă la reducerea cu o pătrime a limitelor pedepsei amenzii, deși inculpatul a menționat în mod expres cu ocazia judecării că înțelege să se prevaleze de dispozițiile legale vizând judecata în cazul recunoașterii învinuirii, iar instanța de fond a constatat că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 375 Cod procedură penală și a dispus judecarea cauzei în procedura simplificată.

Sub un alt aspect, Curtea constată că modalitatea de stabilire a pedepsei amenzii de către instanța de fond este nelegală, în condițiile în care instanța a dispus condamnarea inculpatului la pedeapsa amenzii în sumă de 6000 lei fără a arăta însă și care este numărul zilelor-amendă și cuantumul unei zile-amendă.

Din această perspectivă, Curtea subliniază că, potrivit dispozițiilor art. 61 al. 1 și 2 Cod penal, amenda constă în suma de bani pe care condamnatul este obligat să o plătească statului, iar cuantumul amenzii se stabilește prin sistemul zilelor-amendă, suma corespunzătoare unei zile-amendă, cuprinsă între 10 lei și 500 lei, înmulțindu-se cu numărul zilelor amendă, care este cuprins între 30 de zile și 400 de zile.

Stabilind în mod direct cuantumul amenzii fără a se raporta la un număr de zile-amendă și fără a menționa care este suma corespunzătoare unei zile-amendă instanța de fond a pronunțat o hotărâre nelegală ce se impune a fi reformată.

În ceea ce privește temeinicia hotărârii apelate, Curtea apreciază că amenda în sumă de 6000 lei este nejustificat de mare raportat la circumstanțele concrete ale cauzei și la situația personală a inculpatului.

Este adevărat că inculpatul ... nu se află la primul impact cu legea penală și este în stare de recidivă postexecutorie în raport de o condamnare anterioară de 3 ani închisoare, fiind totodată condamnat anterior pentru o infracțiune similară de distrugere la o pedeapsă cu amenda penală în sumă de 1400 lei (140 zile-amendă x 10 lei ziua-amendă), însă, în același timp, la dozarea cuantumului amenzii trebuie să se țină seama și de valoarea prejudiciului produs persoanei vătămate și de situația personală a inculpatului, acesta fiind căsătorit și având în întreținere doi copii minori, fără a avea un loc de muncă stabil, muncind cu ziua pentru a obține venituri în vederea întreținerii familiei sale.

În acest sens sunt de subliniat dispozițiile art. 61 al. 3 Cod penal, potrivit cărora cuantumul sumei corespunzătoare unei zile-amendă se stabilește ținând seama de situația materială a condamnatului și de obligațiile legale ale acestuia față de persoanele aflate în întreținerea sa.

În ceea ce privește limitele speciale ale zilelor-amendă prevăzute de lege pentru infracțiunea de *distrugere* comisă de inculpat, se constată că, în conformitate cu dispozițiile art. 253 al. 1 raportat la art. 61 al. 4 lit. b Cod penal, aceste limite sunt între 120 și 240 zile-amendă.

Conform prevederilor art. 396 al. 10 Cod procedură penală limitele mai sus arătate se reduc cu o pătrime ajungând să fie între 90 și 180 zile-amendă pentru ca, în conformitate cu dispozițiile art. 43 al. 5 Cod penal, referitoare la pedeapsa în caz de recidivă postexecutorie, aceste noi limite să se majoreze cu jumătate ajungând să fie între 135 și 270 zile-amendă.

Între aceste limite, ținând seama de toate circumstanțele cauzei, Curtea apreciază că se justifică aplicarea unei pedepse cu amenda într-un quantum orientat spre maximum zilelor-amendă, pentru ca inculpatul să conștientizeze gravitatea faptei sale, în contextul în care nu se află la prima abatere de acest gen, iar pe viitor să nu mai comită astfel de fapte antisociale.

Referitor însă la cuantumul unei zile-amendă, ținând seama de prevederile art. 61 al. 3 Cod penal și de împrejurarea că inculpatul nu are venituri stabile, având în același timp doi copii minori în întreținere, Curtea se va orienta către minimumul general de 10 lei, corespunzător unei zile-amendă.

Ca atare, față de cele mai sus arătate, Curtea va admite apelul declarat de inculpatul ..., va desființa în parte sentința penală apelată, înlăturând dispozițiile privind soluționarea laturii penale, iar în rejudecare va dispune condamnarea inculpatului pentru infracțiunea de *distrugere*, prevăzută de art. 253 al. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 41 al. 1, art. 43 al. 5 Cod penal și art. 396 al. 10 Cod procedură penală, la o pedeapsă cu amenda în sumă de 2.500 lei (250 zile-amendă x 10 lei ziua-amendă).

Totodată, conform art. 40 al.1 Cod penal în referire la art. 39 al. 1 lit. c Cod penal, se va contopi pedeapsa aplicată în prezenta cauză cu pedeapsa de 1.400 lei (140 zile-amendă x 10 lei ziua-amendă) aplicată inculpatului ... prin sentința penală nr. 446/09.03.2018 a Judecătoriei Galați, urmând să se stabilească pedeapsa cea mai grea, la care se va adăuga 1/3 din cealaltă pedeapsă.

De asemenea, conform art. 40 al. 3 Cod penal, din pedeapsa rezultantă ce se va stabili, se va deduce suma de 1.400 lei pe care inculpatul a achitat-o în baza sentinței penale nr. 446/09.03.2018 a Judecătoriei Galați.

Celelalte dispoziții ale sentinței penale apelate vor fi menținute.

Față de cele mai sus arătate, văzând și dispozițiile art. 421 pct. 2 lit. a Cod pr. penală și art. 275 al. 3 Cod pr. penală,

II. DREPT PROCESUAL PENAL

1. Titlu: In dubio pro reo - principiu fundamental al procesului penal; procedura simplificată a recunoașterii vinovăției

Cuprins pe materii: Drept procesual penal. Partea generală. Partea specială

Legislație relevantă: art. 4 Cod procedură penală, art. 396 alin. 10 Cod procedură penală

Rezumat: *Având în vedere că la pronunțarea unei condamnări instanța trebuie să-și întemeieze convingerea vinovăției inculpatului pe bază de probe sigure, certe, iar probele în acuzare nu au aceste trăsături, lăsând loc unei nesiguranțe în privința vinovăției inculpatului, se impune a se da eficiență regulii in dubio pro reo (orice îndoială este în favoarea inculpatului).*

În cazul în care instanța a respins cererea inculpatului de judecare a cauzei potrivit procedurii abreviate reglementate de art. 375 Cod procedură penală, dar în urma administrării probatoriului reține aceeași situație de fapt ca cea recunoscută de către inculpat, în mod legal s-a făcut aplicarea art. 396 alin. 10 Cod procedură penală.

Decizia penală nr. 1301/A/14.11.2019 a Curții de Apel Galați

Prin sentința penală nr. 1407 din 20.09.2019 a Judecătoriei Brăila s-au dispus următoarele:

În baza art. 64 lit. a din OUG nr. 23/2008 modificată prin Legea nr. 187/2012 cu aplicarea art. 396 al. 10 C.p.p. a fost condamnat inculpatul ... la o pedeapsă cu amendă penală în cuantum de 450 lei (calculată prin înmulțirea unui număr de 45 zile-amendă redusă cu $\frac{1}{4}$ potrivit art. 396 al. 10 C.p.p, cu suma de 10 lei corespunzătoare unei zile-amendă) și interzicerea dreptului de a mai pescui pe o perioadă de 1 an.

În baza art. 64 lit. e din OUG nr 23/2008 modificată prin Legea nr. 187/2012 cu aplicarea art. 396 al. 10 C.p.p. a fost condamnat inculpatul ... la o pedeapsă cu amendă penală în cuantum de 450 lei (calculată prin înmulțirea unui număr de 45 zile-amendă redusă cu $\frac{1}{4}$ potrivit art. 396 al. 10 C.p.p, cu suma de 10 lei corespunzătoare unei zile-amendă) și interzicerea dreptului de a mai pescui pe o perioadă de 1 an.

În baza art. 64 lit. h din OUG nr 23/2008 modificată prin Legea nr. 187/2012 cu aplicarea art. 396 al. 10 C.p.p. a fost condamnat inculpatul ... la o pedeapsă cu amendă penală în cuantum de 450 lei (calculată prin înmulțirea unui număr de 45 zile-amendă redusă cu $\frac{1}{4}$ potrivit art. 396 al. 10 C.p.p, cu suma de 10 lei corespunzătoare unei zile-amendă) și interzicerea dreptului de a mai pescui pe o perioadă de 1 an.

În baza art. 64 lit. k din OUG nr 23/2008 modificată prin Legea nr. 187/2012 cu aplicarea art. 396 al. 10 C.p.p. a fost condamnat inculpatul ... la o pedeapsă cu amendă penală în cuantum

de 450 lei (calculată prin înmulțirea unui număr de 45 zile-amendă redusă cu $\frac{1}{4}$ potrivit art. 396 al. 10 C.p.p, cu suma de 10 lei corespunzătoare unei zile-amendă) și interzicerea dreptului de a mai pescui pe o perioadă de 1 an.

În baza art. 38-39 C.p. contopește pedepsele aplicate prin prezenta hotărâre, urmând ca inculpatul ... să execute pedeapsa cea mai grea de 450 lei, sporită cu 450 lei, în total urmând ca inculpatul ... să execute o pedeapsă de 900 lei amendă penală și interzicerea dreptului de a mai pescui pe o perioadă de 1 an.

În baza art. 396 al. 5 C.p.p. raportat la art. 16 lit. a C.p.p. a fost achitat inculpatul ... pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 230 al. 1 C.p. în referire la art. 228 al. 1 C.p.

În baza art. 63 C.p. s-a atras atenția inculpatului că în caz de neexecutare cu rea-credință a pedepsei amenzii, în tot sau în parte, numărul zilelor-amendă se înlocuiește cu un număr corespunzător de zile cu închisoarea.

În baza art. 112 al. 2 C.p. și art. 66 al. 3 din OUG nr. 23/2008 s-a dispus confiscarea plasei de pescuit monofilament aflată la camera de corpuri delictive a Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră ... - Serviciul Teritorial al Poliției de Frontieră ... conform dovezii seria A nr. ... din 03.05.2018 și a sumei de 500 lei reprezentând confiscarea în parte prin echivalent bănesc a bărcii folosite la săvârșirea faptelor și care aparține numitului ..., precum și a 500 lei reprezentând confiscarea în parte prin echivalent bănesc a atelajului hipo (format din căruță și o cabalină) lăsat în custodia inculpatului ... potrivit procesului-verbal din data de 16.04.2018.

În baza art. 19, 25, 397 C.p.p. și art. 1357 Cod civil a fost admisă acțiunea civilă formulată de partea civilă Agenția Națională Pentru Pescuit și Acvacultură și a fost obligat inculpatul la plata sumei de 58 lei - daune materiale către aceasta - diferența din suma totală de 580 lei, contravaloarea peștelui sustras. Din aceasta sumă, valoarea de 522 lei, consemnată la Trezoreria Municipiului ... conform ordinului de plată seria ... nr. ..., a fost înaintată părții civile.

În baza art. 274 alin. (1) C. proc. pen. a fost obligat inculpatul la plata sumei de 400 lei cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

În baza art. 275 al. 3 C.p.p. cheltuielile judiciare în cuantum de 200 lei au rămas în sarcina statului.

Pentru a pronunța această sentință, prima instanță a reținut următoarele:

Prin Rechizitoriul nr. 403/P/2018, din data de 05.03.2018, Parchetul de pe lângă Tribunalul Brăila a dispus trimiterea în judecată a inculpatului ... pentru săvârșirea infracțiunilor de furt în scop de folosință prevăzută de art. 230 al. 1 în referire la art. 228 al. 1 C.Pen., pescuit fără licență și autorizație de pescuit prevăzută de art. 64 lit. a) din O.U.G. nr. 23/2008, pescuit în perioada de prohibiție prevăzută de art. 64 lit. e) din O.U.G. nr. 23/2008, deținere și transport de pește fără documente legale prevăzută de art. 64 lit. h) din O.U.G. nr. 23/2008, deținere și utilizare la pescuit de unelte din plasă de tip monofilament prevăzută de art. 64 lit. k) din O.U.G. nr. 23/2008.

În fapt s-a reținut că inculpatul ..., în ziua de 18.04.2018, în jurul orei 12⁰⁰ a sustras barca aparținând lui ... din locul în care era amarată – malul stâng al Dunării, în zona km fluvial 203 – iar apoi, în intervalul orar 12.00 – 18.00 s-a deplasat cu vehiculul furat în zona km fluvial 206, unde în intervalul orar 12.00 – 18.00 a pescuit cantitatea de 29 kg scrumbie din Dunăre, deși nu

este posesor al unei autorizații de pescuit comercial, ori de permis de pescuit, în acel sector fiind instituită prohibiția pescuitului acelei specii.

S-a mai reținut că inculpatul ..., în ziua de 18.04.2018 ora 19.00 a fost depistat în timp ce transporta cu atelajul proprietatea sa, cantitatea de 29 kg scrumbie pentru care nu deținea documente de proveniență și totodată a deținut o plasă de pescuit confecționată din fir monofilament cu dimensiunile de 95 x 6 m și dimensiunile ochiului de 30 x 30 mm, pe care la data de 18.04.2018 a și folosit-o la capturarea în mod nelegal a cantității de 29 kg scrumbie.

Organele de urmărire penală au arătat că situația de fapt expusă mai sus se probează cu: procesul verbal de depistare, adresa nr. 2009/09.05.2018 a Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură – Serviciul Regional Moldova, declarațiile martorilor ..., ... , ..., înscrisurile privind ridicarea plasei, peștelui și atelajului, declarațiile inculpatului.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei Brăila la data de 12.03.2019 sub nr. 3940/196/2019.

Prin încheierea de ședință din camera de consiliu din data de 18.04.2019 definitivă judecătorul de cameră preliminară a constatat legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și a dispus începerea judecării.

În faza cercetării judecătorești a fost audiat inculpatul care a recunoscut săvârșirea infracțiunilor reglementate de legea fondului piscicol, însă nu a recunoscut săvârșirea faptei de furt, precizând totodată că nu contestă probele administrate în cauză.

Cu privire la infracțiunea de furt, în faza cercetării judecătorești, s-a procedat la audierea persoanei vătămate ..., martorii audiați pe parcursul urmăririi penale neavând relevanță cu privire la această faptă.

Analizând actele și lucrările dosarului instanța a reținut următoarea situație de fapt și de drept:

În ziua de 18.04.2018, în jurul orei 12.00, inculpatul a încărcat în căruța personală, înregistrată la Primăria ... cu nr. ..., 3 saci de rafie, unul dintre aceștia conținând o plasă confecționată din fir monofilament cu dimensiunile de 95 x 6 m și dimensiunile ochiului de 30 x 30 mm, după care s-a deplasat pe malul stâng al Dunării în zona km fluvial 203.

Folosind barca persoanei vătămate ..., pe care a condus-o în zona km fluvial 206 și plasa sus menționată, până în jurul orei 18.30 inculpatul a capturat cantitatea de 29 kg scrumbie, iar peștele l-a încărcat în doi saci de rafie. De asemenea, inculpatul a împachetat plasa în alt sac și a plecat către domiciliul său, urmând un drum de câmp de-a lungul unui canal.

În zona în care acel drum virează în jurul terminației canalului a fost organizat un filtru al Sectorului poliției de frontieră ... compus din agenții șefi adjuncți de poliție ... și ...

În momentul în care atelajul condus de inculpat s-a apropiat de acel punct, agenții de poliție au pătruns pe drum și au făcut semn inculpatului să oprească, însă când între atelaj și polițiști mai era o distanță foarte scurtă (5-6 m.), inculpatul a lovit calul determinându-l să accelereze și și-a continuat deplasarea către cei doi lucrători de poliție care s-au retras în lateralele drumului.

Agentul de poliție ... a urcat în căruță și a încercat să preia hățurile pentru a opri însă, datorită vitezei, denivelărilor și întoarcerii drumului cu 180 grade atât inculpatul cât și acesta s-au dezechilibrat și au căzut fiecare în câte o parte a drumului.

Din adresa nr. 2009/09.05.2018 a Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură – Serviciul Regional Moldova a rezultat că inculpatul nu era persoană autorizată să practice pescuitul comercial, nu deținea permis de pescuit, licență sau autorizație de pescuit comercial.

De asemenea, prin aceeași adresă s-a comunicat că prejudiciul creat prin extragerea cantității de 29 kg scrumbie din mediul natural este de 580 lei, sumă pentru recuperarea căreia Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură – Serviciul Regional Moldova s-a constituit parte civilă.

Conform art. 8 lit. b) din Ordinul comun nr. 8-174/2018 al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și al Ministerului Mediului, la data săvârșirii faptelor, pe sectorul Dunării în care a fost depistat inculpatul era instituită prohibiția pentru scrumbie.

Cu privire la scrumbia pe care inculpatul nu deținea documente de proveniență.

În ceea ce privește infracțiunile incriminate de OUG nr. 23/2008, s-a constatat că situația de fapt rezultă din coroborarea declarațiilor suspectului/inculpatului, acesta recunoscând săvârșirea acestora, cu declarațiile martorilor audiați în cauză, adresa nr. 2009/09.05.2018 a Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură – Serviciul Regional Moldova, declarațiile martorilor ..., ..., înscrisurile privind ridicarea plasei, peștelui și atelajului hipo.

Cu privire la infracțiunea de furt, față de probele dosarului, instanța a constatat că există un dubiu serios în ceea ce privește săvârșirea acestei infracțiuni de către inculpat. Astfel, atât la urmărirea penală cât și în fața instanței, inculpatul a precizat că a avut permisiunea persoanei vătămate ... să folosească barca. Persoana vătămată ... care a fost audiată în calitate de martor la urmărirea penală a declarat că nu i-a dat voie inculpatului să folosească barca, însă l-a rugat să o mute, astfel încât, aceasta să nu rămână pe mal. În fața instanței persoana vătămată a precizat că i-a dat permisiunea inculpatului să folosească barca.

Prin urmare, analizând probele dosarului cu privire la infracțiunea de furt, s-a constatat că singura probă care susține ipoteza săvârșirii de către inculpat a acestei fapte, este declarația persoanei vătămate de pe parcursul urmăririi penale, declarație care nu poate fi coroborată cu nicio altă probă administrată în cauză, mai mult decât atât, aceasta nu și-a menținut această declarație în fața instanței.

Potrivit art. 396 al. 2 C.p.p. condamnarea se pronunță dacă instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de către inculpat.

În consecință, având în vedere considerentele reținute mai sus, instanța a constatat că fapta de furt pentru care inculpatul a fost trimis în judecată nu există.

Pentru aceste motive, în baza art. 396 al. 5 C.p.p. raportat la art. 16 lit. a C.p.p., instanța l-a achitat pe inculpatul ... pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 230 al. 1 C.p. în referire la art. 228 al. 1 C.p.

Cu privire la infracțiunile celelalte reținute în sarcina inculpatului s-a constatat:

În drept, s-a reținut că fapta inculpatului ... care în ziua de 18.04.2018, în intervalul orar 12.00 – 18.00, a pescuit cantitatea de 29 kg scrumbie din Dunăre, deși nu este posesor al unei autorizații de pescuit comercial, ori de permis de pescuit întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de pescuit fără licență și autorizație de pescuit prevăzută de art.64 lit. a) din O.U.G. nr.23/2008.

S-a mai reținut că fapta inculpatului ... care în ziua de 18.04.2018 a pescuit cantitatea de 29 kg scrumbie în sectorul Dunării cuprins între km fluviali 203 și 206 deși în acea zi, în acel sector era instituită prohibiția pescuitului acelei specii întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de pescuit în perioada de prohibiție prevăzută de art. 64 lit. e) din O.U.G. nr. 23/2008.

De asemenea, s-a reținut că fapta inculpatului ... care în ziua de 18.04.2018 ora 19.00 a fost depistat în timp ce transporta cu atelajul proprietatea sa cantitatea de 29 kg scrumbie pentru care nu deținea documente de proveniență cu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de deținere și transport de pește fără documente legale prevăzută de art. 64 lit. h) din O.U.G. nr. 23/2008.

S-a mai reținut că faptele inculpatului ... care în perioada 2017 – 2018 a deținut o plasă de pescuit confecționată din fir monofilament cu dimensiunile de 95 x 6 m și dimensiunile ochiului de 30 x 30 mm, pe care la data de 18.04.2018 a și folosit-o la capturarea în mod nelegal a cantității de 29 kg scrumbie întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de deținere și utilizare la pescuit de unelte din plasă de tip monofilament prevăzută de art. 64 lit. k) din O.U.G. nr. 23/2008.

La individualizarea pedepsei ce a fost stabilită în sarcina inculpatului, instanța a avut în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 74 C. pen., respectiv împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, natura și frecvența infracțiunilor care constituie precedente penale ale infractorului, conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal și nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

În concret, instanța a reținut că inculpatul a pescuit cantitatea de 29 kg scrumbie, fără autorizație, în perioada de prohibiție, apoi a transportat această cantitate de pește și a deținut o plasă monofilament, fapte ce au adus o atingere relativ ridicată valorilor sociale referitoare la protejarea fondului piscicol.

Totodată, instanța a reținut că inculpatul are precedente penale, are 51 ani, studii 10 clase, a recunoscut săvârșirea faptelor, din referatul de anchetă socială rezultă că locuiește împreună cu soția sa și fiul său într-un imobil compus din cinci camere, proprietate, iar venitul familiei îl constituie pensia de boală a soției în cuantum de 1079 lei lunar.

Față de elementele de ordin personal ale inculpatului și împrejurările săvârșirii faptelor reținute mai sus, instanța s-a orientat la pedepse cu amenda penală spre minimul special prevăzut de lege, astfel că a aplicat inculpatului pentru infracțiunile prevăzute de art. 64 lit. a, e, h și k din OUG nr. 23/2008 patru pedepse de câte 450 lei amendă penală calculate prin înmulțirea unui număr de 45 zile-amendă cu suma de 10 lei corespunzătoare unui zile-amendă redusă cu 1/4

potrivit art. 396 al. 10 C.p.p. și interzicerea dreptului de a mai pescui pe o perioadă de 1 an, pe lângă fiecare dintre pedepsele principale.

În baza art. 38-39 C.p. a contopit pedepsele aplicate prin prezenta hotărâre, urmând ca inculpatul ... să execute pedeapsa cea mai grea de 450 lei, sporită cu 450 lei, în total urmând ca inculpatul ... să execute o pedeapsă de 900 lei amendă penală și interzicerea dreptului de a mai pescui pe o perioadă de 1 an.

Instanța a făcut aplicarea dispozițiilor art. 396 al. 10 C.p.p. având în vedere că situația de fapt recunoscută de către inculpat este cea care a rezultat în urma coroborării probelor din dosar.

În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei, instanța a apreciat că aceasta nu poate fi decât cu executare efectivă pentru ca aceasta să-și atingă scopul pentru care a fost dispusă.

În baza art. 63 C.p. a atras atenția inculpatului că în caz de neexecutare cu rea-credință a pedepsei amenzii, în tot sau în parte, numărul zilelor-amendă se înlocuiește cu un număr corespunzător de zile cu închisoarea.

În baza art. 112 al. 2 C.p. și art. 66 al. 3 din OUG nr. 23/2008 instanța a dispus confiscarea plasei de pescuit monofilament aflată la camera de corpuri delictive a Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră ... - Serviciul Teritorial al Poliției de Frontieră ... conform dovezii seria A nr. ... din 03.05.2018 și a sumei de 500 lei reprezentând confiscarea în parte prin echivalent bănesc a bărcii folosite la săvârșirea faptelor și care aparține numitului ..., precum și a 500 lei reprezentând confiscarea în parte prin echivalent bănesc a atelajului hipo (format din căruță și o cabalină) lăsat în custodia inculpatului ... potrivit procesului-verbal din data de 16.04.2018.

În baza art. 19, 25, 397 C.p.p. și art. 1357 Cod civil a admis acțiunea civilă formulată de partea civilă Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură și l-a obligat pe inculpat la plata sumei de 58 lei - daune materiale către aceasta - diferența din suma totală de 580 lei, contravaloarea peștelui sustras. Din aceasta sumă, valoarea de 522 lei, consemnată la Trezoreria Municipiului ... conform ordinului de plată seria ... nr. ..., a fost înaintată părții civile.

În baza art. 274 alin. (1) C. proc. pen. l-a obligat pe inculpat la plata sumei de 400 lei cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

În baza art. 275 al. 3 C.p.p. cheltuielile judiciare în cuantum de 200 lei au rămas în sarcina statului.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel Parchetul de pe lângă Judecătoria Brăila criticând-o pentru *nelegalitate și netemeinicie*.

În motivele de apel formulate potrivit dispozițiilor art. 412 Cod procedură penală, Parchetul de pe lângă Judecătoria Brăila a apreciat soluția primei instanțe ca fiind *nelegală*, sub aspectul aplicării dispozițiilor art. 396 alin. 10 Cod procedură penală. S-a susținut că inculpatul nu a recunoscut săvârșirea infracțiunii de furt, prin urmare nu puteau fi aplicate dispozițiile legale enunțate mai sus.

Apelantul a mai invocat *netemeinicia* hotărârii apelate, sub aspectul soluției de achitare a inculpatului ... pentru săvârșirea infracțiunii de furt de furt în scop de folosință.

În cursul cercetării judecătorești în apel părțile au fost citate potrivit dispozițiilor art. 420 alin. 1 Cod procedură penală, în referire la art. 353 alin. 1 Cod procedură penală.

În temeiul dispozițiilor art. 421 pct. 2 lit. a) Cod procedură penală și art. 420 alin. 5 Cod procedură penală, instanța de apel a dispus readministrare mijloacelor de probă pe care s-a întemeiat soluția de achitare a inculpatului (au fost audiați persoana vătămată ..., precum și inculpatul ...).

Inculpatul ... și-a menținut poziția de negare a vinovăției în săvârșirea infracțiunii de furt în scop de folosință.

Examinând hotărârea atacată prin prisma motivelor de apel invocate și din oficiu, sub toate aspectele de fapt și de drept, conform art. 417 alin. 2 Cod procedură penală, Curtea constată că apelul declarat în cauză de către Parchetul de pe lângă Judecătoria Brăila este nefondat.

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Tribunalul Brăila nr. 403/P/2018 din 05.03.2019, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului ... pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- *furt în scop de folosință* prev. de art. 230 alin. 1 Cod penal, în referire la art. 228 alin. 1 Cod penal;

- *pescuit fără licență și autorizație de pescuit* prevăzută de art. 64 lit. a) din O.U.G. nr. 23/2008;

- *pescuit în perioada de prohibiție* prevăzută de art. 64 lit. e) din O.U.G. nr. 23/2008;

- *deținere și transport de pește fără documente legale* prevăzută de art. 64 lit. h) din O.U.G. nr. 23/2008;

- *deținere și utilizare la pescuit de unelte din plasă de tip monofilament* prevăzută de art. 64 lit. k) din O.U.G. nr. 23/2008.

În fapt, s-a reținut că:

- în ziua de 18.04.2018, în jurul orei 12.00, inculpatul a sustras barca aparținând lui ... din locul în care era amarată, iar apoi în intervalul orar 12.00-18.00, s-a deplasat cu vehiculul furat în zona kilometrului fluvial 206, unde a săvârșit alte infracțiuni;

- în ziua de 18.04.2018, în intervalul orar 12.00 – 18.00, inculpatul a pescuit cantitatea de 29 kg scrumbie din Dunăre, deși nu este posesor al unei autorizații de pescuit comercial, ori de permis de pescuit;

- în ziua de 18.04.2018 inculpatul a pescuit cantitatea de 29 kg scrumbie în sectorul Dunării cuprins între km fluviali 203 și 206, deși în acea zi, în acel sector, era instituită prohibiția pescuitului acelei specii;

- în ziua de 18.04.2018 ora 19.00, inculpatul a fost depistat în timp ce transporta cu atelajul proprietatea sa cantitatea de 29 kg scrumbie pentru care nu deținea documente de proveniență;

- în perioada 2017 – 2018, inculpatul a deținut o plasă de pescuit confecționată din fir monofilament cu dimensiunile de 95 x 6 m și dimensiunile ochiului de 30 x 30 mm, pe care la data de 18.04.2018 a și folosit-o la capturarea în mod nelegal a cantității de 29 kg scrumbie.

Audiat fiind în faza de urmărire penală și de cercetare judecătorească, inculpatul ... a recunoscut faptele reținute în sarcina sa, cu excepția infracțiunii de furt în scop de folosință.

1. Cât privește criticile de nelegalitate formulate de Parchetul de pe lângă Judecătoria Brăila, Curtea apreciază că acestea sunt nefondate.

Astfel, la primul termen de judecată cu procedura completă, prima instanță a adus la cunoștința inculpatului dispozițiile art. 374 alin. 4 Cod procedură penală. Acesta a declarat că recunoaște majoritatea infracțiunilor imputate, cu excepția furtului în scop de folosință.

Drept urmare, în mod legal instanța a respins cererea inculpatului de judecare a cauzei potrivit procedurii abreviate reglementate de art. 375 Cod procedură penală, fiind vorba despre o recunoaștere parțială a faptelor imputate.

Cât privește infracțiunile recunoscute instanța a apreciat că, față de poziția de recunoaștere a inculpatului, nu se mai impune administrarea de probe.

Cu privire la infracțiunea de furt în scop de folosință, au fost audiați inculpatul și persoana vătămată ...

Potrivit art. 396 alin. 10 Cod procedură penală *Când judecata s-a desfășurat în condițiile art. 375 alin. (1), (1¹) și (2), când cererea inculpatului ca judecata să aibă loc în aceste condiții a fost respinsă sau când cercetarea judecătorească a avut loc în condițiile art. 377 alin. (5) ori art. 395 alin. (2), iar instanța reține aceeași situație de fapt ca cea recunoscută de către inculpat, în caz de condamnare sau amânare a aplicării pedepsei, limitele de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii se reduc cu o treime, iar în cazul pedepsei amenzii, cu o pătrime.*

Cum în speța de față prima instanță a reținut în final aceeași situație de fapt cu cea relatată de inculpat, în mod legal s-a făcut aplicarea art. 396 alin. 10 Cod procedură penală.

2. Cât privește criticile de netemeinicie formulate de Parchetul de pe lângă Judecătoria Brăila, Curtea apreciază că și acestea sunt nefondate.

Inculpatul ... a susținut în mod constant că a folosit barca lui ... cu permisiunea acestuia, deși nu i-a adus la cunoștință că urmează să meargă la pescuit (prohibit în acea perioadă).

Inițial, ... a afirmat că l-a rugat pe inculpat să-i mute barca, însă nu i-a dat permisiunea să o folosească.

Ulterior, atât în fața primei instanțe, cât și la Curtea de Apel, persoana vătămată a afirmat că inculpatul ... folosea barca cu permisiunea sa, având asupra lui cheile. Acesta a mai susținut că nu întotdeauna inculpatul îl anunța în prealabil, când folosea barca.

Față de cele expuse mai sus, în deplin acord cu prima instanță de judecată, Curtea apreciază că infracțiunea de furt în scop de folosință imputată inculpatului ... prin rechizitoriu nu există, întrucât barca era folosită de acesta cu consimțământul persoanei vătămate ...

Câtă vreme, așa cum chiar persoana vătămată a declarat, cheile ambarcațiunii se aflau asupra inculpatului, putem prezuma chiar un consimțământ tacit la folosirea acesteia. ... nu a reclamat nici furtul ambarcațiunii, nici al cheilor, ci a declarat că ... se ocupa de barca sa întrucât el nu avea timp și putea să o folosească chiar dacă nu anunța în prealabil acest lucru.

Curtea constată astfel că declarațiile de nerecunoaștere ale inculpatului ... cu privire la infracțiunea de furt în scop de folosință sunt susținute de materialul probator administrat în cauză.

Având în vedere că la pronunțarea unei condamnări instanța trebuie să-și întemeieze convingerea vinovăției inculpatului pe bază de probe sigure, certe, iar probele în acuzare nu au aceste trăsături, lăsând loc unei nesiguranțe în privința vinovăției inculpatului, se impune a se da eficiență regulii *in dubio pro reo* (orice îndoială este în favoarea inculpatului). Aceasta constituie

un complement al prezumției de nevinovăție, un principiu instituțional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în art. 5 Cod procedură penală, se regăsește în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care dovezile administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat conțin o informație îndoielnică tocmai cu privire la vinovăția făptuitorului în legătură cu fapta imputată, autoritățile judecătorești penale nu-și pot forma o convingere care să se constituie într-o certitudine și, de aceea, ele trebuie să concluzioneze în sensul nevinovăției acuzatului și să l achite.

Examinând cauza și din oficiu Curtea, potrivit art. 417 alin. 2 Cod procedură penală, constată că nu sunt incidente alte cauze de nelegalitate sau de netemeinicie vizând sentința apelată.

Pentru considerentele dezvoltate mai sus, în temeiul art. 421 pct. 1 lit. b) Cod procedură penală, Curtea va respinge ca fiind nefondat apelul declarat de Parchetul de pe lângă Judecătoria Brăila împotriva sentinței penale nr. 1407 din 20.09.2019, pronunțată de Judecătoria Brăila în dosarul nr. 3940/196/2019.

În temeiul art. 275 alin. 3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de către stat în apelul Parchetului, vor rămâne în sarcina acestuia.

2. Titlu: In dubio pro reo - principiu fundamental al procesului penal

Cuprins pe materii: Drept procesual penal. Partea generală

Legislație relevantă: art. 4 Cod procedură penală

Rezumat: *Analizând probele care au stat la baza trimiterii în judecată a inculpatului Curtea constată că acestea nu dovedesc fără putință de tăgadă împrejurarea că acesta ar fi comis faptele pentru care a fost cercetat. Astfel, declarațiile de nerecunoaștere ale inculpatului sunt susținute de materialul probator administrat în cauză. Având în vedere că la pronunțarea unei condamnări instanța trebuie să-și întemeieze convingerea vinovăției inculpatului pe bază de probe sigure, certe, iar probele în acuzare nu au aceste trăsături, lăsând loc unei nesiguranțe în privința vinovăției inculpatului, se impune a se da eficiență regulii in dubio pro reo (orice îndoială este în favoarea inculpatului).*

Decizia penală nr. 1293/A/13.11.2019 a Curții de Apel Galați

Prin sentința penală nr. 108/11.07.2019 pronunțată de Judecătoria Panciu în dosarul nr. 2257/275/2018, în temeiul disp. art. 396 alin.5 rap. la art. 16 alin.1 lit. c C.pr.penală s-a dispus achitarea inculpatului ..., pentru săvârșirea infracțiunilor de tăiere ilegală de arbori și furt de arbori, prev. de art. 107 al. 1 lit. a și al. 2 lit.b și art. 109 al. 1 lit. a și al. 2 lit. b Cod silvic.

În temeiul disp. art. 396 alin.1, 2 și 10 C.pr.penală, a fost condamnat inculpatul ..., la: 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de tăiere ilegală de arbori prev. de art. 107 al. 1 lit. a și al. 2 și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de furt de arbori, b și art. 109 al. 1 lit. a și al. 2 lit. b Cod silvic.

Au fost repuse în individualitatea lor pedepsele la care inculpatul a fost condamnat prin sentința penală nr. 64/27.04.2018, definitivă prin neapelare astfel:

- 1 (un) an și 6 (șase) luni închisoare pentru infracțiunea de tăiere ilegală de arbori, prev. de art. 107 al.1 lit. c Cod Silvic, cu aplic. art. 41 alin. 1 Cod penal.

În conformitate cu art. 65 Cod penal i s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art.66 al.1 lit.a, b Cod penal de la rămânerea definitivă a sentinței și până la considerarea ca executată a pedepsei stabilite.

În baza art. 67 Cod penal i s-a aplicat aceluiași inculpat pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 al.1 lit.a,b Cod penal pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale aplicată inculpatului prin prezenta sentință prin prezenta sentință.

- 1 (un) ani și 6 (șase) luni închisoare pentru infracțiunea de furt de material lemnos, prev. de art. 109 alin. 1 lit. c Cod Silvic, cu aplic. art. 41 alin. 1 Cod penal.

În conformitate cu art. 65 Cod penal i s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art.66 al.1 lit.a, b Cod penal de la rămânerea definitivă a sentinței și până la considerarea ca executată a pedepsei stabilite.

În baza art. 67 Cod penal i s-a aplicat aceluiași inculpat pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 al.1 lit.a,b Cod penal pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale aplicată inculpatului prin prezenta sentință prin prezenta sentință.

De asemenea, au fost repuse în individualitate pedepsele stabilite prin sentința penală nr. 63/8.06.2016, a Judecătoria Panciu, în dosarul penal nr.1802/275/2016, a căror amânare a aplicării a fost revocată prin sentința penală nr. 64/2018:

- 1 an pentru infracțiunea de furt de arbori;
- 1 an pentru infracțiunea de tăiere ilegală de arbori;

În conformitate cu art. 65 Cod penal i s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art.66 al.1 lit.a, b Cod penal de la rămânerea definitivă a sentinței și până la considerarea ca executată a pedepsei stabilite.

În baza art. 67 Cod penal i s-a aplicat aceluiași inculpat pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 al.1 lit.a,b Cod penal pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale aplicată inculpatului prin prezenta sentință prin prezenta sentință.

În condițiile art. 38 al.1 Cod penal rap. la art. 39 al.1 lit.b și art. 40 Cod penal, i s-a aplicat inculpatului pedeapsa cea mai grea de 1 an și 6 luni la care s-a adăugat un spor de 1/3 din restul pedepselor stabilite adică 18 luni.

În total, inculpatul va executa pedeapsa de 3 ani închisoare, în regim de detenție.

S-a dispus anularea mandatului de executare a pedepsei nr.78/2018 și emiterea unui nou mandat de executare a pedepsei.

În temeiul disp. art. 40 alin.3 Cod penal a fost scăzută din pedeapsa aplicată partea din pedepsă ce a fost executată, de la data de 4.07.2018 la data de 11.07.2019.

În temeiul disp. art. 45 Cod penal, s-a dispus ca inculpatul să execute următoarele pedepse accesorii și complementare:

În conformitate cu art. 65 Cod penal i s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art.66 al.1 lit.a, b Cod penal de la rămânerea definitivă a sentinței și până la considerarea ca executată a pedepsei stabilite.

În temeiul art. 67 Cod penal i s-a aplicat aceluiași inculpat pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 al.1 lit.a,b Cod penal pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale aplicată inculpatului prin prezenta sentință.

În temeiul art.397 alin.1 în ref. la art. 19 și 25 C.pr.penală, art.1357 Cod civil a fost admisă acțiunea civilă formulată de partea civilă ... și a fost obligat inculpatul să plătească acesteia suma de 854,72 lei, reprezentând contravaloarea materialului lemnos.

În temeiul art. 274 C.pr.penală a fost obligat inculpatul la cheltuieli de judecată către stat de 600 lei (340 în cursul urmăririi penale și 260 lei în cursul judecății).

În temeiul art. 274 C.pr.penală, onorariul apărătorului din oficiu av. ... pentru inculpatul ... a rămas în sarcina statului.

Pentru a pronunța această hotărâre, prima instanță a reținut următoarele:

Prin rechizitoriul nr. 798/P/2017 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Panciu au fost trimiși în judecată inculpații ..., pentru săvârșirea infracțiunilor de tăiere ilegală de arbori și furt de arbori, prev. de art. 107 al. 1 lit. a și al. 2 lit.b și art. 109 al. 1 lit. a și al. 2 lit. b Cod silvic cu aplic. art. 41 al. 1 Cod penal, art. 38 al. 1 Cod penal și art. 77 lit. a Cod penal și ..., pentru săvârșirea infracțiunilor de tăiere ilegală de arbori și furt de arbori, prev. de art. 107 al. 1 lit. a și al. 2 lit.b și art. 109 al. 1 lit. a și al. 2 lit. b Cod silvic cu aplic. art. 38 al. 1 Cod penal și art. 77 lit. a Cod penal.

În actul de sesizare s-a reținut în fapt că la data de 19.08.2017 reprezentanți ai ... au sesizat Postul de Poliție ... deoarece în noaptea de 18/19.08.2017 persoane necunoscute au tăiat ilegal și au sustras un număr de 2 arbori de esență rășinoasă (molid) din punctul „...”

Astfel, pădurarul ... a sesizat că, din acel punct s-au tăiat și sustras ilegal 2 arbori de esență molid cu diametrele de 40 cm și respectiv 44 cm.

În urma verificărilor, acesta a constatat că autori ai acestor fapte se fac inculpații ..., ... și ...

Efectuându-se cercetări, s-au stabilit următoarele:

Inculpații sunt frați și anterior au mai săvârșit asemenea gen de infracțiuni.

La data respectivă, aceștia s-au deplasat cu un atelaj hipo în punctul sus menționat de unde au tăiat cei doi arbori, iar materialul lemnos rezultat l-au secționat în 4 segmente a câte 4 m lungime pe care l-au transportat ulterior la un gater situat pe raza localității ... care aparține ... ce era deținută de numitul ...

Cu ocazia verificărilor, s-a stabilit că după tăierea și transportul la domiciliu a materialului lemnos inculpații s-au deplasat la proprietarul gaterului căruia i-au declarat că au mai mulți bușteni de brad pe care vor să-i aducă în gater pentru a fi debitați.

Materialul lemnos a fost găsit de către organele de poliție în gater fiind predat pădurarului ..., angajat al persoanei vătămate.

Din adresa nr. 3733/16.10.2017 a rezultat că valoarea celor 2 arbori este de 854,72 lei care depășește de peste 6,24 ori prețul unui metru cub de masă lemnosă pe picior.

Prin ordonanța din 19.08.2017 s-a dispus începerea urmăririi penale pentru infracțiunile de tăiere ilegală de arbori și furt de material lemnos, prev. de art. 107 al. 1 Cod silvic și art. 109 al. 1 Cod silvic cu aplic. art. 38 al. 1 Cod penal.

Prin ordonanța din data de 15.11.2017 s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de suspectii ..., sub aspectul comiterii infracțiunii/lor de tăiere ilegală de arbori și furt de arbori, prev. de art. 107 al. 1 lit. a și al. 2 lit. b și art. 109 al. 1 lit. a și al. 2 lit. b Cod silvic cu aplic. 41 al. 1 Cod pen. și art. 38 al. 1 și art. 77 lit. a Cod pen.; și ..., sub aspectul comiterii infracțiunilor de tăiere ilegală de arbori și furt de arbori, prev. de art. 107 al. 1 lit. a și al. 2 lit. b și art. 109 al. 1 lit. a și al. 2 lit. b Cod silvic cu aplic. art. 41 al. 1 Cod penal, art. 38 al. 1 și art. 77 lit. a Cod pen.

La data de 15.06.2018 s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de inculpații ..., sub aspectul comiterii infracțiunilor de tăiere ilegală de arbori și furt de arbori, prev. de art. 107 al. 1 lit. a și al. 2 lit. b și art. 109 al. 1 lit. a și al. 2 lit. b Cod silvic cu aplic. 41 al. 1 Cod pen. și art. 38 al. 1 și art. 77 lit. a Cod pen., ..., sub aspectul comiterii infracțiunilor de tăiere ilegală de arbori și furt de arbori, prev. de art. 107 al. 1 lit. a și al. 2 lit. b și art. 109 al. 1 lit. a și al. 2 lit. b Cod silvic cu aplic. art. 41 al. 1 Cod penal, art. 38 al. 1 și art. 77 lit. a Cod pen. și ..., sub aspectul comiterii infracțiunilor de tăiere ilegală de arbori și furt de arbori, prev. de art. 107 al. 1 lit. a și al. 2 lit. b și art. 109 al. 1 lit. a și al. 2 lit. b Cod silvic cu aplic. art. 38 al. 1 și art. 77 lit. a Cod pen.

După administrarea de probatorii, procurorul a dispus în temeiul art. 327 alin. 1 lit. a C.pr.penală. și în baza prev. art. 46 și art. 63 al. 1 Cod pr. pen. trimiterea în judecată a inculpaților ... și ...

Prin același rechizitoriu s-a dispus disjungerea cauzei cu privire la inculpatul ...

În procedura din Camera preliminară, instanța reținând că nu au fost formulate cereri și excepții de către inculpați și nici din oficiu nu se impunea a fi invocate, în temeiul art. 346 alin. (2) C. pr. pen. a constatat prin încheierea din 14.02.2019 legalitatea rechizitoriului emis de Parchetul de pe lângă Judecătoria Panciu a administrării probelor și a actelor de urmărire penală.

Inculpatul ... a recunoscut săvârșirea faptelor și a solicitat ca judecarea cauzei să se facă potrivit disp. art. 396 alin.10 C.pr.penală.

Inculpatul ... nu a recunoscut faptele pentru care a fost trimis în judecată, astfel, în faza cercetării judecătorești au fost readministrate probatoriile de la urmărirea penală, în sensul reaudierii martorilor din lucrări: ... și ..., administratorul gaterului la care a fost dus lemnul.

Din probele administrate în cauză la urmărirea penală declarații martori și față de recunoașterea inculpatului ... instanța concluzionează că acesta a săvârșit faptele reținute în sarcina sa, prin rechizitoriu.

În fapt, în noaptea de 18/19.08.2017, persoane necunoscute au tăiat ilegal și au sustras un nr. de 2 arbori de esență rășinoasă (molid) din punctul „...”, din pădurea ... Din cercetările efectuate s-a stabilit că faptele au fost săvârșite de ..., ... și ... Aceștia au dus materialul lemnos la gaterul al cărui administrator este ... Valoarea materialului lemnos, cei doi arbori este, potrivit adresei nr.3733/16.10.2017 a ... de 854,72 lei, astfel că ... s-a constituit parte civilă cu această sumă. Din aceeași adresă rezultă că prejudiciul creat depășește de 6,24 ori valoarea unui metru cub de masă lemnoasă pe picior.

Pentru inculpatul ... s-a dispus disjungerea cauzei, fiind trimiși în judecată în prezenta cauză ... și ...

În drept, sunt incidente dispozițiile :

Art. 107 Cod silvic - (1) Tăierea, ruperea, distrugerea, degradarea ori scoaterea din rădăcini, fără drept, de arbori, puieți sau lăstari din fondul forestier național și din vegetația forestieră situată pe terenuri din afara acestuia, indiferent de forma de proprietate, constituie infracțiune silvică și se pedepsește după cum urmează:

a) cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, dacă valoarea prejudiciului produs este de cel puțin 5 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior la data comiterii faptei;

(2) Limitele speciale ale pedepselor prevăzute la alin. (1) se majorează cu jumătate, în cazul în care faptele au fost săvârșite în următoarele împrejurări:

b) în timpul nopții;

Art.109 Cod silvic (1) Furtul de arbori doborâți sau ruși de fenomene naturale ori de arbori, puieți sau lăstari care au fost tăiați ori scoși din rădăcini, din păduri, perdele forestiere de protecție, din terenuri degradate care au fost ameliorate prin lucrări de împădurire și din vegetația forestieră din afara fondului forestier național, precum și al oricăror altor produse specifice ale fondului forestier național constituie infracțiune și se pedepsește după cum urmează:

a) cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, dacă valoarea materialului lemnos sustras este de cel puțin 5 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior;

(2) Limitele speciale ale pedepselor prevăzute la alin. (1) se majorează cu jumătate în cazul în care faptele au fost săvârșite în următoarele împrejurări:

b) în timpul nopții;

Din probele administrate în cauză, respectiv declarațiile martorilor ..., ... și ..., administratorul gaterului la care a fost dus lemnul rezultă că inculpatul ... nu a participat la tăierea și sustragerea celor doi arbori, astfel că, în temeiul disp. art. 396 alin.5 rap. la art. 16 alin.1 lit. c C.pr.penală s-a dispus achitarea acestuia.

Astfel, fapta inculpatului ..., care, în noaptea de 18/19.08.2017 a tăiat ilegal și a sustras un nr. de 2 arbori de esență rășinoase (molid) din punctul „...”, din pădurea ..., valoarea materialului lemnos - cei doi arbori fiind de 854,72 lei, prejudiciu ce depășește de 6,24 ori valoarea unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor de tăiere ilegală de arbori și furt de arbori, prev. de art. 107 al. 1 lit. a și al. 2 lit.b și art. 109 al. 1 lit. a și al. 2 lit. b Cod silvic cu aplic. art. 38 al. 1 Cod penal.

La individualizarea sancțiunilor și proporționalizarea acestora, instanța a avut în vedere dispozițiile art. 74 Cod penal.

Astfel, instanța a reținut starea de pericol creată, natura și gravitatea rezultatului produs, modul de săvârșire și scopul urmărit, natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale, conduita după săvârșirea infracțiunilor și în cursul procesului penal, nivelul de sănătate, vârsta, situația familială.

Raportat la aceste criterii, instanța a apreciat că faptele inculpatului prezintă un pericol social concret nu numai pentru persoana vătămată, ci și față de fondului forestier și mediul înconjurător în general, întrucât inculpatul a mai fost condamnat pentru același gen de infracțiuni, însă a avut în vedere și circumstanțele referitoare la persoana și conduita inculpatului, care a recunoscut săvârșirea faptelor. Inculpatul se află în regim de detenție, în executarea sentinței penale nr. 64/2018.

În ce privește individualizarea judiciară a pedepsei, făcând aplicarea disp. art. 396 alin.10 C.pr.penală, instanța a aplicat inculpatului o pedeapsă de 6 luni, pentru infracțiunea de tăiere ilegală de arbori și de 6 luni pentru infracțiunea de furt de arbori, prev. de art. 107 al. 1 lit. a și al. 2 lit.b și art. 109 al. 1 lit. a și al. 2 lit. b Cod silvic, având în vedere valoarea relativ redusă a prejudiciului.

Instanța a reținut că inculpatul ... a fost condamnat în dosarul penal 2550/275/2017, prin sentința penală nr. 64/27.04.2018.

Faptele pentru care inculpatul ... a fost condamnat în dosarul penal 2550/275/2017, prin sentința penală nr. 64/27.04.2018, definitivă prin neapelare la 16.05.2018 (așa cum rezultă din copia de pe cazierul judiciar, au fost săvârșite în perioada perioada 27 aprilie 2017-2 iunie 2017.

Prin aceeași sentință s-a dispus revocarea amânării aplicării pedepsei de 1 (un an) și 4 (patru) luni, dispusă prin sentința penală nr.63/8.06.2016, în dosarul nr. 1802/275/2015, pentru tăiere ilegală de arbori și furt de arbori, fapte săvârșite la 19.02.2015.

Faptele pentru care inculpatul a fost trimis în judecată în prezenta cauză au fost săvârșite în noaptea de 18/19.08.2017. Față de această situație, constatând că faptele pentru care a fost trimis în judecată în prezenta cauză sunt săvârșite în concurs cu faptele pentru care a fost condamnat prin sentința arătată, s-a dispus aplicarea disp. art. 38 alin.1 și art. 39 alin.1 lit. b C.pen., precum și a disp. art. 40 C.pen., fără a face aplicarea disp. art. 41 alin.1 C.pr.pen., repunând în individualitatea lor pedepsele aplicate prin sentința penală nr. 64/27.04.2018.

De asemenea, instanța a făcut aplicarea disp. art.45 C.pen., cu privire la pedepsele complementare și accesorii, aplicate prin sentința penală 64/2018.

Instanța nu a putut reține circumstanța agravantă prev. de art. 77 alin.1 lit.a - săvârșirea faptei de trei sau mai multe persoane, având în vedere că s-a dispus disjungerea cauzei cu privire la inculpatul ...

În baza art.397 alin. în ref. la art. 19 și 25 C.pr.penală și art. 1357 Cod civil a fost admisă acțiunea civilă formulată de partea civilă și a obligat inculpatul la suma de 854,72 lei, reprezentând contravaloarea materialului lemnos.

În temeiul art. 274 C.pr.penală a fost obligat inculpatul la cheltuieli de judecată către stat de 600 lei (340 în cursul urmăririi penale și 260 lei în cursul judecății). În același temei, onorariul apărătorului din oficiu av. ... pentru inculpatul ... rămâne în sarcina statului.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel Parchetul de pe lângă Judecătoria Panciu criticând-o pentru *nelegalitate*.

În motivele de apel formulate potrivit dispozițiilor art. 412 Cod procedură penală, Parchetul de pe lângă Judecătoria Panciu a apreciat soluția primei instanțe ca fiind **nelegală**, sub aspectul soluției de achitare a inculpatului ...

Astfel, s-a invocat faptul că motivarea soluției de achitare este extrem de sumară, rezumându-se la o singură frază – fapt pentru care s-ar impune rejudecarea cauzei.

S-a mai susținut că în mod greșit prima instanță s-a raportat la declarațiile date de martori în faza de cercetare judecătorească, ignorând aspectele susținute de aceștia în faza de urmărire penală. S-a apreciat prin urmare că în cauză sunt suficiente probe de vinovăție a acestui inculpat și se impune condamnarea sa pentru săvârșirea celor două infracțiuni reținute în rechizitoriul.

În cursul cercetării judecătorești în apel părțile au fost citate potrivit dispozițiilor art. 420 alin. 1 Cod procedură penală, în referire la art. 353 alin.1 Cod procedură penală.

În temeiul dispozițiilor art. 421 pct. 2 lit. a Cod procedură penală și art. 420 alin. 5 Cod procedură penală, instanța de apel a dispus readministrare mijloacelor de probă pe care s-a întemeiat soluția de achitare a inculpatului (au fost audiați martorii ..., ... și ..., precum și inculpatul ...).

Inculpatul ... și-a menținut poziția de negare a vinovăției și nu a dat alte declarații în fața instanței de control judiciar.

Examinând hotărârea atacată prin prisma motivelor de apel invocate și din oficiu, sub toate aspectele de fapt și de drept, conform art. 417 al. 2 Cod procedură penală, Curtea constată că apelul declarat în cauză de către Parchetul de pe lângă Judecătoria Panciu este nefondat.

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria Panciu nr. 798/P/2017 din 03.12.2018, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților:

- ..., pentru săvârșirea infracțiunilor de *tăiere ilegală de arbori* și *furt de arbori*, prevăzute de art. 107 al. 1 lit. a și al. 2 lit. b și art. 109 al. 1 lit. a și al. 2 lit. b Cod silvic, cu aplicarea art. 41 al. 1 Cod penal, art. 38 al. 1 Cod penal și art. 77 lit. a Cod penal;

- ..., pentru săvârșirea infracțiunilor de *tăiere ilegală de arbori* și *furt de arbori*, prevăzute de art. 107 al. 1 lit. a și al. 2 lit. b și art. 109 al. 1 lit. a și al. 2 lit. b Cod silvic, cu aplicarea art. 38 al. 1 Cod penal și art. 77 lit. a Cod penal.

Prin același act s-a dispus disjungerea cauzei cu privire la inculpatul ... pentru continuarea cercetărilor sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de *tăiere ilegală de arbori* și *furt de arbori*, prevăzute de art. 107 al. 1 lit. a și al. 2 lit. b și art. 109 al. 1 lit. a și al. 2 lit. b Cod silvic, cu aplicarea art. 41 al. 1 Cod penal, art. 38 al. 1 Cod penal și art. 77 lit. a Cod penal.

În fapt, s-a reținut că în noaptea de 18/19.08.2017 inculpații ..., ... și ... au tăiat ilegal și sustras un nr. de 2 arbori rășinoase din pădurea ...

Audiat fiind în faza de cercetare judecătorească, inculpatul ... a recunoscut propria vinovăție în săvârșirea celor două infracțiuni, uzând de procedura simplificată reglementată de art. 375 Cod procedură penală. În faza de urmărire penală acesta declarase că nu cunoaște nimic despre acuzațiile aduse. În fața Curții de Apel acesta a susținut că ... nu a participat la săvârșirea infracțiunilor.

Inculpatul ... a negat constant vinovăția sa, susținând că nu a participat la tăierea și furtul arborilor. Acesta a recunoscut că a mers împreună cu ... și cu fratele său ... (care tăiaseră și sustrăseseră arborii) la gaterul martorului ... pentru a-i ajuta să transporte și să descarce lemnele sustrate.

În opinia Curții, probele administrate în cursul prezentului proces nu au fost apte să răstoarne prezumția de nevinovăție de care beneficiază orice persoană acuzată conform art.4 Cod procedură penală. Prin adoptarea prezumției de nevinovăție ca principiu de bază, distinct de celelalte drepturi care garantează și ele libertatea persoanei - dreptul la apărare, respectarea demnității umane - s-au produs o serie de restructurări ale procesului penal și a concepției organelor judiciare, care trebuie să răspundă următoarelor cerințe:

- vinovăția se stabilește în cadrul unui proces, cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției;
- sarcina probei revine organelor judiciare, motiv pentru care interpretarea probelor se face în fiecare etapă a procesului penal, concluziile unui organ judiciar nefiind obligatorii și definitive pentru următoarea fază a procesului;
- la adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la adoptarea unei hotărâri de condamnare definitive prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*;
- hotărârea de condamnare trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Toate aceste cerințe sunt argumente pentru transformarea concepției asupra prezumției de nevinovăție dintr-o simplă regulă, garanție a unor drepturi fundamentale, într-un drept distinct al fiecărei persoane, de a fi tratată ca nevinovată până la stabilirea vinovăției printr-o hotărâre penală definitivă.

Analizând probele care au stat la baza trimiterii în judecată a inculpatului ..., Curtea constată că acestea nu dovedesc fără putință de tăgadă împrejurarea că acesta ar fi comis faptele pentru care a fost cercetat.

Martorul ... a susținut constant că a tăiat și sustras lemnele împreună cu ..., în timp ce fratele său a rămas acasă.

Martorul ... (administratorul gaterului) a declarat în faza de urmărire penală că la data de 18.08.2017, cei trei inculpați s-au prezentat la firma sa și au solicitat ca în următoarea perioadă să le fie debitată o căruță cu lemne din specia rășinoase. A doua zi, la data de 19.08.2017, martorul a găsit în curtea societății patru piese din specia molid, despre care organele de poliție l-au anunțat că provin din săvârșirea infracțiunii de furt.

În fața primei instanțe de judecată, martorul a susținut că inițial, a stat de vorbă doar cu două persoane care doreau să aducă material lemnos.

În fața instanței de control judiciar acesta a susținut că este posibil ca, la data de 18.08.2017, la gater să fi venit și ... împreună cu ceilalți doi (... și ...).

Martora ... (cumnata lui ... și a lui ...) a susținut și ea că doar ... și ... au participat la tăierea și furtul arborilor. Când au ajuns la domiciliu, l-au trezit pe ... pentru a-i ajuta să transporte lemnul

la gater. Martora a fost prezentă la momentul când cei doi au plecat din curte cu căruța socrului său, acesta din urmă împotrivindu-se, întrucât cei doi se aflau în stare de ebrietate. Pe ... tatăl său nu l-a lăsat să plece.

În cuprinsul procesului-verbal întocmit de agenții de poliție din cadrul IPJ ... – Secția Poliție Rurală ... se menționează că buștenii au fost duși de cei trei inculpați la gaterul martorului ... în noaptea de 18/19.08.2017 – aspect reținut potrivit susținerilor acestui martor.

Curtea constată astfel că declarațiile de nerecunoaștere ale inculpatului ... sunt susținute de materialul probator administrat în cauză. Participarea acestuia la săvârșirea infracțiunilor nu este confirmată de vreunul din mijloacele de probă administrate, iar împrejurarea că inculpatul i-a ajutat pe autorii ... și ... să transporte lemnele la gater și să le descarce poate constitui cel mult o tănuire – nepedepsibilă întrucât este săvârșită de un membru al familiei (inculpatul ... este fratele lui ... - unul dintre autori).

Având în vedere că la pronunțarea unei condamnări instanța trebuie să-și întemeieze convingerea vinovăției inculpatului pe bază de probe sigure, certe, iar probele în acuzare nu au aceste trăsături, lăsând loc unei nesiguranțe în privința vinovăției inculpatului, se impune a se da eficiență regulii *in dubio pro reo* (orice îndoială este în favoarea inculpatului). Aceasta constituie un complement al prezumției de nevinovăție, un principiu instituțional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului consacrat în art.5 Cod procedură penală se regăsește în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care dovezile administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat conțin o informație îndoielnică tocmai cu privire la vinovăția făptuitorului în legătură cu fapta imputată, autoritățile judecătorești penale nu-și pot forma o convingere care să se constituie într-o certitudine și, de aceea, ele trebuie să concluzioneze în sensul nevinovăției acuzatului și să l achite.

Înainte de a fi o problemă de drept, regula *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Astfel, se cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilitate, ci pe certitudinea dobândită pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Chiar dacă în fapt organele judiciare au administrat probe, iar alte probe nu se întrevăd ori pur și simplu nu există și, totuși îndoiala persistă în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție și deci inculpatul trebuie achitat.

Față de cele de mai sus Curtea constată, în deplin acord cu judecătorul fondului, că vinovăția inculpatului ... nu a fost dovedită fără putință de tăgadă și ca atare, neexistând probe certe de vinovăție, ci doar simple prezumții și presupuneri ale organelor de urmărire penală.

Cât privește motivarea hotărârii, Curtea va reține că judecătorul fondului a motivat soluția dispusă (e adevărat că într-un mod mai sumar), prin raportare la toate probatoriile administrate în cauză. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat prin practica sa constantă că dispozițiile art. 6 din Convenție și implicit dreptul la un proces echitabil sunt efectiv respectate dacă „observațiile” invocate de părți sunt „ascultate” și apoi, analizate temeinic de către instanță în motivarea hotărârii. Articolul 6 paragraful 1 din Convenție instituie, în mod special, în sarcina instanței, obligația de a proceda la o analiză efectivă a mijloacelor, argumentelor, probelor și

apărărilor invocate de părți, cel puțin pentru a le aprecia relevanța (*Hotărârea Perez împotriva Franței și Hotărârea Van der Hurk împotriva Olandei*)”. Aceasta nu înseamnă că se cere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea Van de Hurk), amploarea acestei obligații putând varia în funcție de natura hotărârii.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a admis că și o motivare sumară, care s-a referit la toate argumentele invocate de părți, corespunde exigențelor Convenției.

Examinând cauza și din oficiu Curtea, potrivit art. 417 alin. 2 Cod procedură penală, constată că nu sunt incidente alte cauze de nelegalitate sau de netemeinicie vizând sentința apelată.

Pentru considerentele dezvoltate mai sus, în temeiul art. 421 pct. 1 lit. b Cod procedură penală, Curtea va respinge ca fiind nefondat apelul declarat de Parchetul de pe lângă Judecătoria Panciu împotriva sentinței penale nr. 108 din 11.07.2019, pronunțată de Judecătoria Panciu în dosarul nr. 2257/275/2018.

În temeiul art. 275 alin. 3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de către stat în apelul Parchetului, vor rămâne în sarcina acestuia.

SECȚIA I CIVILĂ

1. Titlu: Nerespectarea dreptului la apărare prin nepunerea în discuție a unei probe solicitată prin cererea de apel.

Cuprins pe materii: Drept procesual civil. Principiile fundamentale ale procesului civil. Dreptul la apărare

Legislație relevantă: art. 13 Cod procedură civilă

Rezumat: *Prin cererea de apel s-a solicitat proba cu expertiză tehnică de specialitate pentru evaluarea investițiilor efectuate pe terenul părții adverse, iar în considerente instanța de apel a omis să se pronunțe asupra ei, înlăturând-o motivat doar din considerente. Curtea a apreciat că se impunea admiterea probei pentru aflarea adevărului și pentru respectarea dreptului la apărare.*

Decizia civilă nr. 618/R din 16.12.2019 a Curții de Apel Galați

În considerentele deciziei civile nr. 1514/2016 a Tribunalului Galați, în referire la motivul de apel ce privește soluționarea cererii reconvenționale formulate de pârâtă, Tribunalul a reținut că, la data de 02.03.2016, pârâta a formulat cererea reconvențională, prin care a solicitat obligarea reclamantei la plata despăgubirilor pentru investițiile realizate pe terenul arendat, a căror valoare a estimat-o la suma de 200.000 lei, precum și instituirea unui drept de retenție asupra terenului arendat, până la achitarea integrală a despăgubirilor de către reclamantă.

Pârâta a enumerat investițiile pretinse (împrejmuirea livezii cu un gard în lungime de cca 10 km, forarea a două puțuri, efectuarea a două fose septice, rețea de apă subterană pe o lungime de cca 8 km, instalație de irigare prin picurare pentru suprafața de 60 de ha pruni și pentru pepinieră, rețea electrică internă pe o lungime de 6 km, capacități de cazare cu o suprafață de 360 mp, defrișarea unei suprafețe de 74 ha, în vederea replantării) fără, însă, a depune vreun înscris în dovedirea pretențiilor, așa cum prevăd disp.art. 209 alin.(3) rap. la art.194 lit.e) din C.proc.civ.

Este adevărat că la fond a solicitat administrarea probei cu „înscrisuri, expertiza, martori și interogatoriul reclamantei”, însă pârâta nu a indicat teza probatorie avută în vedere pentru proba cu martori și nici nu a atașat interogatoriul, pentru a fi comunicat reclamantei, așa cum prevăd disp.art. 194 lit.e) din C.proc.civ., având în vedere că reclamanta ar fi urmat să răspundă în scris, conform disp.art.355 alin.(1) C.proc.civ.

Tribunalul a observat că pârâta a solicitat judecata cauzei în lipsă la fond, fără a fi reprezentată la niciunul dintre termenele de judecată acordate în cauză, la niciunul dintre cele două cicluri procesuale.

În aceste condiții, instanța de fond, la termenul de judecată din data de 18.10.2017, a respins în mod întemeiat proba cu martori și interogatoriul reclamantei, încuviințând însă, proba cu expertiza tehnică specializarea construcției. Dând dovadă de rol activ, în temeiul art.22 alin.(2) teza a II-a instanța de fond a stabilit ca obiective ale expertizei tehnice să se stabilească dacă pe terenul, ce face obiectul contractului de arendă, există ridicate construcții, anume acele investiții invocate

de pârâtă prin cererea reconvențională și dacă aceste construcții sunt ridicate conform Legii nr.50/1991 și planului urbanistic.

Prin adresa din data de 22.02.2018, expertul tehnic a precizat că nu poate răspunde la toate obiectivele deoarece unele exced competenței sale.

La termenul din data de 28.03.2018, prima instanță a pus în vedere expertului desemnat să efectueze expertiza dispusă în limita competenței sale și să precizeze dacă există investiții pe teren, fără a le evalua.

Pentru realizarea expertizei, expertul tehnic a pus în vedere pârâtei să îi comunice documentele necesare, respectiv certificat de urbanism, plan de amplasament, proiecte de execuție, memorii tehnice, contracte de execuție, devize lucrări, situații lucrări, procese-verbale de recepție la terminarea lucrărilor etc .

Pârâta nu a comunicat niciun înscris dintre cele solicitate de expert, nedepunându-le nici la dosarul cauzei.

În lipsa oricăror înscrisuri doveditoare, expertul tehnic a fost în imposibilitate de a stabili adâncimea și debitul celor două puțuri, data edificării acestora, data edificării celor două fose septice sau data edificării capacității de cazare. Nici pentru celelalte obiective (împrejmuire livadă, rețea subterană de apă, rețea electrică), expertul nu a stabilit dacă au fost edificate de pârâtă la o anumită dată, parametrii tehnici ai acestora sau respectarea prevederilor Legii nr.50/1991.

La acest raport de expertiză, pârâta nu a formulat obiecțiuni.

Față de această situație de fapt, în mod întemeiat a reținut prima instanță că preținsele investiții nu au fost realizate pe baza de documentații legale, planuri de amplasament, proiecte de execuție, memorii tehnice, contracte de execuție, situații de lucrări, procese verbale de recepție la terminarea lucrărilor.

În plus, Tribunalul a observat că apelanta nu a depus nici în apel vreun înscris prin care să facă dovada edificării și legalității respectivelor lucrări.

Mai mult, Tribunalul a observat că cererea de apel nu cuprinde niciun înscris doveditor în anexă, nici probele invocate în susținerea apelului, așa cum prevăd disp.art.470 alin.(1) lit.d) din C.proc.civ.

Este adevărat că, pentru termenul din 11.04.2019, apelanta a formulat precizări prin care a menționat că se impune „efectuarea unor expertize de specialitate”, însă propunerea probelor în apel va fi făcută de apelant prin cererea de apel, sub sancțiunea decăderii.

Mai mult, Tribunalul a observat că, în apel, pot fi propuse numai acele probe ce nu puteau fi propuse la judecata în prima instanță, precum și probele invocate în fața primei instanțe și respinse de aceasta.

Drept urmare, față de prevederile art. 178 alin. (3) lit.b) C. proc. civ., Tribunalul a reținut că neinvocarea nulității raportului de expertiză la prima zi de înfățișare după depunerea lucrării și înainte de a se fi pus concluzii în fond atrage sancțiunea decăderii.

Or, la termenul din 23.05.2018, când se puteau face obiecțiuni la raportul de expertiză, apelanta-pârâtă nu a înțeles să critice în vreun mod concluziile raportului.

Prin intermediul căilor de atac declarate împotriva sentinței, nu se poate cere refacerea unei expertize efectuate cu respectarea dispozițiilor legale, atât timp cât la prima judecată părțile nu au formulat obiecțiuni.

Este adevărat că, fiind în cadrul unei acțiuni în pretenții, se impunea a fi stabilită valoarea lucrărilor pretins a fi efectuate de apelanta-pârâtă, însă apelanta-pârâtă trebuia mai întâi să facă dovada faptului că ar fi efectuat anumite investiții pe terenul arendat de la intimata-reclamantă, în aplicarea principiului că acela care face o afirmație în judecată este ținut să o dovedească (*actori incumbit probatio*), consacrat de art. 249 C.proc.civ, condiție neîndeplinită în cauză.

Cum la judecata apelului nu se readministrează întreg probatoriu, ci se verifică doar judecata din primă instanță în limitele investiției, drepturile procesuale trebuind exercitate cu bună credință de către părți, tribunalul a constatat că apelul este nefondat și prin prisma acestui motiv.

Împotriva acestei decizii a declarat recurs ...

A susținut, în esență, că în mod nelegal nu s-a admis cererea de efectuare a unei expertize evaluatorii, singura modalitate în care poate fi stabilită valoarea investițiilor efectuate și astfel soluționată cererea reconvențională.

În drept a invocat dispozițiile art. 488 alin. 1 pct. 5 Cod procedură civilă.

Prin decizia civilă nr. 618/R/2019 a Curții de Apel Galați s-a admis recursul declarat de pârâta-reclamantă împotriva deciziei civile nr. 509/24.04.2019 pronunțată de Tribunalul Galați, s-a casat în tot decizia civilă recurată, și a fost trimisă cauza spre rejudecare la aceeași instanță, din considerentele ce se vor arăta în continuare:

Prin cererea de apel apelanta-recurentă a criticat faptul că nu s-a administrat proba cu expertiza solicitată în dovedirea cererii reconvenționale și a solicitat admiterea apelului și administrarea probei de către instanța de apel.

Și prin precizările depuse la dosarul cauzei, invocând dispozițiile art. 10.5 din contractul de arendă, apelanta a susținut că pentru stabilirea obligației arendatorului de a achita contravaloarea investițiilor neautorizate la justa valoare, se impunea efectuarea unei expertize de specialitate care să stabilească valoarea acestei investiții.

Cu toate că această probă a fost solicitată în condițiile legii și prin motivele de apel și prin precizările ulterioare și constituia singura modalitate de probare a investițiilor efectuate de arendaș, în condițiile art. 10.5 din contract, instanța de apel a omis să se pronunțe asupra ei, înlăturând-o motivat doar din considerente, deși Curtea apreciază că admiterea probei se impunea pentru aflarea adevărului în condițiile în care arendatorul nu neagă existența lor și nu a solicitat pe calea acțiunii aducerea terenului în starea inițială iar acestea au fost identificate de expertul ...

Din aceste considerente, Curtea consideră utile probele pentru aflarea adevărului și respectarea dreptului la apărare, pentru lămurirea situației de fapt și identificarea investițiilor menționate în cererea reconvențională și evaluarea acestora, cu atât mai mult cu cât unele dintre ele au fost identificate de expertul ... în expertiza efectuată la dosar fond, dar expertul și-a declinat competența în privința obiectivului 4 privind identificarea topografică și evaluarea lor.

Din aceste considerente, apreciind că sunt incidente dispozițiile art. 488 pct. 5 Cod procedură civilă urmează să admită recursul, că caseze în tot decizia civilă nr. 509/2019 a

Tribunalului Galați și să trimită cauza spre rejudecarea apelului pentru deplina lămurire a situației de fapt și corecta soluționare a cererii reconvenționale.

2. Titlu: Constatate nulitate absolută act vânzare-cumpărare încheiat după formularea notificării în baza Legii nr. 10/2001.

Cuprins pe materii: Drept civil. Legea nr. 10/2001.

Legislație relevantă: art. 21 alin. 5 din Legea nr. 10/2001.

Rezumat: *Potrivit art. 21 alin. 5 din Legea nr. 10/2001, în forma în vigoare la data de 18.12.2007 – data încheierii contractului a cărui nulitate se solicită a se constata în cauză, care constituie temeiul de drept al acțiunii deduse judecării, „Sub sancțiunea nulității absolute, până la soluționarea procedurilor administrative și, după caz, judiciare, generate de prezenta lege, este interzisă înstrăinarea, concesiunea, locația de gestiune, asocierea în participațiune, ipotecarea, locațiunea, precum și orice închiriere sau subînchiriere în beneficiul unui nou chiriaș, schimbarea destinației, grevarea sub orice formă a bunurilor imobile - terenuri și/sau construcții notificate potrivit prevederilor prezentei legi”. Din interpretarea gramaticală cât și sistematică a acestor dispoziții legale rezultă că legiuitorul nu a înțeles să lege aplicarea sancțiunii nulității de atitudine subiectivă a părților la momentul încheierii contractului, așa cum a făcut-o în cuprinsul normei generale în materie, respectiv a prevederilor art.45 din lege, care nu sunt aplicabile în speță, astfel cum s-a arătat mai sus, astfel că, din această perspectivă, buna sau rea credință a părților la momentul încheierii contractului nu este relevantă.*

Decizia civilă nr. 145 din 30.10.2019 a Curții de Apel Galați

Prin sentința civilă nr. 197 din 04.04.2019 a Tribunalului Brăila, pronunțată în dosarul nr. 3917/196/2018*, a fost admisă în parte cererea formulată de reclamantii ... și în contradictoriu cu pârâții ..., și, în consecință, s-a constatat nulitatea parțială a contractului de vânzare-cumpărare nr. 104/07.12.2007 autentificat sub nr. .../18.12.2007 de ..., cu privire la imobilul teren de categoria curți construcții situat în ... str. ... nr. ...

S-a dispus repunerea părților în situația anterioară cu privire la acest teren.

Pentru a pronunța această hotărâre, prima instanță a reținut că, prin notificarea nr. 1619/08.11.2001 emisă de BEJ ..., autoarea reclamanților, ... a solicitat în baza Legii nr. 10/2001 restituirea în natură a imobilului (teren și construcție) situat în ... str. ... nr. ..., imobil ce aparține tatălui său și care a fost expropriat în condițiile Decretului nr. 92/1950, fără plata vreunei despăgubiri.

Prin contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. .../18.12.2007 de ..., a vândut ... teren de categoria curți construcții în suprafață de 2259 mp pe care se află construcția C1 cu o suprafață construită de 766 mp, situat în ..., str. ... nr. ... – str. ... nr. ... având nr. cadastral

provizoriu ... înscris în CF nr. ...; teren de categoria curți construcții situat în ..., str. ... nr. ..., în suprafață de 476 mp având nr. cadastral ... înscris în CF nr. ...

În cartea funciară a fost făcută mențiune cu privire la fuziunea prin absorbție a ... cu ...

Prin Dispoziția nr. 733/13.02.2015 emisă de municipiul ... – Primar a fost respinsă notificarea nr. 1619/08.11.2001 prin care s-a solicitat restituirea în natură a imobilului situat în ..., str. ... nr. ..., deoarece nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2, 3 și 4 din Legea nr. 10/2001 republicată.

Nulitatea este sancțiunea juridică aplicabilă actelor încheiate cu nerespectarea dispozițiilor legale adoptate pentru nașterea lor valabila, deci motivul de nulitate trebuie să fi existat la momentul încheierii actului a cărui anulare se solicită, iar pentru constatarea acesteia trebuie urmată calea prevăzută de lege.

Potrivit art. 21 alin. 5 din Legea nr. 10/2001 (în forma în vigoare la data de 18.12.2007 – data încheierii contractului) – „Sub sancțiunea nulității absolute, până la soluționarea procedurilor administrative și, după caz, judiciare, generate de prezenta lege, este interzisă înstrăinarea, concesiunea, locația de gestiune, asocierea în participațiune, ipotecarea, locațiunea, precum și orice închiriere sau subînchiriere în beneficiul unui nou chiriaș, schimbarea destinației, grevarea sub orice formă a bunurilor imobile - terenuri și/sau construcții notificate potrivit prevederilor prezentei legi”.

Astfel, Tribunalul a constatat că, deși fusese formulată notificare în baza Legii nr. 10/2001 pentru restituirea în natură a imobilului situat în ... str. ... nr. ..., pârâțul ... a încheiat, cu încălcarea dispozițiilor legale mai sus citate, contractul de vânzare-cumpărare a cărui nulitate se solicită a fi constatată în cauza de față, contract care are ca obiect material și imobilul notificat.

Dispozițiile art. 45 alin 2 din Legea nr.10/2001 invocate de cele două instituții publice pârâte nu sunt incidente în cauză, nefiind posibil a se reține buna credință a acestora la momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. .../18.12.2007 de ...

Astfel, potrivit art. 45 alin. 1 și 2 din Legea nr. 10/2001 (în forma în vigoare la data de 18.12.2007 – data încheierii contractului): „(1) Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile care cad sub incidența prevederilor prezentei legi, sunt valabile dacă au fost încheiate cu respectarea legilor în vigoare la data înstrăinării. (2) Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile preluate fără titlu valabil, sunt lovite de nulitate absolută, în afară de cazul în care actul a fost încheiat cu bună-credință.

Reținând că regula este instituită la alin. 1 al art. 45, respectiv ca la momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare trebuie respectată legislația în vigoare (art. 25 alin. 5 din Legea nr. 10/2001), tribunalul a constatat ca nu este incidentă excepția reglementată de alin. 2 al art. 45.

Această concluzie se impune, și în urma interpretării textului de lege în sensul că se referă la contractele de vânzare-cumpărare încheiate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 10/2001.

Mai mult, în calitate de destinatar al notificării, Primarul fiind reprezentant al ambelor instituții publice ale administrației publice locale (... și ..., prin același consilier juridic, acestea erau obligate la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.

.../18.12.2007 de ... să cunoască existența notificării nr. 1619/08.11.2001 emisă de BEJ ... sau să efectueze un minim de cercetare în propria arhivă pentru a stabili dacă imobilul ce urma să fie înstrăinat făcea obiectul unei notificări în baza Legii 10/2001. În plus, se constată că imobilul nu a suferit în timp modificări cu privire la adresa poștală, acesta având același nume și număr de stradă, astfel încât nu era greu de identificat existența notificării referitoare la acesta.

Împotriva sentinței civile nr. 197 din 04.04.2019 a Tribunalului Brăila a declarat apel pârâtul ..., prin Primar.

În esență, apelantul a susținut că instanța de fond a dat o interpretare greșită prevederilor art. 45 alin. 2 din Legea nr. 10/2001 atunci când a reținut că acesta s-ar referi doar la contractele încheiate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 10/2001.

Este evident că sancțiunea nulității absolute nu poate fi aplicată actelor de înstrăinare încheiate înainte de apariția Legii nr. 10/2001, însă dispozițiile art. 45 alin. 2 din lege nu se referă la această categorie de acte. Textul legal invocat se referă exclusiv la actele încheiate după apariția actului normativ în condițiile în care părțile au fost de bună credință la momentul încheierii actului.

Astfel, sancțiunea nulității nu se aplică în cazul actelor încheiate cu bună credință.

Apelantul a solicitat să se constate că, în speță, la momentul perfectării contractului de vânzare-cumpărare toate părțile au fost de bună credință deoarece nu au cunoscut faptul că terenul în suprafață de 476 mp forma obiectul unei notificări formulate în temeiul Legii nr. 10/2001, acest fapt fiind constatat abia prin raportul de expertiză efectuat la data de 18.01.2018 în dosarul nr. 1078/113/2016.

La momentul încheierii contractului, imobilul nu era încă identificat. Din cauza faptului că reclamantii nu au depus toate înscrisurile necesare soluționării notificării, reprezentanții reclamantei au fost în imposibilitatea de a identifica imobilul și din acest motiv a fost emisă dispoziția nr. 733/2015 de respingere a notificării. Documentele doveditoare au fost depuse de reclamantii cu mare întârziere, abia după formularea contestației împotriva dispoziției de respingere a notificării, iar identificarea imobilului s-a făcut prin raportul de expertiză tehnică judiciară efectuat în dosarul respectiv.

Având în vedere această situație, apelanta a solicitat să se rețină îndeplinirea condiției bunei credințe, cu consecința admiterii căii de atac și a schimbării sentinței atacate în sensul respingerii acțiunii reclamantilor ca nefondată.

Prin întâmpinare, intimații reclamantii au solicitat respingerea apelului și menținerea sentinței atacate ca temeinică și legală, susținând, în esență, că instanța de fond a aplicat în mod corect normele de drept material incidente în cauză, la situația de fapt rezultată din probe.

Prin decizia civilă nr. 145 din 30.10.2019, Curtea de Apel Galați a respins apelul pârâtei ca nefondat.

Pentru a decide astfel, Curtea a constatat că în mod corect instanța de fond a reținut situația de fapt, pe baza unei juste aprecieri a probelor administrate în cauză, și, ținând cont de dispozițiile legale incidente, a pronunțat o soluție temeinică și legală ce se impune a fi menținută, pentru următoarele motive:

Prin notificarea nr. 1619/08.11.2001 emisă de ..., autoarea reclamanților, ... a solicitat în baza Legii nr. 10/2001 restituirea în natura a imobilului (teren și construcție) situat în ... str. ... nr. ..., imobil ce a aparținut tatălui său și care a fost expropriat în baza Decretului nr. 92/1950, fără plata vreunei despăgubiri.

După formularea notificării și mai înainte de soluționarea acesteia, prin contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. .../18.12.2007 de ..., ... a vândut către ... teren de categoria curții construcții în suprafață de 2259 mp pe care se află construcția ... cu o suprafață construită de 766 mp, situat în ..., str. ... nr. ... – str. ... nr. ... având nr. cadastral provizoriu ... înscris în CF nr. .../N; teren de categoria curții construcții situat în ..., str. ... nr. ..., în suprafață de 476 mp având nr. cadastral ... înscris în CF nr. .../N.

Prin Dispoziția nr. 733/13.02.2015 emisă de Municipiul ... – ... a fost respinsă notificarea nr. .../08.11.2001 prin care s-a solicitat restituirea în natură a imobilului situat în ..., str. ... nr. ..., cu motivarea că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2, 3 și 4 din Legea nr. 10/2001 republicată.

Prin acțiunea dedusă judecătii, reclamanții solicită, în conformitate cu dispozițiile art. 21 alin. 5 din Legea nr. 10/2001, constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare mai sus menționat, susținând că înstrăinarea imobilului era interzisă expres de lege până la soluționarea notificării.

Potrivit art. 21 alin. 5 din Legea nr. 10/2001, în forma în vigoare la data de 18.12.2007 – data încheierii contractului a cărui nulitate se solicită a se constata în cauză, care constituie temeiul de drept al acțiunii deduse judecătii, „Sub sancțiunea nulității absolute, până la soluționarea procedurilor administrative și, după caz, judiciare, generate de prezenta lege, este interzisă înstrăinarea, concesiunea, locația de gestiune, asocierea în participațiune, ipotecarea, locațiunea, precum și orice închiriere sau subînchiriere în beneficiul unui nou chiriaș, schimbarea destinației, grevarea sub orice formă a bunurilor imobile - terenuri și/sau construcții notificate potrivit prevederilor prezentei legi”.

În apărare, intimata invocă prevederile art. 45 alin. 1 și 2 din același act normativ, potrivit cărora „(1) Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile care cad sub incidența prevederilor prezentei legi, sunt valabile dacă au fost încheiate cu respectarea legilor în vigoare la data înstrăinării. (2) Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile preluate fără titlu valabil, sunt lovite de nulitate absolută, în afară de cazul în care actul a fost încheiat cu bună-credință”. Apelanta se apără, susținând că părțile contractante au fost de bună credință la data perfectării vânzării-cumpărării întrucât nu știau că imobilul vândut face obiectul unei notificări formulate în temeiul Legii nr. 10/2001.

Prevederile art. 21 alin. 5 din Legea nr. 10/2001, mai sus citate, reprezintă dispoziții speciale în raport de cele ale art. 45 din lege, reglementând exclusiv situația imobilelor ce fac obiectul notificărilor conform Legii nr. 10 /2001 și care au fost înstrăinate, concesionate, etc, în cursul soluționării procedurii administrative generate de aceasta lege.

Prin urmare, dispozițiile art. 45 din lege, invocate de apelant, reprezintă dreptul comun în materie și reglementează situațiile ce exced aplicării prevederilor art. 21, astfel încât nu sunt aplicabile în speță, față de obiectul cererii formulate de reclamant și motivele de nulitate invocate, care se referă tocmai la ipoteza reglementată în cuprinsul dispozițiilor art.21 alin.5 din lege, respectiv la situația când actul de înstrăinare a fost făcut în timpul soluționării procedurii administrative generată de formularea de către reclamant a notificării în baza Legii nr. 10/2001.

Din interpretarea gramaticală cât și sistematică a acestor dispoziții legale rezultă că legiuitorul nu a înțeles să lege aplicarea sancțiunii nulității de atitudine subiectivă a părților la momentul încheierii contractului, așa cum a făcut-o în cuprinsul normei generale în materie, respectiv a prevederilor art.45 din lege, care nu sunt aplicabile în speță, astfel cum s-a arătat mai sus.

Din această perspectivă, buna sau rea credință a părților la momentul încheierii contractului nu este relevantă.

Dar, chiar dacă s-ar accepta teza contrară, Curtea a constatat că oricum apelantul nu se poate prevala de buna credință, fiind exclus a se presupune că la data încheierii contractului nu cunoștea situația imobilului în litigiu în condițiile în care tot el a fost și destinatarul notificării formulate de autoarea reclamanților. Dintr-o altă perspectivă, în virtutea calității sale, apelantul era obligat să dea dovadă de diligență și să efectueze un minim de verificări pentru a stabili dacă imobilul ce urma să fie înstrăinat făcea obiectul unei notificări în baza Legii nr. 10/2001.

Apărarea invocată prin motivele de apel în sensul că nu a cunoscut situația imobilului din vina reclamanților, care nu au depus odată cu notificarea toate actele necesare soluționării acestora, astfel că, identificarea efectivă a imobilului nu s-a putut realiza decât cu ocazia efectuării expertizei în cadrul dosarului având ca obiect contestația formulată împotriva dispoziției de respingere a notificării, a fost apreciată ca fiind vădit nefondată și a fost înlăturată ca atare câtă vreme, la o simplă analiză, se observă cu ușurință faptul că imobilul este descris clar și că nu au existat de-a lungul timpului modificări cu privire la adresa poștală, astfel că nu se poate aprecia că ar fi existat vreun dubiu cu privire la identitatea imobilului. Curtea a apreciat, astfel, că acestea sunt simple apărări formale care nu justifică concluzia că apelantul ar fi fost de bună credință la data încheierii actului de vânzare-cumpărare.

În considerarea celor mai sus arătate, constatând că instanța de fond a aplicat corect dispozițiile art. 21 alin. 5 din Legea nr. 10/2001 la situația de fapt rezultată din probe și că dispozițiile art. 45 din același act normativ, invocate de apelant, nu sunt aplicabile în cauză, Curtea, în temeiul art. 480 alin. 1 Cod procedură civilă, a respins ca nefondat apelul declarat de pârât, menținând sentința atacată ca temeinică și legală.

Ca parte căzută în pretenții, în temeiul art. 453 alin. 1 Cod procedură civilă, apelantul a fost obligat să plătească imitațiilor reclamanți suma de 2000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată în apel, reprezentând onorariul de avocat, potrivit facturii fiscale depuse la dosar.

SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

1. Titlu: Anulare certificat de încadrare în grad de handicap

Cuprins pe materii: Drept administrativ.

Legislație relevantă: Ordinul M.M.E.S. nr. 762/2007.

Rezumat: *Evaluarea persoanelor adulte cu handicap este un proces complex care trebuie să aibă în vedere întreaga situație medicală.*

Decizia civilă nr. 1062/2019 a Curții de Apel Galați

Prin cererea înregistrată la Tribunalul Brăila sub nr.1122/113/2019 petentul ... a formulat contestație împotriva certificatului de încadrare în grad de handicap nr.2310 din 07.05.2019, emis de intimata ... de pe lângă ..., solicitând anularea acestuia și schimbarea încadrării în gradul de handicap „grav cu asistent personal”.

În motivarea acțiunii, reclamantul a precizat că suferă de o serie de afecțiuni, respectiv diabet zaharat tip II, dislipidemie de hipertrigliceridemie, boală coronariană ischemică, obezitate morbidă, hipertensiune arterială stadiul 2 grup ischemic înalt, atac vascular cerebral ischemic arteră medie stângă, hemipareză dreapta precum și infarct miocardic tratat cu operație angio-instalară de DES pe IVA proxim, mediu și distal.

Potentul a susținut că prin referatul de anchetă socială nr.... din 12.03.2019 s-ar fi stabilit că reclamantul necesită ajutor și îngrijire pentru igienă, este dependent de altă persoană pentru îmbrăcat și dezbrăcat, servire și hrănire, că necesită ajutor pentru deplasări și că depinde de altă persoană pentru utilizarea mijloacelor de comunicare și de efectuarea de cumpărături.

A învederat reclamantul că potrivit cerințelor aprobate prin Ordinul nr.762/2007, rezultatul evaluării corespunde gradului grav cu asistent personal, în conformitate cu valorile din tabelul privind parametrii funcționali.

Potentul a invocat capitolul 4 din Ordinul nr.762/2007 conform căruia – funcțiile sistemului hematologic, imunitar și respirator a funcțiilor sistemului cardiovascular, este vorba de un handicap grav ce presupune limitarea majoră a capacității de autoîngrijire și autogospodărire, de menținere a stării de sănătate, de comunicare și participare la viața de familie aspecte ce atrag necesitatea asistentului personal.

Reclamantul menționează că a prezentat documente medicale care susțin încadrarea în parametrii funcționali.

În opinia petentului prin actul administrativ i-au fost vătămăte drepturile prin nerespectarea criteriilor medico-psihsociale.

În dovedirea susținerilor sale, reclamantul a solicitat proba cu înscrisuri: documentele medicale, respectiv referatele medicale, ancheta socială, scrisoarea de externare din Centrul cardiologic ... – ... și a invocat dispozițiile art. 205 Cod de procedură civilă, Legea nr.554/2004, Legea nr.448/2006, H.G. nr.430/16.04.2008 pentru aprobarea Metodologiei privind organizarea și

funcționarea comisiei de evaluare a persoanelor adulte cu handicap, Ordinul nr.1992/17.11.2007 al Ministerului Muncii și Egalității de Șanse.

Legal citată intimata ... de pe lângă C.J. ... a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea ca nefondată a contestației și menținerea actului administrativ astfel cum a fost eliberat.

A învederat intimata că evaluarea este subordonată principiului interesului persoanei cu handicap conform căruia orice decizie sau măsură este luată în interesul acestuia și nu pe considerentul că aceasta este neajutorată.

Intimata a precizat că potrivit Ordinului nr. 2298/2012 privind aprobarea procedurii cadru de evaluare a persoanelor adulte în vederea încadrării în grad de handicap, acestea sunt persoane potrivit cărora mediul social neadaptat deficiențelor lor fizice, psihice, senzoriale le împiedică total sau parțial accesul la șanse egale la viața societății.

Arată intimata că din Raportul de evaluare complexă nr. 1929/2018 rezultă că petentul are autonomie parțial păstrată, iar recomandările medicilor sunt în sensul încadrării în grad grav fără asistent personal.

A mai precizat intimata că reclamantul a fost evaluat în urma unor sechele produse de atac vascular cerebral ischemic, restul afecțiunilor prezentate - diabet zaharat tip II, obezitate și hipertensiune arterială nu conduc automat la încadrarea în grad de handicap.

Intimata consideră că prezenta cerere este neîntemeiată întrucât nu îndeplinește condițiile prevăzute de Ordinul nr.762/2007 al M.M.E.S. și nr. 1992 al M.S.P. pentru a fi încadrat în grad de handicap cu asistent personal.

Prin sentința nr. 261/2019 a Tribunalului Brăila a fost respinsă contestația formulată de contestatorul ... împotriva certificatului nr. 2310/7.05.2019 eliberat de ...

Pentru a pronunța această sentință, prima instanță a reținut următoarele:

Prin certificatul de încadrare în grad de handicap nr. 2310/07.05.2019 eliberat de intimata ... de pe lângă C.J. ..., reclamantul ... a fost încadrat în grad de handicap grav fără asistent personal.

... de pe lângă C.J. ... a fost constituită legal, în conformitate cu prevederile Legii nr. 448/2006, componența acesteia fiind aprobată prin Hotărârea C.J.

Astfel cum rezultă și din anexele Certificatului de încadrare în grad de handicap, fiecare medic specialist ce a făcut parte din comisia de evaluare, în urma verificărilor s-a pronunțat în sensul că reclamantul nu îndeplinește condițiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare pentru încadrare în grad de handicap.

În conformitate cu prevederile art. 86 alin. 1 din Legea nr. 448/2006 gradele de handicap sunt: ușor, mediu, accentuat și grav.

Evaluarea persoanelor adulte cu handicap este un proces complex și continuu prin care sunt estimate și recunoscute particularitățile de dezvoltare, integrare și incluziune socială a acestora.

Procesul presupune colectarea de informații cât mai complete și interpretarea acestora în scopul orientării asupra deciziei și intervenției. Evaluarea este subordonată principiului interesului persoanei cu handicap, potrivit căruia orice decizie sau măsură este luată în interesul acesteia, fiind

inacceptabile abordările întemeiate pe mila și pe percepția persoanelor cu handicap ca fiind neajutate.

Potrivit Ordinului nr. 2298/2012 privind aprobarea Procedurii-cadru de evaluare a persoanelor adulte în vederea încadrării în grad și tip de handicap, persoanele cu handicap sunt acele persoane cărora mediul social, neadaptat deficiențelor lor fizice, senzoriale, psihice, mentale și/sau asociate, le împiedică total sau le limitează accesul cu șanse egale la viața societății, necesitând măsuri de protecție în sprijinul integrării și incluziunii sociale.

Conform art. 86 alin. 2 din Legea nr. 448/2006, privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, enumeră tipurile de handicap, după cum urmează: fizic, vizual, auditiv, surdocecitate, somatic, mintal, psihic, HIV/SIDA, asociat, boli rare.

Din cuprinsul Raportului de evaluare complexă întocmit dosarul nr.1929/2108 și înregistrat sub nr.10166/25.04.2019, reiese că reclamantul are autonomie parțial păstrată, iar concluziile și recomandările medicului fiind în sensul încadrării în gradul grav fără asistent personal.

Acordarea unui grad de handicap cu însoțitor este posibilă doar în cazuri strict reglementate de normele incidente, în speță pierderea totală a autonomiei.

Reclamantul a fost evaluat în vederea încadrării în grad de handicap fizic urmare a unor sechele produse de un atac vascular cerebral ischemic, semipareză dreapta.

Afecțiunile prezentate în cuprinsul cererii introductive nu conduc automat la încadrarea în grad de handicap. Astfel, diabetul zaharat este o boală metabolică, de cele mai multe ori determinată genetic, cu evoluție cronică stadială, în care lipsa sau scăderea insulinei eficiente determină scăderea glucozei celulare urmată de hiperglicemie care, dacă nu este corectată, antrenează perturbări ale metabolismului lipidic, protidic și ale echilibrului electrolitic. Aceste perturbări, după o perioadă variabilă, în funcție de o serie de factori favorizanți/determinanți, medico-psiho-sociali, conduc la apariția complicațiilor metabolice, cardiovasculare, oftalmologice, renale, infecțioase.

Cu cât diabetul este depistat la o vârstă mai tânără cu atât pronosticul este mai rezervat.

Încadrarea în grad de handicap este posibil la diabetul zaharat juvenil sau al adultului tânăr până la 26 ani.

Instanța a apreciat că cererea de anulare a actului administrativ - Certificatul de încadrare în grad de handicap grav fără asistent personal este neîntemeiată, solicitarea acestuia nu se încadrează în dispozițiile Ordinului nr. 762/2007 și nr. 1992/2007 bolile de care suferă acesta nu conduc automat la încadrare în grad de handicap - diabetul doar în cazul diabetului juvenil și nu al reclamantului.

Față de motivele expuse, instanța a apreciat că cererea este nefondată, petentul nu are pierdută total autonomia, locuiește singur astfel că nu justifică dreptul de asistent personal.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamantul ..., criticând-o sub aspectul greșitei aplicări a normelor de drept material, motiv de recurs prev. de art. 488 alin. 1 pct. 8 C.proc.civ.

În motivarea recursului a arătat în esență că în mod greșit instanța de fond nu a avut în vedere concluziile referatului de anchetă socială nr. ... din 12.03.2019, raportat la care trebuia să constate necesitatea unui asistent personal.

De asemenea, în mod greșit s-a referit doar la diabetul zaharat, în condițiile în care cererea de anulare a certificatului a fost introdusă având în vedere totalitatea afecțiunilor medicale ale reclamantului.

În fine, faptul că locuiește singur, cum a reținut prima instanță, nu presupune că nu are pierdută total autonomia, fiind nevoit să se descurce cu ajutorul rudelor și prietenilor.

A apreciat că îndeplinește condițiile prevăzute de Ordinul Ministerului Sănătății Publice și Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse nr. 1992/17.11.2007- 762/31.08.2007, pentru aprobarea criteriilor medico-psihosociale pe baza cărora se stabilește încadrarea în grad de handicap, cu modificările și completările ulterioare, pentru a fi încadrat în gradul de handicap grav cu asistent personal.

A solicitat admiterea recursului și casarea sentinței, cu consecința admiterii acțiunii formulate.

Intimata ... a depus la dosar întâmpinare, prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat.

A susținut că motivul de casare prevăzut de art. 488 alin.1 pct. 8 Cod proc. civilă potrivit căruia „hotărârea a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material”, nu poate fi reținut, având în vedere că, instanța de fond s-a pronunțat, în urma analizării tuturor înscrisurilor care au fost depuse în cauză, coroborate cu prevederile legale aplicabile, respect Ordinul nr. 762/2007.

Astfel, în mod corect a reținut instanța de fond că, „afecțiunile prezentate în cuprinsul cererii introductive nu conduc automat la încadrarea în gradul de handicap (...) solicitarea acestuia nu se încadrează în dispozițiile Ordinului nr. 762/2007 și nr. 1992/2007, boala - diabetul, fiind doar în cazul diabetului juvenil în care reclamantul nu se încadrează.”

De asemenea, instanța de fond, în mod corect, a reținut că „din cuprinsul raportului de evaluare complexă, reiese că reclamantul are autonomie parțial păstrată, iar concluziile și recomandările medicului fiind în sensul încadrării în gradul grav fără asistent personal.”

Recurentul a fost evaluat în vederea încadrării în grad de handicap urmare a unor sechele produse de un atac vascular cerebral ischemic semipareză dreaptă, Barthel 25, care potrivit criteriilor prevăzute de Ordinul nr. 762/2007 acestea se încadrează doar în gradul de handicap grav.

Toate susținerile invocate de recurent constituie doar apărări de fond, respectiv aprecieri subiective, fără a reclama în concret netemeinicia și nelegalitatea sentinței civile nr. 261/2019 pronunțată de Tribunalul Brăila.

Verificând cauza prin prisma motivelor de recurs invocate, Curtea reține următoarele:

Prin certificatul de încadrare în grad de handicap nr .../07.05.2019 eliberat de intimata ... de pe lângă C.J. ..., reclamantul ... a fost încadrat în grad de handicap grav fără asistent personal.

Reclamantul a fost evaluat în vederea încadrării în grad de handicap fizic urmare a unor sechele produse de un atac vascular cerebral ischemic, semipareză dreapta.

Din documentele medicale aflate la dosar rezultă însă, că reclamantul are următoarele afecțiuni: diabet zaharat tip II; dislipidemie cu hipertrigliceridemie; boala coronariană ischemică (BCI); obezitate morbidă; hipertensiune arterială stadiu 2 grup risc înalt; atac vascular cerebral

ischemic artera cerebrala medie stângă, hemipareză dreapta; infarct miocardic tratat cu operație angio-instalară de DES pe IVA proxim, mediu și distal și angioplastic - DES pe ramura marginală.

Cu toate acestea, atât ..., cât și prima instanță s-au raportat doar la afecțiunea pentru care a fost încadrat în grad de handicap grav, fără asistent personal, iar dintre celelalte afecțiuni doar la diabetul zaharat, cu privire la care au apreciat că nu justifică încadrarea în grad de handicap grav cu asistent personal, fără a avea în vedere situația medicală complexă a reclamantului și fără a indica în mod expres în raport de ce dispoziții din Ordinul Ministerului Sănătății Publice și Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse nr. 1992/17.11.2007 - 762/31.08.2007 reclamantul nu poate beneficia de grad de handicap solicitat.

De asemenea, nici ... și nici prima instanță nu au avut în vedere concluziile referatului de anchetă socială nr. 3273 din 12.03.2019 din care rezultă că reclamantul: necesită îngrijire/ajutor integral pentru igiena corporală; este dependent de altă persoană integral, pentru îmbrăcat/dezbrăcat; necesită ajutor integral pentru servire și hrănire; necesită ajutor/îngrijire permanent pentru mobilizare; necesită ajutor pentru deplasare în interiorul locuinței; depinde de alții pentru deplasare în exteriorul locuinței; depinde de alții pentru utilizarea mijloacelor de comunicare; depinde de alții pentru prepararea hranei/hrănirea; este incapabil total pentru activități gospodărești; depinde de alții pentru efectuarea de cumpărături; poate utiliza mijloacele de transport numai însoțit.

Raportul de evaluare complexă întocmit dosarul nr. 1929/2108 și înregistrat sub nr.10166/25.04.2019 recomandă încadrarea în gradul grav fără asistent personal, preluând parțial rezultatele evaluării sociale și rezultatele evaluării medicale.

Or evaluarea persoanelor adulte cu handicap este un proces complex și continuu prin care sunt estimate și recunoscute particularitățile de dezvoltare, integrare și incluziune socială a acestora. Procesul presupune colectarea de informații cât mai complete și interpretarea acestora în scopul orientării asupra deciziei și intervenției. Evaluarea este subordonată principiului interesului persoanei cu handicap, potrivit căruia orice decizie sau măsura este luată în interesul acesteia.

În aceste condiții, deficiențele constatate nu pot fi corectate prin simpla trimitere a cauzei în rejudecare, ci doar prin reevaluarea reclamantului de către Comisia de Evaluare a Persoanelor cu Handicap în funcție de toate afecțiunile medicale și înscrisurile doveditoare prezentate de acesta, cu luarea în considerare a tuturor elementelor evaluării sociale, în scopul emiterii unui raport de evaluare complexă, dar și completă.

Pentru aceste considerente, în conformitate cu art. 496 și art. 488 alin. 1 pct. 8 C.proc.civ., se va admite recursul declarat de reclamant, se va casa sentința atacată și, în consecință, va fi admisă contestația reclamantului și se va dispune reevaluarea reclamantului de către ..., în vederea emiterii unui nou certificat de încadrare în grad de handicap.

2. Titlu: Decontare cheltuieli de transport polițiști.

Cuprins pe materii: Drept administrativ.

Legislație relevantă: H.G. nr. 1292/2003; O.M.A.I. nr. 51/2014

Rezumat: *Decontarea cheltuielilor de transport solicitate de polițiști trebuie să îndeplinească disp.art.6 alin.2 din H.G. nr.1292/2013, inclusiv spațiul de locuit corespunzător.*

Decizia nr. 1293/2019 a Curții de Apel Galați

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului G ... secția contencios administrativ și fiscal la data de 15.05.2018, sub nr. 1712/121/2018, reclamantul ..., reprezentat de ..., în contradictoriu cu pârâțul I.P.J. ..., a solicitat obligarea acestuia la decontarea și acordarea cheltuielilor de transport la și de la locul de muncă cu autoturismul personal începând cu data de 12.02.2018 și până la modificarea condițiilor de acordare.

În motivarea acțiunii, reclamantul a învederat instanței, în esență, următoarele:

În fapt, dânsul este angajat al I.P.J. ... și își desfășoară activitatea în cadrul Secției ... Poliție Rurală – Postul de Poliție ...

Deși prin dispoziția șefului I.P.J. ... nr. .../13.07.2016, i s-a aprobat decontarea lunară a cheltuielilor de transport la și de la locul de muncă pe ruta ... – ... – ..., cu auto nr. ... - ... - ..., la data de 12.02.2018, prin adresa I.P.J. ... nr. ..., i s-a comunicat că s-a constatat că nu sunt îndeplinite condițiile legale pentru acordarea cheltuielilor de transport.

Totodată, prin adresa nr. .../27.02.2018, i s-a comunicat că locuința de serviciu aferentă Postului de Poliție ... a fost eliberată și este disponibilă pentru a fi închiriată.

În drept a invocat art. 268 alin. 1 lit. c din Codul Muncii, art. 192 - 194 Cod de procedură civilă, art. 1 alin. 1 lit. c, alin. 2, alin. 7 și art. 14 din HG nr. 1292/2003.

În dovedirea acțiunii, reclamantul a depus la dosar înscrisuri.

Pârâțul IPJ ... a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată, în raport de următoarele apărări:

După intrarea în vigoare a Ordinului M.A.I. nr. .../07.04.2014 și până la data de 17.08.2016 (termenul limită pentru închirierea locuinței de serviciu de la nivelul Postului de Poliție ..., eliberată la data de 12.07.2017), reclamantul a beneficiat de decontarea transportului la și de la locul de muncă, potrivit art. 1 lit. c și art. 4 alin.1 și 4 din Norme, în baza a probării șefului I.P.J. ...

Locuința de serviciu de la nivelul Postului de Poliție ... este proprie locuirii, aspect subliniat de adresa nr. 841978/20.02.2018 a Serviciului Logistic din cadrul I.P.J. ...

În drept, pârâțul și-a întemeiat apărările pe dispozițiile Codului de procedură civilă, ale Legii nr. 554/2004, ale Legii nr. 360/2002, ale HG nr. 1292/2003 și ale Ordinului M.A.I. nr. 51/2014.

În dovedirea întâmpinării, pârâțul a solicitat proba cu înscrisurile aflate la dosar.

Prin răspunsul la întâmpinare formulat, reclamantul a reiterat susținerile din cererea de chemare în judecată și a anexat practică judiciară în copie.

Prin notele scrise depuse la data de 04.01.2019, reclamantul a arătat că nu i s-a comunicat Dispoziția șefului I.P.J. ... nr. .../17.08.2016, fapt ce face, în opinia sa, ca acest înscris să-i fie inopozabil. A anexat înscrisuri în copie certificată pentru conformitate cu originalul.

În cauză a fost administrată proba cu înscrisuri.

Prin sentința civilă nr. 228/2019 din data de 1 aprilie 2019 pronunțată în cauză, Tribunalul ... a respins acțiunea ca nefondată.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut, în fapt și în drept, următoarele:

În fapt, prin Dispoziția șefului I.P.J. ... nr. .../13.07.2016, cu data aprobării propunerilor formulate în cuprinsul Notei-raport nr. 10669/13.07.2016, întrucât s-a constatat că sunt îndeplinite condițiile legale, s-a dispus ca agentul șef adjunct de poliție ... să beneficieze de decontarea lunară a cheltuielilor de transport la și de la locul de muncă, respectiv la Secția ... Poliție Rurală ... – Post Poliție ..., în temeiul prevederilor legale și în baza cererii de decontare formulată de polițist și a documentelor justificative depuse de către acesta.

Prin Dispoziția șefului I.P.J. ... nr. .../17.08.2016 s-a dispus ca, începând cu data prezentului ordin, urmare a aprobării propunerilor formulate în cuprinsul Notei-raport nr. 11684/17.08.2016, întrucât s-a constatat că nu mai sunt îndeplinite condițiile legale, agentul șef adjunct de poliție ... nu mai beneficiază de decontarea lunară a cheltuielilor de transport la și de la locul de muncă, respectiv la Secția ... Poliție Rurală ... – Post poliție ..., întrucât nu mai sunt îndeplinite condițiile legale prevăzute de art. 4 alin. 2 lit. a din Ordinul M.A.I. 51/2014, respectiva locuință de serviciu este disponibilă, aspect ce rezultă din adresa Serviciului Logistic nr. 139591/02.08.2016.

S-a menționat totodată că, cu data prezentei, se suspendă Dispoziția șefului I.P.J. ... nr. 18891/17.08.2016.

Prin cererea înregistrată sub nr. 715744/25.01.2018, reclamantul a solicitat autorității pârâte aprobarea decontării cheltuielilor de transport la și de la locul de muncă, motivat de faptul că locuința de serviciu urmează a fi renovată.

Prin adresele nr. 716275/12.02.2018 și nr. 716887/27.02.2018, pârâtul a comunicat reclamantului că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 4 alin. 1 din Ordinul M.A.I. 51/2014, întrucât s-a constatat că locuința de serviciu aferentă Postului de Poliție ... face obiectul închirierii și este disponibilă pentru a fi închiriată.

Prin adresa nr. 716736/22.02.2018, Serviciul Logistic al I.G.P. ... a comunicat Președintelui Comisiei pentru decontarea cheltuielilor de transport că locuința de intervenție de la Postul de Poliție ... a făcut obiectul închirierii conform contractului nr. 993373/18.05.2015 încheiat între ..., a fost predată unității în baza procesului-verbal de predare primire nr. 993373/12.07.2016 și a devenit disponibilă și locuibilă, putând fi închiriată de către lucrătorii posturilor de poliție.

În drept, potrivit art. 8 alin. 1 teza întâi din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă sau care nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut la art. 2 alin. 1 lit. h, se poate adresa instanței de contencios administrativ pentru a solicita anularea în tot sau în parte a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale.

Prin acțiunea formulată, reclamantul solicită un drept recunoscut de art. 6 alin. 1 lit. f din HG nr. 1292/2003 privind drepturile de transport ale polițiștilor, elevilor și studenților din instituțiile de învățământ pentru formarea polițiștilor și de art. 1 alin. 1 lit. c din Normele metodologice privind decontarea cheltuielilor de transport în unele situații în care cadrele militare, polițiștii și personalul civil se deplasează la și de la locul de muncă, aprobate prin Ordinul MAI nr. 51/2014.

Instanța a reținut că, în cauză, reclamantul a solicitat acordarea unor drepturi (fiind vătămat prin suspendarea acestora), respectiv decontarea lunară a cheltuielilor de transport la și de la locul de muncă, drepturi care au fost suspendate printr-un act administrativ unilateral, respectiv Dispoziția șefului I.P.J. ... nr. 18891/17.08.2016, fără însă a solicita și anularea actului administrativ care l-a păgubit. Drept urmare, față de dispozițiile legale menționate, cererea reclamantului este nefondată.

Instanța nu a reținut susținerea reclamantului potrivit căreia nu i-a fost comunicată Dispoziția șefului I.P.J. ... nr. 18891/17.08.2016 astfel încât nu îi este opozabilă, având în vedere că reclamantul a luat cunoștință de acest act administrativ odată cu comunicarea întâmpinării și acesta nu și-a completat cererea de chemare în judecată.

Instanța a reținut totodată că, potrivit art. 6 alin. 1 lit. f din HG nr. 1292/2003, ”polițiștii au dreptul la decontarea cheltuielilor de transport, dus și întors, în contul unităților din care fac parte și în situațiile în care se deplasează la și de la locul de muncă, pe o distanță de 5 - 70 km, pentru polițiștii mutați în interesul serviciului într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau de reședință, *căroră nu li se pot asigura locuințe în localitatea în care au fost mutați*”.

Conform art. 1 alin. 1 lit. c din Normele metodologice privind decontarea cheltuielilor de transport în unele situații în care cadrele militare, polițiștii și personalul civil se deplasează la și de la locul de muncă, aprobate prin Ordinul MAI nr. 51/2014, ”prezentele norme metodologice reglementează modalitatea de decontare a cheltuielilor de transport, dus și întors, în contul unităților din care fac parte, în situațiile în care cadrele militare, personalul civil sau polițiștii, după caz, se deplasează la și de la locul de muncă, potrivit prevederilor art. 6 alin. (1) lit. f) și f1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.292/2003, cu modificările și completările ulterioare”.

În baza 4 alin. 1 lit. c din Norme, ”în situațiile prevăzute la art. 1 lit. c se realizează decontarea abonamentelor lunare sau săptămânale pe zone kilometrice, pentru deplasarea cu trenuri Regio, ori a abonamentelor lunare, pentru deplasarea cu mijloace de transport în comun, auto sau navale, la și de la locul de muncă, pe o distanță cuprinsă între 5 și 70 km, în cazul polițiștilor care au fost împuterniciți să îndeplinească funcții într-o altă unitate decât cea din care fac parte, situată într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau de reședință”.

Conform alin. 2 al aceluiași articol, ”decontarea prevăzută la alin. 1 se acordă în următoarele condiții:

a) unitatea la care polițiștii au fost numiți, mutați, împuterniciți, repartizați ori încadrați nu le poate asigura locuință de serviciu sau de intervenție ori nu li se poate asigura cazarea în căminul de garnizoană sau în incinta unității, într-un spațiu de locuit corespunzător;

b) au aprobarea șefului unității, prin dispoziție zilnică, pentru deplasarea zilnică la și de la locul de muncă în localitatea în care au domiciliul sau reședința”.

Față de prevederile art. 6 alin. 1 lit. f din HG nr. 1292/2003 și ale art. 4 alin. 2 din Ordinul MAI nr. 51/2014 și având în vedere că în comuna ... există o locuință de serviciu care este disponibilă, astfel cum a rezultat din adresa nr. .../22.02.2018 și că nu există aprobarea șefului unității pentru deplasarea zilnică a reclamantului la și de la locul de muncă în localitatea în care acesta are domiciliul, refuzul pârâtului de a deconta cheltuielilor de transport la și de la locul de muncă ocazionate de reclamant apare ca fiind justificat.

Împotriva sentinței civile nr. 228/2019 în termen legal a declarat recurs reclamantul, criticând-o pe motive de nelegalitate, în esență, sub următoarele aspecte:

➤Contrar celor reținute de judecătorul fondului, adresa I.P.J. ... nr. 716275/12.02.2018 de sistare a plății cheltuielilor de navetă este nelegală deoarece Dispoziția șefului I.P.J. ... nr. 18763 din 13.07.2016 (prin care i s-a aprobat efectuarea navetei și decontarea cheltuielilor de navetă) a intrat în circuitul civil și a produs consecințe juridice.

➤Emiterea unui act administrativ unilateral la data de 12.02. 2018 de revocare a unui drept acordat în mod legal la data de 13.07.2016 este inadmisibilă.

În astfel de cazuri, procedura pe care trebuia să o urmeze pârâta este prevăzută de art. 1 alin.(6) din Legea nr. 554/2004, procedură neîndeplinită de IPJ ...

➤Locuința de intervenție în discuție nu îndeplinește condițiile Legii nr. 114/11-10-1996-Anexa nr. 1, deoarece: nu are apă curentă pentru spălat pe mâini și nu are WC în incinta construcției (acesta fiind situat în curtea Postului de Poliție, nefiind racordat la instalația de apă curentă și, respectiv, menajeră); nu are amenajată bucătărie și nici aparat pentru gătit; nu are cămară pentru depozitarea alimentelor; nu are spațiu pentru uscat rufe. Întreaga construcție este deplorabilă și se află în degradare.

Față de aceste împrejurări este greșită concluzia primei instanțe în sensul existenței unei locuințe de intervenție în localitatea ..., în condițiile în care judecătorul nu a cerut relații despre condițiile oferite de această locuință și de starea în care se află aceasta, fiind astfel nesocotite dispozițiile art. 22, art. 293 și art. 298 Cod de procedură civilă și ale art. 272 din Codul muncii.

De asemenea, dispozițiile OMAI nr. 51/2014 nu pot înfrânge dispozițiile HG nr. 1292/2003 ale cărei condiții sunt îndeplinite în cauză.

➤Pronunțarea sentinței atacate s-a realizat fără o minimă analiză a cauzei cu atât mai mult cu cât pârâta nu a administrat niciun fel de probe în apărare, conform art. 249 Cod de procedură civilă, în ciuda faptului că acestea erau deținute exclusiv de unitatea pârâtă.

➤Hotărârea primei instanțe este nemotivată, necuprinzând motivele invocate de ambele părți și nici argumentele care să indice respectarea condițiilor legale de acordare a drepturilor solicitate.

În aceste condiții sentința atacată încalcă dispozițiile art. 425 alin.(1) lit. b) Cod de procedură civilă și face imposibil controlul judiciar, în speță fiind încălcate și cerințele impuse de CEDO cu privire la respectarea dreptului la un proces echitabil.

Pentru motivele expuse succint mai sus, recurentul-reclamant a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței recurate și, în rejudecare, admiterea acțiunii.

În drept, recurentul și-a subsumat criticile temeiurilor de casare prevăzute la art. 488 alin. (1) pct. 6 și 8 Cod de procedură civilă.

Intimatul-pârât a formulat întâmpinare la motivele de recurs, solicitând respingerea recursului, sens în care a reiterat apărările de la judecata în fond referitoare la legalitatea Dispoziției șefului IPJ ... nr. 18891/17.08.2016.

La primul termen de judecată fixat în cauză (12 septembrie 2019), Curtea a solicitat intimatului-pârât prin reprezentant convențional să înainteze la dosar înscrisuri și planșe foto privind imobilul cu destinația de „locuință de intervenție”.

Intimatul-pârât a depus la dosar în data de 17.10.2019 o schiță a imobilului, iar planșele foto solicitate, la data de 12.12.2019.

Tot la solicitarea Curții, recurentul-reclamant a depus la dosar precizări și înscrisuri cu privire la situația sa familială.

Recursul de față este fondat din perspectiva următoarelor considerente:

Prin Dispoziția șefului I.P.J. ... nr. 18760/13.07.2016, constatându-se îndeplinite condițiile legale, s-a dispus ca Agentul șef adjunct de poliție ... să beneficieze de decontarea lunară a cheltuielilor de transport la și de la locul de muncă, respectiv la Secția Poliție Rurală ... – Post Poliție ...

Prin Dispoziția șefului I.P.J. ... nr. 18891/17.08.2016, constatându-se că nu mai sunt îndeplinite condițiile legale, s-a sistat acordarea cheltuielilor de transport la și de la locul de muncă, pentru reclamant întrucât nu mai sunt îndeplinite condițiile legale prevăzute de art. 4 alin. 2 lit. a din Ordinul M.A.I. 51/2014, reținându-se că locuință de serviciu afectată postului de poliție din com. ... este disponibilă, aspect ce rezultă din adresa Serviciului Logistic nr. 139591/02.08.2016.

Prin cererea înregistrată sub nr. 715744/25.01.2018, reclamantul a solicitat autorității pârâte aprobarea decontării cheltuielilor de transport la și de la locul de muncă, motivat de faptul că locuința de serviciu este improprie locuirii, necesitând lucrări de renovare, cerere care nu a fost, însă, avizată favorabil de autoritatea pârâtă.

Situația de fapt redată mai sus, corect reținută de prima instanță, reclama o serie de precizări și dovezi suplimentare care nu au fost cerute de judecătorul fondului, confirmându-se criticile recurentului-reclamant.

Astfel, se impunea, în primul rând, verificarea condițiilor de locuit și a confortului oferit de locuința în discuție.

În al doilea rând, era imperios necesar ca instanța să se lămurească în privința situației familiale a reclamantului.

Potrivit dovezilor înaintate de intimatul-pârât în recurs, locuința în discuție (a cărei suprafață nu a fost indicată) este compusă din două camere de odihnă și o cameră cu destinația de bucatărie, grupul sanitar fiind amplasat în curtea interioară; locuința este racordată la rețeaua de

energie electrică; nu este racordată la rețeaua de alimentare cu apă potabilă și nici la sistemul de evacuare controlată a apelor uzate și a reziduurilor.

Din dovezile înaintate de recurentul-reclamant rezultă că acesta domiciliază în mun. ..., este căsătorit, are un copil în vârstă de 12 ani.

De lege lata, locuința de intervenție este locuința amplasată în incinta locului de muncă sau în imediata apropiere (vezi art. 54 din Legea locuinței nr. 114/1996), condiție îndeplinită în speță de spațiul de locuit în discuție.

Potrivit dispozițiilor din Legea nr. 114/1996 (Anexa nr. 1 la lege), locuința de intervenție trebuie să îndeplinească următoarele cerințe minimale:

- acces liber individual la spațiul locuibil, fără tulburarea posesiei și a folosinței exclusive a spațiului deținut de către o altă persoană sau familie;
- spațiu pentru odihnă;
- spațiu pentru prepararea hranei;
- grup sanitar;
- acces la energia electrică și apa potabilă, evacuarea controlată a apelor uzate și a reziduurilor menajere;

Potrivit dovezilor administrate în cauză, locuința de intervenție nu îndeplinește condițiile minimale prevăzute cumulativ de lege, nefiind deci vorba de un spațiu de locuit „corespunzător”, adică propriu locuirii și care să ofere confortul unei familii tinere care a locuit în oraș și care ar trebui să beneficieze de condiții de locuit comparabile cu cele cu care s-a obișnuit deja, așa încât schimbarea locuinței să nu afecteze nici confortul și nici armonia familiei reclamantului, cu atât mai mult cu cât respectiva familie include și un minor de vârstă școlară.

Rațiunea asigurării locuinței de intervenție este aceea de a veni în sprijinul angajatorului, angajatul aflându-se în proximitatea locului de muncă, „fără tulburarea posesiei și a folosinței exclusive a spațiului deținut de către o altă persoană sau familie” (Legea nr. 114/1996), folosința liniștită a domiciliului fiind și în dreptul european o componentă importantă a protecției vieții private (art. 8 din Convenția europeană a drepturilor omului).

Prevalându-se de existența unui spațiu de locuit liber, dar impropriu locuirii, pârâta nu face decât să dovedească decât formal îndeplinirea condiției legale de asigurare a spațiului de locuit, abătându-se de la spiritul Legii nr. 114/1996, dar și de la disp. HG nr. 1292/2003 și de la dispozițiile Normelor Metodologice de aplicare a OMAI nr. 51/2014, citate de judecătorul fondului, dar interpretate greșit de către acesta.

Astfel, potrivit art. 6 alin. 2 din HG nr. 1292/2013, „decontarea prevăzută la alin. 1 se acordă în următoarele condiții:

- a) unitatea la care polițiștii au fost numiți, mutați, împuterniciți, repartizați ori încadrați nu le poate asigura locuință de serviciu sau de intervenție ori nu li se poate asigura cazarea în căminul de garnizoană sau în incinta unității, într-un spațiu de locuit corespunzător;
- b) au aprobarea șefului unității, prin dispoziție zilnică, pentru deplasarea zilnică la și de la locul de muncă în localitatea în care au domiciliul sau reședința”.

În condițiile în care prima instanță nu a analizat susținerile reclamantului și nu a dat dovadă de rol activ în verificarea condițiilor de locuit oferite de pârâtă și a situației familiale a reclamantului, hotărârea recurată nesocotește exigențele privind motivarea prevăzute atât de dispozițiile procedurale interne (art. 425 alin.(1) lit. b C.pr. civ.) cât și exigențele dreptului la un proces echitabil, astfel cum acestea au fost formulate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului într-o jurisprudență constantă (e.g. Hotărârile CEDO din cauzele Albina c. României, Gheorghe c. României, Perez c. Franței).

Potrivit dispozițiilor art. 425 Cod de procedură civilă și jurisprudenței instanței noastre supreme responsabilă de unificarea practicii judiciare, instanța este obligată să explice inteligibil hotărârea luată, în concordanță cu probele și actele de la dosar.

La rândul său, CEDO a statuat în mod constant că art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului implică mai ales în sarcina „instanței” obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și al elementelor de probă ale părților, cel puțin pentru a le aprecia relevanța.

Mai mult decât atât, hotărârea primei instanțe este rezultatul unei interpretări greșite a dreptului material incident în cauză. Câtă vreme dispozițiile legale citate de aceasta au în vedere un spațiu de locuit „corespunzător”, iar soluția adoptată lasă să se înțeleagă că locuința oferită reclamantului este una corespunzătoare fără a se verifica în prealabil condițiile de locuit, Curtea conchide în sensul nelegalității hotărârii recurate și sub acest aspect.

Confirmându-se temeiurile de nelegalitate invocate de recurent (art. 488 alin. 1 pct. 6 și 8 C.pr. civ.) și reținând că locuința de intervenție aflată în incinta Postului de poliție din comuna ... nu este „un spațiu de locuit corespunzător” în sensul dispozițiilor legale precitate, Curtea constată nelegalitatea sistării decontării cheltuielilor de transport solicitate de reclamant, fapt ce reclamă admiterea acțiunii sale, sens în care va fi reformată sentința criticată, dând astfel eficiență dispozițiilor art. 496 Cod de procedură civilă.

3. Titlu: Răspundere solidară decurgând din modul de executare a unui contract de finanțare nerambursabil.

Cuprins pe materii: Drept administrativ

Legislație relevantă: Codul Civil, Codul de procedură civilă

Rezumat: *În urma încheierii contractului de finanțare, beneficiarul a depus cereri de rambursare care au fost refuzate la plată, invocându-se nerespectarea art.34 alin.1 și 7 din Legea nr. 284/2010 de către ..., situație confirmată prin hotărâre judecătorească.*

Ulterior, beneficiarul a formulat cerere în răspundere solidară cu finanțatorul ..., cerere respinsă, reținându-se autoritatea de lucru judecat a celor constatate prin încadrarea dispozițiilor Legii nr.284/2010 și a prevederilor contractului de finanțare, nefiind îndeplinite condițiile de antrenare a răspunderii civile delictuale.

Decizia nr. 1295/2019 a Curții de Apel Galați

Prin cererea înregistrată la data de 04.01.2018 pe rolul Judecătoriei ... sub nr. 83/196/2018, reclamanta ... a solicitat în contradictoriu cu pârâta ... să se constate răspunderea în mod solidar a reclamantei cu pârâta pentru neregulile constatate în contractul încheiat.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat, în esență, următoarele:

În anul 2014 ... a depus cerere de finanțare în vederea încheierii unui angajament, pentru accesarea de fonduri europene. La momentul depunerii cererii de finanțare au fost depuse și documente privind instituția atât ca mod de constituire, cât și funcționare, fiind evidențiate toate aspectele privitoare la echipa proiectului, modul de salarizare, obiectivele etc, motiv pentru care a fost perfectat contractul de finanțare .../128/5.1/G/125127 la data de 31.03.2014.

În derularea proiectului, ... a desfășurat activități conform graficului, efectuând cheltuieli, pentru care a depus cererile de rambursare nr. 1, 2, 3, 4 care au fost aprobate spre plată.

În urma unui control încrucișat în cadrul instituției ..., s-a solicitat din nou documente care să verifice statutul reclamantei de instituție publică.

Astfel, la cererea de rambursare nr. 4 și la cea nr. 6 s-au solicitat clarificări ..., fiind ulterior rambursate sumele solicitate prin respectivele cereri.

... a refuzat la plată cererea de rambursare nr. 8 invocând nerespectarea Legii nr. 284/2010, cea care privește salarizarea personalului plătit de la bugetul de stat, imputându-i-se reclamantei cheltuielile de natură salarială pentru întreg proiectul.

Încă de la depunerea cererii de finanțare de către ... s-a comunicat modalitatea de plată a experților din proiect, conform Ghidului Solicitantului, s-a comunicat și lista experților din proiect, modul de desfășurare etc.

În nici un moment cei de la ... nu au comunicat reclamantei că ar exista vreo problemă în ceea ce privește baza legală a plăților salariale, datorate experților din proiect.

Însă, spre final de proiect, adică în iulie 2015, acest organism comunică că ... nu a respectat Legea nr. 284/2010.

La nivelul ... s-a desfășurat acest proiect în intervalul orar 16:30-18:30, în baza unor contracte de muncă ce respectă prevederile Codului muncii, cu fișele de post aferente, în baza unor pontaje riguroase, iar posibilitatea angajării experților pentru proiect a fost realizabilă conform actului normativ ce guvernează activitatea ..., OUG nr. 118/2006 (art. 12) și a Regulamentului de Organizare și Funcționare a ...

De bună credință, reclamanta a încheiat și semnat contractul de finanțare, contând pe sprijinul cocontractantului, expert de altfel în acordarea fondurilor europene pentru beneficiarii acestora.

Într-un contract părțile răspund pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea defectuoasă a obligațiilor contractuale. În plus, potrivit principiului *pacta sunt servanda* nu doar ... răspunde pentru prejudiciul rezultat din cheltuielile declarate neeligibile constatate de echipa ..., ci și acesta din urmă pentru că s-a obligat la momentul semnării în ceea ce privește răspunderea contractuală să fie solidar cu beneficiarul proiectului.

Concret, s-a dezvoltat domeniul contractului de adeziune, așa cum a fost și cel semnat de beneficiarul ... în detrimentul celor tradiționale, în care o parte propune celelalte, în bloc, un ansamblu de clauze care nu se pot modifica prin negociere și o constrânge să contracteze doar în acele condiții. Se observă diminuarea importanței autonomiei de voință prin dezvoltarea domeniului contractului de adeziune, utilizat de ..., care deține o poziție de monopol, dar și prin predeterminarea prin lege a clauzelor contractuale, ceea ce limitează voința părților. Se poate observa o instituire a unor forme solemne la încheierea contractelor, atât din considerente ad probationem cât și pentru validitatea actelor. Și acestea pentru că, odată cu integrarea europeană, se vorbește despre o ordine publică europeană, suprastatală, care trebuie avută în vedere la încheierea contractelor.

Prezenta cauză este rezultatul confuziei pe care pârâta o face între, pe de o parte activitatea bugetară a statului român de derulare a unor proiecte cu finanțare europeană în beneficiul instituțiilor statului român și, pe de altă parte, activitățile private permise de Regulamentul de Organizare și Funcționare al ..., de implementare a unor proiecte cu finanțare europeană chiar dacă sunt desfășurate de instituții bugetare.

Reclamanta are calitatea de agent economic în cadrul acestui proiect.

Așadar, Comisia Europeană însăși face distincția între autoritatea publică cu rol în gestionarea programelor cu finanțare europeană și „celelalte entități” care participă la realizarea investiției din fondurile europene, așa cum este și ... Iar această distincție e necesară fiindcă nu sunt cheltuieli eligibile din niciun fond cheltuielile administrative pentru gestionarea fondurilor europene. Salarizarea personalului autorităților cu atribuții în gestionarea fondurilor europene cade în sarcina statelor naționale.

În cadrul autorităților de management ale fondurilor europene, cum este și pârâta, se acordă funcționarilor acel spor de 25 de clase salariale prevăzut de art. 34 pct. 1 din Legea nr. 284/2010, adică vorbim de aceeași fișă de post, același loc de muncă la care se adaugă atribuții noi. Ceea ce nu este cazul ...

Dar în cadrul ... pe care l-a accesat și reclamanta în parteneriat cu un ONG, celelalte entități sunt conform ghidului măsurii: Autorități publice locale.

Așadar pot implementa proiecte în cadrul programului o sumedenie de instituții, bugetare sau nu, care pot oferi servicii de formare profesională. Dar activitățile de implementare nu sunt activități în regim de autoritate publică, ci sunt activități economice. De aceea, salarizarea celor care iau parte la implementarea acestor proiecte nu are legătură cu bugetul național, ci este plătită conform contractelor de finanțare din bugetul Uniunii Europene, finanțatorul comunitar urmărind să realizeze coeziunea socială în interiorul UE și reducerea disparităților economice.

Chiar dacă ar fi adevărate susținerile pârâtei că prin Legea nr. 284/2010, toți angajații reclamantei ar beneficia de sporurile prevăzute de art. 34 pct 1 nu există niciun motiv pentru care pârâta să nu-și respecte contractul, iar în acest mod România să refuze practic finanțarea comunitară pentru proiectul deja desfășurat.

Așadar, ori în baza prevederilor contractuale, ori în baza prevederilor legale, pârâta este obligată să achite cererile depuse în vederea plății.

Pârâta arată că pur și simplu nu înțelege diferența dintre activitatea pe care reclamanta o desfășoară în mod curent, de autoritate publică în subordinea ..., și activitatea economică, ocazională, complet legală, de lider al asocierii care a implementat proiectul „Consiliere, Instruire, Mediere, Loc de muncă”.

În cadrul proiectului, reclamanta putea să încheie contracte de muncă atât cu angajați ai săi conform schemei de personal, cât și cu persoane din afara instituției. Important era să respecte dispozițiile legale privind înregistrarea contractelor de muncă.

Cererea de finanțare a fost aprobată de către pârâta și în urma aprobării s-a încheiat contractul de finanțare. Mai mult, în derularea proiectului s-au transmis șapte cereri de plată care au fost, de asemenea, aprobate. La a 8-a cerere de plată, autoritatea de management a renunțat la atribuțiile sale legale. Pârâta nu arată prevederile legale care nu ar fi permis reclamantei să facă angajări pe perioadă determinată pentru derularea proiectului fiindcă nu există astfel de prevederi legale.

Pârâta a mai susținut că a sesizat Autoritatea de Audit de pe lângă Curtea de Conturi în legătură cu proiectul reclamantei. În realitate, pârâta a emis o sesizare către un alt departament al pârâtei – Compartimentul de Constatăre și Stabilire Nereguli care a stabilit că tot proiectul reclamantei ar fi neeligibil.

Pârâta a avut acces de la bun început la toate documentele privind persoanele care vor face parte din echipa de proiect și a aprobat cheltuielile cu salariile acestora, iar prin actele administrative contestate în acest dosar, pârâta își sancționează propria activitate de evaluare a cererilor de finanțare.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe dispozițiile Codului civil și ale Codului de procedură civilă.

În dovedirea cererii, reclamanta a anexat înscrisuri.

Pârâta, în termen legal, a formulat întâmpinare solicitând respingerea ca neîntemeiată a cererii formulate de către reclamantă, în raport de următoarele apărări:

Reclamanta este beneficiară a unui contract de finanțare nerambursabilă înregistrat la ...

Contractul de finanțare a avut ca obiect acordarea finanțării nerambursabile de către ... pentru implementarea proiectului cu titlul „Consiliere, instruire, mediere, loc de muncă” finanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013.

Potrivit prevederilor art. 6 lit. A alin. 1 din contractul de finanțare „beneficiarul, în calitate de semnatar al contractului, are responsabilitatea pentru implementarea proiectului”.

În executarea contractului de finanțare, în conformitate cu prevederile art. 5 lit. d din contract, reclamanta a depus la ... cereri de rambursare/plată prin care a solicitat spre rambursare/plată cheltuielile efectuate în implementarea proiectului.

Pârâta a emis procesul verbal de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare pentru programele operaționale în cadrul obiectivului convergență, prin care a stabilit în sarcina debitorului ... o creanță bugetară rezultată din nereguli de 181437,20 lei.

În conformitate cu prevederile art. 46 din OUG nr. 66/2011, împotriva procesului verbal debitorul ... a formulat contestație, respinsă de ... prin Decizia nr. 38/06.04.2016.

Prin cererea înregistrată pe rolul secției a II-a de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului ... sub nr. 1879/113/2016, reclamanta a chemat în judecată pe ... pentru ca, prin hotărârea judecătorească ce se va pronunța, să se dispună anularea procesului verbal nr. 5472/22.02.2016 și a deciziei nr. 38/06.04.2016.

Prin sentința civilă nr. 860/FCA/15.12.2016, Tribunalul Brăila secția a II-a contencios administrativ și fiscal a respins ca nefondată acțiunea. Sentința civilă sus menționată este definitivă prin Decizia nr. 3030/07.11.2017 pronunțată de Curtea de Apel ... Astfel, procesul verbal nr. 5472/22.02.2016 de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare pentru programele operaționale în cadrul obiectivului convergență, prin care s-a stabilit o creanță bugetară rezultată din nereguli de 181437,20 lei produce efecte juridice, iar debitorul ... datorează Autorității de Management pentru POSDRU din cadrul Ministerului Fondurilor Europene creanța anterior enunțată.

Raportat la prevederile art. 6 alin. 4 din Legea nr. 284/2010 competența privind modul de stabilire al salariilor revine exclusiv ordonatorilor de credite din bugetul cărora sunt plătite drepturile salariale, iar încălcarea dispozițiilor Legii nr. 284/2010 se sancționează potrivit dispozițiilor art. 38 din lege, singurul în măsură să răspundă fiind cel ce a stabilit salariile.

Această chestiune a fost soluționată în dosare aflate pe rolul Tribunalului Brăila.

Întrucât în relația dintre părți prezumția puterii de lucru judecat are caracter absolut, înseamnă că nu se poate introduce o acțiune în cadrul căreia să se pretindă stabilirea contrariului a ceea ce s-a statuat judecătorește anterior.

Astfel, din starea de fapt prezentată de reclamantă, rezultă că între ... și ... nu există nicio obligație contractuală care să o îndreptățească pe aceasta la a solicita atragerea răspunderii solidare.

Așa cum este stipulat în art. 10 alin. 3 din contractul de finanțare, în cazul sumelor plătite necorespunzător de către ..., beneficiarul are obligația de a restitui sumele respective, în speță reclamantei din prezenta cauză îi revine această obligație asumată prin contract.

În drept, pârâta a invocat dispozițiile Codului de procedură civilă, Codul civil, OUG nr. 66/2011, contractul de finanțare.

Prin sentința civilă nr. 2053/29.03.2018, Judecătoria Brăila a admis excepția de necompetență materială a Judecătoriei ..., invocată de instanță, din oficiu și a declinat competența de soluționare a cauzei având ca obiect „acțiune în răspundere contractuală” privind pe reclamanta ..., în contradictoriu cu pârâta ..., în favoarea Tribunalului ... – Secția de contencios administrativ și fiscal.

La Tribunalul Brăila cauza a fost înregistrată sub același număr în data de 7 mai 2018.

Prin sentința civilă nr. 287/27.06.2019 pronunțată în cauză, Tribunalul a respins acțiunea ca nefondată.

Pentru a pronunța această sentință, Tribunalul ... a constatat următoarele:

Între reclamanta ..., în calitate de beneficiar al finanțării și pârâta ... s-a încheiat la data de 31.03.2014 Contractul de finanțare nerambursabilă nr. .../128/5.1/G/125127, având ca obiect acordarea finanțării nerambursabile de către ... pentru implementarea proiectului cu titlul „Consiliere, instruire, mediere, loc de muncă”.

În executarea contractului de finanțare, în conformitate cu prevederile art. 5 lit. d din contract, reclamanta a depus la ... cererile de rambursare/plată nr. 8, 10, 12 și 13 prin care a solicitat spre rambursare/plată cheltuielile efectuate în implementarea proiectului.

Prin scrisoarea standard de informare a beneficiarului nr. 15.759/14.09.2015 pârâtul a înștiințat pe reclamant că cererea de rambursare nr. 8 a fost validată în parte, existând și sume declarate nevalide, a căror plată a fost suspendată.

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului ... sub nr. 2219/113/2015, reclamantul ... a chemat în judecată pe pârâtul ..., solicitând anularea procesului verbal nr. 16.215/23.09.2015, scrisoarea standard de informare a beneficiarului nr. 15.759/14.09.2015 și aprobarea cererii de rambursare nr. 8.

Prin decizia nr. 276/7.06.2016 a Tribunalului ..., rămasă definitivă prin respingerea recursului prin decizia 1507/2016 a Curții de Apel ..., a fost respinsă acțiunea ca nefondată. Pe fondul cauzei, respectiv cu privire la legalitatea excluderii de la rambursare a cheltuielilor cu salariile în suma de 75.892 lei aferente cererii de rambursare nr. 8, Tribunalul a reținut că, fiind salariați atât în cadrul instituției bugetare cât și în cadrul proiectului finanțat din fonduri nerambursabile, salarizarea acestora era reglementată de dispozițiile Legii nr. 284/2010 art. 34 al. 1 și 7 respectiv în cadrul instituției bugetare și beneficiind de o majorare a salariului de până la 75% , iar după 01.01.2011 de o majorare cu până la 25 clase de salarizare.

Așa fiind, pârâtul a sesizat încălcarea legii și în mod corect a refuzat să mai ramburseze cheltuielile cu salariile stabilite în mod nelegal. Or, funcționarea ca personal angajat al instituției reclamante și personal salariat și în cadrul proiectului, urmând a fi obținute venituri simultan, chiar dacă și numai pentru o perioadă determinată și chiar pentru o fracțiune din timpul de muncă este o procedură defectuoasă și contrară legii naționale. Aceasta înseamnă că, dacă un contract de finanțare a stabilit o anumită salarizare în cadrul proiectului anterior intrării în vigoare a Legii nr. 284/2010, această salarizare se menține, avându-se în vedere neretroactivitatea legii.

În cazul de față însă, contractul a fost încheiat în martie 2014, fiind suspus indiscutabil Legii nr. 284/2010. Abia în martie 2015 (Legea 64/2015) prin modificarea art. 34 Legea 284/2010 au fost reglementate referiri la aplicarea tarifele orare prevăzute de cererile de finanțare și ghidul solicitantului - condiții generale și specifice și situația persoanelor care își desfășoară activitatea în cadrul proiectelor finanțate din fonduri externe nerambursabile și sunt încadrate în afara organigramei, dar și aceste dispoziții sunt condiționate de întocmirea și semnarea unor acte adiționale de către părțile contractului pentru contractele de finanțare aflate în derulare la momentul intrării în vigoare a prezentei legi, cu respectarea prevederilor legale în materia conflictului de interese și incompatibilități, condiții pe care reclamantul nu le-a îndeplinit.

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului ... sub nr.1881/113/2016, reclamantul ... a chemat în judecată pe pârâțul ... pentru ca, prin hotărârea judecătorească ce se va pronunța, să se dispună anularea Scrisorii Standard de Informare a Beneficiarului nr. 7517/23.03.2016 și a procesului verbal nr.7940/13.06.2016 (cererea nr. 10). Instanța a reținut că pentru a beneficia de noile condiții de salarizare, reclamantul trebuia să încheie contracte de muncă cu personalul angajat și să solicite pârâțului modificarea contractului de finanțare nerambursabilă nr. .../128/5.1/G/125127 și nu să solicite plata salariilor în baza unor contracte de muncă încheiate cu încălcarea art. 34 din Legea nr. 284/2010 (forma în vigoare la 31.03.2016). Întrucât aceste condiții nu au fost îndeplinite de reclamant, în mod corect pârâțul a refuzat să ramburseze cheltuielile cu salariile în cuantum total de 43.730 lei stabilite în mod nelegal.

În concluzie, prin decizia 861/15.12.2016 Tribunalul a respins acțiunea formulată, iar prin decizia nr. 2902/2016 a Curții de Apel recursul a fost respins ca nefondat.

Prin decizia nr. 1395/16.06.2017 a Curții de Apel ... a fost admis recursul, s-a casat sentința Tribunalului nr. 207/2.02.2017 și, pe fond a fost respinsă cererea reclamantei privind anularea Scrisorii standard de informare a beneficiarului nr 5801/03.03.2016 și a Procesului verbal nr. 7515/23 06 2016 emis de pârât (cererea nr. 12). Curtea a constatat că în mod legal pârâțul a respins cererea de rambursare depusă de reclamant, având în vedere că aceasta nu se încadra în regimul de procesare a cererilor de rambursare suplimentare și că beneficiarul nu a respectat termenul de depunere a cererii de rambursare intermediare, astfel că acțiunea formulată de reclamant apare ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia nr. 860/15.12.2016 pronunțată de Tribunalul ..., definitivă prin decizia civilă nr. 3030/2017 a Curții de Apel ..., a fost respinsă cererea privind anularea procesului verbal nr.5472/22.02.2016 și a deciziei nr.38/06.04.2016 emise de pârât (cererea nr. 13).

Referitor la legalitatea actelor contestate, tribunalul a reținut că potrivit dispozițiilor contractului de finanțare nr. ID 125127 instituția finanțatoare - pârâțul are obligația de a verifica cererea de rambursare a cheltuielilor justificate de reclamant și de a rambursa cheltuielile care au fost declarate eligibile și de a refuza decontarea cheltuielilor neeligibile. Potrivit art. 16 din contract semnarea contractului nu reprezintă automat obligația pârâțului de a finanța până la finele proiectului valoarea angajată stipulată în contract și potrivit. al.3 același articol pârâțul își rezervă dreptul de a diminua corespunzător finanțarea acordată în condițiile în care obiectivele și indicatorii tehnici sunt neîndepliniți/nerealizați. Așa fiind, pârâțul are atât obligația de verificare a

documentelor ce însoțesc cererea de rambursare cât și de diminuare a sumelor plătite în cazul în care sunt neconformități.

Întrucât prin deciziile judecătorești anterior amintite, rămase definitive, s-a stabilit cu putere de lucru judecat că pârâtul a sesizat încălcarea legii și în mod corect a stabilit o creanță bugetară în cuantum total de 336.382,24 lei în sarcina reclamantului constând în cheltuielile cu salarii, instanța a reținut că acțiunea formulată este nefondată, întrucât nu se poate angaja răspunderea contractuală a pârâtului, în condițiile în care acesta a respectat prevederile legale și contractuale care îi reveneau. Astfel, deși reclamanta a invocat în justificarea acțiunii prevederile art. 10 alin. 6 din contractului de finanțare nr. ID 125127 care impun o răspundere solidară a debitorilor unei creanțe bugetare rezultate din nereguli pentru stingerea respectivei creanțe, aceasta nu a invocat și motivele pentru care a apreciat că se impune răspunderea contractuală a pârâtei, respectiv dispozițiile contractuale pretins încălcate de către aceasta.

Mai mult decât atât, în cauză nu sunt aplicabile nici prevederile art. 1382 Cod civil, referitoare la răspunderea solidară, întrucât pârâtul nu a săvârșit nicio faptă prejudicială care să atragă răspunderea civilă delictuală în cauză.

Împotriva susmenționatei hotărâri, reclamanta a declarat apel, solicitând casarea hotărârii și, în rejudicare, admiterea acțiunii, fără a formula critici punctuale la adresa hotărârii apelate, rezumându-se la reiterarea susținerilor din acțiunea introductivă, accentuând faptul că pârâta este în culpă de vreme ce „toate cererile de rambursare care fac obiectul reanalizării pârâtei au fost verificate și aprobate chiar de către structura care apoi a formulat sesizarea de neregulă”.

La termenul de judecată din 10 decembrie 2019, Curtea a procedat la recalificarea căii de atac din apel în recurs, în raport de dispozițiile art. 20 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 și de obiectul cauzei, dându-i-se posibilitatea recurentei să indice temeuri de nelegalitate, în conformitate cu dispozițiile art. 488 alin. 1 Cod de procedură civilă, posibilitate de care nu s-a uzat însă în speță.

Intimata-pârâtă a formulat întâmpinare prin care a solicitat menținerea hotărârii primei instanțe, apreciind, în esență, că în mod corect Tribunalul ..., prin raportare la hotărârile judecătorești rămase definitive, a respins acțiunea reclamantei ca nefondată și a constatat că nu se poate pune în discuție angajarea răspunderii contractuale a ..., în condițiile în care în cauză au fost respectate prevederile legale și contractuale.

Recursul de față este nefondat din perspectiva următoarelor considerațiuni:

Analizând criticile formulate de recurentă, Curtea apreciază că acestea sunt subsumabile temeiului de casare prevăzut la art. 488 alin. (1) pct. 8 Cod de procedură civilă, hotărârea a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material, câtă vreme reclamanta a susținut constant că salarizarea experților cooptați în proiect s-a făcut în limitele legii.

Pe fond, Curtea apreciază că soluția primei instanțe este una legală, corespunzător argumentată în fapt și în drept.

Intre reclamanta ... în calitate de beneficiar al finanțării, și pârâta ..., s-a încheiat la data de 31.03.2014 Contractul de finanțare nerambursabilă nr. .../128/5.1/G/125127 având ca obiect acordarea finanțării nerambursabile de către AMPOSDRU pentru implementarea proiectului cu titlul „Consiliere, instruire, mediere, loc de muncă”.

În executarea contractului de finanțare, în conformitate cu prevederile art. 5 lit. d din contract, reclamanta a depus la ... cererile de rambursare/plată nr. 8, 10, 12 și 13 prin care a solicitat spre rambursare/plată cheltuielile efectuate în implementarea proiectului.

Prin scrisoarea standard de informare a beneficiarului nr. 15.759/14.09.2015 pârâțul a înștiințat pe reclamant că cererea de rambursare nr. 8 a fost validată în parte, existând și sume declarate nevalide, a căror plată a fost suspendată.

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului ... sub nr. 2219/113/2015, reclamantul ... a chemat în judecată pe pârâțul ... solicitând anularea procesului verbal nr. 16.215/23.09.2015, scrisoarea standard de informare a beneficiarului nr. 15.759/14.09.2015 și aprobarea cererii de rambursare nr. 8.

Prin sentința civilă nr. 274/7.06.2016 a Tribunalului ..., rămasă definitivă prin respingerea recursului prin decizia nr. 1507/2016 a Curții de Apel Galați, a fost respinsă acțiunea ca nefondată. Pe fondul cauzei, respectiv cu privire la legalitatea excluderii de la rambursare a cheltuielilor cu salariile în suma de 75.892 lei aferente cererii de rambursare nr. 8, tribunalul a reținut că fiind salariați atât în cadrul instituției bugetare cât și în cadrul proiectului finanțat din fonduri nerambursabile, salarizarea acestora era reglementată de dispozițiile Legii nr. 284/2010 art. 34 al. 1 și 7 respectiv în cadrul instituției bugetare și beneficiind de o majorare a salariului de până la 75% , iar după 01.01.2011 de o majorare cu până la 25 clase de salarizare.

În raport de situația de fapt descrisă mai sus, corect reținută de judecătorul fondului și având în vedere de puterea de lucru judecat a sentinței civile nr. 274/2016 a Tribunalului Brăila, nu se mai poate statua la acest moment cu privire la lipsa culpei reclamantei ori cu privire la eventuala solidaritate între părți în asumarea obligațiilor contractuale.

De reținut că reclamanta a inițiat aceleași demersuri procedurale și în privința cererilor de restituire nr. 10, 12 și 13, acțiunile sale în instanță fiind respinse prin hotărâri definitive (sentințele nr. 860/2016, nr. 207/2017 și nr. 861/2016 ale Tribunalului ...).

În condițiile în care s-a stabilit deja cu putere de lucru judecat că pârâțul a sesizat încălcarea legii și în mod corect a stabilit o creanță bugetară în cuantum total de 336.382,24 lei în sarcina reclamantului constând în cheltuielile cu salarii, acțiunea din prezenta cauză este, într-adevăr nefondată, neputându-se angaja răspunderea contractuală a pârâțului, în condițiile în care acesta a respectat prevederile legale și contractuale care îi reveneau, așa cum a reținut și prima instanță.

Chiar dacă contractul de finanțare nr. ID 125127 la art. 10 alin. 6 permite o răspundere solidară a debitorilor unei creanțe bugetare rezultate din nereguli, pentru stingerea respectivei creanțe, reclamanta nu a dovedit nesocotirea de către pârâtă a vreunei obligații contractuale.

Mai mult decât atât, în speță nu există nici premisele antrenării răspunderii civile delictuale, astfel cum a constatat și instanța de fond.

Prin urmare, hotărârea primei instanțe este una legală, impunându-se menținerea acesteia ca atare, cu consecința imediată a respingerii recursului de față ca nefondat, în conformitate cu dispozițiile art. 496 Cod de procedură civilă

4. Titlu: Introducerea în cauză a terțului, conform art.16¹ din Legea nr. 554/2004.

Cuprins pe materii: Drept administrativ

Legislație relevantă: Legea nr. 554/2004

Rezumat: *Instanța trebuie să comunice părților punctul de vedere privind necesitatea introducerii în cauză a terțului, în condițiile art.16¹ din Legea 554/2004, precum și faptul că trebuie să-și exprime poziția față de această măsură, sub sancțiunea respingerii cererii, fără a fi analizate în fond.*

Decizia civilă nr. 1093/2019 a Curții de Apel Galați

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului ... – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal sub nr. 3922/121/2018, reclamantul ... a solicitat, în contradictoriu cu pârâțul ..., anularea Dispoziției Primarului nr. 46/26.02.2018 privind acordarea premiului de excelență pentru luna februarie 2018 numitei ... – consilier în cadrul biroului financiar – contabil din aparatul de specialitate al primarului.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că dispoziția indicată nu întrunește condițiile de legalitate întrucât s-a acordat premiul de excelență prevăzut de dispozițiile art. 26 din Legea nr. 153/2017 deși, potrivit OUG nr. 90/2017, acest premiu nu se acordă pentru anul 2018.

În drept, invocă dispozițiile art. 30 – 32, 148, 194 din Noul C.p.c., ale art. 19 alin. 1 lit. e din Legea nr. 340/2004 și ale art. 3 alin. 1 și 3 și art. 11 alin. 2 din Legea nr. 554/2004.

În susținerea acțiunii, reclamantul a depus la dosar înscrisuri.

Legal citat, pârâțul primarul comunei ... jud. ... nu a fost reprezentat în fața instanței și nu a formulat întâmpinare.

Prin sentința nr.425/13.06.2019 Tribunalul ... a respins acțiunea în temeiul disp. art. 16 ind.1 din Legea nr. 554/2004.

Împotriva sentinței nr. 425/13.06.2019 în termen legal a promovat apel reclamantul ..., apel înregistrat pe rolul Curții de Apel ... – Secția CAF la data de 29.07.2019, sub nr. 3922/121/2016, solicitând anularea sentinței și trimiterea cauzei spre rejudecare la prima instanță.

În dezvoltarea motivelor căii de atac se arată în esență că prefectul poate ataca un act al administrației publice locale dacă apreciază că actul este nelegal, iar în virtutea tutelei administrative acesta nu se judecă cu persoane fizice fiind vorba despre un act al autorității publice locale.

Mai arată că raportat la temeiul de drept avut în vedere de instanța de fond respectiv, art. 98 C. pr. civ., calea de atac este apelul și nu recursul.

În drept, a invocat Constituția României, C.pr.civ., Legea nr. 554/2004, Legea nr. 340/2004 și a solicitat judecarea cauzei în lipsă, fără a depune înscrisuri.

Intimatul-pârâț ... nu a formulat întâmpinare.

La termenul de judecată din data de 5.11.2019 calea de atac a fost calificată în recurs, având în vedere motivarea expusă în încheierea de ședință publică din aceeași zi.

Verificând sentința recurată, prin prisma motivelor de recurs, încadrabile în disp. art.488 alin.1 pct.8 C.pr.civ., Curtea reține că recursul este fondat, pentru următoarele considerente:

Reclamantul ... a sesizat instanța de contencios administrativ cu o acțiune prin care acesta a atacat Dispoziția nr.46/26.02.2018 emisă de ..., susținând că această dispoziție este nelegală, încălcând prevederile OUG nr.90/2017.

Curtea reține că acțiunea a fost promovată în considerarea exercitării rolului de tutelă administrativă, conferit de disp. art. 3 al.1 din Legea nr. 554/2004 și art. 123 alin.5 din Constituția României.

Prima instanță a sesizat corect faptul că trebuia pusă în discuție necesitatea introducerii în cauză a beneficiarului dispoziției contestate, în baza disp. art. 16 ind.1 din Legea nr.554/2004.

Curtea subliniază că în cadrul procedurii contencioase, ca regulă generală, instanța nu poate dispune direct introducerea forțată a terțului în proces, ci va pune în discuția părților necesitatea introducerii în cauză a altor persoane, atunci când raportul juridic dedus judecății o impune.

În speța de față, întrucât Dispoziția contestată acorda un premiu de excelență pentru luna februarie 2018, în cuantum de 15% din salariul de bază, numitei ... - consilier în cadrul biroului financiar-contabil, era obligatorie punerea în discuție a necesității introducerii acesteia în cauză, în calitate de pârât. Acest lucru se impune pentru respectarea dreptului său la apărare, în condițiile în care acțiunea o vizează în mod direct, sub aspect patrimonial.

Curtea arată, însă că în ipoteza în care s-a solicitat judecarea cauzei în lipsă, era necesar ca instanța să le comunice părților în scris, punctul de vedere privind necesitatea introducerii în cauză a terțului în condițiile art.16 ind.1 din Legea nr.554/2004, precum și faptul că acestea trebuie să-și exprime poziția față de această măsură, sub sancțiunea respingerii cererii, fără a fi analizată în fond.

Or, în cauză prima instanță a dispus doar citarea părților cu mențiunea „se va pune în discuție necesitatea introducerii în cauză a beneficiarului dispoziției contestate, în temeiul disp.art. 16 ind.1 din Legea nr. 554/2004”.

Fără a stăruii asupra aspectelor arătate, Tribunalul a pronunțat astfel o hotărâre care se impune a fi casată, cu consecința trimiterii cauzei spre rejudecare.

Pentru toate aceste considerente, văzând și disp.art. 496 C.pr.civ. instanța de control va admite recursul, va casa sentința și va trimite cauza spre rejudecare la aceeași instanță.

SECȚIA PENTRU CAUZE PRIVIND CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

1. Titlu: Dreptul muncii

Cuprins pe materii: Contestație decizie sancționare

Legislație relevantă: art. 247 Codul muncii, art. 38 Statutul auditorului public extern din cadrul Curții de Conturi, art.15 alin.4 Codul de Conduită

Rezumat: *Expunerea unei opinii personale cu privire la modul de derulare a audierilor desfășurate în Parlamentul României - comisiile unite de buget - finanțe pentru ocuparea funcției de consilier al Curții de Conturi nu constituie o abatere disciplinară, ci reprezintă o manifestare a dreptului la liberă exprimare a salariaței.*

Decizia civilă nr. 840/18.12.2019 a Curții de Apel Galați

Prin sentința civilă nr. 708/10.06.2019 Tribunalul Galați a respins contestația formulată de contestatoarea ..., în contradictoriu cu intimata ..., ca fiind nefondată.

Pentru a se pronunța astfel, instanța de fond a reținut următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Galați, reclamanta ... a chemat în judecată pârâta ..., solicitând instanței să constate nulitatea absolută a Ordinului nr. .../... prin care a fost sancționată cu avertisment scris, în subsidiar anularea ordinului contestat, precum și obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

În motivare, a arătat că urmare a participării la un interviu pentru ocuparea unei funcții de consilier de conturi, organizat în cadrul Parlamentului României - Comisiile Unite Buget - Finanțe, a fost sunată ulterior de un ziarist și a făcut anumite afirmații/declarații de presă, care au fost publicate în presă în ediția on-line a ziarului „Evenimentul zilei”, la data de 14.12.2017, fiind apreciate de către intimată ca defăimătoare la adresa imaginii și prestigiului Curții de Conturi. La 6 luni a fost emis ordinul contestat. Față de situația de fapt, solicită să se constate nulitatea absolută a ordinului care încalcă disp.art. 252 al.2, lit.a Codul Muncii în referire la 39 al.3 lit.b din Codul de Etică al personalului Curții de Conturi.

A învederat de asemenea că, termenul de prescripție de 6 luni pentru aplicarea sancțiunii, se calculează raportat la data săvârșirii faptei, asupra modului în care a fost calculat acest termen, respectiv prin raportare la data publicării, planând dubii, ordinul fiind emis la 14.05.2018, în condițiile în care, fapta ar fi fost săvârșită anterior.

A apreciat că instanța nu are control asupra modalității concrete în care a fost săvârșită fapta, a momentului săvârșirii acesteia, motiv pentru care consideră că ordinul este nul și urmează ca instanța să dispună în acest sens, nu doar în baza dispozițiilor Codului Muncii, ci și a Codului de Etică unde sancțiunea este imperativ prevăzută. Sub sancțiunea nulității absolute, ordinul trebuie să cuprindă în mod obligatoriu, data săvârșirii faptei.

Un al doilea motiv de nulitate invocat, este prevăzut imperativ de normele Codului de Etică, art. 34 alin.1 teza 2 și 3, art. 35 alin.2, potrivit acestor texte din Codul de Etică al Curții de Conturi,

sub sancțiunea nulității persoana cercetată disciplinar trebuie să primească un convocator și toate înscrisurile care susțin sesizarea și care au fost folosite în cadrul cercetării disciplinare. Toate înscrisurile inclusiv cele rezultate din cercetare nu i-au fost comunicate contestatoarei. Deși cu o zi înainte de audiere, fiind audiată pe data de 11.05.2018, contestatoarea a solicitat intimății să-i comunice înscrisurile, acest lucru nu s-a întâmplat, afirmație ce este probată prin adresa din data de 10.10.2017.

În al treilea rând, apărătorul contestatoarei solicită să se constate că în cauză nu sunt îndeplinite condițiile de angajare a răspunderii disciplinare a salariatului, întrucât fapta imputată nu este o faptă în legătură cu serviciul, condițiile de participare fiind: studii superioare, vechime de cel puțin 10 ani și pregătire profesională temeinică, reclamanta neparticipând la acel concurs și nefăcând acele afirmații în calitatea sa de director al Camerei de Conturi sau de auditor extern, la data susținerii interviului fiind în concediu de odihnă, în timpul liber. Curtea de Conturi nu este titulara nici a imaginii, nici a prestigiului afectat prin acele declarații, în realitate, contestatoarea, conform acelor declarații, aspecte reținute de intimată în ordinul de sancționare, chiar luând apărarea instituției la ofensele aduse de către un politician.

A arătat că abaterea nu a produs nici un prejudiciu Curții de Conturi și dacă s-ar vorbi despre un prejudiciu, acesta este rezultatul afirmațiilor altei persoane. Pe de o parte se reține faptul că a luat apărarea instituției și că a acționat în baza dreptului la liberă exprimare, iar pe de altă parte că a afectat imaginea instituției. Despre legătura de cauzalitate s-a făcut vorbire în sensul că nu există pentru că în opinia sa nu există nici prejudiciu și nici faptă și nici forma de vinovăție.

Legal citată, pârâta prin reprezentant a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea contestației, considerând că ordinul contestat este emis în condiții de legalitate și în baza unor cercetări efectuate de comisia de disciplină constituită la nivelul instituției, care a examinat în profunzime faptele sesizate ca abatere disciplinară. Sub aspectul legalității, a considerat că ordinul de sancționare respectă cerințele imperative prev. de disp. art. 252 alin. 2 lit. a din Codul muncii. Aceste mențiuni și precizări nu fac referire la existența și menționarea datei la care a fost comisă fapta disciplinară. S-a arătat că, sub sancțiunea nulității absolute, în decizie se cuprind în mod obligatoriu, la lit. a, descrierea faptei care constituie abatere disciplinară și nu se face referire la menționarea datei la care a fost comisă abaterea disciplinară.

Așa cum a arătat și Curtea Constituțională în mai multe decizii, aceste mențiuni și precizări pe care trebuie să le conțină actul de sancționare, au rolul de a informa în mod corect și complet pe salariat, cu privire la faptele, motivele și temeiurile de drept în baza cărora s-a aplicat sancțiunea. A apreciat că ordinul este emis în mod corespunzător, angajatul având posibilitatea reală de a cunoaște atât conținutul abaterii, motivele pentru care a fost aplicată sancțiunea și temeiurile de drept în baza cărora s-a aplicat sancțiunea. Prin urmare, invocarea nulității absolute de către contestatoare este lipsită de orice temei atâta timp cât condițiile ad validitatem prevăzute de lege pentru emiterea actului de sancționare au fost respectate.

A arătat că, în mod nereal susține contestatoarea că a refuzat justificat transmiterea actelor și accesul acestora într-un termen rezonabil care să-i permită pregătirea apărării. Contestatoarea a fost convocată pentru audiere în data de 11.05.2018 și i-au fost comunicate respectivele acte

fiindu-i comunicate acesteia pe data de 10.05.2019. Oricum, prin transmiterea actelor respective cu 2 zile înainte nu s-a produs nici o vătămare în drepturile reclamantei. La data audierii aceasta avea cunoștință de documentele respective, prin urmare, susținerea acesteia este vădit nefondată.

Contestatoarea a avut posibilitatea să cunoască toate actele existente la comisia de disciplină, actul de sesizare inițială formulat de cei patru auditori din cadrul Camerei de Conturi cât și de celelalte documente existente în dosarul de cercetare. S-a reținut de către comisia disciplinară că faptele contestatoarei constituie abateri disciplinare, deoarece au afectat imaginea instituției Curtea de Conturi. Dacă a reținut astfel comisia disciplinară, consideră că afirmațiile făcute și publicate în ziar de răspândire națională, chiar dacă este ediție on-line este în spațiu public, în sensul că audierile respective au avut caracterul unei șarade și audierea unui alt consilier de conturi a fost o bătăleală, sunt de natură să inducă cel puțin suspiciunea că au fost formale acele audieri în cadrul Comisiei de Buget-Finanțe a Parlamentului, că au fost lipsite de obiectivitate și că respectivii candidați desemnați ulterior consilieri de conturi, în realitate nu au pregătirea profesională corespunzătoare pentru a ocupa această funcție de demnitate publică. Este evident că prin asemenea afirmații se induce ideea unui organ de conducere al Curții de Conturi neprofesionist, întrucât consilierii de conturi fac parte din plenul Curții de Conturi, care este organul deliberativ al instituției. Practic, prin aceste afirmații s-a indus o idee de nereseriozitate cel puțin, în ceea ce privește audierea, dar pe cale de consecință și desemnarea acestora în plenul Curții de Conturi a fost incorectă.

La stabilirea abaterii disciplinare, comisia de disciplină a avut în vedere și postarea pe facebook, care nu a fost cu mult timp în urmă, iar conținutul postării este următorul: „Audierile au fost doar de fațadă, fiecare candidat a înțeles că dacă nu a lipit afișe electorale, nu are nici o șansă.” Exact în perioada respectivă, când au avut loc audierile în Parlament pentru funcția de consilier de conturi. Aceste fapte se regăsesc în reglementările specifice pentru abateri disciplinare, respectiv la art. 43 alin.2.

În aceeași manieră, a considerat că faptele au fost corect regăsite la art. 38 alin.2 tot din Statutul auditorului public extern, care prevede obligația inclusiv a directorilor camerelor de conturi, dar și a auditorilor publici externi să acționeze întotdeauna astfel încât să nu fie afectată imaginea și prestigiul Curții de Conturi. Având o funcție de conducere în cadrul Curții de Conturi, cu atât mai mult se impunea să aibă atitudine cel puțin rezervată. A considerat că abaterea este evidentă și tocmai pentru că a avut și o atitudine oarecum corectă față de invectivele adresate de politician s-a aplicat doar avertisment scris, cea mai ușoară sancțiune. În concluzie, a solicitat respingerea contestației și sub aspectul legalității și sub aspectul temeiniciei, ordinul de sancționare fiind la adăpost de orice critică.

În temeiul disp. art. 258 Cod procedură civilă instanța a încuviințat proba cu înscrisuri.

Prezenta cerere este scutită de la plata taxei judiciare de timbru în temeiul disp. art. 270 din Codul muncii

Analizând și coroborând actele și lucrările dosarului, dispozițiile legale invocate, instanța a reținut următoarele:

Potrivit copiei contractului individual de muncă nr. 3156/01.06.2010 reclamanta este salariată pârâtei în funcția de director al Camerei de Conturi ..., începând cu anul 2012.

Prin Ordinul nr. .../.... reclamanta a fost sancționată cu avertisment scris, în temeiul disp. art. 248 alin. (1) lit. „a” din Codul muncii, coroborat cu art. 26 alin. (1) lit. „a” din Codul de Conduită etică și profesională a personalului Curții de Conturi a României, motivat de faptul că ar fi săvârșit abateri disciplinare prin încălcarea disp. art. 38 alin. 2 din Statutul auditorului public extern din cadrul Curții de Conturi, art. 15 alin. (4) lit. „f” din Codul de conduită.

Din analiza Ordinului arătat, instanța a reținut că intimata a descris fapta din 4 decembrie 2017 (declarația dată de către contestatoare unui reporter, și adusă la cunoștința publicului prin publicarea acesteia într-un ziar național) care constituie abatere disciplinară reținută în sarcina contestatoarei, precum și motivele pentru care au fost înlăturate apărările formulate de către aceasta, conform cerinței prevăzută de art. 252 al.2 lit. „a” din Codul muncii, raportat la disp. art. 39 al. 3 lit. „b” din Codul de Etică.

Conform art. 251 alin. (1) din Codul muncii, „sub sancțiunea nulității absolute, nicio măsură, cu excepția celei prevăzute la art. 248 alin. (1) lit. a), nu poate fi dispusă mai înainte de efectuarea unei cercetări disciplinare prealabile”. Art. 248 alin. (1) lit. a) din Codul muncii reglementează sancțiunea disciplinară a avertismentului scris. Reglementarea cercetării disciplinare prealabile a avut ca scop prevenirea unor masuri abuzive, nelegale sau netemeinice dispuse de către angajator.

Prin urmare, raportat la dispozițiile legale citate anterior, dacă regulamentul de ordine interioară sau contractul colectiv de muncă aplicabil nu prevede obligativitatea angajatorului de a efectua cercetarea disciplinară prealabilă indiferent de sancțiunea disciplinară aplicată, acesta nu are obligația efectuării unei cercetări disciplinare prealabile în cazul în care aplică salariatului, pentru abaterea disciplinara săvârșită, sancțiunea disciplinară a avertismentului scris. Având în vedere că sancțiunea disciplinară a avertismentului scris este cea mai ușoară sancțiune disciplinară ce poate fi aplicată unui angajat în ipoteza săvârșirii unei abateri disciplinare, legiuitorul a apreciat că, în cazul aplicării ei, nu este necesară cercetarea disciplinară prealabilă a angajatului, însă angajatorul poate efectua cercetarea disciplinară prealabilă și într-o asemenea ipoteză.

Este adevărat că prevederile art. 39 alin. (3) lit. „b” din Codul de conduită etică și profesională a personalului Curții de Conturi conțin o asemenea reglementare, însă această situație nu este de natură a atrage nulitatea absolută a ordinului, întrucât ordinul de sancționare respectă întocmai mențiunile și elementele obligatorii prevăzute de disp. art. 252 din Codul muncii.

În ipoteza în care angajatorul efectuează cercetarea disciplinară prealabilă, deși nu are o obligație legală în acest sens, nu se impune constatarea nulității absolute a deciziei de sancționare disciplinară emisă cu nerespectarea dispozițiilor legale privitoare la aceasta cercetare, întrucât o astfel de sancțiune ar fi excesivă în condițiile în care legiuitorul nu a reglementat sancționarea angajatorului cu nulitatea absolută a deciziei de sancționare disciplinară în absenta cercetării disciplinare prealabile, iar angajatorul a dat dovada de bună-credință, conform art. 8 alin. (1) din Codul muncii, permițând salariatului să-și formuleze apărarea, în scopul aflării adevărului și

stabilirii temeinice a existenței unei abateri disciplinare a acestuia, cu toate că nu avea o îndatorire legală în acest sens.

Mai mult, Curtea Constituțională, investită cu soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 alin. 2 din Codul muncii, actual art. 252, aprobat prin Legea nr. 53/2003, a statuat în mod constant că mențiunile și precizările pe care în mod obligatoriu trebuie să le conțină decizia de aplicare a unei sancțiuni disciplinare au rolul de a-l informa corect și complet pe salariat cu privire la faptele, motivele și temeiurile de drept pentru care i se aplică sancțiunea, aceste mențiuni fiind necesare și pentru instanța de judecată pentru verificarea legalității și temeiniciei măsurii luate (Deciziile nr. 383/2005, nr. 58/2007, nr. 319/2007 și nr. 654/2007 ale Curții Constituționale).

Față de cele arătate, nulitatea invocată de către contestatoarea, a fost înlăturată.

Cu privire la fondul cauzei, s-au reținut următoarele:

Potrivit prevederilor art.26 lit. a) din Codul de conduită etică și profesională a personalului Curții de Conturi a României, aprobat prin Hotărârea Plenului nr.126/2014, interzic personalului Curții de Conturi să se manifeste prin declarații publice și/sau de presă care aduc atingere imaginii și prestigiului instituției.

Din conținutul fișei postului contatoarei s-a reținut că la capitolul Responsabilități - pct. 5, contestatoarea are ca obligație de serviciu „să acționeze întotdeauna astfel încât să nu fie afectată imaginea și prestigiul Curții de Conturi”; pct. 8: „să respecte și să îndeplinească toate celelalte obligații profesionale și etice prevăzute în Regulamentul de organizare și funcționare a Curții de Conturi, Codul de conduită etică și profesională a personalului Curții de Conturi, Statutul auditorului public extern și în celelalte reglementări interne ale Curții de conturi, coroborate cu prevederile Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată”.

În speță, contestatoarea, în declarațiile de presă publicate în *Evenimentul Zilei* din data de 14 decembrie 2017, a folosit expresii care aduc atingere imaginii și prestigiului Curții de Conturi, de natură a crea îndoieli asupra pregătirii profesionale a consilierilor de conturi, care reprezintă organul de conducere al Curții de Conturi, a obiectivității modului de selectare a acestora, inducându-se ideea unei părtiniri pe criterii politice, care afectează negativ imaginea și prestigiul Curții de Conturi, declarații care au fost făcute în contextul audierilor care au avut loc în Parlamentul României pentru numirea în posturile vacante de consilier de conturi.

Astfel, instanța a reținut că, afirmațiile contestatoarei invocate în spațiul public, reținute în ordinul de sancționare, se reflectă negativ asupra imaginii și prestigiului Curții de Conturi, în condițiile în care aceasta exercită atribuția de control a modului de formare, de administrare și de întrebuințare a resurselor financiare ale statului și ale sectorului public și este deosebit de important ca pentru buna desfășurare a activității sale să existe încrederea entităților verificate asupra competenței profesionale a personalului său. Evident că această încredere are la bază și imaginea și prestigiul instituției, care nu pot fi știrbite prin declarații de presă care nu fac altceva decât să pună într-o lumină defavorabilă personalul din Curtea de Conturi.

Disciplina muncii este o condiție obiectivă, necesară și indispensabilă desfășurării activității fiecărui angajator, cerința respectării unei anumite ordini, a unor reguli care să

coordoneze conduita indivizilor pentru atingerea scopului comun, impunându-se cu forța evidentă valabilă pentru orice activitate umană desfășurată în colectiv.

Ca urmare, în virtutea raportului de subordonare, salariatul trebuie să respecte obligațiile generale de muncă prevăzute în acte normative, regulamentul intern, contractul individual de muncă, precum și cele înscrise în fișa postului.

Punând în evidență importanța îndeplinirii de a respecta disciplina muncii, Codul muncii o enunță în art. 39 alin 2 lit.”b” ca o obligație distinctă a salariaților, având un caracter de sinteză, deoarece însumează și rezumă, în esență, totalitatea îndeplinirilor de serviciu asumate de aceștia prin încheierea contractului individual de muncă.

Această obligație corespunde dreptului angajatorului prevăzut de art. 40 alin. 1 lit. e și art. 247 alin. 1 din Codul muncii de a aplica sancțiuni salariaților ori de câte ori constată că aceștia săvârșesc abateri disciplinare.

În concret, potrivit pct.5 din fișa postului, contestatoarea avea obligația să acționeze întotdeauna astfel încât să nu fie afectată imaginea și prestigiul Curții de Conturi, în caz contrar, fiind aplicabile disp. art.25 alin.(1) din Codul de conduită.

Pentru considerentele expuse, instanța a apreciat că în cauză sunt incidente disp. art. 247 din Codul muncii, privind răspunderea disciplinară și că intimata prin aplicarea sancțiunii prevăzute la art. 248 alin. 1 lit. a, avertismentul scris, a avut în vedere și criteriile de stabilire a sancțiunii disciplinare, reglementate de Codul muncii la art. 250.

Împotriva sentinței civile a declarat apel contestatoarea, considerând-o netemeinică și nelegală pentru următoarele motive:

Hotărârea instanței de fond este nemotivată, necuprinzând considerentele pentru care a înlăturat cererile și apărările contestatoarei, ceea ce echivalează cu recercetarea cauzei.

Nulitatea absolută a ordinului de sancționare - dată de lipsa indicării în cadrul descrierii abaterii disciplinare, a datei concrete la care a fost săvârșită fapta.

Instanța de fond nu a analizat nulitatea absolută a ordinului sancționator prevăzută de dispozițiile speciale, imperative și exprese cuprinse în art. 34 alin.1 teza 2 și art. 35 alin.2 din Codul de Etică (respectiv încălcarea nepermisă a dreptului la apărare a contestatoarei în cadrul cercetării disciplinare).

Ulterior primirii convocatorului, a solicitat Comisiei de disciplină comunicarea înscrisurilor depuse în dovedirea sesizării, dar și actele rezultate din activitatea comisiei, respectiv procesele verbale de audiere a auditorilor petiției încheiate la data de 08.05.2018 și actele depuse de către aceștia cu ocazia audierii.

Din conținutul proceselor-verbale de audiere a petiționarilor, se constată că aceștia s-au obligat și că, ulterior audierii, să mai administreze și alte înscrisuri în dovedirea afirmațiilor.

În aceste condiții, se constată că instanța nu a analizat dacă cercetarea disciplinară a avut loc cu respectarea dreptului la apărare și a obligației imperative a intimitei de a comunica înscrisurile folosite și rezultate din cercetarea disciplinară.

Abaterea disciplinară reținută în sarcina sa nu întrunește condiția esențială de a fi o faptă în legătură cu munca, respectiv să fi fost săvârșită în calitatea de salariat a intimitei.

Declarațiile de presă aparținând contestatoarei nu conturează existența unei fapte ilicite săvârșită în raport cu intimata, neaducând vreo atingere imaginii și prestigiului Curții de Conturi.

Abaterea disciplinară descrisă în actul sancționator nu a produs nici un prejudiciu cert valorilor morale-imagine și prestigiu aparținând intimatei.

Instanța nu a analizat nici dacă există legătură de cauzalitate între abaterea disciplinară pentru care s-a aplicat sancțiunea și pretinsul prejudiciu de imagine creat intimatei.

A solicitat admiterea apelului, schimbarea în tot a sentinței civile apelate, și în rejudecare, admiterea contestației așa cum a fost formulată, cu obligarea intimatei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept și-a întemeiat apelul pe dispozițiile art.480 alin.2 din Codul de procedură civilă.

Intimata ... a formulat întâmpinare, solicitând respingerea apelului ca nefondat și menținerea hotărârii de fond ca temeinică și legală.

În esență a invocat faptul că cererea de apel cuprinde aceleași susțineri formulate la instanța de fond cu privire la condițiile angajării răspunderii disciplinare a salariaților, pentru a nu relua aceleași apărări, instanța de control judiciar să aibă în vedere argumentele expuse de ... în întâmpinarea depusă față de cererea de chemare în judecată.

Examinând sentința civilă apelată potrivit motivelor invocate și dispozițiilor legale incidente în materie, în conformitate cu prevederile art. 479 alin. 1 din noul Cod de procedură civilă Curtea reține următoarele:

Sub un prim aspect, ordinul în discuție trebuie să se conformeze cerințelor impuse prin dispozițiile art. 252 alin. 1 și 2 din Codul Muncii, texte legale ce au următorul conținut:

„(1) Angajatorul dispune aplicarea sancțiunii disciplinare printr-o decizie emisă în formă scrisă, în termen de 30 de zile calendaristice de la data luării la cunoștință despre săvârșirea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de 6 luni de la data săvârșirii faptei.

(2) Sub sancțiunea nulității absolute, în decizie se cuprind în mod obligatoriu:

- a) descrierea faptei care constituie abatere disciplinară;
- b) precizarea prevederilor din statutul de personal, regulamentul intern, contractul individual de muncă sau contractul colectiv de muncă aplicabil care au fost încălcate de salariat;
- c) motivele pentru care au fost înlăturate apărările formulate de salariat în timpul cercetării disciplinare prealabile sau motivele pentru care, în condițiile prevăzute la art. 251 alin. (3), nu a fost efectuată cercetarea;
- d) temeiul de drept în baza căruia sancțiunea disciplinară se aplică;
- e) termenul în care sancțiunea poate fi contestată;
- f) instanța competentă la care sancțiunea poate fi contestată”.

Nerespectarea fie și doar a uneia dintre aceste condiții legale atrage sancțiunea nulității absolute a actului juridic, așa cum prevede în mod expres legea.

Sarcina probei că decizia de sancționare disciplinară a fost emisă cu respectarea condițiilor de formă prevăzute de art. 252 din Codul Muncii, revine angajatorului în concordanță cu dispozițiile art. 272 din același cod.

Potrivit art. 252 alin. 1 din Codul Muncii, „angajatorul dispune aplicarea sancțiunii disciplinare printr-o decizie emisă în formă scrisă, în termen de 30 de zile calendaristice de la data luării la cunoștință despre săvârșirea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de 6 luni de la data săvârșirii faptei”.

Iar în conformitate cu prevederile art. 252 alin. 2 lit. a) din același cod, „sub sancțiunea nulității absolute, în decizie se cuprind în mod obligatoriu ... descrierea faptei care constituie abatere disciplinară”.

Din interpretarea logico-gramaticală a acestor norme legale, ce au caracter imperativ și de ordine publică, rezultă că orice decizie de sancționare disciplinară trebuie să prevadă „data săvârșirii faptei” ce constituie abatere disciplinară, așa cum cere art. 252 alin. 1 din Codul Muncii, unde este menționată expres această sintagmă, deoarece în raport de aceasta se poate stabili dacă angajatorul a emis decizia respectivă în termenul maxim prevăzut de lege (6 luni de la data comiterii faptei).

Așa fiind, cerința „descrierii faptei” la care face referire art. 252 alin. 2 lit. a) din Codul muncii presupune, înainte de toate, indicarea datei sau a perioadei de timp în care s-a produs abaterea disciplinară. Pe cale de consecință, inexistența unei asemenea mențiuni face ca descrierea faptei să fie insuficientă, ceea ce atrage nulitatea absolută a deciziei contestate, mai ales că într-o asemenea situație nu se poate stabili nici împreriurarea dacă decizia a fost emisă în termenul prevăzut de art. 252 alin. 1 din Codul muncii.

Indicarea momentului sau a intervalului de timp în care s-au comis abaterile disciplinare ale unui salariat este fundamentală pentru a asigura legalitatea unei decizii de concediere disciplinară, știut fiind că orice faptă a unei persoane se petrece într-un anumit timp (și într-un anumit loc). Limitele temporale caracterizează orice acțiune sau inacțiune umană, în lipsa acestora neputându-se concepe existența unei fapte.

Nu trebuie uitat faptul că în conformitate cu prevederile art. 79 din Codul muncii, „în caz de conflict de muncă angajatorul nu poate invoca în fața instanței alte motive de fapt sau de drept decât cele precizate în decizia de concediere.”

Indicarea datei săvârșirii abaterii disciplinare se subsumează cerinței referitoare la „motivele de fapt” ce trebuie să figureze în decizie. Ca atare, lipsa acestei mențiuni (a datei la care s-a comis abaterea) din decizia de concediere nu mai poate fi înlăturată în vreun fel, tocmai pentru că textul legal precizat statuează expres că „angajatorul nu poate invoca în fața instanței alte motive de fapt sau de drept decât cele precizate în decizia de concediere.”

În plus, principiile ce acționează în materia nulității actelor juridice civile, astfel cum ele au fost enunțate în doctrină și aplicate constant în practica judiciară, prevăd că nulitatea absolută nu poate fi acoperită în nici un fel – deci nici printr-un act întocmit separat de actul nul și exterior acestuia – deoarece această sancțiune este instituită de legiuitor în cazul încălcării unor norme juridice cu caracter imperativ și de ordine publică, prin care se urmărește apărarea unui interes general. În consecință și prin raportare la situația din speță, împreriurarea că din conținutul altor documente ce emană de la angajator ar reieși datele sau intervalele de timp în care salariatul ar fi

săvârșit abaterile ce i se reproșează, nu are nici o relevanță juridică și nu poate îndepărta sancțiunea nulității absolute a deciziei contestate.

Așa cum rezultă din examinarea conținutului ordinului contestat acesta indică în concret data la care au fost săvârșite faptele ce se impută apelantei-contestatoare, respectiv 14.12.2018.

Afirmația contestatoarei că fapta a fost săvârșită anterior datei de 14.12.2017, respectiv în intervalul de timp cuprins între data de 06.11.2017, (data audierii în parlament) și data de 13.12.2017 (ziua anterioară apariției în presă a afirmațiilor) nu poate fi reținută deoarece data convorbirii cu ziaristul respectiv nu are nici o relevanță deoarece afirmațiile făcute de apelantă la adresa intimatei s-au conturat ca abatere disciplinară ca urmare a publicării acestora în presă, devenind publice.

De asemenea, conform art. 251 alin. (1) din Codul muncii, „sub sancțiunea nulității absolute, nicio măsură, cu excepția celei prevăzute la art. 248 alin. (1) lit. a), nu poate fi dispusă mai înainte de efectuarea unei cercetări disciplinare prelabile”.

Art. 248 alin. (1) lit. a) din Codul muncii reglementează sancțiunea disciplinară a avertismentului scris. Reglementarea cercetării disciplinare prelabile a avut ca scop prevenirea unor măsuri abuzive, nelegale sau netemeinice dispuse de către angajator.

Prin urmare, raportat la dispozițiile legale citate anterior, dacă regulamentul de ordine interioară sau contractul colectiv de muncă aplicabil nu prevede obligativitatea angajatorului de a efectua cercetarea disciplinară prelabilă indiferent de sancțiunea disciplinară aplicată, acesta nu are obligația efectuării unei cercetări disciplinare prelabile în cazul în care aplică salariatului, pentru abaterea disciplinara săvârșită, sancțiunea disciplinară a avertismentului scris.

Având în vedere că sancțiunea disciplinară a avertismentului scris este cea mai ușoară sancțiune disciplinară ce poate fi aplicată unui angajat în ipoteza săvârșirii unei abateri disciplinare, legiuitorul a apreciat că, în cazul aplicării ei, nu este necesară cercetarea disciplinară prelabilă a angajatului, însă angajatorul poate efectua cercetarea disciplinară prelabilă și într-o asemenea ipoteză.

În speță, intimata a optat pentru efectuarea cercetării disciplinare prelabile și a respectat întocmai dispozițiile art.34 alin.1 teza 2 și art.35 alin.2 din Codul de Etică.

Astfel, potrivit prevederilor art.34 alin.1 teza 2 și art.35 alin.2 din Codul de Etică, în vederea desfășurării cercetării disciplinare prelabile, comisia de disciplină va convoca în scris pe auditorul public extern în cauză cu 5 zile lucrătoare înainte de data stabilită.

Convocarea va cuprinde în mod obligatoriu obiectul sesizării, data, ora și locul întrevederii și va fi însoțită de copia sesizării, precum și de copiile înscrisurilor depuse de persoana care a formulat sesizarea.

Auditorul public extern are dreptul să cunoască toate documentele utilizate sau rezultate din activitatea comisiei de disciplină privind fapta sesizată ca abatere disciplinară, iar comisia de disciplină are obligația de a-i asigura accesul neîngrădit la acestea.

Faptul că înscrisurile depuse în dovedirea sesizării, respectiv procesele verbale de audiere a auditorilor petiției încheiate la data de 08.05.2018 și actele depuse de către aceștia cu ocazia cercetării, nu ar fi fost comunicate apelantei nu atrage nulitatea ordinului de sancționare,

neexistând vreun text de lege care să prevadă o astfel de sancțiune - a nulității - în cazul în care angajatului nu i se comunică astfel de acte.

Mai mult, curtea reține că apelanta, deși s-a prezentat la cercetarea disciplinară, nu a solicitat acordarea unui termen pentru a-și pregăti apărarea, a răspuns la toate întrebările adresate de comisia de cercetare disciplinară, convocatorul a indicat faptele imputate, conform procesului verbal încheiat la această dată.

Toate aceste date sunt suficiente, în opinia Curții, pentru a reține respectarea dreptului la apărare, în conținutul consacrat prin dispozițiile art.251 alin.4 Codul muncii, potrivit cărora în cursul cercetării disciplinare prealabile, salariatul are dreptul să formuleze și să susțină toate apărările în favoarea sa și să ofere persoanei împuternicite să realizeze cercetarea probele și motivațiile pe care le consideră necesare, precum și dreptul să fie asistat, la cererea sa, de către un reprezentant al sindicatului al cărui membru este.

Din cuprinsul ordinului rezultă descrierea faptelor în toate elementele lor esențiale, precizarea prevederilor care au fost încălcate de către contestatoarele, precum și motivele pentru care au fost înlăturate apărările formulate în timpul cercetării disciplinare prealabile, temeiul de drept în baza căruia sancțiunea disciplinară a fost aplicată, termenul în care sancțiunea putea fi contestată și instanța competentă, fiind întrunite condițiile de formă ale deciziei de sancționare așa cum sunt instituite de dispozițiile art. 252 alin. 2 Codul muncii.

Pe fondul cauzei, Curtea reține următoarele:

În speță, prima instanță a analizat circumstanțele particulare ale cauzei, iar hotărârea cuprinde motivele de fapt și de drept care i-au format convingerea în pronunțarea unei atare soluții. Faptul că apelanta-contestatoare nu este de acord cu interpretarea dată de instanță situației de fapt și prevederilor legale incidente, criticându-le ca atare, nu înseamnă și că lipsesc argumentele reținute, prin indicarea unor temeiuri de fapt și de drept aplicabile speței dedusă judecății și potrivit propriei sale convingeri, rezultând din analiza situației de fapt raportată la probele administrate în cauză.

Este adevărat că legea instituie obligația prevederii în conținutul unei hotărâri judecătorești a considerentelor, în care se arată obiectul cererii și susținerile pe scurt ale părților, expunerea situației de fapt reținută de instanță pe baza probelor administrate, motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază soluția, arătându-se atât motivele pentru care s-au admis, cât și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților.

O asemenea obligație nu trebuie însă absolutizată, motivarea unei hotărâri judecătorești fiind considerată realizată și atunci când instanța, deși a motivat pe scurt hotărârea sa, a examinat totuși în mod real problemele esențiale ce au fost supuse judecății, permițând astfel exercitarea controlului judiciar.

Motivarea unei hotărâri trebuie să fie clară, simplă, precisă, concisă, fermă, să aibă putere de convingere și să ofere o înlănțuire logică a faptelor și regulilor de drept pe baza cărora s-a ajuns la concluzia pronunțată în dispozitiv.

Și Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că prevederile art. 6 din Convenție obligă tribunalele să-și motiveze hotărârile, dar această obligație nu trebuie înțeleasă în sensul că

trebuie să răspundă în mod detaliat la fiecare argument al părților din proces. Din moment ce art. 6 obligă jurisdicțiile să-și motiveze deciziile, dar nu și la a răspunde la fiecare argument care nici nu a influențat soluția litigiului, nu se poate considera că instanța a adoptat o hotărâre nemotivată (Decizia din 28.03.2000, Cauza Jorgerim et Lege împotriva Franței).

Cu referire la fondul cauzei, Curtea apreciază că nu există o faptă ce i-ar putea fi imputată apelantei, care să întrunească cerințele prevăzute de art. 247 alin. 2 Codul muncii pentru a fi calificată drept abatere disciplinară, prin interviul acordat publicației „Evenimentul Zilei” și-a exercitat libertatea de exprimare pe care Constituția o recunoaște oricărei persoane, conform art. 30 alin. (1).

În speță, obiectul judecății îl constituie contestația formulată de contestatoarea ... împotriva ordinului nr. 5042/14.05.2018, prin care a fost sancționată cu avertisment scris, în temeiul dispozițiilor art. 248 alin. (1) lit. „a” din Codul muncii, coroborat cu art. 26 alin. (1) lit. „a” din Codul de Conduită etică și profesională a personalului Curții de Conturi a României.

În cuprinsul ordinului de sancționare s-a reținut că, declarațiile de presă ale contestatoarei publicate în „Evenimentul Zilei” din data de 14.12.2017, conțin expresii ce aduc atingere imaginii și prestigiului Curții de Conturi astfel: audierile au continuat, însă au fost o șaradă și a apărut pe un site filmulețul audierii domnului ... care a fost o bătăjeală de vreo 5 minute.

S-a mai reținut că, prin aceste afirmații se creează în mediul public îndoiele asupra pregătirii profesionale a consilierilor de conturi, care reprezintă organul de conducere al Curții de Conturi, a obiectivității modului de selectare a acestora, inducându-se ideea unei părtiniri pe criterii politice, care afectează negativ imaginea și prestigiul Curții de Conturi.

De asemenea, s-au reținut ca fiind încălcate prevederile art.38 alin.2 din Statutul auditorului public extern din cadrul Curții de Conturi și art.15 alin.4 lit. f din Codul de conduită, raportate la art.25 alin.1 lit. m din Codul de conduită etică și profesională a Curții de Conturi.

În conformitate cu prevederile art. 247 Codul muncii, angajatorul dispune, într-adevăr, de prerogativa disciplinară, având dreptul de a aplica, conform legii, sancțiuni disciplinare salariaților săi, ori de câte ori constată că aceștia au săvârșit o abatere disciplinară. Abaterea disciplinară este definită de art. 247 alin. 2 Codul muncii ca fapta în legătură cu munca și care constă într-o acțiune sau inacțiune săvârșită cu vinovăție de către salariat, prin care acesta a încălcat normele legale, regulamentul intern, contractul individual de muncă sau contractul colectiv de muncă aplicabil, ordinele și dispozițiile legale ale conducătorilor ierarhici.

Rezultă că pentru a fi încadrată ca abatere disciplinară fapta săvârșită de către salariat trebuie să se răsfrângă negativ asupra relațiilor de muncă, ordinii și disciplinei la locul de muncă, aspecte ce se pot determina în funcție de date concrete al comiterii faptelor.

Din analiza definiției abaterii disciplinare, cât și din analiza dispozițiilor art.38 alin.2 din Statutul auditorului public extern din cadrul Curții de Conturi și art.15 alin.4 lit. f din Codul de conduită, raportate la art.25 alin.1 lit. m din Codul de conduită etică și profesională a Curții de Conturi, se constată că apelanta nu se face vinovată de săvârșirea vreunei abateri disciplinare, acțiunea acesteia de a-și exprima opinia personală cu privire la modul de derulare a audierilor desfășurate în Parlamentul României - Comisiile unite de buget - finanțe pentru ocuparea funcției

de consilier al Curții de Conturi, neîntrunind elementele unei abateri disciplinare, astfel spus nu reprezintă încălcări ale dispozițiilor legale mai sus invocate.

Nu sunt incidente în speță nici dispozițiile art.38 alin.2 din Statutul auditorului extern din Cadrul Curții de Conturi și art.15 alin.4 lit. f din Codul de Etică care stabilesc în sarcina auditorilor publici externi obligația să acționeze întotdeauna astfel încât să nu fie afectată imaginea și prestigiul Curții de Conturi, să dovedească seriozitate, profesionalism și respect față de persoanele cu care intră în relații de serviciu, să respecte și să îndeplinească toate celelalte obligații profesionale și etice.

Expunerea unei opinii personale cu privire la modul de derulare a audierilor desfășurate în Parlamentul României - comisiile unite de buget - finanțe pentru ocuparea funcției de consilier al Curții de Conturi, nu constituie o abatere disciplinară ci reprezintă o manifestare a dreptului la liberă exprimare a salariatei, în condițiile în care apelanta în calitate de concurent și-a exprimat opinia față de audierea unui alt concurent și a comparat continuarea audierilor ca fiind o șaradă.

Simpla împrejurare că apelanta a discutat cu un reporter unele aspecte legate de modul de derulare a audierilor desfășurate în Parlamentul României - Comisiile unite de buget - finanțe pentru ocuparea funcției de consilier al Curții de Conturi nu conduc automat la concluzia că prin susținerile sale apelanta a afectat imaginea instituției.

Curtea reține că expresiile (șaradă și balmăjeală) folosite de apelantă în declarația de presă nu au adus atingere imaginii și prestigiului Curții de Conturi, ci reprezintă doar expresia exercitării libertății sale de opinie, a libertății de exprimare și a dreptului de petiționare, consacrate de art. 30 și 51 din Constituția României: „1. Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile. 2. Cenzura de orice fel este interzisă.” și garantate de art. 9 și 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului: „1. Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice [...].

Curtea Europeană a Drepturilor Omului subliniază în mod repetat importanța fundamentală a libertății de exprimare într-o societate democratică.

În forma consacrată la art. 10, aceasta este însoțită de excepții care necesită totuși o interpretare strictă, iar necesitatea de a o restrânge trebuie să fie stabilită în mod convingător ... De asemenea, în afară de substanța ideilor și informațiilor prezentate, art. 10 protejează și modul lor de exprimare.

Instanța europeană a evidențiat întotdeauna importanța crucială a libertății de exprimare, ca una dintre condițiile prealabile ale unei bune funcționări a democrației. De asemenea, ea a decis că, astfel cum apare consacrată de art.10, libertatea de expresie este însoțită de excepții care impun o interpretare restrictivă, iar nevoia de a opera restrângeri ale acestei valori fundamentale a unei societăți democratice trebuie să fie stabilită în mod convingător.

Libertatea de exprimare nu poate fi concepută fără libertatea de opinie, fiind condiția sine qua non a unei veritabile democrații pluraliste.

Uneori, libertatea de exprimare poate fi în conflict cu anumite interese colective sau individuale, ceea ce înseamnă că ea nu este concepută dincolo de orice limite.

Problema o constituie aceea de a găsi măsura echilibrului care să existe între exercițiul dreptului la liberă exprimare, pe de o parte, și protecția intereselor sociale și ale drepturilor individuale ce aparține altor persoane, pe de altă parte, problemă asupra căreia instanța europeană a statuat în jurisprudența sa.

Libertatea de opinie apare ca forma clasică a libertății de exprimare și presupune ca nimeni să nu fie urmărit sau condamnat pentru opiniile sale, deoarece posibilitatea pentru orice persoană de a avea și de a exprima o opinie minoritară este o componentă esențială a oricărei societăți democratice, care se întemeiază pe pluralism, toleranță și pe spirit de deschidere. Reprimarea opiniei poate forma obiectul unei limitări, fie și pentru respectarea drepturilor aparținând altor subiecți de drept, dar fără a se aduce atingere respectului convingerilor care constituie punctul central al libertății de gândire.

În speță, prin declarațiile de presă privind modul de derulare a audierilor desfășurate în Parlamentul României, apelanta și-a exercitat dreptul la libertatea de exprimare în cadrul interviului, intimată revenindu-i sarcina de a stabili dacă afirmațiile acesteia au fost de natură să aducă atingere imaginii și prestigiului Curții de Conturi.

Or, intimata nu a făcut dovada că prin declarațiile apelantei imaginea instituției a fost pusă într-o lumină nefavorabilă și atâta timp cât nu s-a demonstrat existența faptei săvârșită cu vinovăție care să fi adus atingere imaginii instituției, nu se poate pune în discuție o eventuală răspundere disciplinară a acesteia din urmă.

În consecință, în conformitate cu prevederile art. 480 alin. 2 din noul Cod de procedură civilă va fi admis apelul declarat de contestatoare, schimbată în tot sentința civilă apelată și, în rejudecare:

Va fi admisă contestația și va dispune anularea Ordinului nr.../... emis de intimata Curtea de Conturi a României.

În ceea ce privește cheltuielile de judecată, în apel curtea va face aplicarea prevederilor art. 451 alin. 2 din noul Cod de procedură civilă ținând seama de obligația ce revine apelantei-reclamante de a suporta cheltuielile efectuate în proces, de munca îndeplinită de avocat și de natura litigiului dintre părți.

Cu împuternicirea avocațială seria ... nr.../...2019 s-a făcut dovada împuternicirii de către apelanta-contestatoare a apărătorului ales, fiind emisă chitanța nr. .../20.07.2019 pentru suma de 3000 lei reprezentând contravaloare onorariu avocat.

Prin raportarea la prevederile art. 451 alin. 2 din noul Cod de procedură civilă, munca îndeplinită de avocat cu ocazia reprezentării apelantei în apel a constat în asistarea sa la 2 termene de judecată, împrejurare considerată relevantă pentru reducerea onorariului avocatului la un nivel de 2000 lei, apreciat ca rezonabil și suficient.

2. Titlu: Litigii de muncă

Cuprins pe materii: contestație decizie concediere

Legislație relevantă: art.76 Codul muncii, art.65 Codul muncii

Rezumat: *Pentru a fi îndeplinită cerința art.76 lit. a) Codul muncii este necesar ca motivele care determină concedierea să fie prezentate în conținutul deciziei, în așa fel încât să fie verificabilă sub aspectul respectării condițiilor prev. de art. 65 alin.2 Codul muncii.*

Simpla mențiune a desființării locului de muncă și a acordării dreptului de preaviz nu satisface exigențele art.76 lit. a Codul muncii.

Sentința civilă nr. 607/17.10.2019 a Curții de Apel Galați

Prin sentința civilă nr. 58/30.01.2019 pronunțată de Tribunalul Brăila a fost admisă contestația formulată de contestatoarea - pârâtă ... în contradictoriu cu intimata - reclamantă ..., având ca obiect contestație la decizia de concediere.

A fost anulată decizia nr. .../... emisă de intimată.

A fost obligată intimata să reintegreze pe contestatoare în postul deținut anterior concedierii și să îi plătească acesteia despăgubiri egale cu drepturile salariale de care ar fi beneficiat, începând cu data desfacerii contractului individual de muncă și până la data reintegrării efective.

A fost admisă în parte cererea reconvențională.

A fost obligată contestatoarea pârâtă să îi restituie intimatei reclamante suma de 2000 lei plătită cu titlul de primă, la care se adaugă dobânda legală calculată de la data de 21.09.2018 până la data restituirii.

Au fost compensate cheltuielile de judecată.

Pentru a pronunța hotărârea judecătorească, prima instanță a reținut următoarele:

Prin cererea înregistrată la Tribunalul Brăila, contestatoarea ... a chemat în judecată pe intimata ..., solicitând anularea deciziei de concediere nr. .../..., reintegrarea în funcția deținută anterior concedierii și obligarea intimatei la plata de despăgubiri reprezentând contravaloarea veniturilor sale salariale până la reintegrarea efectivă, conform art. 80 alin. 1 Codul muncii, precum și la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea contestației a arătat că a fost salariată intimatei în funcția de economist și că la data de 27.07.2018, în urma unui preaviz, a primit decizia de concediere prin care îi încetează contractul individual de muncă în temeiul art. 65 alin. 1 Codul muncii, cu data de 28.07.2018.

Contestatoarea a susținut că decizia de concediere este nelegală, fiind lovită de nulitate absolută conform dispozițiilor art. 78 Codul muncii, întrucât s-au încălcat dispozițiile art. 76 lit. a și b Codul muncii, în sensul că nu este motivată și nu conține durata preavizului.

Contestatoarea a mai susținut că decizia este și netemeinică, deoarece desființarea locului de muncă nu este una reală, ci fictivă. Măsura concedierii a fost adoptată de directorul comercial al intimatei, cu care contestatoarea a avut discuții contradictorii pe probleme de contabilitate. Înainte de a-i comunica preavizul, intimata a încadrat în muncă o persoană care a preluat toate atribuțiile pe care contestatoarea le avea în cadrul societății intimate.

În dovedirea contestației a propus proba cu înscrisuri și audierea persoanei care i-a preluat atribuțiile.

Intimata a formulat întâmpinare și cerere reconvențională.

Prin întâmpinare a solicitat respingerea contestației ca nefondată, cu cheltuieli de judecată.

În apărare a susținut că decizia contestată îndeplinește din punct de vedere formal cele două condiții prevăzute de art. 76 lit. a și b din Codul Muncii privind motivele care determină concedierea și durata preavizului, deoarece în conținutul deciziei se face referire atât la durata preavizului (prin trimitere la adresa nr. 753/2018), cât și la motivul ce a determinat încetarea raporturilor de muncă - desființarea locului de muncă ocupat de contestatoare.

Intimata a mai susținut că motivația emiterii deciziei a ținut de reorganizarea sa economică, în condițiile în care la data de 1.01.2018 obligații de muncă asemănătoare celor din fișa postului contestatoarei erau îndeplinite de mai multe persoane. La momentul anterior emiterii deciziei contestate, intimata a luat decizia, urmare a reorganizării, că de întreaga sa activitate economică să se ocupe alte două societăți, externalizând astfel serviciile de contabilitate, așa cum va rezulta din înscrisurile pe care le va depune la dosar.

Referitor la susținerea contestatoarei că anterior emiterii preavizului a încheiat un contract de muncă cu numita ..., intimata a arătat că fișa postului contestatoarei și cea a numitei ... sunt diferite, aceasta din urmă fiind angajată tot în cadrul compartimentului TESA, dar s-a ocupat și se ocupă de contractarea produselor și serviciilor necesare de aprovizionat, neexistând nicio legătură cu atribuțiile de serviciu ale contestatoarei.

Intimata a negat că adevărata cauză a încetării raporturilor de muncă ale contestatoarei ar fi existența unei dispute între directorul său comercial și contestatoare și a învederat că, deși în contractul de muncă al contestatoarei nu este prevăzut, la data de 24.07.2018 aceasta a primit din partea intimitei suma de 2.000 lei cu titlu de venituri compensatorii pentru situația creată urmare emiterii preavizului privind încetarea raporturilor de muncă, iar acceptarea acelei sume presupune achiesarea la situația de fapt constând în restructurarea efectivă a postului său de muncă.

În drept, și-a întemeiat întâmpinarea pe art. 205 Cod procedură civilă, iar în dovedire a propus proba cu interogatoriu și înscrisuri.

Prin cererea reconvențională intimata-reclamantă a solicitat obligarea contestatoarei-pârâte la restituirea sumei de 2.000 lei achitată acesteia fără a exista vreun temei legal, precum și a dobânzii legale calculată la această sumă de la data achitării (24.07.2018) la data plății efective.

În motivarea cererii a arătat că la data de 24.07.2018 a decis să achite contestatoarei suma de 2.000 lei urmare a încetării raporturilor sale de muncă, înțelegând prin aceasta să o ajute pentru a se putea descurca din punct de financiar din data de 27.07.2018 până la găsirea unui nou loc de muncă.

A mai precizat că nu a existat niciun alt temei juridic pentru care a achitat suma de 2.000 lei.

În drept, a invocat art. 256 din Legea nr. 53/2003 și ca probe a propus interogatoriu și înscrisuri.

Contestatoarea-pârâtă a formulat întâmpinare la cererea reconvențională, prin care a solicitat respingerea acesteia întrucât, așa cum a arătat intimata, acordarea sumei de 2000 lei s-a făcut cu ocazia încetării raporturilor de muncă, iar potrivit statului de plată anexat suma de 2.000 lei reprezintă o primie. În ambele situații, intimata-reclamantă a achitat contestatoarei-pârâte benevol suma de 2000 de lei, fără a aplica un temei juridic, fiind o operațiune pe care intimata a mai aplicat-o și altor salariați cărora le-a încetat contractul individual de muncă. Se solicită restituirea sumei întrucât s-a formulat contestație împotriva deciziei de concediere, așadar ca o sancțiune a exercitării acestui demers legal al contestatoarei.

Contestatoarea-pârâtă a mai arătat că, deoarece suma de 2000 lei i-a fost acordată ca un ajutor financiar la desfacerea contractului de muncă, până când va ocupa un alt loc de muncă, suma nu a fost primită în mod necuvenit, întrucât desfacerea contractului individual de muncă a avut loc. De asemenea, intimata-reclamantă a arătat că suma de 200 lei a fost remisă drept plată compensatorie pentru situația creată ca urmare a emiterii preavizului privind încetarea raporturilor de muncă, raport care a încetat, și prin urmare plata nu poate fi una necuvenită.

Contestatoarea a formulat și răspuns la întâmpinarea intimatei, prin care a susținut că referirea din decizia atacată la adresa 753/20.07.2018 de preaviz nu este în măsură să acopere dispozițiile art. 76 din Codul muncii, sub aspectul menționării termenului de preaviz. Motivul concedierii nu poate fi cel privind desființarea locului de muncă potrivit art. 65 alin. 1 din Codul muncii, în cauză lipsind exact motivul care a condus la desființarea locului de muncă.

Referitor la acest aspect, contestatoarea și-a precizat contestația în sensul că motivele care au condus la desființarea locului de muncă lipsesc din decizie.

A învederat că, în sprijinul promovării ca motiv al concedierii - reorganizarea - s-a depus la dosarul cauzei o decizie internă prin care se arată că postul se desființează la data de 02.05.2018, însă în preambulul deciziei de concediere nr. 888/27.07.2018 se precizează că desființarea postului s-a făcut la data de 28.07.2018. Consideră că este evident caracterul pro causa al deciziei interne, întrucât aceasta nu este înregistrată în registrul unității și nici nu este emisă de administratorul intimatei, numai acesta - ca reprezentant legal - putând dispune măsuri de reorganizare. A mai arătat că, în privința contractelor de prestări servicii de asistență financiară, acestea acoperă doar partea de asistență financiară, întocmire balanțe și bilanțuri, nu și contabilitatea primară de care se ocupa contestatoarea și în plus aceste contracte provin din anul 2016, astfel că nu pot fi invocate după un an și șase luni ca motiv al vreunei reorganizări.

Ca probe a propus martori, interogatoriu și înscrisuri.

În cauză au fost administrate proba cu înscrisurile depuse de părți și interogatoriul formulat de contestatoare.

Examinând actele și lucrările dosarului, instanța a constatat următoarele:

Prin contractul individual de muncă nr. 232/13.05.2016, contestatoarea ... a fost angajată de intimata ... pe durată determinată, în funcția de economist, începând cu data de 16.05.2016 până la data de 15.08.2016 inclusiv.

Contestatoarea a continuat să lucreze la societatea intimată și ulterior datei de 15.08.2016, iar prin adresa nr. 753/02.07.2018 intimata a notificat-o că începând cu data de 02.07.2018 i se acordă un preaviz de 20 de zile lucrătoare, în perioada 02.07.2018-27.07.2018.

În notificare s-a precizat că la împlinirea termenului de preaviz urmează să fie emisă decizia de concediere, încetarea contractului individual de muncă fiind din inițiativa angajatorului, temeiul de drept al concedierii constituindu-l art. 65 alin. 1 Codul muncii.

Conform mențiunilor de pe notificarea de preaviz, contestatoarea a luat cunoștință de aceasta la data de 02.07.2018.

Prin decizia nr. .../... intimata a hotărât că începând cu data de 28.07.2018 contractul individual de muncă al contestatoarei încetează în temeiul art. 65 alin. 1 Codul muncii.

Conform celor arătate în motivarea deciziei, aceasta a fost emisă avându-se în vedere că începând cu data de 28.07.2018 se desființează locul de muncă ocupat de contestatoarea, luându-se în considerare adresa nr. 753/02.07.2018 prin care i s-a comunicat durata preavizului și conform art. 65 alin. 1 Codul muncii.

În termenul prevăzut de art. 268 alin. 1 lit. a Codul muncii contestatoarea a formulat contestație împotriva acestei decizii, pe care a criticat-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

Analizând aspectele invocate de contestatoarea instanța reține că, potrivit art. 76 lit. a și b Codul muncii republicat, decizia de concediere trebuie să conțină în mod obligatoriu motivele care determină concedierea și durata preavizului.

Se observă că în decizie nu este menționată durata preavizului, dar s-a făcut referire la adresa nr. 753/02.07.2018 prin care contestatoarei i s-a comunicat perioada în care s-a aflat în preaviz.

Drept urmare, instanța a apreciat că intimata a respectat, în esență, dispozițiile art. 76 lit. b Codul muncii, astfel că nu s-a putut reține existența motivului de nulitate invocat de contestatoarea sub acest aspect.

În schimb, în ceea ce privește motivele care au determinat concedierea, instanța a constatat că acestea au fost indicate în mod generic, făcându-se referire la desființarea locului de muncă ocupat de contestatoarea.

Or, câtă vreme încetarea contractului individual de muncă a fost dispusă în baza art. 65 alin. 1 Codul muncii, era necesar să se arate concret care este situația care a impus concedierea, pentru ca instanța, cenzurând o astfel de măsură, să poată distinge dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 65 alin. 2 Codul muncii, respectiv dacă desființarea locului de muncă a fost efectivă și a avut o cauză reală și serioasă.

Totodată, decizia de concediere este singurul act juridic care îi este opozabil contestatoarei în ceea ce privește încetarea raporturilor de muncă, astfel că dreptul la apărare împotriva concedierii nelegale impune ca aceasta să cunoască motivele care au determinat concedierea.

În speță, nu s-a dovedit că i s-au adus la cunoștință contestatoarei motivele care au determinat desființarea locului său de muncă.

Prin înscrisurile depuse la dosar, intimata a urmărit să probeze susținerile conform cărora acest loc de muncă a fost desființat ca efect al reorganizării activității economice, prin externalizarea serviciilor de contabilitate îndeplinite inclusiv de către contestatoare.

Instanța a apreciat însă că aceste probe nu pot suplini lipsa motivării în fapt a deciziei, deoarece aceasta ar contraveni dispozițiilor art. 79 Codul muncii, care statuează că „în caz de conflict de muncă, angajatorul nu poate invoca în fața instanței alte motive de fapt și de drept decât cele precizate în decizia de concediere”.

Față de cele reținute, s-a constatat că decizia nu îndeplinește condiția prevăzută de art. 76 lit. a Codul muncii, ceea ce potrivit art. 78 Codul muncii atrage nulitatea absolută a concedierii, astfel că în conformitate cu dispozițiile art. 80 alin. 1 Codul muncii s-a impus anularea deciziei de concediere emisă de intimată.

Pe cale de consecință, ținând seama și de dispozițiile art. 80 alin. 2 Codul muncii, sunt fondate cererile contestatoarei vizând reintegrarea sa pe postul deținut și obligarea intimatei la plata de despăgubiri egale cu veniturile salariale de care ar fi beneficiat până la data reintegrării efective.

Cât privește cererea reconvențională, instanța a reținut următoarele:

Potrivit statului de salarii pe luna iulie 2018, întocmit de intimata-reclamantă, contestatoarea-pârâtă a primit suma de 2000 lei cu titlul de „premiere lichidare”.

Reclamanta a susținut că acordarea acestei sume, neprevăzută în contractul de muncă al pârâtei, a reprezentat o compensație pentru situația creată ca urmare a încetării raporturilor de muncă dintre părți.

Având în vedere că prin întâmpinare contestatoarea-pârâtă a recunoscut că a primit suma de 2000 lei ca ajutor financiar la desfacerea contractului de muncă, iar prin hotărârea de față s-a constatat nulitatea concedierii sale, instanța a apreciat că, urmare a anulării deciziei de concediere și a reintegrării contestatoarei în funcția de salariat, nu mai subsistă motivele care au determinat plata celor 2000 de lei cu titlul de premiere.

Așadar, cererea intimatei reclamante privind obligarea contestatoarei-pârâte la restituirea sumei menționate este fondată, restituirea ei reprezentând un efect al principiului general de drept al repunerii părților în situația anterioară anulării unui act.

În dreptul muncii, această situație este reglementată prin art. 256 din Codul muncii, care prevede că salariatul care a încasat o sumă nedatorată de la angajator este obligat să o restituie.

În speță, suma primită drept compensație pentru încetarea raportului de muncă al contestatoarei-pârâte a dobândit caracter de plată nedatorată în momentul în care s-a dispus anularea deciziei de concediere prin prezenta sentință care, conform art. 274 Codul muncii, coroborat cu art. 448 alin. 1 pct. 10 Cod procedură civilă, are caracter executoriu. Prin urmare, momentul la care se naște obligația de restituire în sarcina pârâtei, în baza art. 256 Codul muncii, este data pronunțării sentinței de față.

Astfel, față de data la care datoria a devenit scadentă, instanța a constatat că reclamanta este îndreptățită să primească de la pârâtă dobânda legală aferentă sumei de 2000 lei calculată de

la data anulării deciziei de concediere, iar nu de la data de 24.07.2018, așa cum a solicitat prin cererea reconvențională.

Pentru considerentele expuse, instanța a admis contestația formulată de contestatoarea-pârâtă, a anulat decizia nr. .../... emisă de intimată și a obligat-o pe aceasta să o reintegreze pe contestatoare în postul deținut anterior concedierii și să îi plătească despăgubiri egale cu drepturile salariale de care ar fi beneficiat, începând cu data desfacerii contractului individual de muncă și până la data reintegrării efective.

Totodată, instanța a admis în parte cererea reconvențională și a obligat-o pe contestatoarea-pârâtă să îi restituie intimătei-reclamante suma de 2000 lei plătită cu titlul de premiere, la care se adaugă dobânda legală calculată de la data pronunțării sentinței până la data restituirii.

Întrucât ambele părți au căzut reciproc în pretenții, în temeiul art. 453 alin. 1 și 2 Cod procedură civilă instanța a compensat cheltuielile de judecată efectuate de acestea, constând în onorariile avocaților, dovedite cu chitanțele depuse la dosar.

Aceași opinie a fost exprimată și de asistenții judiciari care, conform art. 55 din Legea nr. 304/2004, au făcut parte din completul de judecată cu vot consultativ.

Împotriva sentinței civile a declarat apel principal contestatoarea ..., criticând-o pentru următoarele motive:

A reținut instanța de fond că, deși potrivit statului de plată a primit suma de 2000 lei drept „premiere”, ar fi recunoscut prin întâmpinare că titlul sub care i-a fost plătită această sumă ar fi o compensație față de situația concedierii, iar ca efect al anulării deciziei de concediere aceasta trebuie restituită.

Or, determinant pentru stabilirea titlului sub care a fost primită suma, este înscrisul care atestă plata acestuia.

În cauză, statul de plată adeverește că suma de 2000 lei a fost plătită cu titlu de premiere, pentru activitatea depusă în cadrul societății angajatoare.

Faptul că prin întâmpinare a arătat că suma respectivă a mai fost achitată și altor salariați cu prilejul concedierii nu este de natură să schimbe titlul sub care a fost efectuată plata.

Prin urmare, această sumă nu poate fi restituită cu ocazia anulării deciziei de concediere.

Potrivit statului de plată, suma brută acordată cu titlu de premiere este de 3417 lei, care după deducerea contribuțiilor legale ajunge la 2000 lei, ceea ce susține varianta premierii, adică suma este de natură salarială, prin aplicarea cotei de 16% asupra bazei de calcul conform art. 61 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Dacă suma de 2000 lei ar fi fost achitată ca ajutor în caz de concediere, atunci nu ar mai fi fost achitate contribuții, respectiv impozit pe venit, potrivit art. 62 lit. a Cod fiscal.

La instanța de fond a invocat un alt motiv de anulare a deciziei de concediere, anume faptul că prin decizia internă, întocmită pro causa și depusă la dosar de angajator, rezultă că s-ar fi desființat un post de contabil, însă aceasta avea funcția de economist.

Or, potrivit fișei postului, depusă la dosar, rezultă că atribuțiile funcției nu sunt cele specifice funcției de contabil și diferența dintre denumirile celor două funcții.

Prin urmare, instanța de fond avea obligația de a cerceta și acest aspect de nelegalitate, însă a omis acest lucru.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 461 alin. 2 Cod procedură civilă este în drept de a formula apel și împotriva considerentelor lipsă ori sub aspectul nemotivării.

A solicitat admiterea apelului și schimbarea sentinței, în sensul respingerii cererii reconvenționale privind plata sumei de 2000 lei către pârâta-reclamantă, admiterea apelului cu privire la lipsa considerentelor (motivării) instanței de fond și plata cheltuielilor de judecată.

Și intimata ... a declarat apel împotriva sentinței civile pronunțată în cauză, criticând-o ca fiind nelegală și netemeinică pentru următoarele motive:

Prin Decizia nr. .../... s-a dispus încetarea contractului individual de muncă al contestatoarei începând cu data de 28.07.2018, în baza art. 65 alin.1 Codul muncii. În preambulul acestei decizii se arată faptul că încetarea raportului de muncă are loc dat fiind faptul că se desființează locul de muncă ocupat de intimată.

Conform dispozițiilor art. 76 lit. a) Codul muncii decizia de concediere se comunică salariatului în scris și trebuie să conțină în mod obligatoriu motivele care determină concedierea.

Or, motivele care au determinat concedierea au fost acelea ale desființării locului de muncă al contestatoarei. Este evidentă confuzia instanței de fond nu numai cu privire la sintagma de „motive care determină concedierea”, ci și la controlul judecătoresc ce putea fi efectuat cu privire la acest aspect.

În conținutul deciziei de concediere nu trebuiau indicate motivele desființării locului de muncă, așa cum lasă să se înțeleagă instanța de fond prin motivare, ci doar cauza încetării raporturilor de muncă, cauză ce este indicată în conținutul deciziei de concediere, desființarea postului.

Conform art. 65 Codul muncii concedierea pentru motive care nu țin de persoana salariatului reprezintă încetarea contractului individual de muncă determinată de desființarea locului de muncă ocupat de salariat, din unul sau mai multe motive fără legătură cu persoana acestuia. Desființarea locului de muncă trebuie să fie efectivă și să aibă o cauză reală și serioasă.

Controlul judecătoresc, din acest punct de vedere, este limitat doar la aceste aspecte, anume existența sau nu a cauzei reale și serioase, indicarea motivelor concedierii (desființarea postului) și nicidecum la motivele desființării locului de muncă .

În preambulul deciziei de concediere se face referire la adresa nr. 753/2.07.2018, prin acest preaviz s-a indicat faptul că temeiul de drept este cel prevăzut de art. 65 alin. 1 din Codul muncii, precum și faptul că, începând cu data de 2.07.2018, doamnei ..., având funcția de economist, i se acordă un preaviz de 20 zile lucrătoare.

Or, în condițiile în care încetarea raporturilor de muncă a avut loc datorită desființării locului de muncă, ceea ce avea de analizat instanța de fond este dacă postul de economist ocupat de intimată a fost sau nu desființat.

A mai reținut instanța de fond faptul că s-a încălcat dreptul la apărare al intimătei întrucât aceasta nu ar fi cunoscut motivele ce au determinat concedierea. Sub un prim aspect, motivele ce au determinat concedierea țin de desființarea locului de muncă, aspect indicat în preambulul

deciziei de concediere, iar pe de altă parte, prin chiar contestația formulată intimata a arătat că pe post ar fi fost încadrată în muncă o altă persoană ce i-a preluat toate atribuțiile pe care le avea, nici vorbă despre vreo încălcare a dreptului la apărare.

Ceea ce avea de analizat instanța de fond era dacă desființarea locului de muncă a fost sau nu efectivă și dacă această desființare a avut la bază o cauză reală și serioasă.

Or, înscrisurile depuse la instanța de fond vin să facă dovada acestor aspecte. Motivația emiterii deciziei de concediere a ținut de reorganizarea economică a societății, în condițiile în care la data de 1.01.2018, obligații de muncă asemănătoare contestatoarei și decurgând din fișa postului contestatoarei, angajată în cadrul compartimentului TESA în calitate de economist, erau îndeplinite nu de una, ci de mai multe persoane .

La momentul anterior emiterii deciziei contestate, societatea a luat decizia, urmare reorganizării, ca de întreaga activitate economică să se ocupe alte 2 societăți - ... și respectiv ..., externalizând astfel serviciile de contabilitate.

Cu alte cuvinte, cauza desființării locului de muncă a intimatei a fost una serioasă și reală întrucât este inutil a efectua plăți duble pentru același serviciu de contabilitate. Rezultă această împrejurare din înscrisurile depuse la dosar.

Prin cererea introductivă s-a arătat faptul că anterior emiterii preavizului ar fi efectuat angajări, respectiv a încheiat un contract de muncă cu numita ..., care i-ar fi preluat toate atribuțiile se serviciu.

Dimpotrivă, fișa postului contestatoarei și cea a persoanei ... sunt diferite, aceasta din urmă fiind angajată tot în cadrul compartimentului TESA, însă s-a ocupat și se ocupă de contractarea produselor și serviciilor de aprovizionare. Cu alte cuvinte, nicio legătură între atribuțiile de serviciu ale intimatei și cele ale celeilalte angajate a societății.

În plus, din organigrama locurilor de muncă la nivelul societății și înscrisurile din ... rezultă faptul că desființarea postului intimatei a fost una efectivă.

A solicitat admiterea apelului și schimbarea în parte a hotărârii instanței de fond, iar în rejudecare, reținând că decizia de concediere nr. .../... emisă de societate nu este lovită de nulitate, respingerea contestației formulată de contestatoarea - intimată, cu cheltuieli de judecată fond și apel.

Apelanta-intimată ... a formulat întâmpinare și apel incident, solicitând respingerea apelului declarat de intimata ... și admiterea apelului său față de considerentele sentinței civile pronunțată de Tribunalul Brăila, cu plata cheltuielilor de judecată.

Prin întâmpinare a arătat că decizia nu este motivată, aceasta nu conține motivul care a stat la baza concedierii, motivarea acesteia venind abia la momentul depunerii întâmpinării de angajator.

În consecință, nu se poate aprecia dacă această concediere efectuată în temeiul art. 65 alin. 1 Codul muncii respectă cerințele acestui temei de drept, respectiv dacă a fost determinată de desființarea locului de muncă sau din alte motive.

Mai precis, la dosarul cauzei s-a depus o decizie internă, prin care se arată că serviciile de contabilitate vor fi parțial externalizate, motiv pentru care postul său urma să fie desființat, astfel că instanța de fond în mod corect a dispus anularea deciziei de concediere.

În cauză sunt incidente și dispozițiile art. 79 Codul muncii potrivit cărora în caz de conflict de muncă angajatorul nu poate invoca în fața instanței alte motive de fapt sau de drept decât cele precizate în decizia de concediere.

Așadar, este nefondată apărarea angajatorului, potrivit cu care instanța de fond ar fi trebuit să analizeze decizia sub aspectul temeiniciei și să ignore prin urmare aspectele ce țin de motivarea deciziei.

Prin apelul incident, a arătat că instanța de fond nu a abordat prin considerente aspectul temeiniciei, legat de faptul că angajatorul a motivat desființarea postului din cadrul compartimentului contabilitate, de externalizare a serviciilor de rigoare, însă a fost salariată în funcția de economist, iar potrivit fișei postului aflată la dosar nu avea atribuții de contabil, sub acest aspect apelul incident fiind considerat admisibil și fondat în măsura în care apelul angajatorului va fi admis.

Examinând sentința civilă apelată potrivit motivelor invocate și dispozițiilor legale incidente în materie, în conformitate cu prevederile art. 479 alin. 1 din noul Cod de procedură civilă curtea reține următoarele:

În ceea ce privește apelul principal formulat de contestatoarea ..., chestiunea pusă în discuție vizează stabilirea naturii juridice a sumei de 2000 lei acordată contestatoarei cu ocazia plății drepturilor salariale aferente lunii iulie 2018.

Potrivit apărărilor formulate în proces de intimata ..., această sumă a fost acordată contestatoarei la momentul încetării raporturilor de muncă pentru a se descurca din punct de vedere financiar până la găsirea unui nou loc de muncă.

De altfel, chiar contestatoarea prin întâmpinarea la cererea reconvențională a considerat plata acestei sume ca fiind o primă acordată benevol, fiind o operațiune pe care intimata a mai aplicat-o și altor salariați cărora le-a încetat contractul individual de muncă. A considerat că, câtă vreme contestatoarea a primit suma de 2000 lei ca ajutor la desfacerea contractului individual de muncă, suma nu a fost primită în mod necuvenit întrucât desfacerea contractului individual de muncă a avut loc.

Însă, așa cum a reținut și prima instanță, ca efect a anulării deciziei de concediere și a reintegrării contestatoarei în funcția de salariat, nu mai subzistă motivele care au determinat acordarea acestei sume, primită drept compensație pentru încetarea raportului de muncă, dobândind astfel caracterul de plată nedatorată în sensul prevederilor art. 256 Codul muncii.

Caracterul impozabil sau nu a acestor sume nu are relevanță și nu schimbă natura juridică a plății efectuată de intimată cu titlu de compensație, rezultând din atenuarea inconvenientelor generate de încetarea raporturilor de muncă dintre părți.

În ceea ce privește critica vizând funcția deținută la momentul încetării contractului de muncă, aceea de economist și nu de contabil, de precizat faptul că prima instanță a soluționat cauza pe cale de excepție, reținând nulitatea deciziei atrasă de lipsa din conținutul său a motivelor care

au determinat concedierea, având caracter obligatoriu potrivit prevederilor art. 76 lit. a Codul muncii.

Ca atare, prima instanță a făcut aplicarea în cauză a dispozițiilor legale menționate, soluționând acțiunea pe excepția nulității deciziei de concediere, situație ce făcea de prisos analiza aspectelor de fond, inclusiv cel referitor la funcția ocupată de contestatoare.

În ceea ce privește apelul formulat de intimata ...:

În esență, criticile învederate vizează modalitatea de soluționare de către prima instanță a litigiului pe cale de excepție, apelanta-intimată considerând că în conținutul acesteia nu trebuie indicate motivele desfacerii contractului individual de muncă, ci doar a încetării raporturilor de muncă, iar desființarea locului de muncă a fost efectivă și a avut o cauză reală și serioasă.

Însă, potrivit prevederilor art. 76 lit. a Codul muncii decizia de concediere se comunică salariatului în scris și trebuie să conțină în mod obligatoriu: a) motivele care determină concedierea.

Indicarea în decizie a motivelor care determină concedierea este esențială, permițând astfel salariatului să își formuleze apărările, iar instanței de judecată să verifice și să cenzureze manifestarea de voință a angajatorului, respectiv să verifice obiectivitatea măsurii adoptată de angajator.

Pentru a fi îndeplinită cerința regăsită în art. 76 lit. a Codul muncii este necesar ca motivele care determină concedierea să fie prezentate în conținutul deciziei, în așa fel încât să fie verificabilă sub aspectul respectării condițiilor prevăzute de art. 65 alin. 2 din același cod.

Ori, în speță lipsesc din decizia contestată elementele care au determinat concedierea, simpla mențiune în conținutul său a desființării locului de muncă și a acordării dreptului la preaviz nu satisface exigențele impuse de art. 76 lit. a Codul muncii.

S-ar fi impus expunerea în conținutul deciziei a dificultăților economico-financiare care au determinat concedierea și a acelor elemente de fapt care să explice cauza reală și serioasă a desființării locului de muncă ocupat de contestatoare, potrivit prevederilor art. 79 Codul muncii în caz de conflict de muncă angajatorul neputând invoca în fața instanței alte motive de fapt și de drept decât cele precizate în decizia de concediere.

În ceea ce privește apelul incident formulat de contestatoarea ...:

Potrivit art. 472 din noul Cod de procedură civilă intimatul este în drept, după împlinirea termenului de apel, să formuleze apel în scris, în cadrul procesului în care se judecă apelul făcut de partea potrivnică, printr-o cerere proprie care să tindă la schimbarea hotărârii primei instanțe. Dacă apelantul principal își retrage apelul sau dacă acesta este respins ca tardiv, ca inadmisibil ori pentru alte motive care nu implică cercetarea fondului, apelul incident prevăzut la alin. 1 rămâne fără efect.

Prevederile legale expuse relevă caracterul accesoriu al apelului incident în raport de apelul principal, apelul incident reprezentând o cale de atac aflată în corelație cu apelul principal formulat în cauză.

În speță, prin motivele apelului incident contestatoarea antamează aceleași chestiuni de fond, respectiv faptul că prima instanță nu a abordat în considerente temeinicia desființării postului

său de economist, aspecte care exced limitelor unui apel incident, cu atât mai mult cu cât prima instanță a soluționat cauza reținând lipsa din conținutul deciziei de concediere a unor elemente obligatorii.

În consecință, în conformitate cu dispozițiile art. 480 alin. 1 din noul Cod de procedură civilă vor fi respinse ca nefondate apelurile principal și incident formulate de contestatoarea ... și apelul formulat de intimata ... împotriva sentinței civile nr. 58/30.01.2019 pronunțată de Tribunalul Brăila.

3. Titlu: Dreptul muncii

Cuprins pe materii: sporuri prevăzute de Legea nr.153/2017

Legislație relevantă: art.25, art.38 din Legea nr.153/2017

Rezumat: *Sporurile prevăzute de Legea nr.153/2017 pot fi calculate la salariul de bază doar în momentul în care persoanei vizate i se aplică modul de calcul al salariului prevăzut de această lege, respectiv când salariul de bază atinge nivelul salariului de bază prevăzut de anexele la lege, iar nu în perioadele tranzitorii prev. de art.38, când legea prevede dispoziții speciale.*

Art.38 alin.3 lit. c) prevede o excepție de la lit. a), începând cu 1 martie 2018, pentru persoanele prevăzute în anexa II, cuantumului sporurilor pentru condiții de muncă se determină conform Regulamentului-cadru de acordare a sporurilor, elaborat de Ministerul Sănătății și aprobat prin hotărâre de guvern până la 1 martie 2018, fără a depăși limita prev. de art.25.

Decizia civilă nr. 822/10.12.2019 a Curții de Apel Galați

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Galați la data 09.10.2018 reclamantii ... - prin reprezentant legal ..., în contradictoriu cu pârâțul ..., au solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispune obligarea pârâțului:

- la acordarea sporului de 50 % din salariu de bază începând cu luna aprilie 2018, conform prevederilor art. 14 alin. 1 lit. a capitolul II din anexa II coroborat cu dispozițiile anexei 9 lit.a din HG din Legea nr. 153/2007;
- la plata diferențelor salariale de care trebuia să beneficieze începând cu luna mai 2018 sume actualizate cu dobânda legala pana la data plății efective.

În motivare, în fapt, reclamantii au arătat că sunt angajații pârâtei având funcția de asistent medical, infirmier, îngrijitor și spălătoreasă, desfășurându-și activitatea în centrele de îngrijire și de zi, lucrând zilnic cu persoane (adultii și copiii) cu handicap psihic și mintal, acordându-le servicii de specialitate.

Au arătat ca potrivit art. 14 al. 1 lit. a din Capitol II (Reglementări specifice personalului din sănătate, din unitățile de asistență medico-socială și din unitățile de asistență socială/servicii sociale) din Anexa II la Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în unitățile de asistență socială/centre cu sau fără cazare, în raport cu condițiile în care se

desfășoară activitatea, pot fi acordate, cu respectarea prevederilor legale, următoarele categorii de sporuri:

- a) pentru condiții deosebit de periculoase, personalul care își desfășoară activitatea în centrele de recuperare și reabilitare neuropsihiatrică/alte centre rezidențiale pentru persoane cu afecțiuni neuropsihiatrice, în module de reabilitare comportamentală, precum și personalul din unitățile de asistență socială în care sunt îngrijiți bolnavii cu TBC, SIDA sau cu nevoi de recuperare neuromotorie, neuropsihomotorie, neuromusculară și neurologic, un spor de până la 75% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective;

Au mai arătat că potrivit dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 153/2017 a fost elaborat un Regulament-Cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 care a fost aprobat prin HG nr. 153/2018, iar ulterior a fost modificat și completat de HG nr. 589/2018.

Prin Anexa 9 a Regulamentului-Cadru aprobat prin HG nr. 153/2018 cu modificările și completările HG nr. 589/2018, se stabilesc locurile de muncă, categoriile de personal și mărimea concretă a sporurilor pentru personalul care își desfășoară activitatea în condiții deosebit de periculoase, conform prevederilor art. 14 a Capitol II din Anexa II din Legea nr. 153/2017.

Conform articolului unic din Anexa 9 a Regulamentului-Cadru aprobat prin HG nr. 153/2018, personalul care își desfășoară activitatea în unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică, cu sau fără cazare, beneficiază de sporul prevăzut la art 14 din cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

A. Spor de la 50% până la 75% din salariul de bază acordat personalului din:

I. unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/servicii sociale, cu cazare/fără cazare, care acordă servicii persoanelor (adulți și copii) cu handicap psihic sau mintal.

Au considerat că având în vedere dispozițiile art. 14 al. 2 Capitol II din Anexa II la Legea nr. 153/2017 angajatorul, în calitate de ordonator de credite, pe baza buletinelor de determinări emise de autoritățile abilitate trebuia să stabilească locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a acestui spor de condiții deosebit de periculoase.

Au arătat că din informațiile furnizate de pârâtă rezultă că a fost emis un Buletin de Determinări nr. 159/24.04.2018 al DSP ..., prin care s-a stabilit că toate categoriile de personal, inclusiv reclamanții, se încadrează în prevederile Anexei 9 punct. I .1 lit. A subpunct 1 din Regulamentul-Cadru aprobat prin HG nr. 153/2018 (așa cum a fost modificat de Punctul 4. articolul unic din Hotărârea nr. 589 din 2 august 2018. publicată în Monitorul Oficial nr. 693 din 08 august 2018).

Arată că rezultă fără nici un dubiu că își desfășoară activitatea în condițiile deosebit de periculoase prevăzute de dispozițiile art. 14 din Cap II al Anexei II la Legea nr. 153/2017 și enunțate de Anexa 9 punct. I . 1 lit. A subpunct 1 din Regulamentul-Cadru aprobat prin HG nr. 153/2018.

Au precizat că și în condițiile stabilite inițial de Anexa 9 punct. 1.1 lit. A din Regulamentul-Cadru aprobat prin HG nr. 153/2018, locurile noastre de muncă se încadrau în condiții deosebit de periculoase, în acest sens pârâta făcând demersuri pentru efectuarea determinărilor, de stabilire a condițiilor de muncă, de către DSP.

În dovedirea cererii au solicitat proba cu înscrisuri.

În drept s-au invocat prevederile Legii nr. 153/2017, HG nr. 153/2018, HG nr. 589/2018, Codului Muncii.

Pârâta a formulat întâmpinare și cerere de chemare în garanție a ...

În fapt, a arătat că ... este o instituție de asistență medico-socială, cu personalitate juridică, aflată în subordinea Consiliului Local, cu statut de ordonator terțiar de credite, care acordă servicii medico-sociale, în conformitate cu Licența de funcționare (conform Legii nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale și a prevederilor H.G. nr. 118/2014) pentru beneficiari - persoane vârstnice, persoane adulte cu handicap, bolnavi cronici, somatici, neuropsihici, și boala Alzheimer, copii cu dizabilități neuropsihice, din spectrul Autism, Sindrom Down, proveniți din familii nefavorizate, etc;

În vederea funcționării acestui centru, a fost aprobată de către ..., Organigrama și Statul de funcții, conform H.C.L. nr. 583/26.10.2017, care cuprinde următoarele categorii de personal:

1. Director, contabil șef, șef centru;
2. Personal de specialitate (medic, asistent medical generalist cu studii superioare și studii postliceale, infirmier/a, îngrijitoare, asistent social, psiholog, logoped, kinetoterapeut, maseur, terapeut ocupațional, psihopedagog, educator, pedagog de recuperare, etc);
3. Personal administrativ (inspector de specialitate, referent de specialitate, economist, consilier juridic, casier, administrator, magaziner, șofer, paznic, muncitor calificat, bucătar, fochist;

Pe fondul cauzei a arătat că salariații ... au chemat în judecată instituția angajatoare, pentru obținerea unui spor de 50% la salariul de bază, conform H.G. nr. 153/2018 - Anexa 9.

A arătat că încă de la intrarea în vigoare a H.G. nr. 153/2018, instituția angajatoare a efectuat toate demersurile pentru a obține fondurile necesare (la Capitolul Cheltuieli de personal), cu speranța ca acestea vor dispune la prima rectificare de buget.

Însă la notele de fundamentare transmise, nu a fost alocată nici o sumă cu această destinație, și nici nu s-a primit un răspuns lămuritor.

A considerat că dacă prin Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și prin alte acte normative, au fost stabilite, fie majorări salariale, fie alte drepturi (cum ar fi sporurile), ordonatorul principal de credite este obligat să aloce fondurile către instituțiile din subordine, iar Centrul Multifuncțional de Servicii Sociale, în calitate de ordonator terțiar de credite să le acorde salariaților.

A învederat că pârâta ca a solicitat, admiterea cererii de chemare în garanție a ... pentru următoarele;

În conformitate art.1 din H.G. nr. 412/2003 pentru aprobarea Normelor privind organizarea, funcționarea și finanțarea unităților de asistență medico-sociale, se precizează că: (1)

Unitățile de asistență medico-sociale sunt instituții publice specializate, cu personalitate juridică, în subordinea autorităților administrației publice locale, care acordă servicii de îngrijire, servicii medicale, precum și servicii sociale persoanelor cu nevoi medico-sociale.

Conform dispozițiilor art. 7 din același act normativ, „(1) Bugetul de venituri și cheltuieli al unităților de asistență medico-sociale se aprobă de către consiliul local sau [...] în condițiile legii.

După cum rezultă din actele normative menționate mai sus, ..., având calitatea de pârât se afla în raporturi de dependență și subordonare cu chemata în garanție, Municipiul ... (UAT).

... nu realizează venituri, fiind unitate de asistență medico-socială, iar bugetul anual de venituri și cheltuieli se aproba de către ...

Însăși în Preambulul Regulamentului de Organizare și Funcționare a serviciului social, aprobat prin H.C.L. nr. 59/23.02.2017, se menționează:

„Centrul Multifuncțional de Servicii Sociale ... înființat prin H.C.L. nr. 251/2010 funcționează ca instituție publică de asistență socială de interes local, cu personalitate juridică, sub autoritatea ..., municipiul ... și acordă servicii prin:

- Centrul de îngrijire și asistență medico-socială ...;
- Centrul Alzheimer;
- Agenția de Servicii Sociale Comunitare „Alternativa”;
- Centrul Multifuncțional de Recuperare Kids;
- Centrul de Zi pentru Copii cu Autism;
- Centrul Multifuncțional de Servicii Socio-Medicale pentru Persoane Vârstnice;

După cum se observă, Centrul Multifuncțional de Servicii Sociale funcționează pe baza de credite bugetare (sursa de finanțare A), adică cu toate fondurile aprobate și alocate de Ordonatorul principal de credite.

La data de 08.11.2018 s-a formulat cerere de intervenție principală de către 52 de intervenienți prin care au solicitat acordarea sporului de 50% din salariu de bază începând cu luna aprilie 2018, conform prevederilor art. 14 alin. 1 lit. a capitolul II din anexa II coroborat cu dispozițiile anexei 9 lit.a din HG din Legea nr. 153/2007; și plata diferențelor salariale de care trebuia să beneficieze începând cu luna mai 2018 sume actualizate cu dobânda legală până la data plății efective.

Referitor la excepția lipsei capacității procesuale pasive de folosință a ..., instanța a reținut că Primăria este o structură funcțională, lipsită de buget și patrimoniu propriu.

Așa fiind, a apreciat că aceasta nu poate sta în judecată, întrucât nu are capacitate procesuală de folosință, motiv pentru care va admite excepția lipsei capacității procesuale pasive de folosință a ...

Prin sentința civilă nr.650/2019 a Tribunalului Galați s-a admis excepția lipsei capacității de folosință a chematului în garanție ...

S-a respins cererea de chemare în garanție ca fiind introdusă împotriva unei părți fără capacitate de folosință.

S-a admis în parte acțiunea principală și cererile de intervenție formulate de reclamanti și intervenienți și a fost obligată pârâta la plata către aceștia a sporului pentru condiții deosebit de

periculoase de 50% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat, începând cu luna mai 2018 până la pronunțarea prezentei hotărâri, sume la care se adaugă dobânda legală convenită din data de 01.05.2018 până la data plății efective.

În motivare, instanța a reținut următoarele:

În fapt, reclamantii și intervenientii sunt angajații pârâtei având funcția de asistent medical, infirmier, îngrijitor și spălătoreasă, desfășurându-și activitatea în centrele de îngrijire și de zi, lucrând zilnic cu persoane (adulți și copii) cu handicap psihic și mintal, acordându-le servicii de specialitate.

Deși la nivelul unității a fost emis un Buletin de Determinări nr. 159/24.04.2018 al DSP ..., prin care s-a stabilit că toate categoriile de personal, inclusiv reclamantii, se încadrează în prevederile Anexei 9 punct. I .1 lit. A subpunct 1 din Regulamentul-Cadru aprobat prin HG nr. 153/2018 (așa cum a fost modificat de Punctul 4. Articolul unic din Hotărârea nr. 589 din 2 august 2018. publicată în Monitorul Oficial nr. 693 din 08 august 2018), pârâta refuză să acorde reclamantilor și intervenienților sporul de 50% din salariu de bază începând cu luna aprilie 2018.

Instanța a reținut că potrivit art. 14 al. 1 lit. a din Capitol II (Reglementări specifice personalului din sănătate, din unitățile de asistență medico-socială și din unitățile de asistență socială/servicii sociale) din Anexa II la Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în unitățile de asistență socială/centre cu sau fără cazare, în raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea, pot fi acordate, cu respectarea prevederilor legale, următoarele categorii de sporuri:

a) pentru condiții deosebit de periculoase, personalul care își desfășoară activitatea în centrele de recuperare și reabilitare neuropsihiatrică/alte centre rezidențiale pentru persoane cu afecțiuni neuropsihiatrice, în module de reabilitare comportamentală, precum și personalul din unitățile de asistență socială în care sunt îngrijiți bolnavii cu TBC, SIDA sau cu nevoi de recuperare neuromotorie, neuropsihomotorie, neuromusculară și neurologic, un spor de până la 75% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective;

Potrivit dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 153/2017 a fost elaborat un Regulament-Cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 care a fost aprobat prin HG nr. 153/2018, iar ulterior a fost modificat și completat de HG nr. 589/2018.

Prin Anexa 9 a Regulament-Cadru aprobat prin HG nr. 153/2018 cu modificările și completările HG nr. 589/2018, se stabilesc locurile de muncă, categoriile de personal și mărimea concretă a sporurilor pentru personalul care își desfășoară activitatea în condiții deosebit de periculoase, conform prevederilor art. 14 a Capitol II din Anexa II din Legea nr. 153/2017.

Conform articolului unic din Anexa 9 a Regulamentului-Cadru aprobat prin HG nr. 153/2018, personalul care își desfășoară activitatea în unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică, cu sau fără cazare, beneficiază de sporul prevăzut la art. 14 din cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

A. Spor de la 50% până la 75% din salariul de bază acordat personalului din:

I. unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/servicii sociale, cu cazare/fără cazare, care acordă servicii persoanelor (adulți și copii) cu handicap psihic sau mintal:

Astfel, având în vedere dispozițiile art. 14 al. 2 Capitol II din Anexa II la Legea nr. 153/2017, angajatorul, în calitate de ordonator de credite, pe baza buletinelor de determinări emise de autoritățile abilitate trebuia să stabilească locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a acestui spor de condiții deosebit de periculoase.

Instanța a reținut că reclamanții și intervenienții, din analiza actelor și având în vedere și buletinul de determinare existent, își desfășoară activitatea în condițiile deosebit de periculoase prevăzute de dispozițiile art. 14 din Cap II al Anexei II la Legea nr. 153/2017 și enunțate de Anexa 9 punct. I 1 lit. A subpunct 1 din Regulamentul-Cadru aprobat prin HG nr. 153/2018, motiv pentru care a admis acțiunea principală și cererile de intervenție.

Împotriva acestei sentințe a formulat apel pârâțul ..., iar reclamanții și intervenienții au formulat apel incident.

În motivarea apelului său, ... a reiterat situația de fapt prezentată în fața instanței de fond, în sensul că a făcut toate demersurile pentru acordarea sporului pentru condiții deosebit de periculoase, în sensul că a obținut buletinul de determinare și expertizare a locurilor de muncă nr. 159/24.04.2018 și a solicitat de la ordonatorul principal de credite suplimentarea cheltuielilor de personal, dar nu a primit niciun răspuns de la acesta.

Cu alte cuvinte, instituția recunoaște dreptul salariaților la sporul de 50 % din salariul de bază, dar nu a dispus de fondurile ce ar fi trebuit alocate de Ordonatorul Principal de Credite – Municipiul ...

În drept, cererea s-a întemeiat pe dispozițiile art. 466 și urm. Cod de procedură civilă.

Prin apelul incident, reclamanții și intervenienții au solicitat ca sporul pentru condiții deosebit de periculoase să fie acordat și în continuare, ulterior pronunțării hotărârii instanței de fond.

În motivare au arătat că există o contradicție între considerente și dispozitiv, întrucât, deși instanța constată că există obligația pârâtei de a plăti acest spor, limitează în mod nejustificat plata lui la momentul pronunțării hotărârii.

Intimata ... a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea apelului ca nefondat, întrucât apelul nu vizează soluția referitoare la excepția lipsei capacității procesuale de folosință.

Examinând apelul declarat prin prisma motivelor invocate de apelanți, Curtea reține următoarele:

Ca o chestiune prealabilă se constată, ca normă generală, că sporurile prevăzute de Legea nr. 153/2017 pot fi calculate la salariul de bază, doar din momentul în care persoanei vizate i se aplică modul de calcul al salariului prevăzut de această lege, respectiv când salariul de bază atinge nivelul salariului de bază prevăzut de anexele la lege, iar nu în perioadele tranzitorii prevăzute de art. 38, când legea prevede dispoziții speciale.

Însă, în situația de față legea prevede o excepție. Potrivit art. 38 alin. 3 lit. c) prin excepție de la lit. a), începând cu data de 1 martie 2018, pentru personalul prevăzut în anexa nr. II, quantumul sporurilor pentru condiții de muncă se determină conform Regulamentului-cadru de

acordare a sporurilor, elaborat de Ministerul Sănătății și aprobat prin hotărâre a Guvernului până la data de 1 martie 2018, fără a depăși limita prevăzută la art. 25.

Art. 25 din Legea 153/2017 prevede că (1) Suma sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, inclusiv cele pentru hrană și vacanță, acordate cumulativ pe total buget pentru fiecare ordonator de credite nu poate depăși 30% din suma salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare, după caz.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru instituțiile din sistemul sanitar și de asistență socială și cele din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională, suma sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, inclusiv cele pentru hrană și vacanță, acordate cumulativ pe total buget pentru fiecare ordonator principal de credite nu poate depăși 30% din suma salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă și a indemnizațiilor lunare, după caz.

Prin HG nr. 153/2018 a fost aprobat Regulamentul-Cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzute în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din traduceri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”.

Întrucât reclamanții și intervenienții fac parte din familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială” (anexa II), le sunt aplicabile prevederile mai sus menționate.

Rezumând dispozițiile acestora se reține că personalul din anexa 2 va beneficia de sporul pentru condiții de muncă, stabilit potrivit HG 153/2017, cu condiția ca prin aplicarea acestui spor să nu fie depășită limita de 30% din suma salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă și a indemnizațiilor lunare de la nivelul ordonatorului de credite.

Ca urmare, dreptul de a primi sporul de condiții de muncă nu este unul necondiționat, aplicabil tuturor persoanelor salarizate potrivit Anexei II, ci trebuie stabilit în concret, în funcție de condițiile de muncă ale fiecărei categorii de persoane și se acordă doar dacă bugetul ordonatorului de credite este suficient pentru a se încadra în limita impusă de lege, de 30% total sporuri.

În speța de față, din precizările depuse de angajator, se constată că tot personalul din cadrul Centrului beneficiază deja de spor de condiții de muncă de 15 % din salariul de bază, temeiul invocat de angajator fiind art. 7 lit. h) din Anexa 2 la Legea nr. 153/2017, respectiv pentru activități care se desfășoară în condiții deosebite, cum ar fi stres sau risc.

Potrivit art. 7 alin. 4 din Anexa II la Lege (4) Sporurile prevăzute la alin. (1) lit. a) - f) și h) nu pot fi acordate cumulativ aceleiași persoane.

Ca urmare, o persoană nu poate primi în același timp și spor pentru condiții deosebit de periculoase și spor pentru condiții periculoase și spor pentru condiții vătămătoare și periculoase, etc.

Filozofia legii este în sensul de a se analiza în concret fiecare loc de muncă și a se stabili care sunt condițiile de muncă și unde pot fi încadrate. De altfel ar fi fost imposibilă încadrarea în quantumul de 30% sporuri pe ordonator, dacă toată lumea ar fi îndreptățită la spor de 50%.

Ca urmare, la nivelul fiecărui angajator trebuie analizat cui i se cuvine spor de 75 %, cui spor de 50%, de 15 %, etc. sau nu i se cuvine nici un spor, întrucât lucrează în condiții normale de muncă, în așa fel încât, per total ordonator să nu fie depășită limita legală de 30% sporuri.

Potrivit art. 2 din HG 153/2017- În înțelesul prezentului regulament-cadru, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) spor pentru condiții de muncă - compensație financiară a riscurilor, acordată personalului care își desfășoară activitatea în condiții de muncă vătămătoare, periculoase, deosebit de periculoase, condiții grele de muncă, periculoase sau vătămătoare, în unități cu specific deosebit, în condiții deosebite cum ar fi stres sau risc sau condiții deosebite de muncă reprezentate de izolare, altitudine sau căi de acces dificile;

b) condiții normale de muncă - totalitatea situațiilor în care personalul își desfășoară activitatea, fără ca mediul de muncă și igienă să poată determina consecințe asupra securității și sănătății în muncă a acestuia;

c) condiții de muncă deosebit de periculoase - totalitatea condițiilor de muncă care pot produce îmbolnăviri ale lucrătorilor prin expunere la agenți biologici, substanțe chimice periculoase, suprasolicitare neuropsihică deosebită și unde riscul este prezent, indiferent de utilizarea mijloacelor de protecție individuală sau colectivă, cum sunt:

- (i) transmitere aerogenă, expunere biologică: TBC, HIV SIDA sau virusuri hepatită B, C, D;
- (ii) agresare din partea unor bolnavi psihici;
- (iii) risc de contagiune ridicat sau a unei eventuale infecții accidentale determinate de participarea în campanii de prevenire și combatere de epidemii deosebit de grave;
- (iv) servicii sociale pentru copii care săvârșesc fapte penale și nu răspund penal;

Deși prin Buletinul de determinare prin expertizare a locurilor de muncă nr. 372/22.11.2018 se reține că tot personalul centrului este expus condițiilor deosebit de periculoase, nu se face nicio analiză concretă referitoare la fiecare loc de muncă.

Or, este evident că riscurile și condițiile de muncă sunt deosebite în funcție de meseria exercitată de fiecare persoană, dar și de persoanele pe care le are aceasta în îngrijire. Se reține că pârâtul are în componența sa 6 centre, respectiv Centrul de îngrijire și asistența medico-socială ..., Centrul Alzheimer, Agenția de Servicii Sociale Comunitare „Alternativa”, Centrul Multifuncțional de Recuperare Kids, Centrul de Zi pentru Copii cu Autism, Centrul Multifuncțional de Servicii Socio-Medicale pentru Persoane Vârstnice.

Or în buletinul de determinare nu s-a făcut o analiză concretă la fiecare centru, pentru a constata care sunt factorii de risc concreți în fiecare situație.

Potrivit art. 7 din HG 153/2017 - Încadrarea locului de muncă în una dintre categoriile prevăzute în anexe, respectiv periculoase, vătămătoare, deosebit de periculoase, condiții grele de muncă, periculoase și vătămătoare, condiții deosebite, cum ar fi stres sau risc, unități sanitare cu specific deosebit, sau condiții deosebite de muncă reprezentate de izolare, altitudine sau căi de acces dificile, se face având în vedere următorii factori:

- a) natura factorilor nocivi - fizici, chimici sau biologici - și mecanismul de acțiune a acestora asupra organismului;
- b) intensitatea de acțiune a factorilor nocivi sau asocierea acestor factori;
- c) durata de expunere la acțiunea factorilor nocivi;
- d) existența unor condiții de muncă ce implică un efort fizic mare, în condiții nefavorabile de microclimat, zgomot intens sau vibrații;
- e) existența unor condiții de muncă ce implică o suprasolicitare nervoasă, determinată de un risc de accidentare sau de îmbolnăvire;
- f) structura și nivelul morbidității în raport cu specificul locului de muncă;
- g) alte condiții de muncă vătămătoare, grele sau periculoase care pot duce la uzura prematură a organismului.

De asemenea, conform art. 8 - (1) Sporurile pentru condiții de muncă se acordă corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă prevăzute în regulamentul-cadru.

În consecință nu se poate reține că infirmier lucrează în aceleași condiții de muncă ca un îngrijitor, un bucătar, un fochist, un informatician, un instalator, sau un economist. Chiar în cadrul aceleiași profesii, un asistent medical care lucrează cu persoane bolnave de SIDA are condiții de muncă diferite și un risc diferit față de un asistent medical, care lucrează, de exemplu, cu copii cu autism.

Potrivit art. 14 din Anexa 2 la Legea nr. 263/2017- (1) În unitățile de asistență socială/centre cu sau fără cazare, în raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea, pot fi acordate, cu respectarea prevederilor legale, următoarele categorii de sporuri:

- a) pentru condiții deosebit de periculoase, personalul care își desfășoară activitatea în centrele de recuperare și reabilitare neuropsihiatrică/alte centre rezidențiale pentru persoane cu afecțiuni neuropsihiatrice, în module de reabilitare comportamentală, precum și personalul din unitățile de asistență socială în care sunt îngrijiți bolnavii cu TBC, SIDA sau cu nevoi de recuperare neuromotorie, neuropsihomotorie, neuromusculară și neurologic, un spor de până la 75% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective;

Ca urmare, pe de o parte nu s-a făcut dovada care dintre reclamanți și intervenienți lucrează în condițiile prevăzute de art. 14 lit. a din Anexa II, fiind exclus ca toți reclamanții să lucreze în aceleași condiții de muncă, iar pe de altă parte în lipsa majorării bugetare aprobate de ordonatorul principal de credite, sporurile nu pot fi acordate decât în cuantumul deja aprobat.

În consecință, în baza art. 480 N. Cod de procedură civilă, instanța va admite apelul declarat de ..., va schimba în parte sentința apelată, iar în rejudecare va respinge acțiunea și cererile de intervenție ca nefondate, cu menținerea celorlalte dispoziții care sentinței apelate, care nu sunt contrare prezentei hotărâri.

Întrucât Curtea a considerat că acțiunea și cererile de intervenție sunt nefondate, la fel de nefondat este și apelul incident al reclamanților și intervenienților, care solicită acordarea sporului pentru condiții deosebit de periculoase și pentru viitor.